THE

CURAL

OF

TIRUVALLUVAR,

FIRST PART;

WITH

THE COMMENTARY

OF

PARIMELARAGAR,

AN AMPLIFICATION OF THAT COMMENTARY

BY

RAMANUJA CAVI-RAYAR,

AND AN ENGLISH TRANSLATION OF THE TEXT,

BY

THE REV. W. H. DREW,

MISSIONARY.

MADRAS:

AMERICAN MISSION PRESS, REUBEN TWIGG, PRINTER.

1840.

இந்நூல்

திருவள்ளுவர் செய்த

குறளின்

அறப்பாவில்

இல்லறம் — ௨௰ — அதிகாரமும்

அவற்றிற்குப்

பரிமேலழகர் செய்த

இலக்கணவுரையும்

இயற்றமிழாசிரியராகிய

இராமாநுசகவிராயர்செய்த

வெள்ளுரையும்—புத்துரையும்

துரூ ஐயர் செய்த

இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பும்

அடங்கியிருக்கின்றன.

து-அச சலுரு

அமெரிக்கன் மிசியோன்

அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

PREFACE.

The Tamil language is spoken by a population of nearly six millions. It is of high antiquity and of remarkable precision and polish. The Roman Catholic Missionaries, but especially that distinguished Tamil scholar Beschius, cultivated it with much diligence and success: and it was the first Indian language which the Protestant Missionaries studied.

The knowledge of it at present possessed by Europeans is considerable, but not critical. There is still much difference of opinion in regard to many words and phrases, and this difference is likely to continue, unless an authoritative standard of appeal be referred to. Such a standard will, it is hoped, be furnished by the present work; in which the reader will find the purest Tamil poetry explained in the most classical prose, and that prose again simplified and amplified by an eminent living native scholar. It may be objected that as Tamil poetry is composed with most elaborate care, and in a style which the great mass of the people cannot understand, it cannot be appealed to in questions that relate to the ordinary prose style. But although the general structure of the sentences in poetry cannot be imitated in prose, yet the poetry reveals the capabilities and wealth of the language, and will furnish the diligent student with many forms of expression, many turns of thought, many uses of words, many connexions of words, distinguished for force, terseness, or elegance, which may and ought to enrich the prose style.

The work itself, the Cural of Tiruvalluvar, is held in the highest veneration by the Tamil people. The writer of it is deemed an incarnation of wisdom. It is called the first of works, from

which, whether for thought,
or language, there is no appeal. Th commentary of Parimelaragar, a Brahmin, here printed for th first time and explained, is considered the have been written upon the Cural, and the

best of the ten tha
first of commentarie

The explanation of that commentary by Ramanuja Cavi-rayar i such as might be expected from his talents and thorough know ledge of his language. The index verborum, now for the firs time annexed to the Cural, will, it is hoped, facilitate the studies o the learner. The student will also perhaps be interested an assisted by the English version.

The Cural has a strong claim upon our attention, as a part o the literature of the Country, and as a work of intrinsic excellence The author, passing over what is peculiar to particular classes o society, and introducing such ideas only as are common to all, ha avoided the uninteresting details of observances found in Menu

and the other Shastras; and thus in general maintains a dignified style; though it must be acknowledged that he sometimes descends to puerilities. It is necessary also that such works should be known that we may not expose ourselves to the deserved reproach of the educated Hindoo by rash and unfounded statements. How often has it been asserted that the Hindoos, being utterly destitute of gratitude, have no word by which to express it! Will it be believed that Tiruvalluvar has a whole Chapter on Gratitude (செய்ந்நன்றியறிதல்), of which the following are two distichs?—

"Forget not the benevolence of the blameless. Forsake not the friendship of those who have been your staff in adversity."

"The wise will remember throughout their sevenfold births, the love of those who have wiped away the falling tear from their eye."

It cannot be supposed necessary for the sake of Christianity to deny to such works whatever degree of merit they may possess. Christianity requires not the aid of falsehood, or of concealment. Nor need we wish to blacken the systems and books of the

country beyond what truth will warrant; for even in the best there is much and pernicious error. The Cural itself, esteemed

the best book of morals written by a Hindoo, is an illustration of this remark. It is divided into three parts, in which virtue, property, and sensual pleasure, are severally treated of. The third part (காமத்துப்பால், "on Lust,") could not be read with impunity by the purest mind, nor translated into any European language, without exposing the translator of it to infamy.

The late Mr. Ellis, of the H. C. Civil Service, published some portions of the Cural with lengthened notes and illustrations. But that work, however valuable for its illustrations, differs from the present; which is formed on the plan of providing the student with Tamil materials for the prosecution of his studies generally, and of this work in particular. Besides which, Mr. Ellis has only illustrated portions of the first twelve chapters. Whereas the Cural contains, without the காமத்துப்பால், one hundred and eight chapters.

The late Sarvana Perumal Eiyar published about two years ago a second edition of the Cural, with a comment somewhat more lengthened than that of the first. His work also differs from this; which contains in full the ancient comment of Parimelaragar (which should be familiar to Tamil Scholars), an English Translation of the text; with occasional notes, and an index verborum.

At present only the first twenty-four chapters are published; viz. the four introductory chapters, and the twenty chapters on (இல்லறம்) Domestic Virtue. Eighty-four chapters are therefore

still remaining. These, if the Editor be spared to return to India, will at a future period be prepared for the press.

Any pecuniary profit which may remain after the whole work is printed shall be devoted to the publication of other standard Tamil works, or of approved Tamil translations of standard English works.

In conclusion, the Editor has to express his regret that the publication has so long been deferred. When he issued his prospectus

in April 1838, he hoped that the part now published would be brought out in the course of that year. But the slowness with which printing is executed in this country, together with the pressure of other engagements, defeated his expectations. At length an accident occurred by which his health was materially injured. He was in consequence absent from the presidency for nearly a year, and is now obliged to return for a time to his native country.

He has also to regret that from the same cause the greater part of the translation now published has not received his final corrections, nor been carried through the press by himself.

MADRAS,
11*th April*, 1840.

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமி லின்பத் தழிவில் வீடு நெறிய
றிந்தெய்துதற் குரிய மாந்தர்க் குறுதியென வுயர்ந்தோ
ரெடுக்கப்ப ட்டபொருணான்கவை யறம் பொருளின்பம் வீ
டென்பனவவற்றுள் வீடென்பது சி ந்தையுமொழியுஞ் செல்லாநி
லைமைத்தாதலிற் றுறவறமாகிய காரணவகையாற்
கூறப்படுவதல்லதிலக்க
ணவகையாற் கூறப்படாமையி னூல்களாற் கூறப்படுவ னவே
னைமூன்றுமேயாமவற்றுள் றமாவது மனுமுதலிய நூல்களில்
விதித்தன செய் தலும் விலக்கியனவொழித
லுமாமஃதாவதொழுக்கம் வழக்குத் தண்டமென மூன்றுவகை
ப்படுமவற்றுளொழுக்கமாவ தந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்
தமக் குவிதிக்கப்பட்டபி
ரமசரியமுதலிய நிலைகளினின்றவற்றிற் கோதியவறங்களில் வ
ழுவாதொழுகுதல் வழக்காவதொருபொருளைத் தனித்தனியே
யெனதெனதென் றிருப்பாரது காரணமாகத் தம்முண் மாறுப
ட்டபொருண் மேற்சொல்வதாக
டன்கோடன் முதலிய பதினெட்டுப்பதத்ததாந் தண்ட
மாவதவ்வொழுக்க
நெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழுவினோரை நெறிநிறுத்தற் பொருட்டொ
ப்பநாடியதற்குத்தக வொறுத்தலிவற்றுள் வழக்குந் தண்டமு முலகநெறி நிறுத
ற்பயத்தவாய் தலையொழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு
றுதிபயத்தற் சிறப்பில்லவா கலானு மவைதா நூலானேயன்றியுண

ரவுமிகுதியாலுநதேயவியறகையாலுமறி யபபடுதலாலு
மவறறையொழிததிணடுநதெயவபபுலமைததிருவளளுவா
றசிறபபுடையவொழுககமேயறமெனவெடுததுககொளளபபட
டதுதாலுவகைத்

லமைததாயவருணநதோறுமவேறுபாடுடைமையிறசிறபபானமையாகியசிறப
பியலவபுககொழிததெலலாககுமொததவிறபெரும்பானமையாகியபொதுவிய
லபுபுறறியிலலறநதுறவறமெனவிருவகைததிலையாறகூறபபடடதவறறுளிலல
மாவதிலவாழககைநிலைககுசசொலலுகினறநெறிகக்ளினறதறகுததுணையாகிய
கறபுடையமனைவியோடுசெயயபபடுவதாகலினதனைமுதறகட்கூறுவானறு
டஙகியெடுததுககொணடவிலககியமினறுமுடிதறபொருடடுமுதறகடவுளவா
ழததுககூறுகினறார-கடவுளவாழததாவது-கவிதானவழிபடுகடவுளையாதலெடு
ததுககொணடபொருடகேறபுடைககடவுளையாதலவாழததுதலவறறுளிவவாழ
ததேறபுடைககடவுளையெனவறிக-வெணணெசாதுவிதமுதிவியருணைகளானமு
னறுகியவுறுதிபபொருடகவறறனமூவராகியமுதறகடவுளரொடியைபுணடாக
லானமூனறுபொருளையுங்கூறலுறறாரககமமூவரையுமவாழததுதனமுறைமை
யாகலினிவவாழததமமூவாககு

மபொதுபபடககூறினாரெனவுணாக.

இந்த

உரைப்பாயிரத்தைத்

தெளிவாகவிரித்துப்புதிதாக்கியது.

இந்திரன்முதலாகிய தேவர்களுடைய
பதவிகளையும்,
முடிவில்லாதஇன்பத்தையுடையதாகியும் அழிவில்லாததாகியும்
இருக்கிறமோக்ஷபதவியையும், அடைகிறதுக்கு ஏற்றவழியை

அறிந்து, அடைகிறதுக்கு உரியவராகியமனிதருக்கு, நன்மை யென்று உயர்ந்தவராலே எடுக்கப்பட்டபொருள்நான்கு. அ

உ உரைப்பாயிரம்.

வை அறமும், பொருளும், இன்பமும், வீடும்,

என்பவையாம்.

அவற்றுள், வீடு
என்பதுமனசுக்கும்வாக்குக்கும் எட்டக்கூடா
தது; ஆதலால் அது
துறவறமாகியகாரணவகையாற் சொல்
லப்படுவதே அல்லாமல், இலக்கணவகையாற்சொல்லப்படாது:

ஆதலாலே, நூல்களாற்சொல்லப்படுபவை மற்றமூன்றுமேயா
ம். அவற்றுள்அறமாவது, மநுநூல்முதலாகிய நூல்களிலேசெ
ய்யச்சொல்விதியமித்ததைச்செய்கிறதும், செய்யக்கூடாதென்
றுவிலக்கியதைச்செய்யாமல்விலகுகிறதும், ஆம். இனி, இந்தஅற
ம்ஒன்றுதானே, ஒழுக்கமும், வழக்கும், தண்டமும், என்றுமூன்
றுவகைப்படும். அவற்றுள்ஒழுக்கமாவது, பிராமணர்முதலாகி
ய சாதியாரானவர்கள் தங்களுக்குநியமித்தபிரமசரியமுதலான
நிலைகளிலே நின்று, அவர்நிற்குச்சொல்லியதருமங்களிலேகுற்
றமில்லாமலேநடப்பது. வழக்காவது, ஒருபொருளைவேறுவே

ருக எனதெனது என்று சொல்லுகிறவர்கள், அந்தப்பொருள் காரணமாகத்தங்களுக்குள்ளேமாறுபட்டு, அந்தப்பொருளைக் குறித்துநியாயத்தலத்திலேசொல்வது: அது,கடன்வாங்கல்முத லாகியபதினெட்டுவகைப்படும். தண்டமாவது, ஒழுக்கம்வழக் கென்னும் இவற்றின்வழிதப்பிநடந்தவரை,அந்தந்தவழியிலே நடத்துகிறநிமித்தமாகச்சரிப்படப்பார்த்து,அந்தந்தக்குற்றங் களுக்குத்தக்கபடிதண்டிக்கிறது. இந்தவழக்குந்தண்டமும் உ லகமார்க்கத்திலேஉயிர்களை நிலைநிறுத்துகிறதாகியபிரயோசன த்தைக்கொண்டிருப்பதேயல்லாமல், ஒழுக்கம்போலமனிதரு யிர்க்குநன்மைதருஞ்சிறப்பைக்கொள்ளாதவையும், நூல்களா லன்றிப்புத்திகூர்மையினாலும், உலகநடையினாலும், அறியப்ப டுபவையும், ஆம். ஆதலாலே, அந்த இரண்டையும்ஒழித்து இ ங்கேதெய்வஞானத்தையுடையதிருவள்ளுவராலே, சிறப்புடை யஒழுக்கமே, அறமென்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அது தான், நால்வகைநிலைமைகளையுடையசாதிகளிலேயெல்லாம்வே றுபட்டு இருப்பது. ஆதலாலே, சிறுகூறாகியசிறப்பு ஒழுக்கங் களை நீக்கி, எல்லாருக்கும்ஒத்தபெருங்கூறாகியபொது ஒழுக்க த்தையேபற்றி, இல்லறம், துறவறம், என்றுஇருவகைநிலையாற் சொல்லப்பட்டது. அவற்றுள், இல்லறமாவது, இல்வாழ்க்கைக் குச்சொல்லிய வழியிலேநின்று, அதுக்குத்துணையாகிய கவியா

ளஅன்புடையமனைவியோடுகூடச்செய்யப்படுவது. ஆதலால், அதைமுதலிலேசொல்லத்தொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இந்த இலக்கியமானது, நன்றாகமுடியும்பொருட்டு, இவர், முன்னே

கடவுள்வாழ்த்துச்சொல்லுகிறார். கடவுள்வாழ்த்து, அதாவது, வித்துவானானவன்தான்வணங்கப்பட்டகடவுளை ஆனாலும், எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கு எற்றகடவுளைஆனாலும்,வாழ்த்துகிறதாம்அந்த இரண்டின், இந்தவாழ்த்து, எடுத்தபொருளுக்கு எற்றகடவுளைவாழ்த்தியது, என்றுகாண்க.என்னவென்றால், சாத்துவிதமுதலாகிய மூன்றுகுணங்களாலே, மூன்றாகிய அறம், பொருள்,இன்பம்,என்கிற நற்பொருள்களுக்கு,மேற்சொன்ன மூன்றுகுணஙகளாலே,மூவராகிமூன்னின்றதேவரோடேபொருத்தம் உண்டு. ஆதலால், அந்த அறமுதலாகியமூன்றுபொருளையுஞ்சொல்லத்தொடங்கினவருக்கு, அந்தமூவரையும்வாழ்த்துகிறது,முறைமை.ஆதலால், இந்தவாழ்த்து அந்தமூவருக்கும்பொதுப்படச்சொன்னதென்றுகாண்க. இந்தக்கடவுள்வாழ்த்து, இந்தநூலுக்குமுன் இருக்கவேண்டும் என்பது, முறையென்று அறிக.

அதிகார

திருவள்ளுவர்குறளுரை.

அறத்துப்பால்.

இல்லறவியல்.

க. அதிகாரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

க. அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி
பகவன்முதற்றேயுலகு.

பரிமேலழகருரை.-எ-து-அகரமாகிய முதலையுடைய வெழுத்துக்களெல்லாமதுபோல வாதிபகவனாகிய முதலையுடைத்துலகென்றவாறு.

ப. விரிவுரை. இது தலைமைபற்றிவந்தவெடுத்துக்காட்டுவமை-அகரந் திறத்தலைமைவிகாரந்தானன்றிநாதமாத்திரையானவியல்பாற்பிறத்தலானு மாதிபகவனுக்குத்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றியியற்கையுணர்வானமுற்று முணர்தலானுங்கொள்க-தமிழெழுத்துக்கேயன்றி வடவெழுத்துக்குமுதலாத னோக்கி யெழுத்தெல்லாமென்றார்-ஆதிபகவனென்னுமிருபெயரொட்டுப்பண் புத்தொகை வடநூன்முடிபு-உலகென்றது ஈண்டுயிர்கண்மேனின்றது-காணப்ப டாத கடவுளுண்மைகூறவேண்டுதலினாதிபகவனுமுதற் றேயென வுலகின்மேல்வைத்துக்கூறினார். கூறினோனுமுலகிற்குமுதலாதிப கவனெனப்படுகருத்தாகக்கொள்க-ஏகாரந்தேற்றத்தின்கண்வந்தது-இப்பாட் டானுமுதற்கடவுளுண்மைகூறப்பட்டது.

புதிதாகியபதவுரை. (அ-கு) என்றது, குறள், இதன்பொருள், எழுத்தெல்லாம்-எல்லாவெழுத்துக்களும், அகரமுதல-அகரமாகியமுதலைக்கொண்டிருக்கும்; (அதுபோல) உலகு-உலகமானது, ஆதிபகவன்முதற்று - ஆதிபகவனாகியமுதலைக் கொண்டிருக்கும், என்றவாறு.

புதுவிரிவுரை. ஒவிவிகாரமானசெயற்கையினாலும், நாத மேயாகிய இயற்கையினாலும், பிறப்பது, ஆதலால் அகரத்திற் குத்தலைமையும்; அதுபோலச்செயற்கையறிவினாலும், இயற் கையறிவினாலும், முற்றும் அறிவதினாலே, ஆதிபகவனுக்குத் தலைமையும்; காண்க. இந்த உவமை, தலைமைபற்றிவந்த எடுத்

க. அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

ந

துக்காட்டு உவமை. உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டி உவமிப்ப து, எடுத்துக்காட்டு உவமை, எனக்காண்க. தமிழ் எழுத்துக்கே அல்லாமல், வடவெழுத்துக்கும், அகரம்முதலாகிறதைக்குறித் து, எழுத்தெல்லாம் அகரமுதல என்றார். உலகு என்றது, இங் கேஉயிர்களைக்காட்டிநின்றது. காணப்பட்ட உலகினாலேகாண ப்படாதகடவுளின் உண்மைசொல்லவேண்டியதால், ஆதிபகவ ன்முதற்றேயுலகு, என்று உலகின்மேல்வைத்துச்சொன்னார். அப்படிச்சொன்னாலும், உலகுக்குமுதல் ஆதிபகவனெ ன்பது, கருத்தாகக்கொள்க ஏகாரம், தெளிவுப்பொருளிலேவ ந்தது. இந்தக்குறளாலே, முதற்கடவுளது உண்மைசொல்லப் பட்டது.

உ. கற்றதனாலாயபயனென்கொல்வாலறிவ
னற்றாடொழாஅரெனின்.

ப. எது - எலலாநாலகளையுஙகறறவாககககலவியறிவானுயபயனயாது

மெயயுணர்வினையுடையவனது நலலதாளகளைததொழார
ாயினெனறவாறு.

வி. எவனெனனும வினாபபெயரொனறுயீணடினமையுணர்த்துநி னறது. கொலவெனபதசைநிலை. பிறவிபபிணிககு மருநதாகலினறறெனறார். ஆகமவறிவிறகுபபயனவனறுளைததொழுது பிறவியறுததலெனபதிதனாறகூற பபட்டது.

பு. (ய-ன்) எ-இ-ள். வாலறிவன்-பரிசுத்தமான அறிவை யுடைய இறைவனது, நற்றாள்-நல்லபாதங்களை, தொழாரெனி ன்-வணங்காராகில், கற்றதனால்-(அவர் எல்லா நூல்களையும்) படித்தஅறிவினாலே, ஆயபயன்-ஆகியபிரயோசனம், என்கொ ல்-என்ன, (ஒன்றுமில்லை,) என்றவாறு.

வி. எவனென்னும்வினாவினை, என்னென்று விகாரப்பட்டு இங்கே,இல்லையென்கிற இன்மைப்பொருள்படநின்றது. கொ ல் என்பது, அசைநிலைஇடைச்சொல். பிறவிநோய்க்குமருந் து ஆனதால், நற்றாளென்றார். கல்வி அறிவுக்குப்பயன், இறை வனைவணங்கிப்பிறவி நீக்குவது, என்பது, இதினாலேசொல்லப் பட்டது.

௩. மலர்மிசையேகினான்மாணடிசேர்ந்தார்
நிலமிசைநீடுவாழ்வார்.

ப. எ-அ-மலரினகணணேசெனறவனதுமாடசிமைபபடடவடிகளைசசே ரநதாரெலலாவுலகிறகுமேலாயவீடடுலகினகணழிவினறிவாழவாரெனறவாறு.

க. அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

வி. அனபாலநினைவாருளளககமலததினகணவாநதினறவடிவொடு விரைநதுசேறலினெனவிறநதகாலததாறகூறினார் - எனனை - வாராக

காலதது நிகழுஙகாலததுமோராஙகுவரூஉம வினைசசொறகிளவியிறநதகா லததுககுறிபபொடுகிளததல விரைநதபொருள வெனமனாபுலவா எனபதொ ததாயவின - இதனைபபூமேனடநதானெனபதோாபெயாபறறிபபிறிது கடவு டகெறறுவாருமுளா-சோதவிடைவிடாததினைததவ.

பு. (ம-ர்) எ-இ-ள்.

மலர்மிசையேகினான்-(இதையமாகிய) மலரின்மேலேசெல்லுகின்ற இறைவனது, மாணடி-பெருமைபொருந்தியபாதங்களை, சேர்ந்தார்-(மனசினாலே) கிட்டினவர், நிலமிசை-நிலத்துக்குமேல், (எல்லாவுலகுக்குமேலானமோக்ஷபதவியில்) நீடுவாழ்வார்-நெடுங்காலம் (அழியாது) வாழ்வார், என்றவாறு.

வி. சூத்திரம் (வா-ர்) இதன்பொருள், எதிர்காலத்திலும், நிகழ்காலத்திலும், ஒருதன்மையாகவரப்பட்டவினைச்சொல்லாகியசொற்களை, இறந்தகாலத்தின் அடையாளத்தோடேகூடச்சொல்லப்படுவது; விரைவுகாட்டியபொருளையுடையன, என்றுசொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. (விரைவுக்ஷிப்ரம்.) என்பது, இலக்கணமானதினாலும், அன்பினாலே நினைப்பவருடைய மனக்கமலத்தின்மேல் அவர்நினைத்தவடிவுடனே, இறைவனானவன் விரைந்துசெல்லுகிறதினாலும், ஏகினான் என்று இறந்தகாலத்தாற்சொன்னார். இந்த ஏகினான் என்னுந் தெரிநிலை வினைச்சொல், விரைவுபற்றிநிகழ்காலம் இறந்தகாலமாக மயங்கிநின்றதென்றுகாண்க. இனியிந்தக்குறளின்கருத்தைப்பூமிசைநடந்தோன் புத்தன், என்பதுநிகண்டாதலாலே, பூமேல்நடந்தான்

என்பதொருபெயர்பற்றி வேறோர் கடவுளுக்கு ஆக்குவாரும் உண்டு. சேர்தல், மனசினாலே இடைவிடாமல்நினைப்பது. இதி னாலே இறைவனைநினைந்தவர் வீடுபெறுவாரென்பதுசொல்லப் பட்டது.

ச.

வேண்டுதல்வேண்டாமையிலானடிசேர்ந்தார்க்
கியாண்டுமிடும்பையில.

ப. எ-து-ஒருபொருளையும விழைதலும வெறுததலுமிலலாதவனடியை சோநதாககெககாலததுமபிறவிததுனபஙகளுளவாகாவெனறவாறு.

வி. பிறவிததுனபஙகளாவன - தனனைபபறறிவருவனவுமபிறவுயிரகளை பபறறிவருவனவுநதெயவததைபபறறிவருவனவுமென மூவகையானவருநதுன்

க. அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

ஏ

பஙகள-அடிசேரநதாாககவிரணடு

ந துனபஙகளுமிலவாயின.

மினமையினவைகாரணமாகவருமூவகை

பு. (வே-வ்) எ-இ-ள். வேண்டுதல்-(ஒருபொருளையும்)விரும்புவதும், வேண்டாமை-விரும்பாதிருப்பதும், இலானடி-இல்லாத இறைவனது பாதங்களை, சேர்ந்தார்க்கு-(மனசினாலே) கிட்டினவருக்கு, (நினைத்தவர்க்கு) யாண்டும்-எந்தக்காலத்தி

னும், இடும்பை-துன்பங்கள், (பிறவித்துன்பங்கள்) இல-இல்லை, என்றவாறு.

வி. பிறவித்துன்பங்கள்மூன்றுவகைப்படும்; அவை, தன்னைப்பற்றியும், பிறஉயிர்களைப்பற்றியும், தெய்வத்தைப்பற்றியும்,வரும். இறைவனடிசேர்ந்தார்க்கு, வேண்டுதல்வேண்டாமையென்னும் அந்த இரண்டும், இல்லாததினால், அவைகாரணமாகவரும்மூன்றுவகைத்துன்பங்களும், இல்லையாம். இதின்கருத்தும், மேற்சொல்லியகுறளின்கருத்தேயாம்.

ரு. இருள்சேரிருவினையுஞ்சேராவிறைவன்
பொருள்சேர்புகழ்புரிந்தார்மாட்டு.

ப. எ-து-மயககததைபபறறிவருநலவினைதிவினையெனனுமிரணடுவினையு முளவாகாவிறைவனதுமெயமைசேரநதபுகழைவிருமபினாரிடதது.எனறவாறு.

வி. இனனதனமைததெனவொருவராலுஙகூறபபடாமையினவிசசையையிருளெனறும நலவினையுமபிறததறகேதுவாகலானிருவினையுஞசேராவெனறுங்கூறினார்-இறைமைககுணஙகளிலராயினாரையுடையரெனககருதியறிவிலாரகூறுகினறபுகழகளபொருளசேராவாகவினவைமுறறவுமுடைய விறைவனபுகழே பொருளசோபுகழெனபபடடது-புரிதலெபபொழுதுஞசொலலுதல.

பு. (இரு-டு) எ-இ-ள். இறைவன்பொருள்சேர்புகழ்-கடவுளது உண்மைசேர்ந்தபுகழை, புரிந்தார்மாட்டு-விரும்பினவரிடத்தில், இருள்சேர்-மயக்கத்தால்வருகிற, இருவினையும்-நல்வினை தீவினையென்னு மிரண்டுவினைகளும், சேரா-அணுகாவாம், என்றவாறு.

வி. இன்னபடியென்று ஒருவராலேயுஞ்சொல்லக்கூடாததினாலே அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும், நல்வினையும்பிறப்புக்குக்காரணமாதலால் இருவினையுஞ்சேரா என்றுஞ், சொன்னார். இறைவனுக்கு உரியகுணங்கள் இல்லாதவரை அந்தக்

குணங்களையுடையவனென்று எண்ணி, அறிவில்லாதவர்புகழ்கிற புகழ்களிற்பொருள்சேராததினாலே, அந்தக்குணங்கள் நிறைந்

அ ௧. அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

ஐம்பொருள்முழுமையுமுடைய இறைவன்புகழே, பொருள் சேர்புகழ், என்றுசொல்லப்பட்டது. புரிதல், எப்பொழுதும் விரும்பிவாழ்த்துகிறது.

இறைவனைவாழ்த்தினவர், வீடுபெறு வர் என்பது, இதின்கருத்து.

௬.

பொறிவாயிலைந்தவித்தான்பொய்தீரொழுக்க
நெறிநின்றார்நீடுவாழ்வார்.

ப. எ-து-மெய வாய கண மூககுச செவியென னும பொறிகளை வழியா கவுடையவைநதவாவினையு மறுததானது மெயயானவொழுககநெறியினகண வழுவாதுநினறா பிறபபினறியெககாலததுமொருதனமையராயவாழவாரென றவாறு.

வி. புலனகளைநதாகலானவறறினகடசெலகினறவவாவுமைநதாயிறறு- ஒழுககநெறியைநதவிததானறசொலலபபடடமையினனவையாறறுருபுசெ யயுடகிழமைககணவநதது-இவைநானகுபாடடானு மிறைவனைநினைததலும வாழததலுமவனெறிநிறறலுஞசெயதாரவீடுபெறுவரெனபதுகூறபபடடது.

பு. (பொ-ர்) எ-இ-ள்-பொறி-(மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்னும் ஐந்து) இந்திரியங்களை, வாயில்-வழியாக

வுடைய, ஐந்து-(சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், என்கிற ஐம்புல இச்சைகள்) ஐந்தையும், அவித்தான் - கெடுத்தஇறைவனது, பொய்தீர்-பொய்யில்லாத, ஒழுக்கநெறி-அறநூல்வழியிலே, நின்றார்-நிலைநின்றவர், நீடுவாழ்வார்-(பிறப்பில்லாமல்) எந்தக்காலத்தும்வாழ்வார், என்றவாறு.

வி. புலன்கள் ஐந்து ஆதலால், அவற்றிற்செல்கிற இச்சைகளும், ஐந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி, இறைவனாற் சொல்லப்பட்டதனால், ஐந்தவித்தானது என்கிற ஆறும்வேற்றுமையுருபு,செய்யுட்பிறிதின்கிழமைப்பொருள்படநின்றது. இறைவன் வழியிலேநின்றவர்வீடுபெறுவரென்பது, இதின்கருத்து.

எ. தனக்குவமையில்லாதான்றாள்சேர்ந்தார்க்கல்லான்
மனக்கவலைமாற்றலரிது.

ப. எ-து - ஒருவாற்றானுந்தனக்குநிகரில்லாதவனதுதாளைச்சேர்ந்தார்க்கல்லதுமனத்தின்கணிகழுந்துன்பங்களைநீக்குதலுண்டாகாதென்றவாறு.

வி. உற்றபாலநீண்டாவிடுதலரிதென்றாற்போல வீண்டருமையின்மைமேனின்றது, தாளைச்சேராதார்-பிறவிக்கேதுவாயகாமவெகுளிமயக்கங்களைமாற்றமாட்டாமையிற்பிறந்தவற்றானவருந்துன்பங்களுழுந்துவரென்பதாம்.

ப. (தன-து)எ-இ-ள். தனக்குவமையில்லாதான்-(ஒருவழியினாலும்) தனக்குநிகரில்லாத இறைவனது, தாள்சேர்ந்தார்க்கல்லால்-பாதத்தைச்சேர்ந்தவருக்கே அல்லது சேராதவருக்கு, மனக்கவலை-மனத்தில் உண்டாகிற துன்பங்களை, மாற்றலரிது-நீக்குகிறது அரிது, (நீக்குகிறதில்லை) என்றவாறு.

வி. முயற்கொம்பு அரிதுஎன்றாற்போல், இங்கே அருமை யானது இல்லை என்கிற அருத்தத்திலே வந்தது. பாதத்தைச்சேராதவர், பிறவிக்குக்காரணமாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை நீக்கமாட்டார்; ஆதலாற்பிறந்து, அந்தக்காமமுதலாகியவைகளாலே, வருந்துன்பங்களுள் அழுந்துவார்; ஆதலாலே மனக்கவலைமாற்றலரிதென்றார்.

அ. அறவாழியந்தணன்றாள்சேர்ந்தார்க்கல்லாற்
பிறவாழிநீந்தலரிது.

ப. இது—அறககடலாகியவநதணனதுதாளாகியபுணையைசசோநதாரக்கலலததனிறபிறவாகியகடலகளைநீநதலரிதெனறவாறு.

வி. அறமபொருளினபமெனவுடனெணணபபடடமூனறனுளறததை முனனரபபிரிததமையானெனைபபொருளுமினபமுமபிறவெனனபபடடன - பலவேறுவகைபபடடவறஙகளெலலாவறறையுநதனககு வடிவாகவுடையவனாகலின. அறவாழியநதணனெனறா - அறவாழியெனபதனைததருமசசககரமாகியதனையுடையவநதணனெனவுரைபபாருமுளா - அபபுணையைசசேராதாரகரை காணுதவறறுளேயழுநதுவாராகலினீநதலரிதெனறா - இஃதேகதேசவுருவகம்.

பு. (அற-து) எ-இ-ள். அறவாழி-தருமககடலாகிய, அந்தணன்-கிருபையையுடைய இறைவனது, தாள்சேர்ந்தார்க்கல்லால்-பாதமாகியதோணியை அடைந்தவருக்கே அல்லாமல் (அடையாதவருக்கு,) பிறவாழி-(அந்தத்தருமத்திற்குப்)பிற்பட்டபொருள் இன்பங்களாகியகடல்களை, நீந்தலரிது-கடக்கிறது அரிது, (கடக்கக்கூடாது,) எறு.

வி. அறம், பொருள், இன்பம், என்று எடுத்துக்கொண்டதிலே, மற்றப்பொருளும் இன்பமும், பிற ஆழி என்று

சொல்லப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட தருமங்களையெல்லாந்தனக்கு வடிவாகக்கொண்டவன் ஆதலால், அறவாழியந்தணனென்றார். இனி, அற ஆழியென்பதைத்தருமச்சக்கரமாகி, அதை உடைய அந்தணன்என்றுசொல்லுவாருமுண்டு. இறைவன்பாதமாகிய தோணியைச்சேராதவர், அந்தக்கடல்களின்க

ரைகாணமல் அவற்றுள் அழுந்துவார், ஆதலால், நீந்தலரிது என்றார். அந்தணன்தாளாகியதோணி என்றது, ஏகதேசவுருவக அலங்காரமெனவும், ஏகாங்கவுருவக அலங்காரம் எனவும், சொல்லப்படும்; என்னவெனின், ஒரு பொருளின் பல அங்கங்களை எல்லாமுருவகஞ்செய்வது, அநேகாங்க உருவகம் என்றும்; ஒரே அங்கத்தை உருவகஞ்செய்வது, ஏகாங்கஉருவகமென்றும்; காண்க. இனிப்பிறவாழி, என்பதற்குப்பாவக்கடல் என்றுகொள்ளினும், அமையும்.

௯. கோளில்பொறியிற்குணமிலவேயெண்குணத்தான்
றாளைவணங்காத்தலை.

ப. எது-தத்தமக்கேற்றபுலன்களைக்கொள்கையில்லாதபொறிகள்போலப்பயன்படுதலுடையவல்லவெண்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையானதுதாளைவணங்காத்தலைகளென்றவாறு.

வி. எண்குணங்களாவன-தன்வயத்தனாதல்-தூயவுடம்பினனாதல்-இயற்கையுணர்வினனாதல்-முற்றுமுணர்தல்-இயல்பாகவேபாசங்களைநீக்குதல்-பேரருளுடைமை-முடிவிலாவாற்றலுடைமை-வரம்பிலின்பமுடைமை-எனவிவை-இவ்வாறுசைவாகமத்திற்சொல்லப்பட்டன-அணிமாவை முதலாகவுடையனெனவுங்கடையில்லாதவறிவைமுதலாகவுடையனெனவுங்கூறுவாருமுளர்-காணுதக

ண்முதலியனபோல வணங்காத்தலைகள் பயனிலவென்று தலையின்மேல் வைத்துக் கூறினரேனும் இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே பயனிலவென்பது கொள்க- இவைமூன்று பாட்டானும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் செய்யாவழிப்படுவது குற்றங் கூறப்பட்டது.

ப. (கோ-லை) எ-இ-ள். கோளில்-(தமக்கு ஏற்றபுலன்களைக்) கொள்ளாத, பொறியில்-(மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்ற ஐம்) பொறிகளைப்போல, குணமிலவே-பிரயோசனமில்லாதனவேயாம், எண்குணத்தான்-எட்டுவகைப்பட்ட குணங்களையுடைய இறைவனது, தாளைவணங்காத்தலை-பாதங்களைப் பணியாததலைகள், எ-று.

வி. எண்குணங்களாவன-தன் வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களை நீங்கிநிற்றல், பேரருளுடைமை, முடிவில்லா ஆற்றலுடைமை, அளவிலா இன்பமுடைமை, என்று இவை. இந்தப்படி சைவாகமத்திலே சொல்லப்பட்டன. இனிக் கடையிலாஞானம், கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலாஇன்பம், என்கிறஇந்த நான்கும் உடைத்தாயிருப்பதும்;

க. அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

யக

நாமம், கோத்திரம், ஆயுள், பாவம், என்கிற இந்தநான்குமில்லாதிருப்பதும், எனவும்; அணிமாமுதலாகியஅட்டசித்திகளெனவுஞ் சொல்லுவாருமுண்டு. காணுதகண்முதலானபொறிகள்போல வணங்காத்தலைகள், பிரயோசனப்படாவாம், என்றுதலைமேல்வைத்துச்சொன்னர்; ஆனலும், (சூத்திரம்) ஒருமொழி

யொழி தன்னினங்கொளற்குரித்தே, என்பதிலக்கணமாதலால் இனம்பற்றி, வாழ்த்தாத நாமுதலானவைகளும், பிரயோசனப்படாதவையாம்,என்றுங்கொள்க. இந்தமூன்றுபாட்டாலும், இறைவனை நினைக்கிறதும், வாழ்த்துகிறதும், வணங்குகிறதுஞ், செய்யாதபொழுது உண்டாகுங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰. பிறவிப்பெருங்கடனீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவனடிசேராதார்.

ப. எ-து-இறைவனடியென்னும் புணையைச்சேர்ந்தவர் பிறவியாகியபெரியகடலைநீந்துவர் அதனைச்சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளழுந்துவரென்றவாறு.

வி. காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாய்க்கரையின்றி வருதலிற்பிறவிப்பெருங்கடலென்றார்-சேர்ந்தாரென்பது சொல்லெச்சம்-உலகியல்பை நினையாதிறைவனடியையே நினைப்பவருக்குப்பிறவியறுதலுமல்லவர்க்கறாமையு மாதிநினைப்பார்க்கஃதறுமையுமாகிய விரண்டுமிதனானியமிக்கப்பட்டன.

பு. (பிற-ர்)எ-இ-ள். இறைவனடிசேர்ந்தார்-இறைவன்பாதமாகிய தோணியைச்சேர்ந்தவர், பிறவிப்பெருங்கடல்-பிறப்புஎன்கிறபெரியகடலை, நீந்துவர்-கடப்பார், சேராதார்-(அந்தப்பாதமாகியதோணியை) சேராதவர், நீந்தார்-கடக்கமாட்டாமல் (அந்தக்கடலுள் அழுந்துவார்,) எ-று.

வி. பிறவியானது, காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாய்க்கரையில்லாமல்வருகிறதினாலே, அதைப்பெருங்கடலென்றார். சேர்

ந்தாரென்பது, சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்து நின்றது; வருவித்துச்சொல்லப்பட்டது. என்னவெனின், (சூத்திரம்) சொல்லென்னெச்சமுன்னும்பின்னுஞ்சொல்லளவல்லதெஞ்சுதலின்றே; இதன்கருத்து, சொல் என்கிற எச்சமானது, பாட்டிலே ஒருசொல்மாத்திரங்குறைந்துநிற்பது, என்பது ஆதலால், இந்தக்குறளிலேசேர்ந்தார், என்கிற ஒரு[illegible] குறைந்து நின்றது என்றுகாண்க. உலகவழக்கங்களை [illegible]ல் இறைவன

௰௨. உ. அதி. வான்சிறப்பு.

டிவைட்டீ

நினைப்பவருக்குப்பிறவி நீங்குகிறதும்,

அதைவிட்டு

உலகவழக்கங்களை நினைப்பவருக்குப்பிறவி

நீங்காதிருப்பதும், ஆகிய இரண்டும்,

இந்தக்குறளினலேதிபயிக்கப்பட்டனவாம்;

உ. அதிகாரம்.

வான் சிறப்பு.

பரிமேலழகர்சொன்ன அதிகாரவுரையும்முறையும். வான்சிறப்பு. அஃதாவது-அக்கடவுளதாணையானுலகமுமதற்குறுதியாகிய அறமுபொருளின்பங்களு நடத்தற்கேதுவாகிய மழையது சிறப்புக்கூறுதல் - அதிகாரமுறையுமிதனானேவிளங்கும்.

புதிதாக்கிய அதிகாரஉரையுமுறையும். (வா-பு) (மேலே சொல்லப்பட்ட கடவுளின்கட்டளையினாலே உலகமும், அந்தஉலகத்துக்கு நன்மையாகியதருமமும், பொருளும், காமமும், நடப்பதற்குக்காரணமாகிய) மழையினதுசிறப்பைச்சொல்வது. இதினாலே, கடவுள்வாழ்த்தின்பின்வரத்தக்கது, வான்சிறப்பு என்கின்றஅதிகாரமுறையும்விளங்கும்.

௰௧. வானின்றுலகம்வழங்கிவருதலாற்
றானமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று.

ப. எ-து-மழையின்பயனுலகநிலைபெற்றுவருதலான்மழைதானமிழ்தமென்றுணரற்பாலதென்றவாறு.

வி. நிற்பவென்பது நின்றெனத்திரிந்துநின்றது - உலகமென்பதீண்டுயிர்கண்மேல் - அவைநிலைபெற்றுவருதலாவது - பிறப்பிடையறாமையினொழுகுதல் உடம்பொடுநிலைபெற்றுவருதல்-அமிழ்துண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலி

னுலகநிலைபெறுதற்கினைறவாினையமிழ்தமென்றுணர்கவென்றார்.

ப. (வா-று)ன்-இ-ள். வானின்று-மழைஇடைவிடாமல்நி ன்று, உலகம்வழங்கிவருதலால்-உலகமானது விருத்தியாகிவருவ தினாலே, தான்- அதுதான், அமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று-(உல கத்துக்கு) அமிர்தமென்று அறியுந்தன்மையையுடையது, எ-று.

வி. நிற்க ... ன்பது, நின்று எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. இங்கே உலகு ... து, இடத்தையன்று இடத்துநிகழ்பொ ருள்களாகிய ... ருதிதநின்றதென்றுகாண்க. அத்த

உயிர்கள்விருத்தியாகிவருவதாவது, பிறப்பு இடையற்றுப்போ காதநினுலே, எந்தக்காலத்திலும் உடம்போடுகூடக்காணப்ப ட்டுவருவது. அமிர்தம் உண்டவர்சாகாமல்விருத்தியாகிறதினு லே, உலகத்தைவிருத்தியாக்குகிறமழையை, அமிழ்தமென்று ணரற்பாற்று என்றார்.

௰௨. துப்பார்க்குத்துப்பாயதுப்பாக்கித்துப்பார்க்குத் துப்பாயதூஉமழை.

ப. எது-உணபாாககுநலலவுணவுகளையுளவாககியவறறையுணகினறா ககுததானுமுணவாய திரபதுமழையெனறவாறு.

வி. தானுமுணவாதலாவது- தணணீராயுணணபபடுதல - சிறபபுடைய வுயாதிணைமேலவைததுககூறினமையினஃறிணைககுமிஃதொககும-இவவாறுயி ாகளதுபசியையுநீாவேடகையையுநீககுதலினலவழஙகிவருதலுடையவாயின வெனபதாம.

பு. (துப்-மழை) எ-இ-ள். துப்பார்க்கு-உண்பார்க்கு, து ப்பாய-நன்மையாகிய, துப்பு-உணவுகளை, (போசனங்களை) ஆக்கி-உண்டாக்கி, துப்பார்க்கு-(அவற்றை) உண்பார்க்கு, துப்பாயதூஉம்-(தானும்) உண்ணப்படுவதாகிஅமைவதூஉம் மழையாம், எ-று.

வி. தானும்உண்ணப்படுவதாகிஅமைவதாவது, தண்ணீ ராக உண்ணப்படுவது. துப்பார்க்கென்றுசிறந்த (உயர்ந்தசா தியாகிய) உயர்திணைமேல்வைத்துச்சொன்னதினாலே, (உயர்வு இல்லாதசாதியாகிய) அஃறிணைக்கும், இதுஒத்திருக்கும். இப் படிமழையானது, உயிர்களுடையபசியையும், நீர்விருப்ப த்தையும், நீக்குவதினாலே; உலகம்விருத்தியாகிவருவதையுடை யதாயிற்று, என்பதாம்.

கங. விண்ணின்றுபொய்ப்பின் விரிநீர்வியனுலகத்
துண்ணின்றுடற்றும்பசி.

ப. எது-மழைவேண்டுங்காலத்துப்பெய்யாது
ஒழியப்பட்டவகன்றவுலகத்தின்கண்ணிலைபெற்றுயி
வாறு.

வி. கடலுடைத்தாயினும தன்றுபயனில்லா
ததெனறா-உணவின்மைபிறபசியாலுயிர்களிறக்கும்

பு. (விண்-சி) எ-இ-ள். விண்ணின்று
பொய்ப்பின்-பொய்த்துப்போமானால்

கச உ. அதி. வான்சிறப்பு.

சூழப்பட்ட (கடலினாலேசுற்றப்பட்ட,) வியனுலகத்துள்-விசா லமானஉலகத்துள்ளே, நின்று-நிலைபெற்று, பசி-பசிப்பிணியா

ணது, உடற்றும்-(உயிர்களை) வருத்தப்படுத்தும், எ-று.

வி. இல்லாமல் என்கிறபொருளையுடையஇன்றியென்னு ஞ்சொல், இங்கே இன்று எனத்திரிந்துநின்றது. கடலிலும்வி ரிந்தநீர்வேறே இல்லாததினாலே, அதைவிரிநீர் என்றார். உடல ல், போர்செய்தல். விண், ஆகாயம்; அது, இடத்தாகுபெயரா ய் மழைக்குச்சொல்லப்பட்டது. மழை இல்லாமற் போனாற், கடலிருந்தும் அதினாலேபிரயோசனமில்லையென்று சொல்லவ ந்தவர், விரிநீர்வியனுலகத்தென்றார். உணவு இல்லாததினாலே, பசிமுதிர்ந்து நோயாய், அதினாலே உயிர்கள் இறந்துபோம் என்பது, இதின்கருத்து.

௰௪. ஏரினுழாஅருழவர்புயலென்னும்
வாரிவளங்குன்றிக்கால்.

ப. எ-து- உழவரோ ஏருழுதலைச்செய்யார் மழையென்னும் வருவாயதனை பயன்குன்றின் என்றவாறு.

வி. குன்றிக்காலென்பது குறைந்ததென்றது - உணவின்மைக்குக்காரணங்கூறியவாறு.

பு. (எரி-ல்) எ-இ-ள். ஏரினுழாருழவர் - உழுபவர் ஏரி னாலே உழுகிறதொழிலைச்செய்யமாட்டார், புயலென்னும்வாரி

வளம்-மழையென்றுசொல்லப்பட்ட ஆதாயப்பிரயோசனமா
னது, குன்றிக்கால்-குறைந்தால், எ-று.

வி. புயல், மேகம்; அது, கருத்தாஆகுபெயராய், மழை
க்குச்சொல்லப்பட்டது. அந்தமழை உண்டானால் ஆதாயப்பி
ரயோசனங்கள் உண்டாயிருப்பதும், இல்லையானால் இல்லாதி
ருக்கும். ஆகியஒற்றுமைபற்றி(ஒருமைப்பாடுபற்றி,)மழை
...ம் என்று, காரியத்தைக்காரணமாக உபச
...பட்ட ஆதாயத்தின்வழி. வளம், ஆதாயப்
... என்பது, குன்றிக்கால் என்றுகுறைந்து
...ன்னும் பண்புப்பெயர், தொழிற்பெய
... எனநிற்கும். இந்தக்குறளினாலே, உண
...ணஞ்சொல்லப்பட்டது.

உ. அதி. வான்சிறப்பு. ௰௫

௰௫. கெடுப்பதூஉங்கெட்டார்க்குச்சார்வாய்மற்றாங்கே
யெடுப்பதூஉமெல்லாமழை.

ப. எது-பூமியின்கண்வாழ்வாரைப்பெய்யாது நின்று கெடுப்பதூஉம்அவ்
வாறுகெட்டார்க்குத்துணையாய்ப்பெய்துமுன்கெடுத்தாற்போலவெடுப்பதூஉம்
வையெல்லாம்வல்லதுமழையென்றவாறு.

வி. மற்றுவினைமாற்றின்கண்வந்தது-ஆங்கென்பது - மறுதலைத்தொழி
லுவமத்தின்கண்வந்தவுவமைச்சொல் - கேடுமாக்கமுமெய்துதற்குரியார்மக்க
ளாதலிற்கெட்டார்க்கென்றார் - எவ்வாமென்றதமக்கண்முயற்சி வேறுபாடுக
ளாற்கெடுத்தலெடுத்தல்கடாம்பலவாதலினொகை - வல்லதென்பதவாய் நிலையான

வந்தது-மழையினதாற்றலைக்கூறியவாறு.

பு. (கெடு-மழை) எ-இ-ள். கெடுப்பதூஉம்-(பூமியிலேவாழ்பவரைப்பெய்யாமல்நின்று) கெடுக்கிறதும், கெட்டார்க்கு-அப்படிக்கெட்டவர்க்கு, சார்வாய்-துணையாய் (நின்றுபெய்து,) மற்றாங்கே-பெய்யாதுமுன்புகெடுத்ததுபோலவே, எடுப்பதூஉம்-கைதூக்கிவிடுவதும், எல்லாமழை-(இவை) எல்லாம் (வல்லது) மழை, எ-று.

வி. கெடுப்பது என்றவினையைக்கெடுக்காமல் என்றுமாற்றிநின்றதினாலே, மற்று என்ற இடைச்சொல், வினைமாற்றுப்பொருளிலேவந்தது. ஆங்கு என்றது, எடுப்பது என்றதொழிலுக்குவிரோதமாகியகெடுப்பது, என்கிறமறுதலைத்தொழில் உவமையிலேவந்த, உவமை உருபு. தரித்திரமாகியகேடும், செல்வமாகிய ஆக்கமும், அடைவதற்கு உரிமையுடையவர் மனிதராதலால், கெட்டார்க்கு என்றார். அந்தமனிதர்களுடையமுயற்சிவேறுபாடுகளாலே, கெடுக்குந்தொழில்களும் எடுக்குந்தொழில்களும் பலவாகிநிற்குமாதலால், இரண்டும் என்னாமல், எல்லாமென்றார். வல்லது என்பது, அவாய்நிலையாய் வந்தது; அவாய்நிலைஎன்பதற்குப்பொருள், வேண்டிநிற்பது. மழையினதுவல்லமையைச்சொன்னபடி, இதின்கருத்து.

௧௬. விசும்பிற்றுளிவீழினல்லான்மற்றாங்கே
பசும்புற்றலைகாண்பரிது.

ப. எ-து-மேகத்திற்றுளிவீழிற்காண்பதல்லதுவீழாதாயினப்பொழுதே பசும்புல்லினுதலையையுங்காண்டலரிதென்றவாறு.

வி. விசும்பாகுபெயர்-மற்றுவினைமாற்றின்கண்வந்தது - இஃதிறப்பு மழைவிகாரத்தாற்றொக்கது-ஓரறிவுயிருமில்லையென்பதாம்.

பு. (விசு-து)

௪-இ-ள். விசும்பில்-மேகத்தில்நின்றும்,

துளி-(மழைத்) துளியானது, வீழினல்லால்-விழுந்தாற்காண்ப தல்லது, மற்று-வீழாதாயின், ஆங்கே-அப்பொழுதே, பசும்பு ற்றலை-பசும்புல்லினதுதலையையும், காண்பரிது-காண்பது அரி து, எ-று.

வி. விசும்பு, ஆகாயம்; அது இடத்து ஆகுபெயராய், அந்த இடத்திலேசஞ்சரிக்கின்றமேகத்திறகுச்சொல்லப்பட்ட து. ஆகுபெயரென்பது,ஒருபொருளின்பெயரை அந்தப்பொ ருளுக்குச்சம்பந்தப்பட்ட வேறொருபொருளுக்குவைத்துச் சொல்வது.மற்று, என்ற இடைச்சொல், வினைமாற்றுப்பொரு ள்படநின்றது. தலை என்ற இடத்தில், தலையும் என்ற இழிவுசி றப்புஉம்மைகுறைந்துநின்றது; அது,செய்யுள்விகாரம். மழை இல்லாமற்போனால், ஓரறிவுஉயிரும் இல்லை, என்பதுகருத்து.

௧௭. நெடுங்கடலுந்தன்னீர்மைகுன்றுந்தடிந்தெழிலி தானல்காதாகிவிடின்.

ப. எது-அளவிலவாதகடலுந்தனனியலபுகுறையுமேகந்தானதனைகு றைத்ததனகடபெயயாதவிமொயினைறவாறு.

வீ. உமமைசிறபபுமமை-தனனியலபுதுறைதலாவது-நீரவாழுயிாகளபி றவாமையுமணிமுதலியபடாமையுமாம-ஈணடுககுறைததலெனறதுமுகததலை-

அதுகடலகுறைபடுதததநீரகடலகுறைபடவெழிநதெனபதனுனுமறிக — மழை கருமுதலாயகடறகுமழைவேணடுமெனபதாம - இவையெழுபாட்டாலுமுலக நடததறகேதுவாதலகூறபபடடது.

பு. (நெடு-டின்) எ-இ-ள். எழிலிதான்-மேகந்தான், தடிந்து-(அதைக்) குறைத்து, நல்காதாகிவிடின் (அதினிடத்திலே) பெய்யாதுவிடுமானல், நெடுங்கடலும் - நீண்டகடலும், தன்னீர்மை - தன்னுடைய இயல்பு, குன்றும் - குறையப்படும், எ-று.

வி. கடலும் என்ற உம்மை, உயர்வுசிறப்பு உம்மை. தன்னியல்புகுறைதலாவது, நீரிலேபிறக்கின்ற உயிர்கள்பிறவாதிருப்பதும், முத்துமுதலானவை உண்டாகாதிருப்பதும், ஆம். (மொள்ளுகிறதாகிய) முகத்தலை, இங்கே குறைத்தல் என்று சொல்லியது; கடல்குறைபடுத்தநீர், கடல்குறைபடவெழிந்து, என்றுசொல்லப்பட்ட இலக்கியத்தினலும்.

உ. அதி. வான்சிறப்பு.

ம எ

க்குக் காரணமானகடலுக்கு ம், மழை வேண்டும்

என்பதுகருத் து.

இவை எழுபாட்டாலும், உலகம்

நடப்பதற்கு, மழைகார ணம்

என்பதுசொல்லப்பட்டது.

௰௮. சிறப்பொடுபூசனைசெல்லாதுவானம்
வறக்குமேல்வானோர்க்குமீண்டு.

ப. எது-தேவாகடகுமிவவுலகினமககளாறசெயயபபடுமவிழவுமபூசையுநடவாதுமழைபெயயாதாயினெனறவாறு.

வி. நைமிததிகதொடுகூடியநிததியமெனறுராகவிறசெலலாதெனறா-நிததியததிறகுழவுதீரசசெயவதுநைமிததியமாதலினதனைமுறகூறினா-உமமைசிறபபுமமை.

பு. (சிற-டு) எ-இ-ள். வானம்வறக்குமேல்-மழை உலர்ந்துபோமானால் (மழைபெய்யாவிடின,)வானோர்க்கும்-தேவர்களுக்கும், ஈண்டு-இந்தஉலகத்தில், சிறப்பொடுபூசனை-(மனிதராலேசெய்யப்பட்ட)திருவிழாவோடுபூசையும், செல்லாது-நடவாது, எ-று.

வி. நிமித்தசம்பந்தம், நைமித்தியம்-நைமித்தியத்தோடேகூடியநித்தியமென்றார், ஆதலால், செல்லாதென்றுஒருமையால்முடித்தார். நித்தியபூசையிலேவந்தகுறைவுதீரும்படிசெய்வது, நைமித்தியம் ஆகலால், அதைமுன்னேசொன்னார். வானோர்க்கும் என்ற உம்மை, உயர்வுசிறப்பு உம்மை.

௰௯. தானந்தவமிரண்டுந்தங்காவியனுலகம்
வானம்வழங்காதெனின்.

ப. எது-அகனறவுலகினகடடானமுநதவமுமாயவிரணடுமுளவாகாமழைபெயயாதாயினெனறவாறு.

வி. தானமாவதறநெறியானவநதபொருளகளைததககாரககுவகையொடு கொடுததல-தவமாவதுமனமபொறிவழிசசெலலாமனிறறறபொருடடுவிரதங களாலுணடிசுருககனமுதலாயின - பெருமபாலுமைமபறறிததானமிலலறததின மேலுநதவநதுறவறததினமேலுநின்றன.

பு. (தா-ன்) எ-இ-ள். வானம்வழங்காதெனின்-மழைபெய்யாதானால், வியனுலகம்-விசாலமான உலகத்திலே, தானந்தவமிரண்டுந்தங்கா-ஈகையுந்தபசும் ஆகிய இரண்டு தருமங்களும் நிலையாமற்போம், எ-று.

3

௧௯ உ. அதி. வான்சிறப்பு.

வி. தானமாவது,

தருமமார்க்கத்திலேநின்று, சரீரப்
பிரயாசப்பட்டுவந்தபொருள்களை நல்லோர்க்
குமனமகிழ்ந்து,
கொடுப்பது. தவமாவது, மனம்
இந்திரியங்களின்வழியிலே
செல்லாமல்நிற்கும்பொருட்டு,
விரதங்களாலேபோசனஞ்சுரு
க்குதல் முதலானவை. தானம்
இல்லறத்தின்மேலும், தவம்

துறவறத்தின்மேலும்,
மிகுதியற்றிற்குமெனக்கொள்க.

உ௰.

நீரின்றமையா துலகெனின்யாரியார்க்கும்
வானின்றமையா தொழுக்கு.

ப. உரை - எவ்வகைமேம்பாட்டார்க்குநீரையின்றி
யுலகியலமையாதாயி
னந்நீரிடையறுதொழுகுமொழுக்கமுமவானையின்றியமை
யாதென்றவாறு.

வி. பொருள்
னபகங்களையுலகியலென்றா - அவைவிமலைமக்கணணவாகலின் -
இடையறுதொழுகலெக்காலத்துமெவ்விடத்துமுளதாதல -
நீரின்றமையாதுல
கெனபதெலலார
ானுந்தெளியப்படுதலினதுபோலவொழுக்குமவானினறமை
யாமைதெளியப்படுமெனபாரந
தினறமையாதுலகெனினெனறா - இதனை நீரை
யினறியமையாதுலகாயினைத்திறத்தார்க்கு
மழையையினறியொழுக்க நிரமயா
தெனவுரைப்பாருமுளா - இவைமுனறுபாட்டானுமறமபொருளின்பங்களைடந
தறகேதுவாதலகூறப்பட்டது.

பு. (நீரி-கு) எ-இ-ள். யாரியார்க்கும் -
எவ்வளவுபெரு
மைப்பட்டவர்க்கும்,
நீரின்றமையாதுலகெனின் - நீர் இல்லா

மல்
உலகத்தின் (இயல்புஆகிய) நடைநடவாதாகுல்,
ஒழுக்கு-
(அந்தநீர் இடைவிடாமல் ஒழுகும்)ஒழுக்கும்,
வானின்றமையா
து-மழையில்லாமல் அமையாது, என்று.
வி. பொருள் இன்பங்களை உலகியல்
என்றுசொன்னார்,
அவை இம்மையில் உள்ளவைஆதலால்,
எனக்காண்க. இடைவி
டாதொழுகலாவது, எந்தக்காலத்திலும், எந்த
இடத்திலும், உண்டாயிருப்பது. நீர் இல்லாமல்
உலகஇயல்அமையாதுஎன்
பது,யாவராலுந்தெளியப்படுவதினாலே,
அதுபோல அந்தநீ
ர்மிகுந்து, ஏரி, குளம், கழனி, கால்வாய்களில்
ஓடுகிற ஓட்ட
மாகிய ஒழுக்கும், மழையில்லாமல் அமையாதிருப்பதுதெளி
யப்படும் என்றுசொல்லவந்தவர், இந்தப்படிசொன்னார்.
இதை நீரையின்றியமையாதுஉலகாகுல் எத்திறத்தார்க்கும்,
மழையையின்றி யொழுக்கம் நிரம்பாதென்று சொல்வாரும்

உண்டு. இவை மூன்றுப்பாட்டாலும் அறம், பொருள், இன்

௩. அதி. நீத்தார்பெருமை. ௰௧

பங்கள்நடப்பதற்கு,

மழைகாரணமென்பதுசொல்லப்பட்டது.

---

௩. அதிகாரம்.

நீத்தார்பெருமை.

ப-ம. நீததாாபெருமை-அஃதாவதுமுறறதுறநதமுனிவாதுபெருமை. கூறுதல. அவவறமுதறபொருளக ளையுலகிறகுளளவாஅணாததுவாாவாாகலினி துவாான ிறபபின்பினவைககபபடடது.

பு-ம. (நீத்-மை) அதாவது (தேக அபிமானமுதலாகிய எல்லாவற்றையும்) வெறுத்து நீக்கிவிட்ட முனிவருடையபெருமையைச்சொல்வது.

மேலைஅதிகாரத்திலே, கடவுளின்கட்டளையினாலே உலகம்நடப்பதற்குக்காரணம்மழையென்றபோது, காரியப்பட்டுநின்ற அந்த உலகமுழுமையும் உள்ளபடி உணர்வதற்கும், அந்த அறமுதலாகியபொருள்களை உலகிற்கு உள்ளபடி உணர்த்துதற்கும், உரியவர் அவராகி, சுவையொளியூறோசை நாற்றமென்றைந்தின் வகைதெரிவான் கட்டேயுலகு என, உலகம் அவருள் அடங்குதலாலும், உலகமென்பதுயர்ந்தோர்மாட்டே என, இவரையும் உலகமென்றுசொல்லப்படுவதினாலும், வான்சிறப்பின்பின் இதுவைக்கப்பட்டது.

உக. ஒழுக்கத்துநீத்தார்பெருமைவிழுப்பத்து
வேண்டும்பனுவற்றுணிவு.

ப. எ-து- தமக்குரியவொழுக்கத்தின்கண்ணேநின்றுதுறந்தாரதுபெருமையைப்பொருளாகவிழுமியபொருள்களபலவற்றுள்ளும்இதுவேவிழுமிதெனவிரும்புமநூலகளதுதுணிவென்றவாறு.

வி. உரியவொழுக்கத்தினகண்ணேநின்று துறத்தலாவது- தத்தமவருணத்திறகுமநிலைமைக்குமுரியவொழுக்கங்களைவழுவாதொழுகிஅவ்வறறுமைவனாபபாவநதேயுமபாவநதேயவறியாமை நீங்குமறியாமை நீங்கவேநதங்களதுவேறுபாடுணர்வுமறிதனமாலையவாயவிமமைமறுமை யின்பங்களிலுவர்ப்புமபிறவித்துன்பங்களுநதோன்றுமவைதோன்றவீடுடின்கணளைசயுண்டாம்அஃதுண்டாகப பிறவிக்குக்காரணமாகியபயனின்முயறசிகளெல்லாநீங்கி வீட்டிறகுககாரணமாகியயோகமுயறசியுண்டாமஅஃதுண்டாகமெய்யுணர்வுபி

உரதபுறப்பறகியவெனறெனயதுமகபபறகிய

யாளெனபதுமலிமோரகலா

உ௰ ௩. அதி. நீத்தார்பெருமை.

னிவவிரணடுபறறையுமிமருறையேயுவாதஅவிடுதவெலக
கொளக-பனுவலென

பவொதுபபடககூறியவரறெனறயொனறெவவாதசை
மயநூலகளெலலா

வறறிறகுமிஃதொதததுணிவெனபதுபெறறும-செயதாரது
துணிவு பனுவன

மெலேறறபபடடது·

பு. (ஒழு-வு) எ-இ-ள்.

பனுவற் றுணிவு-நூல்களினுடைய

உகெளிவானது, ஒழுக்கத்துநீத்தார்
பெருமை-(தமக்கு

உரியநிலையாகிய) ஒழுக்கத்திலேநின்று
(எல்லாவற்றையும்) நீக்கி

விட்டவருடையபெருமையை,
விழுப்பத்து-சிறப்புடையபல

பொருள்களுக்குள்ளும்,(இதுவேசிறந்ததென்று)
வேண்டும்-

விரும்பும், எறு.

வி. உரிய

ஒழுக்கத்திலேநின்று நடக்கிறதாவது, தங்கள்
 தங்கள்சாதிகளுக்கும், அந்தந்தச்சாதிகளின்
நிலைமைகளுக்கு
 ம்உரிய ஒழுக்கங்களிலேபழுது இல்லாமல்
நடக்க, அறம்வள
 ரும்; அதுவளரவே, பாவந்தேயும்;
அதுதேயவே, அறியா
 மைநீங்கும்; அதுநீங்கவே,

நித்திய அநித்தியங்களினுடைய
 வேறுபாடுகளை அறிகிறஅறிவும், அழிந்துபோ
கிறவரிசைக்கிர
 மத்தையேகொண்டிருக்கிற இம்மை மறுமை

இன்பங்களில்
 வெறுப்பும், பிறவித்துன்பங்களும்,
தோன்றும்; அவைதோ
 ன்றவே, மோட்சம்பெறவேண்டுமென்கிற
ஆசையுண்டாகும்;
 அது உண்டாகவே, பிறவிக்குக்
காரணமாகிடவினைமுயற்சிக
 ளெல்லாம் நீங்கி,

மோட்சத்துக்குக்காரணமாகியயோகமுயற்சியுண்டாகும்; அது உண்டாகவே,

மெய்யறிவுபிறந்து, புறப்பற்று ஆகிய எனது என்பதும், அகப்பற்று ஆகிய நான் என்பதும், விட்டு நீங்கும்; ஆதலாலே, இந்த இரண்டுபற்றையும், இந்தமுறையாகவேவெறுத்துவிடுவது, என்றுகாண்க. பனுவல் என்றுபொதுவாகச்சொன்னதினாலே, ஒன்றையொன்று ஒத்திராத சமயசாத்திரங்கள் எல்லாவற்றினுக்கும், இது ஒத்த தெளிவு என்பது, நாம்தெரிந்துகொண்டோம். நூலைச்செய்தவர்களுடையதெளிவு,

நூலின்மேல்ஏற்றப்பட்டது.

௨௨.

துறந்தார்பெருமை துணைக்கூறின்வையத்

திறந்தாரையெண்ணிக்கொண்டற்று.

ப. எது-

இருவகைப்பற்றினையும்விட்டாரதுபெருமையையிவ்வளவெ

ன்றெண்ணாற்

கூறியறியலுறின்அளவுபடாமையானிவ்வுலகத்துப்பிற

ந்திறந்தாரை

௰ யனைவிருதுனே
ப்பொனவதிய லுறுறுபோலுமெனறவாறு.
வி. முடியாதெனயதாம
- கொணடாவெனுமவினையெசசமொண
டெ னதறிந்துநீறைது.

௨. (துற-று) எ-இ-ள்.
துறந்தார்பெருமை-இருவகைப் பற்றையும் விட்டமுனிவருடைய பெருமைக்கு,
துணைக்கூறி
ன் - அளவுசொல்லவந்தால்,
(அளவிடக்கூடாது ஆதலால் அது
எதுபோலுமென்றால்)
வையத்திறந்தாரை-(இந்த) உலகத்தி
லே (பிறந்து)
இறந்துபோனவர்களை, எண்ணிக்கொண்டற்று-
(இம்மாத்திரம்பேரென்று) எண்ணி
(அறிவதைமேற்)கொண்
டதுபோலும், எ-று.
வி. அவர்பெருமை எண்ணிமுடியாது,
என்பதுகருத்து.

து. கொண்டானென்னும்
வினையாலணையும்பெயர், கொன்றி
னைவிகாரப்பட்டுநின்ற து
என்னிஎன்னும்வினையெச்சத்தை
முடித்த அறிவது என்னும்தொழிற்பெயர்,
சொல்லெச்சமா
ய்க்குறைந்துநின்றது. அளவிடக்கூடாததாதலால்
அதுஎதுபோ
லுமென்றால் என்பவை, இசையெச்சம்,
வருவித்துச்சொல்லப்
பட்டன.

உ௩.

இருமைவகைதெரிந்தீண்டறம்பூண்டார்
பெருமைபிறங்கிற்றுலகு.

ப. இது-பிறப்புவீடெனுமிரண்டினதுதுன்பவின்பங்களையுணர்ந்துபாசெய
தாய்ந்ததிந்தபிறப்பறுத்தற்குப்பிறப்பினடைவறத்தைப்பூண்டாருடையபெ
ருமையேயுலகிலெல்லாவற்றினுமுயர்ந்தது.
வி. தெரிமரணடமிழுமமைமதஞெனமடுபாருபவொன்புழிபபோலவி
ருமைமு பனைபதினைடெனவிளக்கினறது-
பிரிநிலையேகாரமவிகாரந் தொறுரு
க்கது - இதனுறதிகரியுருடையுலகமுழுதாளுடைய
ரசாமுதலாயினோர்பெருமைபி

நீத்தார்பெருமையேயெல்லாப
பெருமையிலுமிக்கதெனப்புகழப்பட்டது.

பு. (இரு-கு) எ-இ-ள். இருமை-பிறப்புவீடு என்கின்ற இரண்டினுடைய, வகைதெரிந்து-துன்ப இன்பக்கூறுபாடு களை ஆராய்ந்து அறிந்து, (அந்தப்பிறப்பையொழிப்பதற்காக) ஈண்டு-இந்தப்பிறப்பிலே, அறம்பூண்டார்-(துறவு) அறத்தை மேற்கொண்டவருடைய, பெருமைபிறங்கிற்றுலகு-பெருமை யே உலகத்தில் (உயர்ந்து) விளங்கியது, எ-று.

வி. மும்மைத்தமிழ் என்றால், அதற்குமூன்றுதமிழ்என் பதுபொருள், அதுபோல இங்கே இருமை இரண்டு எனதின்

உ௨ ௬. அதி. நீத்தார்பெருமை.

ற்று. பெருமையேயென்னும்பிரிநிலை ஏகாரம், குறைந்துநின் றது. சக்கரத்தைச்செலுத்தி உலகமுழுதும் ஆண்ட அரசர் முதலானவருடையபெருமை, இந்த ஏகாரத்தினுலேபிரிக்கப் பட்டது. இந்தமூன்று பாட்டாலும் முற்றத்துறந்தமுனிவரு டைய பெருமையே, எல்லாப்பெருமைகளிலும் உயர்ந்தது என்பது, சொல்லப்பட்டது.

உசு.

உரனென்னுந்தோட்டியாளோரைந் துங்காப்பான்
வரனென்னும்வைப்புக்கோர்வித்து.

ப. எரு

-திணமையெனனுநதோடடியாறபொறிகளாகியயானையைநத
னயுநததமபுலனகணமேறசெலலாமறகாயபானெலலா
நிலததினுமிகக தெ
ன றுசொலலபபடடவீடடுநிலததிறகோரவிததாமெனறவா
று.

வி.

இஃதேகதேசவுருவகம-திணமையீணடறிவினமேற று
-அநதிலத
திறசென றுமுனனததவினவிதமெனறுர் -
ஈணடுபபிறநதிறநதுவருமகனலவென
னபதாம.

பு. (உர-து) எ-இ-ள். உரனென்னுந்தோட்டியான-அறி வென்றுசொல்லப்பட்ட அங்குசத்தினுலே, ஓரைந்தும்-(இந்திரியங்களாகியயானைகள்) ஒருஐந்தையும், காப்பான்-(தன்தன் புலனேநாடிச்செல்லாமலே தடுத்துக்)காவல்செய்பவன், வர னென்னும்வைப்புக்கு-
(எல்லாநிலங்களினும்) உயர்ந்ததென்
றுசொல்லப்பட்ட(மோட்ச)பூமிக்கு,
ஓர்வித்து-ஒருவிதையா
ம், எறு.

வி. பின்பு அந்தநிலத்திலேயோய்

மூளைப்பதிருலே, கா

ப்பானைவித்து என்றது, எது உருவக அலங்காரம் என்றும்;

ஓரைந்தும் என்றது, ஏகதேச உருவக அலங்காரம் என்றும்;

காண்க. இப்படிக்காப்பவன்மறுபடியும்

இந்த உலகத்திலே

பிறந்து

இறந்து திரியமாட்டான் என்பது, கருத்து.

உரு.

ஐந்தவித்தா னாற்றலகல்விசும்புளார்கோமா

னிந்திரனேசாலுங்கரி.

ப. எ-து-புலன்களிற்செல்கின்றஅவாவைநதனையு

மடக்கினவனதுவலிக்கு

கரியாவானகன்றவானத்துள்ளாரிறைவனாகியவிந்திர

னேயமையுஞ்சான்றென்றவாறு.

வி. ஐந்தென்னு முறைமையுமாற்றலென்னு நான்கனுருபுஞ்செய்

யுள்விகாரத்தாற்றொக்கன- தானைந்தவியாதுசாபமெய்தியிளைத்தானாதலின்

ஐந்தவித்தானாற்றலுக்கிந்திரனேசாலுங்கரியென்றார்.

ரு. அதி. நீத்தார்பெருமை. உரு

பு. (ஐந்-ரி)எ-இ-ள்.

ஐந்தவித்தான்-(புலன்களிலேசெல்
லுகிறஇச்சை)ஐந்தை
யும்அடக்கினவனுடைய,ஆற்றல்-வலிமைக்கு,
அகல்விசும்புளார் - விரிந்த ஆகாயத்திலேயுள்ள
தேவர்க
ளுக்கு, கோமான்-அரசனாகிய,
இந்திரனே-தேவேந்திரனே,
சாலுங்கரி-மிக்கசாட்சியாம், எ-று.

வி. ஐந்தும் என்கிறமுற்று
உம்மையும்,. ஆற்றலுக்கு
என்கிறநான்காம் வேற்றுமையுருபும்,
குறைந்துநின்றன. இந்
திரன் தான் ஐந்தவியாமல்,
ஐந்தவித்தகௌதமஇருடியினுடை
யசாபத்தை ஏற்றுக்கொண்டு,
அவனுடையவலிமையைத்தெரி
வித்தானாதலால், இந்திரனேசாலுங்கரியென்றார்.

௨௬. செயற்கரியசெய்வர்பெரியர்சிறியர்

செயற்கரியசெய்கலாதார்.

ப. எது-ஒத்தபிறப்பினராயமக்களுட்செயற்
கெளியவற்றைச்செய்
யாதரியவற்றைச்செய்வார்பெரியரவ்வெளியவற்றைச்
செய்தரியவற்றைச்செய் யமாட்டாதாரசிறியரென்றவாறு.

வி. செயற்கெ
ளியவாவன-மனம்வேண்டியவாறேயதனைப்பொறிவழி
களாற்புலன்களிற்செலுத்தலும்வெஃகுதலும்வெகுளலுமுதலாயின-செயற்
கரியவாவன - இயமநியமமுதலாயவெண்வகை யோகவுறுப்புக்கள - நீர்பல
காலமூழ்கன்முதலாய நாலிருவழக்
கிற்றபக்கமெனபாருமுளாவை நியமத்
துளேயடக்கலினித்தாரதுபெருமைக்கேலாமையறிக.

பு. (செய்-ர்) எ-இ-ள். செயற்கரியசெய்வ
ர்பெரியர்-(பிற ப்பு
ஒத்தவர்களாகிய மனிதருக்குள்ளே
எளியவைகளைச்செய் யாது) செய்வதற்கு
அரியவைகளைச்செய்பவர்பெரியவராம்,
சிறியர்செயற்கரியசெய்கலாதார் - (அந்த
எளியவைகளைச்செ ய்து) செய்வதற்கு

அரியவைகளைச்செய்யமாட்டாதவர் சிறிய
யவராம், எ-று.

வி. செய்வதற்கு எளியவைகளானவை, மனத்தைவேண்டியபடியே இந்திரியவழியாக ஐம்புலன்களிலேசெலுத்துவதும், பேராசைகொள்வதும், கோபித்தலும்,முதலானவையாம். செய்வதற்கு அரியவைகளானவை, இயமம் நியமம் முதலான எட்டுவகையோக அங்கங்கள் முதலானவையாம். இனிநீரிலே பலகாலமுழுகுவதுமுதலான எட்டுவகைப்பட்டமுனிவர் இடத்துவழக்கு, என்றுசொல்வாரும் உண்டு. அவை, நியமத்துள்

உசு ௩. அதி. நீத்தார்பெருமை.

ளே அடங்குவதினாலே, துறந்தார் பெருமைக்கு ஒவ்வாமை அறிக.

உஎ.

சுவையொளியூறோசைநாற்றமென்றைந்தின் -
வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு.

ப. எது-சுவையுமொளியுமூறுமோசையுநாற்றமு
மென்றுசொல்லப்பட்டநவமாத்திரைகளைந்தனுக்குமுபாடயையுமாராயவான
யுவகுமெனறவாறு.

நிவிவகணைதே

வி.

அவறறினகூறுபாடாவன-பூதஙகடகுமுதலாகியவைதாமை
மநது
மவறறினகடடோனறிய-வபபூதஙகளைநதுமவறறினகூறுகிய
ஞானேநதிரியங
களைநதுஙகருமேநதிரியஙகளைநதுமாக
விருபதுமாம-வகைசசெரிவானகட்டெ
னவுடமபொடு
புணாததனறசெறிகினறபுருடனுமவனசெறிதறகருவியாகிய
மானகமகாமனஙகளு
மவறறிறகுமுதலாகியமூலபபகுதியுமபெறறும; ததுவ
மிருபததைநதனையுநதெரிதலாவது-மூலபபகுதி
யொன்றிறறோனறியதனமை
யிறபகுதியேயாவதலலதுவிகுதியாகாதெனவுமதனகட்
டானறியமானுமதன
கட்டோனறிய
வகஙகாரமுமதனகடடோனறியதனமாததிரைகளுமாகியவே
ழுநதநதமககுமுதலாயவதனைநோககவிகுதியாதலுநதஙகடடோனறுவனவ
றறைநோககபபகுதியாதலுமுடையவெனவு மவறறினகட்டோனறியமனமு
ஞானேநதிரியஙகளுஙகருமேநதிரியஙகளுமபூதஙகளுமாகிய பதினாறுநதஙகட
டோனறுவனவினமையினவிகுதியேயாவதலலதுபகுதியாகாதெனவும - புருட
னருசெனறிறறோனறுமையானுநதனகடடோனறுவனவினமையானுமிரணடு
மலலவெனவுஞசாஙகியநூலோாதிய்வாறறுணாயதல-இவவிருபத்தைநதும
லலவெனபபிறிதொனறிலலையென வுலகினதனமையறிதவிலவனறிவினக
ணணதாமிறறு-இவைதானகுபாடடாலுமபெருமைககேறுவைநதவிததலும
யொகபபமிறசியுநதததுவவுணாவுமெனபனகூறபபடடன.

பு. (சு-கு)வ- இ-ள். சுவை- நின்-இரசமும், உருவமும்,
பரிசமும், சத்தமும், கந்தமும், என்று சொல்லப்பட்ட (தன்-

மாத்திரைகள்) ஐந்தினுடைய, வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு- கூறுபாடுகளையும் ஆராய்ந்து அறிகிறவனுடைய (அறிவின்) இடத்ததேஉலகம், என்று.

வி. ஐந்தினுடைய் கூறுபாடுகளானவை, பூதங்களுக்குமுதலாகிய அவை ஐந்தும், அவைகளிலேதோன்றிய அந்தப்பூதங்களைந்தும், அவைகளின் கூறுகியஞான இந்திரியங்கள் ஐந்தும், கரும இந்திரியங்கள் ஐந்தும், ஆகஇருபதுமாம். பூதங்களுக்குமுதலாகியவை, தன்மாத்திரைகளென்றுகாண்க; என்னவெனின், விரித்தமகதத்துவமுந் தன்மாத்திரையும்விளங்கு சததப்பிரகிருதியாற் பஞ்சபூதமூறைத்தவற்றுற் பிரமாண்டபிண்டமுதலாயவுலகுதைபந்தான்கிரமசிருட்டி, என்றாதலால்

௩. அதி. நீத்தார்பெருமை.

௨௫

உணர்க.

வகைதெரிவான்கட்டேயெனத்தெரிகிறவன் உடம்பொடுசேர்த்ததினுலே, தெரிகின்றபுருடனும்;
அவன்தெரிவதற் குக்காரணமாகிய, மானும்,
அகங்காரமும், மனமும், ஆகியமூன்றும்;
அவற்றிற்குமுதலாகிய மூலப்பிரகிருதியும்;
ஆகத்தத்துவம், இருபத்தைந்தும்பெறப்படும்
(புருடன், ஆன்மா.) இந்த

இருபத்தைந்தையுந்தெரிவதாவது,
மூலப்பிரகிருதி ஒன்றிலே தோ
ன்றியதல்லாததினுலே, பகுதியே
ஆவதல்லதுவிகுதியாகா
தென்றும்,அதினிடத்திலேதோன்றியமானும்,
அந்தமான்இட த்திலேதோன்றியஅகங்காரமும்,
அந்தஅகங்காரத்திலேதோன்
றியதன்மாத்திரைகளும், ஆகியஎழுந்;
தமக்குமுன்னின்றதைக்
குறித்தால்தாம்விகுதியாவதும்,
தம்மிலேதோன்றுகின்றவைக ளைக்குறித்தால்
தாம்பகுதியாவதும், உடையவை என்றும்;
அவற்றினிடத்திலேதோன்றிய மனமும், ஞான
இந்திரியங்க ளும், கரும இந்திரியங்களும்,
பூதங்களும், ஆகியபதினாறு
தம்மிடத்திலேதோன்றுபவை இல்லாததினுலே,
விகுதியேயா வதல்லது, பகுதியாகாதென்றும்,
புருடன், தான், ஒன்றிலே தோன்ருததினுலும்,
தன்னிடத்திலே தோன்றுபவை இல்லா
ததினுலும், இரண்டுமல்லாதவன் என்றும்.

சாங்கிய நூலிலே

சொன்னபடியே, ஆராய்வது. இந்த இருபத்தைந்துமல்லது, உலகு என்றுவேறொன்றில்லையென உலகினுடைய உண்மையை அறிவதினாலே, உலகு அவன் அறிவின் இடத்தையுடையதாயிற்று. பகுதியாவது, மூன்னிற்பது. விகுதியாவது, பின்னிற்பது. இவைநான்குபாட்டாலும், நீத்தாருடையபெருமைக்குக்காரணம், ஐந்தவித்தலும்,

யோகப்பயிற்சியும், தத்துவ

உணர்ச்சியும், என்பவை சொல்லப்பட்டன.

உஅ.

நிறைமொழிமாந்தர்பெருமைநிலத்து

மறைமொழிகாட்டிவிடும்.

ப. எ து-நிறைநதமொழியினையுடையதுறநதாரதுபெருமையையிவவுலகததினகணவராணையாகசசொலலியமநதிரஙகளேகணகூடாககாட்டுமென்றவாறு.

வி. நிறைமொ

ழியென்பது-அருளிறகூறினுமவெகுணடுகூறினுமவவப

௨௯ ௩. அதி. நீத்தார்பெருமை.

பு. (நிறை-டும்) எ-இ-ள்.
நிறைமொழிமாந்தர்பெரு மை-
பொருள்நிறைந்தசொல்லுக்களையுடையமனிதராகி
யநிறை ந்தவருடையபெருமையை, நிலத்து-நில
உலகத்திலே, மறை
மொழி - (அவர் கட்டளை யாக ச்சொ ன் ன)
மந்திரங்களே, காட் டிவிடும்-(பிரத்தியட்சமாகக்)
காட்டிப்போடும், எறு.

வி. நிறைமொழி
யென்ப து,கிருபையாக ச்சொன்னாலுங்
கோபமாகச்சொன்னாலும், அந்தந்தப்பிரயோ
சனங்களைத் ந்
தேபொருள்நிறைந்துவிடுஞ்சொல். நிறைமொழி
மறைமொ ழி, என்பவையிரண்டும்;
வினைத்தொகைச்சொற்கள், பின்னை

யதைமறையினது மொழி மெனக்கொண்டு, வேதவசனம் எனினும்பொருந்தும். காட்டுதல், பிரயோசன த்திறலே யறிவிப் பது. விரைவாகக் காட்டும், என்றின் றவினைவுப்பொருள், தோன் றக் (காட்டும் என்றமர்) காட்டிவிடும், என்றார்.

உ௯.

குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார்வெகுளி
கணமேயுங்காத்தலரிது.

ப. எ-து-துறவுமெய யுணாவவாவினைமைமுதலிய நறகுணஙகளாகியகுன றினமுடிவினகணினறமுனிவ ரதுவெகுளிதானுளளவளவுகணமேயாயினுமவெ குளபபடடாாாறறடுததலரிதெனறவாறு.

வி. சவியாமையுமபெருமையுமபறறிக குணஙகளைககுனறுகவுருவசஞ் செயதாா -குணஞசாதியொருமை- அஞுதியாயவருஇனறவாறுபறறியொரோவ ழிவெகுளிதோனறியபொழுதேயதனைமெயயுணாவழிககுமாதலிறகணமேயு மெனறுமடீறைமொழிமாறநத ராகவிறகாததலரிதெனறுஙகூறினாா - இவைபிற ரைடுபாடடாறுமவாரணைகூறபபடடது.

பு. (குண—து) எ-இ-ள். குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார்வெகுளி. (துறவு, மெய்யுணர்வு, நிராசை, முதலாகிய,) நற்குணங்களென்றுசொல்லப்பட்ட மலையின்முடிவிலேநின்றமுனிவருடையகோபமானது, கணமேயும்-(தான் உள்ள அளவு) கணப்பொழுதாயிருந்தாலும், காத்தலரிது- (கோபிக்கப்பட்டவராலே) தடுப்பது அரிது, எ-று.

வி. அசையாதிருப்பதினாலும்,
பெருமையினாலுங், குண ங்களைமலையாக
உருவகஞ்செய்தார். இது, எது. உருவக அலங்காரம். குணம் என்னுஞ்சொல்,
சாதியொருமை. கோபம்,
அநுதியாய்வருவதாதலால்,
ஒரோரிடத்திலேதோன்றினும்

ஈ. அதி. நீத்தார்பெருமை. உக

அதைமெய்பறிவு ஒழிக்கும், ஆதலாலே, கணமேயும், என்றும்; நிறைமொழியுடையவராதலாலே, காத்தலரிது என்றுஞ்; சொன்னார். இவையிரண்டுபாட்டாலும், அவருடையகட்டளை சொல்லப்பட்டது.

கூ. அற

ணரென்போரறவோர்மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மைபூண்டொழுகலான்.

ப. எது-எலலாவுயிாக
ணமேலுஞசெவவியதணணளியைபபூணடொழு கலானநத
ணனெனறுசொலலபபடுவாா துறவறததினரெனறவாறு.

வி. பூணுதலவிரத
மாககோடல்-அநதணனெனபதழகியதடபததையு
டையானெனறுவதுடபெயராகவினஃதவவருளுடையாாமேல
னறிசசெலலாதெனபது
கருததது-அவவாறருளுடையராயினுமுயிாகணமாட
டருளுடையரெனப திருததுககூறபபடடது.

ப. (அந்-ன்) எ-இ-ள்.
எவ்வுயிர்க்கும்-எல்லாஉயிர்களி டத்தும்,
செந்தண்மைபூண்டொழுகலால்-
செப்பமாகியகருணையைவைத்துநடப்பதினாலே,
அந்தணரென்போரறவோர்- அந்தணரென்று
சொல்லப்படுபவர் (துறவறத்திலேநிலைபெற்ற)
முனிவராம், எறு.

வி. பூணுத
ல்,விரதமாகக்கொள்வது. அந்தணர்என்பதில்,
அம்,அழகு. தண், குளிர்ச்சி. அர்,பலர்பால்விகுதி.

ஆதலால், நீர் ஃ முதலியவற்றின்
வெறுக்கத்தக்ககுளிர்ச்சியையொழித்து, அழகிய
குளிர்ச்சியர், எனநின்று,
கருணைப்பண்புடையவரைவிளக்கிக்
காரணப்பெயராய்வருதலால், அது,
எல்லாஉயிர்களிடத்திலு
ம்கருணைவைத்தவர்மேல் அல்லது,
செல்லாதென்றுகாண்க. மேலேசொல்லிய
அப்படிப்பட்ட கட்டளையையுடையவராயி
ருந்தாலும், உயிர்களிடத்திலே மிகுந்தகிருபையுடையவரென்
பது, இதினாலே, சொல்லப்பட்டது.

உ.அ ௩. அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

௪. அதிகாரம்.

அறன்வலியுறுத்தல்.

ப-ம.
அறனவலியுறுதல—அஃதாவது - அமமுனிவாாலுணாததபபட

டடவமமூனறனுளளேனைபபொருளுமினபமுமபோலாதறனிம மைமறுமைவீ

டெனறுமூனறனையுமபயததலானவறறினவலியுடைததெனபதுகூறுதல-அதி

காரமுறைமையு மிதனுளேவிளஙகும-அவைசிறபபுடைமரபிறபொருளுமின

பமுமறததுவழிபபடூஉநதோறறமபோலவெனறாபிறரும.

பு-ம்(அற-தல்)அதாவது

(அந்தமுனிவராலேதெரிவிக்க

ப்ட்டஅறம்,பொருள்,

இன்பம்,என்னும்மூன்றுக்குள்அறமா

னது, மற்றஇரண்டையும் போலாகாமல்,

இம்மை, மறுமை,

வீடு, என்னுமூன்றையுந் தருமாதலால்,

அந்தஇரண்டினுள்

ளும்,) அது, வலிமையுடையது, என்பதைச்சொல்வது. அதிகாரமுறையும், இதிலேவிளங்கும். பொருளும், இன்பமும், அறத்துக்குப்பிற்படும், என்பதற்கு, உதாரணம், சிறப்புடை மரபிற் பொருளுமின்பமு, மறத்தின்வழிப்படூஉந்தோற்றம் போல,என்கின்ற, இலக்கியத்துள்ளும், தர்மார்த்தகாமமோட்சம், என, எண்ணிநின்ற, வடநூல், எண்ணின்முறையுள்ளுங் காண்க-வழிப்படுதல், பிற்படுவது.

சிறப்பீனுஞ்செல்வமுமீனுமறத்தினூங்
காக்கமெவனோவுயிர்க்கு.

ப.

எ-து-வீடுபேற்றையுந்தருந்துறக்கமுதலியசெல்வத்தையுந்தருமாத
லானுயிர்கட்கறத்தினின்மிக்கவாக்கமியாதென்றவாறு.

வி. எல்லாப
பேற்றினுஞ்சிறந்தமையின்வீடு-சிறப்பெனப்பட்டது-ஆக்க
ந்தருவதனையாக்கமென்றார்-ஆக்கமே
மன்மேலுயாதல்-ஈண்டுபிறொன்றுமக்க
ளுயிரைச்சிறப்புஞ்செல்வமுமெய்துதற
குரியததுவேயாகலின-இதனுன்றத்தி
னமிக்கவுறுதியில்லையெனபதுகூறப்பட்டது.

பு. (சிற-கு) எ-இ-ள்.சிற
ப்பீனும்-மோட்சத்தையுங்கொ
டுக்கும், செல்வமுமீனும்-
(சுவர்க்கபதவிமுதலாகிய) செல்வ
த்தையுங்கொடுக்கும்,(ஆதலால்)உயிர்க்கு-
உயிர்களுக்கு, அற
த்தினூங்காக்கமெவன்-தருமத்தைக்காட்டிலு
மிகுந்த ஆக்கத்
தைத்தருவதுயாது, எ-று.

ச. அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

உக

வி. எல்லாப்பேறுகளிலுஞ்சிறந்தது ஆதலால், வீடு பேறு, சிறப்பு, என்றுசொல்லப்பட்டது. ஆக்கத்தைத்தருவதை, ஆக்கம்என்றது, ஆகுபெயர். ஆக்கம்,(எ- ள்)மேன்மேலு யர்வாகிறது-மோட்சமுஞ், செல்வமும், அடைவதற்குஉரிய து, அதுவேயாதலால், மனிதருயிரை, இங்கே உயிரென்று, சொல்லப்பட்டது. இதினாலே, தருமத்தைப்போலேயிருந்த தன்மைதருவது, வேறேயில்லையென்பது, சொல்லப்பட்டது.

கூஉ.

அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையதனை
மறத்தலினூஉங்கில்லைகேடு.

ப.

எது-ஒருவனுக்கறஞ்செய்தலின்மேற்பட்டவாக்கமுமில்லையதனைம
யக்கத்தான்மறத்தலின்மேற்பட்டகேடுமில்லையென்றவாறு.

வி.

அறநதிஞலகாககமுமிலலையெனமேறசொலலியவதனே யெயநலவித

தாரதனறகேடுவருதலகூறுதறபயனெகி-இத ஞலதுசெயயாதவழிககேடுவரு

தலகூறபபடடது.

பு. (அற-டு)எ-இ-ள். அறத்தின்-(ஒருவனுக்குச்செய்ய

ப்படுந்) தருமத்தில், ஊங்கு-மேற்பட்ட, ஆக்கமுமில்லை-

(நன்மைதருவதாகிய) உயர்வுமில்லை, அதனைமறத்தலின்-அ

தை (மயக்கத்திஞலே) மறந்துவிடுகிறதில், ஊங்கு-மேற்பட்

ட, இல்லைகேடு-(தீமைதருவதாகிய) கெடுதலுமிலலை, எ-று.

வி. அதிஞலே கேடுவருமென்பதைச்சொல்லுகிறபிர

யோசனத்தைக்குறித்து,

அறத்தினூஉங்காக்கமெவனோ, என்

று, மேலேசொல்லியதைத்தானே, இங்கே (அநுவதித்தார்)

மறுபடியுஞ்சொன்னார். அநுவாதம், சொன்னதைச்சொல்வ

து. அதுதொழிற்படவரும்போது, அநுவதித்தல், எனநிற்கு

ம். இதினாலே,

தருமத்தைச்செய்யாதஇடத்துக்கேடுவருவது, சொல்லப்பட்டது.

௩௩.

ஒல்லும்வகையானறவினையோவாதே
செல்லும்வாயெல்லாஞ்செயல்

ப.

எ அ-த ததமகஇய லுநதிற தானறமாகிய நலவினையையொழியாதே ய ஃதேயதுமிடத தாளெவ்வாறுசெயகவெனறவாறு.

௩௰ ச. அதி.

அறன்வலியுறுத்தல்.

வி. இயலுநதிற
மாவது-இலலறமபொருளளவிறகேறபவுமதுறவறமயா
ககைநிலைககேற பவு ஞசெயதல -
ஒவாமையிடைவிடாமை-எயதுமிடமாவன-
மன ம-வாககு-காயமெனபன-அவறறுறசெயயுமறஙகளாவன-
முறையேநத
சிநதையுமநறசொலலுமநறசெயலுமெனவிவை-இதனை
துசெயயுமாறுகூற
பபடடது.

பு. (ஒல்-ல்) எ-இ-ள்.
ஒல்லும்வகையால்-(தங்கள்தங்க
ளுக்கு) இயலுமாத்திரத்தால்,
அறவினை-தருமமாகிய நல்வினை
யை, ஓவாதே-ஒழியாமலே, (இடைவிடாமலே)
செல்லும்வா
யெல்லாம்-(அதுவந்து) அடையப்படும்
எல்லாவிடங்களாலு

ம். செயல்-செய்க, எறு.

வி. இயலுமாத்திரமாவது, (இல்லறம்)
பொருள்அளவு
க்கேற்பதும், துறவறம்,
சரீரநிலைஅளவுக்கேற்பதுமாம். அ
டையும்இடங்களானவை, மனம், வாக்கு,

காயம், என்பவை.

இவைகளாற்செய்யுந்தருமங்களானவை, முறையாகவே, நன்மைகளைநினைப்பதும், நன்மைதருஞ்சொற்களைச்சொல்வதும், நற்கருமங்களைச்செய்வதும், ஆகிய இவை. இதினாலே, அந்தத்தருமத்தைச்செய்கிறவகை, சொல்லப்பட்டது.

௩௪. மனத்துக்கண்மாசிலனாதலனைத்தறனாகுலநீரபிற.

ப.

எ-து-அவவாறறனறசெயவானறனமனததினகட குறறமுடைய

னலலனாகவவனவேயற னவத ஃதொழி நதசொலலுமவேடமுமறனெனபப

டா-வாரவாரநீர்மையெனறவாறு.

வி. குறறநதீயனசிந்திததல-பிறரறிதலவேணடிசசெயகினறவாகவின

குலநீரவெனறா-மனததுமாசுடை

யாயவழியதனவழியவாகியமொழிமெயகளா

லுசெயவனபய ளிலவெனபதூஉமபெறபபடடது.

ரு. (மன-ற)எ-இ-ள். மனத்துக்கண் (அந்தவிதத்திரு

லேதருமத்தைச்செய்பவன்தன்) மனசினிடத்திலே, மாசிலனு தல்-குற்றமில்லாதவனுகிறதாகிய, அனைத்தறன்-அவ்வளவையு டையதேதருமமாவது, பிற-அது அல்லாதசொல்லும், வேட மும், ஆகுலநீர-(பிறரறியச்செய்யும்) ஆரவாரத்தன்மையையு

டையவை, எ-று.

வி. குற்றமாவது, தீங்குஉடையவைகளை நினைப்பது. ஆரவாரத்தன்மையாவது,பிறர் அறியச்செய்யும் இடம்பங்கள். மனத்தினிடத்திலே மாசுடையவனுயிருந்தபோது, அந்தமன

ச. அதி. அறன்வலியுறுத்தல். ருக

த்துக்குப் பிற்பட்டவைகளாகிய — வாக்குசரீரங்களாற்செய் பவை, பிரயோசனமில்லாதவை யென் பதும், பெறப்பட்ட து. இதற்கு-ஆதல், என்பதை, வியங்கோன்முற்றுக்காது, தொழிற்பெயராக்குக. இனியதனைவியங்கோண்முற்றுக்கி, ஒரு வன்மனத்துக்கண்மாசிலனுகுக-அறன், அனைத்து. பிற, ஆகு லநீர. என, மூன்று முடிபாக்கினும்,

அமையும் . அதனாற்பெ
ரும்பயன் இல்லாமையுணர்க.

கரு.

அழுக்காறவாவெகுளியின்னாச்சொன்னான்கு
மிழுக்காவியன்றதறம்.

ப.

எ-து-பிறராக்கம்பொறாமையும்புலன்கண்மேற்செல
கின்றவவாவு
மவையேதுவாகப்பிறர்பால்வரும்வெகுளியு மதுபற்றிவருங்கடு
ஞ்சொல்லுமாகிய விந்நான்கினையுங்கடிந்தொழுகுதல் நடந்தற
மாவதென்றவாறு.

வி. இதனானிவ்றற்றுவி
ரவியனறதறமெனப்படாதெனபதூஉங் கொள்க-இவைவிர
ண்டுபாட்டா னுமறத்தினியல்புகூறப்பட்டது.

பு. (அழு-றம்) எ-இ-ள்.
அழுக்காறு-பொறாமையும்,
அவா-(ஐம்புலன்களிலேசெல்லுகின்ற)
இச்சையும், வெகுளி-
(அவைகாரணமாகப்பிறர்மேற்செல்லும்)

கோபமும், இன்னுச்சொல் –
(அந்தக்கோபத்தினலேவருங்)
கடுஞ்சொல்லும், (ஆகிய)
நான்கும்–இந்தநான்கும்,
இழுக்கா–தள்ளுண்டுபோக,
இயன்றதறம்–நடந்ததுதருமமாம், எ–று.

வி. இப்படிச்சொன்னதினலே,
இந்தநான்குடனேகலந்துசெய்யப்பட்டது,
தருமம்அன்று என்பதுங்கொள்க. இவை
இரண்டுபாட்டாலுந்,
தருமத்தினதுதன்மைசொல்லப்பட்டது.

௩௬.

அன்றறிவாமென்னுதறஞ்செய்கமற்றது
பொன்றுங்காற்பொன்றுத்துணை.

ப. எது–யாமிதுபொழுதிளையமாதலினிறக்குஞான்றுசெய்துமெனக்க ருதாதறத்தினை,நாடோறுஞ்செய்க வவ்வாறுசெய்தவறமிவ்வுடம்பினின்றுயி ரபோங்காலத்ததற்கழிவில்லாததுணையாமென்றவாறு.

வி. மற்றென்பதசைநிலை–பொன்றாத்துணையென்றார்செய்தவுடம்பழிய வுமுயிரோடொன்றியேனையுடம்பினுஞ்சேறலின்–இதனால்வியவயிற றங்கயல ஏதுஇனிநிலையாதயாக்கைநிலையினபொழுதேசெய்கவென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (அன்-ணை) எ-இ-ள்.
அன்றறிவாமென்னாது- (நா மிப்பொழுது
இளமைப்பருவத்தை உடைத்தாயிருக்கிறோம்
ஆதலாலேமுதுமைப்பருவம்வந்த)
அப்பொழுதுஅறிந்துசெ
ய்வோமென்றுநினையாமல்,
அறஞ்செய்க-தருமத்தைத் (தின ந்தோறுஞ்)
செய்க, அது-அந்தத்தருமமானது, பொன்றுங்
கால்-(இந்த உடம்பிலேநின்றும் உயிரானது)
இறக்குங்காலத்
திலே,பொன்றாத்துணை-(அந்தஉயிர்க்கு)
அழியாததுணையாம், எ-று.
வி. மற்று-என்றது,
அசைநிலையிடைச்சொல். அதைச் செய்தஉடம்பு
அழிந்துபோகவும்அந்தத்தருமமானது உயி
ரோடுகூடிநின்று, இனிவருகின்ற
உடம்பிலும்புகுமாதலால்,

பொன்றுத்துணையென்றார். இதிஞலே, இப்படிப்பட்டதன்மையையுடையதாகியதருமத்தை நிலையில்லாதசரீரமிருக்கிற பொழுதே, செய்யவேண்டுமென்பது, சொல்லப்பட்டது.

கஎ. அறத்தாறிதுவெனவேண்டாசிவிகை
பொறுத்தானேடூர்ந்தானிடை.

ப. எது - அறததினபயனிதுவெனறி யாமாகமவளவையாலுணாததல வேணடாசிவிகையைககாவுவாேனாடுசெலுத துவானிை டககாடசியளவைதன ைேனயுணாபபடுமெனறவாறு.

வி.பயனேயாறெனறாபினனதாகவின-எனவென ுமெசசுததாறசொலலாகியவாகமவளவையும-பொறுததாே ைூோததானிைடயெனறதைாறகாடசி யளவையுமபெறுறும-உணாபபடுமெனபதுசொலலெசசம- இதைைறபொனறு ததுணையாதறெளிவிககபபடடது.

பு. (அற-டை)எ-இ-ள்.
அறத்தாறு-தருமமார்க்கத்தின் பிரயோசனம், இதுவெனவேண்டா- இதுவரமென்று (நாம் ஆகமப்பிரமாணத்திஞலே) தெரிவிக்கவேண்டுவதில்லை, சிவிகைபொறுத்தானேடு-

பல்லக்கைச்சுமந்தவனோடேகூட, ஊர்
ந்தானிடை-(அதிலிருந்துகொண்டு அதை)
நடத்தினவனிடத் திலே,
(பிரத்தியட்சப்பிரமாணத்தினலேகாணப்படும்.)
எறு.

வி. ஆற்றின்பயனை, ஆறு என்றது,
ஆகுபெயர். என என்றதற்கு,
என்றுசொல்லவென்பது, பொருளாதலால், ஆக
மப்பிரமாணமும்;
சிவிகைபொறுத்தானோடூர்ந்தானிடையெ
ன்றுகுறித்துச்சொன்னதினலே,
பிரத்தியட்சப்பிரமாணமும்;
ச. அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

௩௩

பொருள்முடியாததினலே,காண ப்படும்
என்றசொல்லெச்சங் குறைந்துநின்றது என்பதும்;
பெற்றுக்கொண்டோம். இதினலே, தருமம்
அழியாததுணையாவது தெளிவிக்கப்பட்டது.

௩அ.

வீழ்நாள்படாமைநன்றாற்றினஃதொருவன்
வாழ்நாள்வழியடைக்குங்கல்.

ப.
எது-செயயாதுகழியுநாளுளவாகாமலொருவனறத ை
தசெ சயயு
ம ாயி னசசெ யலவன யாக ை க யெ ாடுகூடுநாளவரு ம வ ழியை
வாராமலடைககுங கலலாமெனறவா று.

வி. ஐவகைககுறறத
த ானவருமிருவகைவினையுமுளளதுணை யுமுயி ாயாக
கையோடுகூடி நினறவவினைகளதிருவகைபபயனையுநுகரும
ாதலானந நாணமு ழுவதுமவாழநாளெனபபடடது-குறறகை
ளாநதாவன-அவிசசைசயகஙகாாம வாவிழைவுவெறுபபெனபன-
இ வறறை வ டநூலாாபஞசககிலே லசெ ம ன ப-வி னை
யிரணடாவன-நலவினைதீவினையெனபன- பயனிரணடாவன
- இனபநதுனப மெனபன-இதனனறடீவீடுபயககுமெனபது
கூறபபடடது.

பு. (வீழ்-வ்) எ-இ-ள்.
வீழ்நாள்படாமை-(தருமத்தை ச்செய்யாமல்)
ஒழியுந்தினங்கள் உண்டாகாமல், நன்றாற்றின-
(ஒருவன்) தருமத்தைச்செய்வானானல்,
அஃது-அந்தச்செய லானது, வாழ்நாள்வழி-
(அவனுடையதேகத்தோடேகூடும்ப டிக்கு)
சீவகாலதினங்கள்வரும்வழியை,
அடைக்குங்கல்-(வா ராமல்)

அடைக்குங்கல்லாகும், எ-று.

வி. ஐந்துவகைப்பட்டகுற்றங்களால்வரும் இருவகைவினைகளும் உள்ளளவும், உயிரானதுதேகத்தோடுகூடிஇருந்து, அந்தவினைகளினுடைய இரண்டுவகைப்பயன்களையும், அநுபவிக்குமாதலால், அந்தநாள்கள்முழுவதும், (சீவகாலம்) வாழ்நாள், என்றுசொல்லப்பட்டது.

ஐந்துவகைக்குற்றங்களானவை; அஞ்ஞானம், அகங்காரம், ஆசை, விருப்பு, வெறுப்பு, என்றுசொல்லப்பட்டஇவை. இவற்றைவடநூலார், பஞ்சக்கிலேசம், என்றுசொல்லுவர். இருவகைவினைகளும், இருவகைப்பயன்களும், எவையெனில், நல்வினைதீவினைகளும், இன்பதுன்பங்களும், என்ற இவை-இதிலேதருமமானது, மோட்சந்தருமென்பது, சொல்லப்பட்டது.

5

௩௪ ௪. அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

௩௯. அறத்தான்வருவதேயின்பமற்றெல்லாம்
புறத்தபுகழுமில.

ப. எ-இ
லலறதொடுபொருநதிவருவதேயினபமாவததனொடுபொ
ருநதாதுவருவனவெலலாமினபமாயினுந துனபததிடததவநுவே
யுமனறிபபுக ழுமுடையவலலவெனறவாறு.

வி. ஆ னுருநீணடெனிசுழ சசிககண வநதது
- தா யகுகையா னேனகு ந டையவெனபுழிபபோல -
இனபஙகாமநுகாசசி-அஃதாவதுகாமததுபபாவின முதறக
டசொலலுவது-இனபததுபபுறமெனவே துனபமாயிறறு-பாவத
தான வருமபிறனிலவி
ழைவுமுதலாயினவககணதுளினபமாயததோனறுமாயினும
பின துனபமாயவிளைநவிதபுறததவெனறா-அறததொடுவாராதன
புகழுமிலவெ னவே-வருவது
புகழுமுடைததெனபதுபெறுமம-இதனுனறஞசெயவாரேயிமை
மயினபமுமபுகழுமெயதுவரெனபதுகூறபபடடது.

பு. (அற-ல) எ-இ-ள். அறத்தான்வருதே
இன்பம்- இன்பமாவது
இல்லறத்தோடுபொருந்திவருவதேயாம், மற்
றெல்லாம்-அதனோடுபொருந்தாதுவருபவையெல்லாம்,
புறத் த-
(இன்பமாயினும்)அந்தஇன்பத்துக்குப்புறமா
கிய துன்பத்

தையுடையவையாம், புகழுமில
டையவையும் அல்லவாம், என்று.

(அதுவுமல்லாமலே) புகழு

வி. மற்று, என்னும் இடைச்சொல்,
ந்துநின்றது. துங்குகிறகையோடேகூட,

அசாவிகுறிகுறை
ஓங்கியநடையையு
டையவை, என்பதற்கு, தூங்குகையாலேங்குநடைய, எனவ
ருவதுபோல, இங்கே, ஆன், என்கின்றமூன்றும்வேற்றுமையு
ருபு, உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றது. இன்பமாவது, கா
மத்தையநுபவிப்பது. அது, காமத்துப்பாலிலே, முதலிலே
சொல்லப்படும். இன்பத்துக்குப்புறமென்றுசொல்லவே, து
ன்பமாயிற்று. மற்றொருவன்மனைவியைவிரும்புவதாகிய, பிற
னில்விழைவுமுதலானவை, பாவத்தினாலேவரும் இன்பங்களா
ம். அவை, அப்பொழுது இன்பமாகத்தோன்றுமானாலும், பி
ன்பு, துன்பமாகவேமுடியுமாதலால், புறத்த, என்றார். (அற
த்தோடேகூடி) வாராதவை, புகழுமிலஎனவே, வருவது, புக
ழும் உடையது என்பது, பெற்றுக்கொண்டோம். இதினா
லே, தருமஞ்செய்பவரோ, இந்தஉலகத்து இன்பமும், புகழும்,
பெறுவார் என்பது, சொல்லப்பட்டது.

௫. அதி. இல்வாழ்க்கை.

௩௫

௪௰. செயற்பாலதோருமறனேயொருவற்
குயற்பாலதோரும்பழி.

ப. எ-து -

ஒருவனுக்குச்செய்தற்பாலனமையதுநல்வினையேயொழிதற்ப
ாலமையதுதீவினையேயென்றவாறு.

வி. ஓ

ருமென்பனவிரண்டுமசை-தேற்றேகாரம்பின்னுங்கூட்டப்பட
்டது-பழிக்கப்படுவதனைப்பழியென்றார்-இதனாற்செய்வதும்ெ
ாழிவதுநியமிக்கப்பட்டது.

பு. (செய்-ழி) எ-இ-ள்.

ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, செயற்பாலது -
செய்யப்படுவதாகியஉரிமையையுடையது, அற
னே-தருமமாகியநல்வினையே,
உயற்பாலது-ஒழியப்படுவதாகிய உரிமையை
உடையது, பழி-பழிக்கப்படுவதாகியதீவினை
யே, எ-று.

வி. ஓரும், என்ற இரண்டும், அசைநிலை
இடைச்சொல். ஏகாரம்,

தெளிவுப்பொருள்படநின்றது.
அதனைப்பின்னுங்கூ
ட்டிச்சொல்லப்பட்டது. பழி, தொழிலாகுபெயர்.
லே, செய்வதும், தவிர்வதும், சொல்லப்பட்டது.

இதனு

ரு. அதிகாரம்.

இல்வாழ்க்கை.

ப-ம.

இலவாழககை-அஃதாவதுஇலவாளொடுகூடிவாழதவினதுசிற
பபு-இனனிலையறஞசெயதறகுரியவிருவகைநி
லையுணமுதலாதவினிஃதறனவலியு
றுததலினபினவைககபபடடது.

பு-ம. (இல்-கை) அதாவது,
இல்லாளொடுகூடிவாழ்வதைச்சொல்வது.
அறத்தைச்செய்வதற்கு உரித்தாகிய, இல்ல
றநிலை, துறவறநிலை, என்னும் இரண்டினுள், இல்லறநிலைமுத
லாதலால், அறன்வலியுறுத்தலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

இல்வாழ்வானென்பானியல்புடையமூவர்க்கும்
நல்லாற்றினின்றதுணை.

ப. எது-இலலறததோடுகூடிவாழவானென

றுசொலலபபடுவானறவிய
லபினையுடையவேனமூவாககுமவாசெலலு
றறதுணையாமெனறவாறு.
நலலொழுககநெறிககணணிலைபெ றக ரு.
அதி· இல்வாழ்க்கை.

வி . இ

லலெனபதாருபெயா-எனபானெனசசெயபபடுபொருளவினைமு
தல போலக கூறப ப ட டது-எ னை யமூவ ர ர வ ரா- ஆ ா
ரியனிடததினினறேததும விரதஙகாதது மாகியபிரமசாரி
யவொழுககததாலுமிலலைவிடடுததீயொடுவன து இனகடசெ ன
றுமனையாளவழிபட த ர வ ளெசெயடமொழுககததாலுமுறறத
துறநதயோகவொழுககததாலுமெனவிவா
இவருணமுன னையிருவரையு மயிர
ரமத மெறகொணடுகூறினூா-இவரிவவொழுகக
நெ றிக ளை முடிட ச செல லு ம ன வு
மசசெலவிறகுபபசிநோயகுளிாமுதலியவறறால் லுறுவாரரம
லுணடியுமரு நதுமுறையுமு
முதலியவுதவியவவநெறிகளினவழுவாமறசெலுததுதலானல லா
றறினினறதுணையெனறா.

பு. (இல்-ணை) எ-இ-ன்.
இல்வாழ்வானென்பான்-இல்ல றத்தோடுகூடிவா

ழ்பவனென்றுசொல்லப்பட்டவன், இயல்பு
டையமூவர்க்கு ம்-(தரும)
நிலைகளையுடையமற்றமூவருக்கும், நல்லாற்றின்-
(அவர்செல்லுகிற) நல்லமார்க்கத்திலே, நின்ற
துணை-நிலைபெற்றதுணையாம், எ-று.
வி. இல்வினிட
த்திலேசெய்யப்பட்டதருமத்தை,இல்,என் றது,இ
டத்தாகுபெயர்.வாழ்வானெனப்படுவான்,என்பதற்
கு, வாழ்வானென்பான்,
எனக்கருத்தாவைப்போற்சொல்லப் பட்டது.
செயப்படுபொருளை ச்செய்ததுபோலத்தொழிற்ப
டக்கிளத்தலுமென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க.
மற்றமூவர் யாரெனின்,
ஆசாரியன்இடத்திலேபோய்வேதம் ஓதுவதும், வி
ரதங்காப்பதும், ஆகியபிரமசரிய
ஒழுக்கத்தானும், வீட்டை விட்டுத்தியுடனேகூட
வனத்திற்போய்மனைவி வழிபாடுசெய்ய
த்தவஞ்செய்யும் ஒழுக்கத்தானும்,
எல்லாவ ற்றையும் வெறுத்
துநீக்கிவிட்டயோகஒழுக்கத்தானும், என இவர்.
இவருள்-த வவொழுக்கத்தான்

யோகவொழுக்கத்தானென்கின்ற இருவ
ரையும், பிறர்மதமேற்கொண்டு,
இயல்புடையமூவர்க்குமென் றார். இவர்கள்
இந்தமார்க்கங்களிலே முடியப்போமளவும்,
அந்தப்போக்குக்குப்பசி,நோ ய்,குளி

ர்,முதலானவைகளாலே,
விக்கின ம்வாராமல், உணவு ,மருந்து, இடம்,
முதலானவை
கொடுத்து, இல்வாழ்பவனவன்,
அந்தந்தவழிகளிலே, அவ ர்களைப்
போகப்பண்ணுவதினாலே, அவனே,
நல்லாற்றினின்ற
துணையென்றார்.

ரு. அதி. இல்வாழ்க்கை.

கூ௨.

துறந்தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்குமிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வானென்பான் றுணை.

ப. எ-து-களைகணவராற அறககபபடடாாககு நலகூாநதாாககுமொ-
ருவருமினறிததனபாலவநதிறநதாாககுமிலவாழவானென அசொலலபபடுவா
னதுணையெனறவாறு.

வி. துறநதாாககுபபாவமொழியவவவகககளைகளுயநினறுவேணடுவன
செயதலாலுநதுவவாதவாாககுணவுமுதலியகொடுததலாலுமிறநதாாககுநீாக
கடனமுதலியசெயதுநலலுலகினகடசெலுததலாலுநதுணையெனறாா-இவைபி
ரணடொடடாலுமினனிலலெலலாவுபகாரததிறகுமுரிததாதலகூறபபடடது.

பு. (துற-ணை) எ-இ-ள். துறந்தார்க்கும்-(பாதுகாத்த வராலே) நீக்கப்பட்டவர்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும்-அநுபவிக்கக்கிடையாதவராகியதரித்திரர்க்கும், இறந்தார்க்கும். (ஒருவருமில்லாமைத்தன்னிடத்தில்வந்து) இறந்துபோனவர்க்கும், இல்வாழ்வானென்பான் றுணை-இல்லறத்தோடுகூடிவாழ்பவனென்றுசொல்லப்பட்டவனே துணையாம், எறு.

வி.

இல்வாழ்பவன், துறந்தார்க்குப்பாவந்தீர,
அந்தந்த ப்பாதுகாவலாளியாய்நின்று,
செய்யவேண்டியவைகளைச்செ
ய்துபாதுகாப்பதினாலும், துவ்வாதவர்க்கு,
உணவுமுதலான வைகொடுப்பதினாலும்,
இறந்தார்க்கு (நல்லடக்கஞ்செய்து)
நீர்க்கடன்முதலானவைசெலுத்திநல்லுலகத்திலே
அவரையனு ப்புவதினாலும், துணையென்றார்.
இந்தமூவகையவர்க்கும், இல்

வாழ்வான் அன்றிவேறு துணையில்லாதநிலைமே,
தெளிவுப்பொருள்படநின்றவகாரம்,
குறைந்துநின்றது. அது, வருவித்துச்
சொல்லப்பட்டது. இவை இரண்டுபாட்டாலும்,
இல்லறநிலை எல்லாஉபகாரங்களுக்கும்உரித்தாவது,
சொல்லப்பட்டது.

௪௩. தென்புலத்தார்
தெய்வம்விருந்தொக்கறுனென்றுங்
கைம்புலத்தாறோம்பறலை.

ப. எது-பிதி
ராதேவாவிருநதினாஃறறததாரதானெனறு சொலலபபட
டவைநதிடததனுசெயயுமற தெறியவழுவாமற
செயதவிலவாழவானுககுஃ சிறபபுடையவறமாமெனறவாறு.

வி. பிதி
ராவாரபடைடபபுககாலததயறபடைககபபடடதோராகடவு
டசாதி-அவாககிடநதெனறிசையாகலிறறெனபுலததாரெனறா-
தெயவமென பதுசாதியொருமை -
விருநதெனபது-புதுமையஃதி னடாகுபெயராயபுதிய
ராயவநதாரமேலினறது-அ வரிருவகையா
-பணடறிவுணமையிறகுறிததுவந ாருமஃதினமை
யிறகுறியாதுவநதாருமெனவிவா-ஒககல-சுறறம-எலலாவற

ஊஅ ரு. அதி. இல்வாழ்க்கை.

வ ச ட கு தந ரனுகு யநி ன அசெயய வேணடுதலிற ற வ

[illegible]

பு. (தொல்-வி) ச-இ-ன்.

தென்புலத்தார்-பிதிர்க்களும், தெய்வம்-கடவுளும், விருந்து-விருந்தாளிகளும், ஒக்கல்-சுற்றத்தாரும், தான்-(இல்வாழ்வானுகிய) தானும், என்றுங்கு-என்று அங்கே (சொல்லப்பட்ட) ஐம்புலத்து-ஐந்திடத்தும், ஆறு (செய்யப்படுந்தரும) மார்க்கத்தை, ஓம்பல்-(குற்றம் வாராமலே) பாதுகாப்பது, தலை-(இல்வாழ்பவனுக்குச்) சிறப்புடையதருமமாம், எ-று.

வி. பிதிர்க்களாவார், படைப்புக்காலத்திலேபிரமதேவனுலேபடைக்கப்பட்ட ஒருசாதித்தேவர். அவரிருக்கும் இடந் தெற்குஆதலால், தென்புலத்தாரென்றார். விருந்து, புதுமை. இது, இங்கேபண்பு ஆகுபெயராய்ப்புதியராய்வந்தவரைக் காட்டிநின்றது. அவர், முன்னே அறிமுகமாகிக்குறித்துவந்தவரும், அறிமுகமில்லாமல்வந்தவரும், என்றுஇருவகைப்படு வார். எல்லாத்தருமங்களையுந்தா ன்

உள்ளவறுசுநின்றுசெய்ய வேண்டியதின்றலே,
தன்னைத்தான்பாதுகாப்பதுந்தருமமாயி ற்று.
இந்தஐ வகையுந்த ருமஞ்செய்வதற்குஇடமாதலால்,
ஐம் புலமென்றார்.
தான்முயற்சியைச்செய்துபெற்றபொருளிலே
இந்தஐந்திடத்திற்கும்ஐந்துகூறுவேண்டுவதின்றலே, அரசருக்
குவரி, ஆறிலொன்றென்றதென்றுகாண்க. என்றுஎன்பது எண்,
இடைச்சொல். ஆங்கு, அவ்விடம்,
சொல்லப்பட்டஎன்பது, சொல்லெச்சம்:
அதுவருவிக்கப்பட்டது. ஐம்புலத்து-என்ற
இடத்தெமுற்றும்மை, குறைந்துநின்றது. ஆறென்றதற்கு,
செய்யப்படும்அறத்தாறு எனக்கூட்டிச்சொன்னது, குறிப்
பெச்சம். தலைமையாகிய அறத்தைத்தலையென்றது, பண்பாகு
பெயர்அதுகடைக்குறைந்துநின்றது.

௪௪.

பழியஞ்சிப்பாத்தூணுடைத்தாயின்வாழ்க்கை
வழியெஞ்சலெஞ்ஞான்றுமில்.

ப. எது-பொருளசெய்யுங்காலபாவததிறகஞ்சியி
டையபொருளைவியல புடையழுவர்முதலா யினாக்குநதென
புலத்தாராமுதலியநாலவாககுமபகுதது

ரு. அதி. இல்வாழ்க்கை.

ஈஸ

ததானுணடலையொருவனிலவாழகக்கையுடைததாயி

னவனவழியுலகததெஞஞா னறுநிறறலலலதிறததவிலலையெனறவ

ாறு.

வி. பாவததானவநத

பிறனபொருளை பபகுததுணணினறமபொருளு டையாமேலும

பாவததன மேலு மாய நினறுவழி யெஞசுமாகவிறபழி யஞசியெ

னறா-வாழவானதுடைமைவாழக்கைமேலேறறபபடடது.

பு. (பழி-ல்)எ-இ-ள்.

பழியஞ்சி-(பொருள்தேடுங்கால த்திலே)

பாவத்துக்குப்பயந்து,

பாத்தூண்-(தேடியபொ ருளைமேற்சொல்லியஇ

யல்புடையமூவர்முதலானவர்க்குந்தெ

ன்புலத்தார்முதவியநால்வருக்கு

ம்)பகுத்துத்தான்உண்பதை, உடைத்தாயின்வாழ்

க்கை-(ஒருவனுடையஇல்)வாழ்க்கையான

துஉடைத்தாயிருந்தால்,

வழி-அவனுடையசந்ததியானது,

எஞ்சலெஞ்ஞான்றுமில்-

(உலகத்திலேநிலைத்திருப்பதல்லது) இறந்து

போவதுஎக்காலத்துமில்லை,எ-று.

வி. பாவத்திலேவந்தபிறருடையபொரு
ளைப்பகுத்து ண்டால் அந்தத்தருமமானது,
பொருளுக்குஉரியவர்மேலும்,
பாவந்தன்மேலும்,
ஆகநின்றுஅவன்சந்ததிஅற்றுப்போம் ஆ
தலால், பழியஞ்சியென்றார். அவனுக்கும், அதற்கும், இருக்கி
றஒருமைப்பாடுபற்றி, வாழ்வானது உடைமையை (உடைத்

தாயின்வாழ்க்கையென்று)
வாழ்க்கையின்மேலேற்றப்பட்ட து. வழி
என்றது,
இங்கேசந்தி-அது தனக்குப்பின்னிற்பது
ஆகலாலே, வழி பிறங்கடைமகன்பேர்,
என்றநிகண்டுநோக்கி க்காண்க.
(இனிஇதற்குவேறுஉரை)
வாழ்க்கை-(இல்லறத்தா னொருவனுடைய)
செல்வமானது, பழியஞ்சி-(இட்டுண்ணான்
வாழ்க்கையிடுகாட்டுளேற்றப்பனே,
எனச்சான்றோர்) நிந்தித்

தலுக்குப்பயந்து-பாத்தானுடைத்தாயின் (பிறர்க்குப்) பகுத்து இட்டு உண்பதையுடையதானால், (அது) வழியெஞ்சலென்ஞான்றுமில்-(அவன்) சந்ததிக்குங்குறைபடுவது எக்காலத்துமில்லையென்று. இல்லறத்தான் ஒருவனுடைய, என்பது, அதிகாரத்தாற்பெற்றேம்-வழியெஞ்சல், என்றஇடத்து, வழிக்குமெஞ்சல்-என்றநான்காம்வேற்றுமையுருபும், இறந்ததுதழுவியஎச்சஉம்மையும், செய்யுள்விகாரப்படுதலாற்குறைந்துநின்றது. அதினாலே அந்தவாழ்க்கை அவனுள்ளளவுங்குறைபடாதிருப்பதும் அன்றி, அவன்சந்ததிக்குங்குறைபடாதெனக்

ச௰ ரு. அதி. இல்வாழ்க்கை.

கொள்க. பகுத்துண்ணன்
சந்ததியுமுலகத்துநிற்குமாதலால்
அதினாலேபெரும்பயன்மையிற்
சந்ததிக்குஞ்செல்வங்குறை படாதுநிற்
குமென்பதேதெளிவு. மேற்சொல்வியவிரிவுரை இல
க்கணங்களுள் இந்த
உரைக்குவேண்டியவையுங்கொள்க.

௪௫.
அன்புமறனுமுடைத்தாயினில்வாழ்க்கை

பண்பும்பயனுமது.

ப. எ-து-ஒருவனில்வாழ்க்கைதன்மனைவி
மேற்செய்யத்தகுமன்பினையு

மபிறாக்குப் பகுத்துண்டலாகிய வறத்தினையுமுடைத்த
ாயினவவுடைமையத

குப்பண்புமப்பயனுமாமென்றவாறு.
வி. தி
ரவிறை-இல்லாடகுவககணவறகுநெருசொனருகாதவழியில்லறங
கடைபோகாமையினனபுடைமைபணபாயிறறுஅறனுடை
மபயனாயிறறு-இ

வைமுனருபாடடானுமினனிலவியினருனறஞ்செய யுமாறு
கூறபபடடது.

பு. (அன்-து)எ-இ-ள்.
இல்வாழ்க்கை-ஒருவனுடையஇ
ல்வாழ்க்கையானது,
அன்பும்(தன்மனைவிமேற்செய்யத்தகக)
அனபை யு ம,
அறனும்-(பிறர்க்குப்பகுத்துண்பதுமுதலாகிய)
தரு மத்தை யும,
உடைத்தாயின்-உடைத்தாயிருந்தால், அது-
அந்த உடைமை யானது,
பண்பும்பயனும்-(அந்தவாழ்க்கைக்
குக்)குணமும்பிரயோசனமுமாம், எறு.

வி. மனைவிக்குங்கணவனுக்கும்மனம் ஒன்றுபடாதகால

த்தில், இல்லறமானதுமுற்றநடவாது ஆதலால், அன்புடை

மை, பண்பும், அறனுடைமை, பயனுமாயிற்று. இது, முறை

நிரனிறைப்பொருள்கோள். நிரனிறையலங்காரமுமாம். பொருள்கோளென்பது, அந்வயம். இவைமூன்றுபாட்டாலும், இல்வாழ்வான் அறஞ்செய்யுந்தன்மைசொல்லப்பட்டது.

ச ௬.

அறத்தாற்றினில்வாழ்க்கையாற்றிற்புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப்பெறுவதெவன்.

ப. எ

கு-ஒருவனில்வாழ்க்கையையறத்தினவழியேசெலுத்துவனாயின

றகுபபுற ம ாகி யநெறியிறபோயபபெறு ம பயனயாதென

றவாறு.

வி. புறததாறு இலலை விடடுவனததுசசெலலுநிலை - அநநிலையினதுப

யனுடைததெனபாரபோயபபெறுவதெவனெனறா.

பு. (அற-ன்) எ-இ-ள்.

அறத்தாற்றின்-தருமமார்க்கத்

திலே, இல்வாழ்க்கை-மனைவாழ்க்கையை,

௯௬

செய்வானுனல், புறத்தாற்றிற்போய்,
(அவன்அதற்குப்)புறமா கியவழி
யிலேசென்று,பெறுவதெ
வன்-பெறத்தக்கபிரயோசன மென்ன, எ-று.

வி. அறத்தாறுவது,
பழிஅஞ்சிப்பகுத்துண்பதும் அன்
புடைமையுமென்று மேலேசொல்லியமார்க்கம்.
புறத்தாறு, வீட்டைவிட்டு
வனத்திலேசெல்லுகிறமார்க்கம். அந்தப்புறத்
தாற்றைப்பார்க்கிலும்,
இதுபிரயோசனமுடையதென்றுசொ ல்லவந்தவர்,
புறத்தார்றிற்போய்ப்பெறுவதெவன் என்றார்.

௪௭.
இயல்பினுனில்வாழ்க்கைவாழ்பவனென்பான்
முயல்வாருளெல்லாந்தலை.

ப. எது-

இலவாழககைககணினறதறகுரியவியலபொடுகூடிவாழபவனெ னறசொலலபபடுவானபுலனகளைவிடடுமுயலவாரெலலாருளளுமிகக வனெனறவாறு.

வி: முறறததுறநதவாவிடடமையினமுயலவாரெனறது-
மூனறுநிலையி னினறுழை-
அநநிலைதானபலவகைபபடுதலினெலலாருளளுமெனவு
முயலாது வைததுபபயனெயதுதலிறறலையெனவுங்கூறினார்.

பு. (இய-லை) எ-இ-ள். இயல்பினன்-(அதற்குப்பொரு ந்திய) சுபாவத்தோடுகூடி, இல்வாழ்க்கை - மனைவாழ்க்கையி லே, வாழ்பவனென்பான்-வாழ்கிறவனென்றுசொல்லப்பட்ட வன், முயல்வாருளெல்லாம்-(ஐம்புலன்களைவிட்டுநீங்கும்படி யாகத்) தவஞ்செய்பவராகிய எல்லாருள்ளும், தலை-உயர்ந்த வன், எ-று.

வி. துறந்தவர்புலன்களைவிட்டதிஞலே, முயல்வார்என்ற து. மூன்றுநிலையிலேநின்று மனைவியோடுங்கூடத்தவஞ்செய் வாரை, எனக்காண்க. அந்த நிலைபலவகைப்படுமாதலால்,முய ல்வாருளெல்லாம் என்றும்; இயல்பினனில்வாழ்க்கை வாழ்பவ ன், தவஞ்செய்யாமலே ஐம்புலன்களோடுகூடிநின்றுமேலாகி யபிரயோசனத்தை அடைவதினுலே, அவனைத்தலையென்றுஞ்; சொன்னர். தலைமைஎன்பது, கடைக்குறைந்து தலையெனநின் றது. இதற்குப்பொருள் உயர்வு. இங்கே இதுபண்பாகுபெய ராய்நின்றது.

சஅ.
ஆற்றினொழுக்கி யறனிழுக்கா இல்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.

ப. எது-தவஞ்செய்வாரையு
நதத்நெறியினகணொழுகபபணணிதகா
னுநதனனறததிறறவருதவி லவ ராழக
கையததவஞசெயவோாதிலெபினு மபொ
றையுடைதெனறவாறு.

வி.
பசிமுதலியவிடைபூறுநீககவினறறிநொழுககியெனருா-நே ா ற
பா
ரெனபதாகுபெயா -
நோறபாாதிலககவாதமமையுறறநோயலலதிலவாழவாா
திலெபோறபிறரையுறறநோயுமபொறுததவினமையிநோறபா
ரிேனைமயு
டைததெனறா.

பு. (ஆற்-து) எ-இ-ள்.
ஆற்றினொழுக்கி-(தவஞ்செய்வா
ரை யுந்த ங்கள்த ங்கள்)வழியிலேசெல்லப்பண்ணி,
அறனிழுக்கா
இல்வாழ்க்கை-(தானுந்தன்னுடை ய)தரு மத் தி

லேதவருத(ஒரு
வ னுடை ய)
இல்வாழ்க்கையானது,நோர்பாரின்-அத்தத்தவஞ்
செய்பவருடையநிலயினு ம்,நோன்மையுடைத்
து-பாரமுடை
யது, எறு.
வி. இவன் தவஞ்செய்பவருடைய
பசிநோய்முதலாகிய
விக்கினங்களைப்போக்குவதினுலே,
ஆற்றினொழுக்கியென்றார்.
நோற்பார்நிலயின்
என்றுசொல்லாமல்நோற்பாரின் என்றது,
பொருளாகுபெயர். நோற்பார்நிலயானது,
அவர்களை அடை
ந்த நோயைப்பொறுப்பது ;
இல்வாழ்வார்நிலையைப்போலப்
பிறரை அடைந்தநோயையும் பொறுப்பது
அதற்குஇல்லாத
தினுலே, நோற்பாரினேன்மையுடைத்தென்றார்
.நோற்பாரின்
என்ற இன் உருபு உறழ்பொருவு
என்னும்பொருள்படநின்ற

ஐ. உறழ்பொருவு என்பது,
உவமைப்பொருளிலேநின்றும்
உயர்வுதாழ்வுபடவருவது. காக்கையிற்கரிது, காக்கையைக்கா ட்டிலுங்கரிதுஎன்றது, உயர்வு. அதனிற்சிறிது, அதைக்காட் டிலுஞ்சிறிது என்றது, தாழ்வு. இவை இரண்டுமின்றிக்காக்கை யிற்கரிது என்பதற்கு, காக்கைபோற்கரிது எனவந்தால்,
உவமப்பொருவு, எனக்காண்க. நோர்பாரின் என்ற இடத்தி
லே, முற்றும்மை குறைந்துநின்றது.

சக

அறனெனப்பட்டதேயில்வாழ்க்கையஃதும்
பிறன்பழிப்பதில்லாயினன்று.

ப. எது-இருவகையறதத
ஓ நாலகளானறனென றுசிறபபிதது சொல
லபபடடதிலவாழககை யேயெனத துறவறமே
ணில துவுமபிறனறபழிககய

ரு. அதி. இல்வாழ்க்கை.

சரு

பழிவதிலலையாயினவிலவாழககை
யோடொருதனமைநதாகநன றெனறவாறு.

வி. ஏகார

மபிரிநிலைககணவநதது-இதனுறபிரிககபபடடது துறவறமர்
கவினறுவென னுகடடுபபெயாதன மேனினறது
-பிறனபழிபபதெனபதுகூ
டாவொழுககததை -
இவைநானகுபாடடானுமினனிலையேபயனுடைததென
விதனசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (அற-று.) எ-இ-ள்.

அறனெனப்பட்டதே- (இருவ
கைத்தருமங்களிலும் நூல்களாலே)
தருமமென்று, (சிறப்பித்
துச்) சொல்லப்பட்டது, இல்வாழ்க்கை
-மனைவாழ்க்கையே,
(மற்றத் துறவறமோவெனின்)
பிறன்பழிப்பதில்லாயின்-பிறரு
லேபழிக்கப்படுவது இல்லையானால்,
அஃதும்-அந்தத் துறவற
மும், நன்று
-(அந்த இல்வாழ்க்கையோடேயொத்ததாக) நன்
மையுடையது, எ-று.

வி. எகாரம்,
பிரிநிலைப்பொருள்பட நின்றது. அதனா
ற்பிரிக்கப்பட்டது துறவறம். ஆதலாலே, அஃது
என்னுஞ்சுட்
டுப்பெயர், அந்தத் துறவறத்தின்மேலே
நின்றது. துறவற
த்தினுள்ளே பிறன்பழிப்பதுயாது எனின்,
அதுகூடாஒழு
க்கமெனக்காண்க. அதனை
ஓர்அதிகாரமாக்கிப் பின்புசொல் லுவார்.
மற்றத் துறவறமோவெனின், என்னும்வினஉரை,
வரு
வித்துச்சொல்லப்பட்டது. அஃதும்
பிறன்பழிப்பதில்லாயி
னன்று, என்பதை,

அதற்குவிடையாகக்கொள்க. விடை என்
பது, உத்தரவு. இவைநான்குபாட்டாலும்,
இல்வாழ்க்கை
நிலையே பிரயோசனமுடையதென்று
ப்பட்டது.

அதின்சிறப்புச்சொல்ல

௫௰. வையத்துவாழ்வாங்கு
வாழ்பவன்வானுறையுந்
தெய்வத்துள்வைக்கப்படும்.

ப. எது-இலலறததோடுகூ

டிவாழுமியலபிறுலவையததினகணவாழப
வனலவயததாளனெனினுமவானினகணுறையுநதேவருளொருவனுகவைதது
நனகுமதிககபபடுமெனறவாறு.

வி.

பினறேவனுயவவறபபயனுகாதவொருதலையாகவிறறெயவததுள
வைககபபடுமெனருா-துறவறமனதலையுமபொறிக
ளையுமொறுததடககவலல
வருமையுடைததாய வழியேயவறறை யொறுககவேணடா
ததைமபுலவினபஙக ளாலாததுயககு
மெனமையுடைய விவவாழககைகயோடறமெனவொருமகெ
ணணபபடுவதெனறவாருயிறறு-
இதஞுனினனிலையதும ஞுமைபபயனகூறபப
டடது-இமமைபபயனபுகழதனவிஅதிகடகூறுப.

பு. (வை-ம்.) எ-இ-ள். வாழ்வாங்கு-(இல்லறத்தோடு
கூடி) வாழவேண்டியபடி, வையத்து-உலகத்தில், வாழ்பவன்-

௬. அதி. வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

வாழ்கிறவன், (இந்த உலகத்தான் ஆனாலும்)
வானுறையும்-

வாலுலகத்திலே வாசம்பண்ணுகின்ற,
தெய்வத்துள்வைக்கப்
படும்-தே வருள்
ஒருவனாகவைத்துமதிக்கப்படுவான், எறு.
வி. பின்பு தேவனாகி
அந்தத்தருமப்பிரயோசனத்தை
அநுபவிப்பது நிச்சயம் ஆதலாலே,
தெய்வத்துள்வைக்கப்படு
மென்றார். இல்வாழ்க்கையானது, மனத்தையும்
இந்திரியங்க
ளையுந்தண்டித்து
அடக்கவேண்டாமலே, ஐம்புல இன்பங்களை
நிறைய அநுபவிக்கப்படும்மேன்மையுடையது.
துறவறமா
னது, அவற்றைத்தண்டித்து அடக்கத்தக்க
அருமையுடைத்
தானபோதுதான் அதனோடுகூட்டி அறமென்று
எண்ணப்ப
டுவது, என்றுமேலேசொல்லியபடியாயிற்று.
என்னவெனின்,
அப்படிவருத்தப்பட்டு
அவற்றையடக்கிய துறவறத்தாரும்,

தெய்வத்துள் வைக்கப்படுவ ராதலாலே, பிரயோசனத்தின்
அளவிலே, அப்படி எண்ணப்படும் என்றுகாண்க. இதினாலே
இல்வாழ்க்கையின் மறுமைப் பிரயோசனஞ்சொல்லப்பட்ட
து. இந்தஉலகத்திலேஅநுபவிக்கப்பட்டதாகியஇம்மைப்பிர
யோசன மாவது, புகழ். அதை இல்லறஇயலின்முடிவிலேசொ
ல்லுவார்.

ச. அதிகாரம்.

வாழ்க்கைத் துணை நலம்.

ப-ம.

வாழக்கைத்துணை நலம-அஃதாவது அவவிலவாழக்கைக்குத்து
ணையாகியவிலலாளது நனமை ம-இதனுடைய அதிகாரமுறைமையும
விளஙகும.

ப-ம். (வாழ்-ம்.) அதாவது அந்த
இல்வாழ்க்கைக்குத்
துணையாகியமனைவியினது நன்மையைச்சொ
ல்வது. இதிறு
வேதானே, அதிகாரமுறைமையும்
விளங்கப்படும்.

ருக .
மனைத்தக்கமாண்புடையளாகித்தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள்வாழ்க்கைத் துணை.

ப.
எது- மனையறததிறகுததகக நறகு ணநறசெயலை க களை யுலை டயவளா
யதகனனைகொண டவன துவருவாயககுததககவாழ
குகதுணையெனறவாறு.
ககையையுடை யாளதற

கூ. அதி. வாழக்கைத்துணைநலம்.
கூரு

வி. நறகுணஙகளாவன-துறந
தாரபபேண லுமவிருநதயாதலுமவறியாா
மாடடருளுடைமையுமுதலாயின - நறசெய்கைகளாவன

-வாழகசைசகு:'வண

டுமடு பாருளகளறிநதுகடைபபிடிததது மடிறறெழிலவண ை
மட டெபாபபுரவு

செயதலுமுதலாயின-வருவாயககுததககவாழககையாவதுமுத
லை யறிநதத ற

இயை யவழித தல-இதஞ அிவ வி ர ணடு நனை ம யுஞசிறநதன
வெனபதுகூறபபட

டது.

பு. (மனை-வினை.) எ- இ-ள்.
மனைத்தக்க-மனையறத்துக்கு
த்தக்க, மாண்புடையளா
கி-(நற்குணம்நற்செயல்களாகிய)சிற
ப்புடையவளாகி, தற் கொண்டான்-தன்னை
(விவாகஞ்செய்து)
கொ ண்டவ னுடை ய,
வளத்தக்காள்-வ்ரவுக்குத்தக்கவள்,(வரவு
க்குத்த க் கப டிசமுசா ரஞ்செ ய்யவ ல்லவள்)
வாழ்க்கைத் துணை-
அந்த இல்வாழ்க்கைக்குத்துணையாம், எறு.

வி. நற்குணங்களானவை, மூணிவரைப்
பாதுகாப்பதுக்

கும் விருந்துசெய்வதுக்கும் பொருந்தி
யமைநலஞ்சொல்

நலங் க ளும்,
தரித்திரிடத்திற்கிருடையுடைமையும், முதலா

னவை. நற்செயல்களாவன,
உபகாரஞ்செய்வதும், சமுசாரத்

திற்குவேண்டியபொருள்களை அறிந்து அவற்றை
உறுதியாக

க்கைப்பற்றுவதும், போசனபதார்த்தங்களை
இனியசுவைப

டச்சமைப்பதும், முதலானவை.
வரவுக்குத்தக்கபடி சமுசார

ஞ்செய்வத ாவது,
கொண்டவனாலேவரப்பட்ட பொருளின்

அளவை அறிந்து
அதற்குத்தக்கபடிசெலவழிப்பது. வருவா

யை, இங்கேவளம் என்றது. இதினாலே இந்த
இரண்டுஞ்சிற

ந்தவை என்பதுசொல்லப்பட்டது.

௫ ௨ .

மனைமாட்சியில்லாள் கணில்லாயின்வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினுமில் .

ப. எது-மனையறத

திறகுததகக நறகுண நறசெயகைகளொருவனிலலா

ளிடததிலலையாயினவவிலவாழககைசெலவததா னெததனை

மாடசிததாயினு

மஃதுடைததனறெனறவாறு.

வி. இலலையெனறாபயனபடாமையின,

பு. மனை-

ல்.)எ-இ-ள் மனைமாட்சி-மனை அறத்துக்குத்த

க்க (நற்குணநற்செய்கைகளாகிய) சிறப்பு,

இல்லாள்கணில்

லாயின் -(ஒருவனுடைய)மனைவியிடத்தில்

இல்லையானால், வாழ்

க்கை -(அந்த)இல்வாழ்க்கையானது,

எனைமாட்சித்தாயினும்-

௬௩ கா. அதி. வாழக்கைத்துணைநலம்.

(செல்வத்தினாலே) எவ்வளவுசிறப்பு உடையதானாலும், இல்- (சிறப்பு) இல்லை, ஏ-று.

வி. அந்தவாழ்க்கை, அவள்தீமைக்குணந்தீமைச்செயல் களோடுகூடிநின்று பிரயோசனப்படாததினாலே, இல்லை என்றார். இல்லை என்பது, இல்லெனக்குறைந்துநின்றது.

௫௩.

இல்லதெனில்லவண் மாண்பானாலுள்ளதெ
னில்லவண் மாணாக்கடை.

ப. ஈது-ஒருவனுக்கு இல்லாள் நற்குண நற்செய்கைகளாயினக்கால் இல்லாததியாது அவளன்னளல்லளாகக்கா லுள்ளதியாதென்றவாறு.

வி. மாண்பென்குணத்தின்பெயர்குணியின்மேனின்றது-இவையிரண்டுபாட்டாலுமில்வாழ்க்கைக்குவேண்டுவதில்லாளதுமாட்சியேபிறவல்லவென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (இல்-டை.) எ-இ-ள்.

இல்லவண்மாண்பானால்-(ஒருவனுக்கு) மனைவி (நற்குணநற்செயல்களாகிய) சிறப்பானால்,

இல்லதென்-இல்லாதது
எது, இல்லவண்மாணாக்கடை-அவள்
அப்படியாகாதபோது, உள்ளதென்-உள்ளது
எது, எ-று.

வி. மிகுதிகாட்டுகிறநிமித்தம், மாண்பு
என்னுங்குணப்பெயரை, இல்லவண்மாண்பானால்
எனக்குணியின்மேல் ஏற்றினார். குணி
என்றதற்குப்பொருள், குணமுடையது. இவ்வி
ரண்டுபாட்டாலும், இவ்வாழ்க்கைக்குவேண்டுவது,
இல்லாளுடையசிறப்பு என்பது,
சொல்லப்பட்டது.

௫௪.

பெண்ணிற்பெருந்தக்கயாவுளகற்பென்னுந்
திண்மையுண்டாகப்பெறின்.

ப. எது-ஒருவனெய்தும்பொருள்களுளில்லாளின
மேம்பட்டபொருள களயாவு
எவவணமாட்டுககற்பென னுங்கலங்காநிலையுண்டாகப்பெறினெ
னறவாறு.

வி. கற்புடையாளைப்போலவறமுதலியமூன்றற்குமே
துவாரவனபிறவின்மையினயாவுளவென்றார்-இதனாற்கற்புநலத்தது
சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

பு. (பெண்-ன்.) எ-இ-ள்.

பெண்ணின்-(ஒருவன் அடை யப்படும் பொருள்களுள்) மனைவியைக்காட்டிலும், பெருந் தக்க-பெருமைதங்கிய (பொருள்கள்,) யாவுள-எவையுண்டு, கற்பென்னுந்திண்மையுண்டாகப்பெறின்-(அவளிடத்திலே)பதிவிரதமென்னுந்திடமுண்டாகப்பெற்றால், எ-று.

௬. அதி. வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

௪௭

வி. கற்புடையமனைவியைப்போல், அறமுதலாகியமூன்றுக்கும், ஏதுவாகும்பொருள் வேறே இல்லாததினாலே, யாவு ளஎன்றார். இதினாலே கற்பின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௫௫.

தெய்வந்தொழாஅள்கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை.

ப. எ-து

-பிறதெயவநதொழாதுதனதெயவமாகியகொழுநனைதொழாதினறுதுயிலெழுவாளபெயயெனறுசொலலமழைபெயயுமெனறவாறு.

வி. தெயவநதொழுதறகுமனநதெ
ளிவநதுயிலெழுஙகாலததாகவிற
றெழுதெழுவாளெனறூர் - தொழாநினறெனபது
தொழுதெனததிரிநது நினற
து - தெயவநதானேவலசெயயுமெனபதாம - இததுறகறபுை
டயவளதாறறலகூ
றபபடடது.

பு. (தெய் - மழை.) எ - இ - ள்.
தெய்வந்தொழாள் - (பிற)
தெய்வத்தைத்தொழாதவளாய்,
கொழுநற்றொழுதெழுவாள் -
(தன்தெய்வமாகிய)
கணவனைத்தொழுதுகொண்டே (தூங்கி)
யெழுபவள்,
பெய்யெனப்பெய்யுமழை - பெய்யென்றுசொல்
லமழைபெய்யும், எறு.

வி. தெய்வத்தைத்தொழுவதற்கு
மனந்தெளியுங்காலம்,
தூங்கி எழுங்காலமாதலால், தொழுதெழுவாள்
என்றூர். செய
வென்எச்சத்தொழுதுஎனத்திரிந்துநின்றது. இப்படிச்சொன்
னதிஞலே, உண்டானஅருத்தம்தெய்வமும்அவளுக்கு ஏவல்

செய்யும்என்பதாம். இதிலுலேகற்புடையவளின் வலிமைசொல்லப்பட்டது.

௫௬. தற்காத்துத்தற்கொண்டாற்பேணித்தகைசான்ற
சொற்காத்துச்சோர்விலாள்பெண்.

ப. எது-கறபி
வினறுமவழுவாமறறனனைககாததுததனனைககொணட
வனையுமுணடிமுதலியவறறாறபேணியிருவாமாடடுநனமையமை
மநதபுகழநீஙகா
மறகாதது மேறசொலலியநறகுணநறசெயலைககளினும
வேபெணணாவாளெனறவாறு.
கடைபபிடியுடையா

வி. தன
மாடடுபபுகழாவதுவாழுமூரகதபாறறனனைபபுகழவது-இதுத
றபுகழுதறசிறபபுககூறபபடடது-சோரவுமறவி.

பு. (தற்-ண்.) எ-இ-ள்.
தற்காத்து-(பதிவிரதத்தன்மை
யிலேநின்றும்பிறழாமல்)தன்னைக்காத்து,
தற்கொண்டாற்பே
ணி-(போசனமுதலானவைகளாலே)
தன்னைக்கொண்டகணவ
னையும்பாதுகாத்து, தகைசான்ற-

(இருவரிடத்திலும்) நன்
சு அ கு. அதி. வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

மைநிறைந்த, சொற்காத்து-புகழை(நீங்காமற்) காவல்செய்து,
சோர்விலாள்பெண்-(மேலேசொல்லியநற்குண நற்செயல்களி
லும்) மறப்பில்லாதவளேமனைவியாவாள், எ-று.
ர்கு

வி. இருவரிடத்திற்புகழ் என்றவை, இவனைக்கொள்வது
இவன் என்னதவஞ்செய்தானோ எனக்கொண்டவனையும்,
பதிவிரதத்தன்மையைக்கண்டு அவன்மனைவியையும், அவர்க
ள்வாழும் ஊர்புகழ்பவையாம். சொல், புகழ், சோர்வு, மற
வி. இனித்தகைசான்றசொற்காத்து என்பதற்கு, தன்னைக்கொ
ண்டவனது நன்மை நிறைந்தசொல்லைக் (கடவாமற்) காத்து
என்பதேதெளிவு. அவன்சொல், எப்படிப்பட்டதாயிருந்தா
லும், அதைக்கடவாதுநிற்பாளானல், அதனாலேதனக்குநன்
மைநிறைவது நிச்சயமாதலால், அதுபற்றித்தகைசான்ற, என
இறந்தகாலமாகச்சொன்னார். இதுதெளிவுபற்றி எதிர்காலம்
இறந்தகாலமாகமயங்கிநின்ற
காலவழுவமைதியென்பதை, வி
னைவிலுமிகலினுமியல்பினுந்தெளிவினுமென்னுஞ்
சூத்திரம் நோக்கிக்காண்க.

இதனுலேகற்பினிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.

௫௭.

சிறைகாக்குங்காப்பெவன்செய்யுமகளிர்
நிறைகாக்குங்காப்பேதலை.

ப.

எ-து-மகளிரைத்தலைவர்செய்தசிறையாற்காக்குங்காவலென்னபய னைச்செய்யுமவர்தம்மது நிறையாற்காக்குங்காவலேத லையாயகாவலென்றவாறு.

வி. சிறை-மதிலும்வாயில்காவலும்முதலாயின-நிறை-நெஞ்சைக்கற்பு நெறியினிற்றத்தல்-காவலிரண்டினும் நிறைக்காவலில்வழியேனைச்சிறைக்கா வலாற்பயனில்லையென்பார்-நிறைகாக்குங்காப்பேதலையென்றார்-ஏகாரம்பிரிநிலைக்கண்வந்தது-இதனுற்றற்காத்தற்சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

பு. (சிறை-லை.) எ-இ-ள்.

மகளிர்-மாதராகிய (மனைவிய ரை,) சிறைகாக்குங்காப்பு-(கணவர்செய்தமதிலும் வாயில்கா வலுமுதலாகிய) சிறையினுலேகாக்குங்காவலானது, எவன்செய்யும்-என்னபயனைச்செய்யும், நிறைகாக்குங்காப்பேதலை-(அந்தமனைவியர் தங்களுடையகற்பிலேமனத்தை) நிறுத்துவதாகியநிறையினுலே (தங்களைக்) காக்குங்காவலேதலைமையாகிய காவல், எ-று.

வி. நிறைக்காவல் இல்லாவிட்டாற்சிறைக்காவலாலேபிர யோசனம்

இல்லையென்றுசொல்லவந்தவர், நிறைகாக்குங்கா

ப்பேதலையென்றார். ஏகாரம், பிரிநிலைப்பொருள்படநின்றது. மேலேசொல்லப் பட்டதற்காத்தலும், தற்கொண்டாற்பேணலும், தகைசான்றசொற்காத்தலுமாகியமூன்றுக்குள், இதுவேதன்னைத்தானேகாக்குஞ்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

ருஅ. பெற்
றாற்பெறிற்பெறுவர்பெண்டிர்பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர்வாழுமுலகு.

ப. எ-து-பெண்டிர்தம்மையெய்தியகணவனைவழிபடுதல்பெறுவராயிற புத்தேளிர்வாழுமுலகினைக் கணவராற் பெருஞ்சிறப்பினைப்பெறுவரென்றவாறு.

வி. வழிபடுதலென்பதுசொல்லெச்சம். இதனாற்கொண்டாற்பேணியமகளிர்புத்தேளிராற்பேணப்படுவரென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (பெற்-கு) எ-இ-ள். பெண்டிர்-(மனைவியாகிய) பெண்டுகள், பெற்றாற்பெறின்-தம்மை அடைந்தகணவனை (வணங்குவது) பெறுவராகில், புத்தேளிர்வாழுமுலகு-தேவர்கள் வாழ்கின்றவுலகத்திலே, (அவராலே) பெருஞ்சிறப்புப்பெறுவர்-பெரிய (மேன்பாடுஆகிய)சிறப்பைப்பெற்றுக்கொள்வார், எ-று.

வி. வணங்குவது என்பது, சொல்லெச்சம். இதனாலே தன்னைக்கொண்டவனைப்பேணியபெண்கள் தேவர்களாலேபே

ணப்படுவர், என்பதுசொல்லப்பட்டது.

இனி இக்குறளுக்குவேறொருமுடிபு, பெண்டிர்பெற்றாற் பேறின்-மனைவியர்தங்களையடைந்தகணவனுக்கு (வழிபாடுசெய்யப்) பெறுவாராகில், வாழுமுலகு-(நெடுங்காலம் அழியாது) வாழுமுலகத்திலே; புத்தேளிர்பெருஞ்சிறப்புப்பெறுவர்-தேவர்களாற் (செய்யப்படும்) பெரிதாகியதிருவிழாவைப்பெறுவர், எ-று.

இதற்கு-வி. பெற்றாற்பெறின், என்றதற்குப்பெற்றானைப் பெறின்என்றுபொருள்கூறுவது, ஐஉருபும், அடைதற்பொருளுஞ்சிறவாததினாலே, வழிபாடுசெய்ய, என்பதைவருவித்து; அதைஏற்றுக்கொள்பவன்அவனாதினாலே, கு உருபும், அதன்ஏற்றுக்கோடற்பொருளாகிய, வழிபாடுசெய்தலுங், குறைந்துநின்றதென்றுகண்டு, நான்காம்வேற்றுமையுருபும்பொருளுமுடன் தொக்கதொகையாகக்கொண்டு, பெற்றானுக்குவழிபாடுசெய்ய

7

௫௰ ௬. அதி. வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

ப்பெறுவாராகில்

எனப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. இனிப்பு
த்தேளிர்வாழுமூலது எனத்தழாத்தொடராய்
நின்றதைப்புத்
தேளிர்பெருஞ்சிறப்பு,
எனத்தழுவுதொடராகப்பிரித்துக்கூட்
டிமூன்றும்வேற்றுமையுருபும்
பொருளுமுடன் தொக்கதொ
கையெனக்கொள்க. சிறப்பு, திருவிழா
கொண்டவனுக்குவழிபா
டுசெய்தகற்புடைமனைவியர்,
தேவர்கள்வழிபாடு செய்யப்பெ
றுவர் என்பது, இன்றுமேலெசால்லப்பட்டது.

ருக.

புகழ்புரிந்தில்லிலோர்க்கில்லையிகழ்வார்முன்
னேறுபோற்பீடுநடை.

ப. எது-பு

சமைவிருமபியவிலலாளையிலலாதாாகிலலைதமமையிகழந
துாைககுமபகைவாமுனசிஙகவேறுபோனடககுமபெருமித
நடையேனறவாறு.

வி. புரிதத

வெனறுமபெயரெசசததகரமவிகாரததாறறெககது-பெரு
மிதமுடையாளுககுசசிஙகவேறு
நடைபுவமமாகவினேறுபோலெனறூர் - இத
றுறறைகசானறசொறகாவாவழிபபடுகுறறகூறபபட்ட

று.

பு. (புக-டை.) எ-இ-ள். புகழ்புரிந்தில், புகழைவிரும்பி
யமனையாட்டியை, இல்லோர்க்கு-இல்லாதவர்க்கு, இகழ்வார்
முன்-(தங்களை)நிந்திப்பவராகிய (பகைவர்) முன், ஏறுபோற்
பீடுநடையில்லை-ஆண்சிங்கத்தைப்போலே (நடக்கின்ற)பெரு
மைபொருந்தியநடையானது இல்லை, எ-று.

வி. புரிந்த என்னும்பெயரெச்சம், புரிந்த் என அகரங்
குறைந்துநின்றது. இதனாலேநிந்தைவிரும்பிய மனைவியையு
டையவர்க்குவருங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௬௰.

மங்கலமென்பமனைமாட்சிமற்றத
னன்கலனன்மக்கட்பேறு.

ப. எது-ஒருவாககுநனை
மயெனறுசொலலுவாரிநதோமனையாளது
நறகுணநறசெயகைகளையவைதமககுநலலவணிகலமெனறு
சொலலுவாநலல
புதலவைாபபெறுதலெயெனறவாறு.

வி. அதிநதோரொனறதெருதிநிறைறது -
இதஞலவாழகமைதகணைகக
ணிபாவதோாநவகூறியதஞலவருகிணறவதிகாரதிறகுத
தோறறுவாயசெய
யபபட்டது.
பு. (மங்-று) எ-இ-ள்.
மனைமாட்சி-இல்லாளுடைய(நற்
குணநற்செய்கைகளாகிய) சிறப்பை,
(ஒருவர்க்கு) மங்கலமெ
ன்ப-(முற்பட) நன்மையென்றுசொல்லுவர்,
நன்மக்கட்பே
எ. அதி. புதல்வரைப்பெறுதல்.
ளுக
று-நல் வபுத் தி ரரை ப்பெ றுவதை ,
மற்றதன்-மறுபடி அந்தச்சி றப்புக்கு,
நன்கலமென்ப -நல்ல
ஆபரணமென்றுசொலலுவர் (அறிவுடையோர்,)
எ-று.
வி. அறிவுடையோர்என்றது,
குறைந்துநின்றது. முன்பு நின்ற என்ப என்னும்

பல்லோர்படர்க்கைவினைமுற்றுச்சொ ல், பின்புங்கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. மற்று என்பதை, மற்று தன்கலமென்ப எனக்கூ ட்டி,மற்றறிவாம்நல்வினை, என்ற இடத் துப்போலப்பிறபட நன்கலமென்றுசொல் லுவர், எனக்காலங் குறித்துநின்றது எனக்கொள்க. இதிலேவா ழ்க் கைத்துணை யா கிய மனைவியின் மாட்சிக்கு ஆப ரண ம்போற்சிற ந்தந ன்மை சொல்லப்பட்டது. இப்படிச்சொல்லியதிலே, வருகிற அதி காரத்துக்குத்தோற்றுவாயுஞ்செய்த தாயிற்று.

எ. அதிகாரம்.

புதல்வரைப்பெறு தல்.

ப-ம. புதலவரைபபெறுதல-அஃதாவது -
இருபிறபபாளர்மூவராலு
மியலபாகவிருககபபடுஉவகடனமூனறனுணமுனிவாக
டனகலவிகேளவியாலு
நதேவாக
டனவேளவியாலுநதெனபுலததாாகடனபுதலவரைபபெறு
தலாலு
மலலதிருககபபடாமையினககடனிறுததறபொருடடுநனமக
களைபபெறுதல-
அதிகாரமுறைமேலேபெறபபடடது.

பு-ம். (புதல்-தல்) அதாவது,

பிரமசாரி, கிரகத்தன், வான
ப்பிரத்தன்,
என்கிறபிராமணர்மூவராலும்சுபாவமாகவேகொ
டுக்கப்படுங்கடன்மூன்றினுள்ளே,

முனிவர்கடன், கல்விகேள்
விகளாலும்; தேவர்கடன்,
யாகஞ்செய்வதினாலும்; பிதிர்க்கள்

கடன்,
புத்திரரைப்பெறுவதினாலுமே அல்லாமற்
கொடுக்கப்
படாததினாலே, அந்தக்கடன்கொடுக்கிறநிமித்தம், நல்லபுத்திரரை
ப்பெறுவது. அதிகாரமுறைமை, முன்னேசொல்லப்பட்டது.

இனிவேறு அதிகார உரையும்முறையும், (புத-தல்) அதாவது, இல்வாழ்வானுவான் வாழ்க்கைத்துணையுடன் கூடித்தன்னை விலேதன்கோத்திரமுடிந்துபோகாமலுந்தனக்குப்பின்பு தெ

ரு௨. எ. அதி. புதல்வரைப்பெறுதல்.

ன்புலத்தாரைக்குறித்துவழிபடுவதற்கும் நல்லபுத்திரரைப்பெறுவதைச்சொல்வது. அதிகாரமுறையுமிதனாலேவிளங்கும்.

௬௧. பெறுமவற்றுள்யாமறிவதில்லையறிவறிந்த
மக்கட்பேறல்லபிற.

ப. எது -

ஒருவன்பெறும்பேறுகளுள்ளறிய வேண்டுவனவறிதற்குரிய மக்களைப்பெறுதலல்லதுபிறபேறுகளையாமதிப்பதில்லையென்றவாறு.

வி. அறிவதெனபதறிதலைச்செய்வதெனவுந்தொழி லமேனின்றது - காரணமாகியவுரிமைகாரியமாகியவறிதலைப்பயந்ததேவிடுமாதலானத்துணிவுபற்றி யறிந்தவெனவிறந்தகாலத்தாற்கூறினார் - அறிவறிந்தவென்றவதனான் மக்களென்னும்பெயர்பெண்ணொழிந்துநின்றது - இத் துப்புதல்வர்ப்பேற்றினதுசிறப்புக்கூறப்பட்டது.

பு. (பெறு-ற) எ-இ-ள். பெறுமவற்றுள்-(ஒருவன்) பெ

றும்பேறுகளுள், அறிவறிந்த-அறியவேண்டியவற்றை அறிவத ற்கு உரிமையாகிய,
மக்கட்பேறல்லபிற-மக்களைப்பெறுவது அல்லாதவையா
கியமற்றப்பேறுகளை, யாமறிவதில்லை-தாம்மதி ப்பது இல்லை, எ-று.

வி. அறிவது என்பது,

அறிவதைச்செய்வது என அந்த த்தொழிலின் மேலேநின்றது, அதுவேமதிப்பது எனப்பொ ருளுரைக்கப்பட்டது. காரணமாகிய உரிமையானது, பின்புகா ரியமாகிய அறிவதைத்தரத்தேவிடுமாதலால் அந்தத்துணிவுபற் றி, அறிந்த எனஇறந்தகாலத்தாற்சொன்னார். அறிவறிந்தஎன் றதினாலே, மக்களென்னும்பெயர், பெண்பாலையொழித்துநி ன்றது. இதினாலே, புதல்வரைப்பெறுதலின்சிறப்புச்சொல்லப் பட்டது.

இனி இக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு, பெறுமவற்றுள்-(ஒ ருவன்) பெறும்பேறுகளுள், அறிவு-அறிவினாலே, அறிந்த-(அறியவேண்டியவைகளை) அறியத்தக்க, மக்கட்பேறல்லபி

ற-மக்கட்பேறல்லாதவையாகிய பிறபேறுகளை,
ல-(பேறாக) நாம்மதிப்பதே இல்லை, எ-று.

யாமறிவதில்

இதற்கு-வி. அறியவேண்டியவைகளை,என்ப துகுறைந்து
நின்றது. அறியும்என்கிறஎதிர்காலப்பெயரெச்சவினை,தெளிவுப

ரீதி, அறிந்த என இறந்தகாலப்பெயரெச்சவினையாகமயங்கிநி
ன்றது. நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடுபழகினும்பெண்ணறி

எ. அதி. புதல்வரைப்பெறுதல்.
௫௫

வென்பதுபெரும்பேதைமைத்தே,
என்றுசொல்லுவாராத

லால், அறிவறிந்தமக்கள்,
என்பதுபெண்மக்களைவிலக்கிநின்ற

து. அறிவதே,
என்னுந்தேற்றஏகாரங்குறைந்துநின்றது.
(விருவுரை)ஒருவன்பெறும்பேறுகளுள்
அறிவறிந்தமக்கட்
பேறே,சிறந்ததென்றுயிற்று,

ஆகவேவீடுபேறுசிறந்ததன்றோ
எனின்,(விடையுரை)வீடுபேறு,
தானின்புறுவதொன்றே; அறிவ
றிந்தமக்கட்பேறு, தானின்புறுவதுமன்றி,
மாநிலத்துமன்னு
யிர்க்கெல்லாம்இன்பம்விளைப்பது ஆதலாலும்,
அறிவறிந்தமக்
களாற்போதிக்கப்பட்டார்யாவரும்,
இருவகைப்பற்றுக்களை
யும் அறுத்துவீடுபெறுவராதலினாலே,
அந்தமக்கட்பேறுவீடு
பேற்றிற்குங்காரணமா மாதலாலும்,
றென்பதாம்.

இதுபோலச்சிறந்ததன்
கஉ.
எழுபிறப்புந்தீயவைதீண்டாபழிபிறங்காப்
பண்புடைமக்கட்பெறின்.

ப. எ து.
வினைவயததாறபிறககுமபிறபபேழினகண ணுமொருவனைதது
ணபகக
ஏசெனறடையாபிறராறபழிககபபடாதநறகுணஙகளையுடைய
புதலவ
ணாபபெறவனுயினெனறவாறு.

வி.

அவனதிவினைவளராதுதேயதறகுககாரணமாகிய நலவினைக
ளைசு

செயயு

மபுதலவரைபபெறுவனுபினனறவாறுயிறறு-பிறபபேழாவன-

ஊடாவப

திஎனறுமெ

மாணபதுமாணிட-நீாபறவைநாறகாலோாபபபததாரு

-கிரிய-பந

தமாநதேவாபதிஞுலயனபடைதந-வநதமிருபாநாலநது-இதிலோாநிவுயிரா
ணடுபீாநிவுபிரோனமூவநிவுபிரோனநாலநிவுபிரோனமைபநிவுயிரிாண
டுமாம-தநதைதாயாதிவினைதேயதறபொருடடவனைநோககிபபுதலவாசெயயு
நதானதருமஙகடகவாநறகுணஙகாரணமாகவி

றபணபென ஞுஙகாரணபபெ

யாகாரியததினமேனிறது.

ப. (எழு-ன்) எ-இ-ள். எழுபிறப்பும்-(வினைப்பயனுாற்பி நக்கின்ற) எழுவகைப்பிறப்பிலும், தீய்வைதீண்டா- (ஒருவனைத்) தீவினைப்பயன்களாகிய துன்பங்கள் தொடாதொழியும், பழிபிறங்கா-பழியுண்டாகாத, பண்புடை- (நல்வினைகளைச்செய்தற்குக்காரணமாகிய) நற்குணங்களையுடைய, மக்கட்பெறின்- புதல்வரைப்பெறுவானுனால், எ-று.

வி. தனதுதீவினைவளராது தேய்தற்குக்காரணமாகியந ல்வினைகளைச்செய்யும்புதல்வரைப்பெறவானுனல், எனக்கொள்க. எழுவகைப்பிறப்பு என்பவையாவையெனின், தேவர்,மக்

கள், மிருகம், பறவை, நீர்வாழ்சாதி, ஊர்வன,
தாபரம், எனக்காண்க. இவற்றை,
எழுவகைத்தோற்றம் என்றும், எழ்
உடல் என்றுஞ், சொல்லுவார். இவற்றின்விரி
எண்பத்துந ான்
குநூறுயிரம்யோனிபேதம்என் றுசொல்லப்படும்.
உம்—நிகண் டு,
ஊர் வனபதினொன்றுமொன்பான்
மானிட ர்த ம்பேத
நீரி னில்விலங்குபுள்ளுப்ப ப்பத்தா
றெடியதே வ ர் சா ருமீரேழ்
நாலைந்தேதாபரயோனிபேதம் எனக்காண்க.
தாய்தந்தையரு டைய தீவினைதேயும்பொருட்டு
அவ ர்களைக்குறித் துப்புத்திரர்
செ ய்யுந் தா னதரு மங் களு க்கு
அந்தப்புத்திரருடைய நற்குண ங்காரணமாதலால்,

இங்கேபண்பு என்னுங்காரணப்பெயர்அத ன்காரியமாகிய, நல்வினைகளின்மேலேநின்றது.

சீர் ஙி .

தம்பொருளென்பதம்மக்களவர்பொருட்
டந்தம்வினையான்வரும்.

ப. எது-தமபுதலவாைததமபொருளென றுசொலலுவ ரறிநதோரபபு தல வாசெயத பொரு டமைை நோககியவாசெயயுநலவினையாலே தமபாலவரு மாதலானெனறவாறு.

வி. திநதமவினை யெனபுழிதசொகரு நினறவாறுமவேற றுமைமுருகனை குறிஞசிநிலமெனபுழிபோலவுரிமைபபொருடகணவநதது - பொருளசெ யதமககளைபபொருளெனவுபசரிததார் - இவையிரணடுபாட டாலுநனமககளை பபெறறாபெறுமறுமைபபயனகூறபபடடது.

பு. (தம்-ம்) எ-இ-ள். தம்பொருளென்பதம்மக்கள்- தம்முடையபுதல்வரைத்தமதுபொருளென்றுசொல்லுவர் (அறிவுடையோர்,) அவர்பொருள்-(அந்தத்தந்தையர்தேடியபொருளுமல் லாமல்) அந்தப்புதல்வர்தேடியபொருளு

ம்,தந்தம்வினை
யான்வரு ம் -தங்கள்தங்களைக்(குறித்து
அந்த ப்புதல்வ ர் செய்யு
ம்நல்)வினை யினாலேதங்களைவ ந்து
அடையும்ஆதலால், எறு.

வி. தாம் இறந்தபோது அதுதம்மைவந்து அடையாத
தினாலும்; அந்தப்பொருளையும், புதல்வர்தேடியபொருளையு
ம், நல்வினைகளாலே அவரை அடையப்பண்ணுவார் அவர் ஆத
லாலும்; தமக்குப்பொருளுண்டாயிருக்கவும் அதைப்பொரு
ளல்லவென்றுபுதல்வரைப்பொருள் என்றார். தந்தம்வினை என்
னும் இடத்திற்குறைந்துநின்ற ஆறும்வேற்றுமை அது என்

எ. அறி. புதல்வரைபபெறுதல்.
ருரு

னும் உருபு, சாத்தனதுவிலைச்சீட்டு
என்றாற்போல இருபொ ருளுக்கு
உரிமைபடநின்றது. தந்நம் என்றது, அடுக்கு.
அவ ர்பொருள் என்ற இடத்தில், அவர்பொருளும்
என்ற இறந்த துதழுவிய எச்ச
உம்மைகுறைந்துநின்றது. இவையிரண்டுபா

ட்டாலும், நன்மக்களைப்பெற்றார்பெறும் மறுமைப்பிரயோசனஞ்சொல்லப்பட்டது.

௬௪.
அமிழ்தினுமாற்றவினிதேதம்மக்கள்
சிறுகையளாவியகூழ்.

ப. எது-சுவையானமிழ்ததினுமி
கவினிமையுடைததுததமமககளது
சிறுகையானளாவபபடடசோறெனறவாறு.

வி. சிறுகையானளாவல
ாவதுஇடடுநதொடடுமககவவியுநதுழநதுநெய
யுடையடிசினமெயபடவிதிரததல.

பு. (அமி-ழ்) எ-இ-ள்.
தம்மக்கள்-தங்கள்புதல்வருடை

ய, சிறுகைபளாவியகூழ்-சிறுகைகளாலே
அளையப்பட்ட சோ

றனது, அமிழ்தினும்-அமிர்தத்தைக்காட்டிலு
ம், ஆற்றவினிது-

மிகவும் இனிமையுடையது, எ-று.

வி. சிறுகைகளால்
அளாவுகிறதாவது, கையைவைத்துந்

தோண்டியும்வாயிலேவைத்தும் அளைந்து
ம்நெய்கலந்தசோற்

றை உடம்பிலேபடும்படி உதறுவது

என்பதை, படைப்புப்

பலபடைத்துப்பல்லோரோடுண்ணுமுடைப்

பெருஞ்செல்வத்த

ராயினுமிடைப்படக் குறுகுறுநடந்து

சிறுகைநீட்டியுமிட்டு

ந் தொட்டுங்கௌவியுந்

துழந்துநெய்யுடையடிசின்மெய்பட

விதிர்த்துமயக்குறுமக்களையிலோற்

பயக்குறவிலர்தாம் வாழு

நாளே, என்னும்

இந்தப்புறநானூறிலேகாண்க.

௬௫.

மக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பமற்றவர்

சொற்கேட்டலின்பஞ்செவிக்கு.

ப. எது

- ஒருவனமெயககினபமாவதுமககளதுமெயயைத தீணடுதல- செவிககினபமாவதுஅவரதுசொலலைககேடடலெனறவாறு.

வி. மறறுவினைமாறறு - மககளதுமழலைசசொலலேயனறியவர கறறறிவுடையாராயசசொலலுஞ்சொலலு மினபமாகவிறபொருபபடசசொலலெனறு ஈ-தீணடல - கேடடலெனனுங்காரணபபெயரகளீணடுக காரியஙகளினமேனினறன.

பு. (மக்-கு) எ-இ-ள்.
மக்கண்மெய்தீண்டல்-(ஒருவன்
தன்) புத்திரருடையசரீரத்தைத்தொடுகிறது,
உடற்கின்பம்-
அவனுடம்பிறுக்கு இன்பமாம்,
அவர்சொற்கேட்டல்-அந்தப்
புத்திரருடையசொல்லைக்கேட்கிறது,
ன்) காதுக்கு இன்பமாம், எறு.
இன்பஞ்செவிக்கு-(அவ
வி. மற்று, அசைநிலை இடைச்சொல்.
மழலைச்சொல்லே
யல்லாமல் அவர்கற்று
அறிவுடையவராகிச்சொல்கின்றசொல்
லும் இன்பமாம் ஆதலாலே,
பொதுப்படச்சொல்லென்றார். தீண்டியது,
கேட்பது, என்னுங்காரணப்பெயர்கள், இங்கே
இன்பம் என்னும்
அவற்றின்காரியங்களின்மேல்நின்றன.

இனிமக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பம்
என்பதற்கு, தன்மக்க ளானவர்கள் தன்
உடம்பைத்தொடுகிறது ஒருவனுடைய உட
லுக்கு இன்பம் எனப்பொருள்கொள்வது,
அநுபவித்து அறிந்தவர்க்கு இன்பமாம்.

கா.

குழலினிதியாழினிதென்பர்தம்மக்கண்
மழலைச்சொற்கேளாதவர்.

பः எகு

-குழலிசையினிதியாழிசையினிதெனறுசொலலுவாதமபுதலவருடையமதலைசசொறகளைககேளாதவரெனறவாறு.

வி. குழல-யாழ-எனபனவாகுபெபா
-கேடடவாவறறினுமழலைசசொலலினிதெனபாரெனபது-குறிப
பெசசம-இனிமைமிகுதிபறறிமழலைசசொலலை சசிறபபுவகை
கயாலுககூறியவாறு -
இவைமூனறுபாடடானுமிமமையபயனகூ றபபடடது.

பு. (குழ-ர்.) எ-இ-ன்.
குழலினிதியாழினிதென்பர்-குழலின்
ஒலி இனிது வீணையின ஒலி

இனிதுஎன்றுசொல்லுவர், தம்
மக்கள்-தம்புதல்வருடைய,
மழலைச்சொற்கேளாதவர்-மதலைச்
சொற்களைக்கேளாதவர், எ-று.

வி. குழல், யாழ்,

என்பவை,பொருளாகுபெயராய் அந்த
ந்தஒலிகளைக்காட்டிநின்றன.
மழலைச்சொல்லைக்கேட்டவர்குழ
லொலிவீணையொலிகளை இனிதென்றுசொல்லார்
என்பது, குறிப்பெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது.
குறிப்பெச்சம் என்பது,
சொல்வலிபொருள்வலியால் வேண்டியேநிற்குஞ் சொற்கள்கு
றைந்துநிற்பது. மேற்சொற்கேட்டவின்பஞ் செவிக்கெனப்
பொதுவகையாற்சொல்லிய அதனுள்அடங்கிநின்றமழலைச்சொ

எ. அதி. புதல்வரைப்பெறுதல். ஞெ

ல், இன்பமிகுதியாதலால் அதுபற்றி அதனை
இங்கேசிறப்புவ
கையாலுஞ்சொன்னார்.
இவைமூன்றுபாட்டாலும், புதல்வரை

ப்பெற்றவர்களின்
இம்மைப்பிரயோசனஞ்சொல்லப்பட்டது.

௬௭. தந்
தைமகற்காற்றுநன்றியவையத்து
முந்தியிருப்பச்செயல்.

ப:

எ-து- தானெந்புதல்வனுக்குச்செய்யுநன்மையாவது-
கற்றோரவையத்து
திலனைவரினுமிக்கிரு
க்குமாறுகல்வியுடையனாக்குதலென்றவாறு.
வி பொருளுடையனா
க்குதன்முதலியனவின்பம்பயத்தலினன்மையா
காதென்பதுகருத்து- இத்துணையுந்தந்தைக்கடன்கூறப்பட்டது.

பு. (தந்-ல்) எ-இ-ள்.

தந்தைமகற்காற்றுநன்றி-பிதாவா
னவன்புத்திரனுக்குச்செய்யுந்தன்மையாவது,
அவையத்து(க
ற்றவருடைய) சவையிலே,
முந்தியிருப்பச்செயல்-முதன்மை
பெற்றிருக்கும்படிசெய்வதாம், எ-று.
வி. முதன்மைபெற்றிருக்கச்செய்வதாவ
து, அவரினுமே

ற்படக்கல்வியுடையவனுக்குவது.பொருளுடையவ னுக்குவது, முதலானவை, துன்பத்தைத்தருவதினலே,நன்மையாகாதென் பதாம். இதினலே,கல்வியிலுயர்த்துவதேபுத்திரர்க்குத்தந்தை செய்யுங்கடமையென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௬௮. தம்மிற்றம்மக்களறிவுடைமைமாநிலத்து
மன்னுயிர்க்கெல்லாமினிது.

ப. எது-தமமககளதறிவுடைமைபெரிய நிலததுமனனுநிறைவுயிரகட கெலலாநதமமினுமினிதாமெனறவாறு.

வி. ஈணடறிவாவதியலபாகியவறிவொடுகூடியகலவியறிவு-மனனுயிரெனறதிணடறிவுடையாரமேலினறது-அறிவுடைமைகணடினபுறுதறகுரியவராவாராகலின-இசசொறறலைதயினுமவையததாருவபபரெனபதுகூறபபடடது.

பு. (தம்-து) எ-இ-ள். தம்மக்களறிவுடைமை-தம்மக்க ளறிவுடையராயிருப்பது, மாநிலத்து-பெருமைதங்கிய உல கத்திலே, மன்னுயிர்க்கெல்லாம்-நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கெல் லாம், தம்மினினிது-தம்மைக்காட்டிலும் இனிதாம், எ-று.

வி. தம்மின்என்னும்உறழ்பொருவிலேவந்த இன்உருபு, இனிது என்னும்குறிப்புவினைகொண்டுமுடிந்தது. சுபாவஅறி வோடு கூடியகல்வியறிவை இங்கே, அறிவென்றது. அறிவுடை

௬அ எ. அதி. புதல்வரைப்பெறுதல்.

மைகண்டு இன்புறுதற்கு உரியவர்

அவரோயாதலால், இங்கே
மன்னுயிரொன்றது, அறிவுடையவரை
என்றுகொள்க. இதனு
லே அறிவுடையமக்களைப்பெற்றவரினுங்கண்ட
அறிவுடையோ
ர்மகிழ்ச்சிகூர்வார் என்பது, சொல்லப்பட்டது.
இனி இக்குறளுக்குவேறோர்
உரை - தங்களைக்காட்டிலுந்
தங்கள்புத்திரர்
அறிவுடையராயிருக்குந்தன்மையானது தங்க
ளுக்கினிதாதலுமன்றியுலகத்திலிருக்கும்பெற்ற
எல்லாவுயிர்களுக்
குமினிதாம், எறு.
இதற்கு-வி. எல்லாமன்னுயிர்க்கும்,
எனக்கூட்டி, மூற்
றும்மைவிகாரப்பட்டுநின்றதெனக்கொண்டு,
அதனை,இறந்தது
தழுவியஎச்சஉம்மையுமாக்குக
அறிவுடையராயினகாலத்துப்பி
றிதோருயிர்க்குந்தீங்குசெய்யாராத லால்,
மாநிலத்துமன்னுயி

ர்க்கெல்லா மினிதென்றூர் .

தாதையர்தம்புதல்வரைத்தம்மினுங்

கல்வியறிவுடையராய்ச்

த்து.

செய்பவேண்டுமென்பது இதன்கரு

சாக.

ஈன்றபொழுதிற்பெரிதுவக்குந்தன்மகனைச்
சான்றோனெனக்கேட்டதாய்.

ப. எது-தானபெறறபொழுதைமகிழசசியினுமிகமகிழுநதனமகனைக கலவிகேளவிகளானிறைநதானெனறறிவுடையாரசொலலககேடடதாயெனற வாறு.

வி. கவானினகடகணடபொழுதுவகையினுஞசாலபுடையனெனககே டடசிறபபுவகைபெரிதாகவிறபெரிதுவககுமெனவும - பெணணியலாறறுகக லியாமையிறகேடடதாயெனவுஙகூறினா-அறிவுடையாரெனபதுவருவிககபப டடதுசானறோனெனறறகுரியவரவராகலின-தாயுவகைககளவையினமையினஃ திதனுறபிரிததுககூறபபடடது.

பு. (ஈன்-ய்) எ-இ-ள். தன்மகனை-தன்புத்திரனை, சான்றோனென-(கல்விகேள்விகளாலே) நிறைந்தானென்று (அறிவுடையார்) சொல்ல, கேட்டதாய்-கேள்விப்பட்டதாயானவள், ஈன்றபொழுதிற்பெரிதுவக்கும்-அவனைப்பெற்றபொழுதின்மகிழ்ச்சியினும் அதிகமாகமகிழ்வாள், எறு.

வி. தொடையினிடத்துக்கண்டபொழுதுவாகியமகிழ்ச்சியி
னுஞ்சான்றோனென்றுசொல்லக்கேட்ட சிறப்புமகிழ்ச்சிபெரி
து, ஆதலாலே, பெரிதுவக்கும் என்றும், பெண்ணாதலால்தா

எ. அதி. புதல்வரைப்பெறுதல். ருக்
ளுக அறியக்கூடாமையினாலே, கேட்டதாய்
என்றுஞ், சொன்
னார். சான்றோனென்று அறிந்துசொல்லுதற்கு
உரியவர் அவ
ராதலாலும், என என்ற எச்சத்திற்கு
எழுவாயாதலாலும், அறி
வுடையார் என்றது, வருவிக்கப்பட்டது.
தாயின்மகிழ்ச்சிக்கு
அளவில்லாததினாலே, மேலே, தம்மின்
என்றுகூட்டிச்சொன்
னதுமல்லாமல் இதினாலே,
பிரித்துஞ்சொல்லப்பட்டது.
எ௰.

மகன்றந்தைக்காற் றுமுதவியிவன்றந்தை
யென்னோற்

றான்கொல்லெனுஞ்சொல்.

ப. எ-து-கலவியுடையனாககியதநதைககு
மகனசெயயுஙகைமாறாவது
னளறிவுமொழுககமுஙகணடாரிவனறநதையிவனைபபெறுவதற
கெனனதவஞ
செயதானகொலோவெனறுசொலலுஞசொலலைநிகழததுத
லெனறவாறு.

வி. சொலலெனபது நிகழநதுதலாகியதன
காரணததோனறநினறது-

நிகழததுதல—அவையனஞசொலலவொழுகுதல
-இதறபுதலவர்கடனகூறப
படடது.

பு. (மக-ல்) எ-இ-ள். தந்தைக்கு-(அவையத்துமுந்தியிருக்கும்படியாகத்தன்னைக்கல்வியுடையவனாக்செய்த) பிதாவுக்கு, மகனாற்றுமுதவி-மகன்செய்யப்படும் (கைமாறு) உதவியாவது, (தன்னறிவையும்நெறிதவறாதநடையாகியவொழுக்கத்தையுங்கண்டவர்ஆச்சரியப்பட்டு) இவன்றந்தை-இவன்பிதாவானவன், (இவனைப்பெறுவதற்கு) என்னோற்றான்கொல்-என்னதவத்தைச்செய்தானோ, என்னுஞ்சொல்-என்றுசொல்லப்பட்டசொல்லை (நடத்துதலாம்,) எ-று.

வி. சொல்என்றது, நடத்துதலாகியதன்காரணந்தோன்றநின்றது. நடத்துதலாவது, அவர் அப்படிச்சொல்லும்படியாகத் (தான்) நடப்பதுதான். மற்ற இசை எச்சங்குறிப்பெச்சங்கள்வருவித்துச்சொல்லப்பட்டன. இதினாலேபுதல்வர்கடன்சொல்லப்பட்டது.

௬௰ அ. அதி. அன்புடைமை.

அ. அதிகாரம்.

அன்புடைமை.

ப-ம. அனபுடைமை-அஃதாவது-அவவாழககைததுணையுமபுதலவருமுதலியதொடாபுடையாாகடகாதலுடையனுதல-அதிகாரமுறைமையுமிதனுனே விளாகுமிலலறமினிதுநடததலுமபிறவுயிாகணமேலருளபிறததலுமனபினபயனுதலி னிதுவேணடபபடடது--வாழககைததுணைமேலனபிலவழியிலலறமினிதுநடவாமை-அறவோாககளிததலுமநதணோமபலுநதுறவோாககெதிாலுநதொலலோாகிறபபினவிருநதெதிாகோடலுமிழநதவெனனை-எனபதனுலும ஃதருளபிறததலருளெனனுமனபீனகுழவியெனபதனுலுமறிக.

பு-ம். (அன்-மை) அதாவது-ஒருவன்

இல்வாழ்க்கைக்கு

த்துணையாகியமனைவியும்புதல்வருமுதலா

கியதொடர்ச்சியுடை

யவரிடத்து ஆசையுடையவனுவதைச்சொல்வது. இதனுலேஅ திகாரமுறையும்விளங்கும். இந்த இல்லறம் இனிதாகநடப்பது க்கும், பிறஉயிர்களின்மேல் அருள்பிறப்பதுக்குங், காரணம், அன்புடைமை ஆதலால், அதுவேண்டப்பட்டது. இல்லறமி னிதுநடத்தற்கு அன்புடைமைகாரணமென்பதை இவர் இனி ச்சொல்லப்படும்-யாக்கையகத்துறப்பன்பு என்றகுறளினுலு ம், அருள்பிறத்தற்கு அன்புடைமைகாரணமென்பதை, அரு ளென்னுமன்பீன்குழவியென்னுங்குறளினுலுங்கண்டுகொள்க.

எக. அன்பிற்குமுண்டோவடைக்குந்தாளார்வலர்
புன்கணீர்பூசறரும்.

ப. உ-அனபிறகுமபிறர அறியாமலடைததுவைககுநதாளுளதோ-தம மாலனபுசெயயபபடடாரதுதுனபஙகணடுழியனபுடையாரகண பொழிகினறபு லலியகணணீரேயுணநினறவனபினையெலலாருமறியததூறறுமாதலானெனற வாறு.

வி. உமமைசிறபபினகணவநதது-ஆரவலரதுபுனமைகணணீரமேலேற றபபடடது-காடசியளவைககெயதாதாகிலுமஅதுமாரவலைவயானவெளிப படுமெனபதாம- இதனாலனபினதுணமையுணாததபபடடது.

பு. (அன்-ம்) எ-இ-ள்: ஆர்வலர்-(தம்மாலே அன்புசெ ய்யப்பட்டவருடையதுன்பத்தைக்கண்டபோது) அன்புடை யவரின், புன்கணீர்-(அகத்திலேதோன்றப்பட்ட) துன்பத்தி னுலே (புறத்திலேதோன்றப்படுங்)கண்ணீரே, பூசறரும்-(உள்

௱௲

விருந்த அன்பையெல்லாரும்
அறியும்படியாகத்) தூற்றும்,
(ஆதலால்) அடைக்குந்தாள்-(பிறர் அறியாமல்)
அடைத்துவை
க்குந்தாளிடுகதவு,
அன்பிற்குமுண்டோ-அன்பினுக்கும் உள்
தாமோ, (இல்லை,) எ-று.
வி. அன்பிற்கும் என்ற உம்மை,
சிறப்புப்பொருள்பட
வும், உண்டோ என்ற ஓகாரம்,
எதிர்மறைப்பொருள்படவும்,
தெளிவுப்பொருள்படநின்ற
ஏகாரங்குறைந்தும், நின்றன.
இன்பத்திலேவரப்பட்ட
ஆனந்தக்கண்ணீரைவிலக்குதற்கு
ப், புன்கணீர்என்றார். புன்மை,
இங்கேதுன்பத்தைக்குறித்து
நின்றது. தாள், என்றதுசினையாகுபெயராய்த்தாளிடப்பட்ட

கநவின்மேல்நின்றது. இப்படிச்சொன்னதினலே, அன்பு, பிர த்தியட்சப்பிரமாணத்தாற்காணக்கூடாதாகிலும், அநுமானப் பிரமாணத்தாலேவெளிப்படுமென்பதாயிற்று. இதினலே, அன் பினது உண்மை, சொல்லப்பட்டது.

எஉ.

அன்பிலாரெல்லா ந்தமக்குரியரன்புடைய
ரென்புமுரியர்பிறர்க்கு.

ப. இ-து-அனபிலலவாதா பிறாககுபபயனபடாமையினெலலாபபொரு ளாலுநதமககேயுரியரனபுடையாரவறறுனையனறிதநமமுடமபாலுமபிறாக குரியரெனறவாறு.

வி. ஆலுநபுகளுமபிரிநிலையேகாரமுமவிகாரததாறறொககன-எனபாரு பெயர-எனபுமூரியராதல-தனனைக்மபுககுறுநடைபுறவினைகுதிகைடைநசித திலைபுககோனமுதலாவிலுாகடகாணக.

பு. (அன்-கு) எ-இ-ள். அன்பிலார்-அன்பில்லாதவர், எ ல்லா ந்தமக்குரியர் (பிறருக்குப்பிரயோசனப்படாததினலே) எல்லாப்பொருள்களாலுந் தமக்கே உரிமைவைத் திருப்பார், அன்புடையர்- அன்புடையவர், (அவைகளாலுரிமைவைத்திருப் பதுமல்லாமல்) என்பும் (தம்முடைய) எலும்பையுடைத்தா யிருக்கிறதேகத்தினலும், பிறர்க்குரியர்-பிறருக்கே உரிமைவை த்திருப்பார், எறு.

வி. எல்லாம்-என்றதை எல்லாவற்ருலும்-என்றும், என் பும்-என்றதை என்பினுலும் என்றும், விரித்துக்கொள்க. பிரி நிலைஏகாரங்கள்குறைந்துநின்றன. உம்மைஎல்லாவற்ருலும்என் றி, என்புமுரியர்எனநின்றதினலே, இறந்ததுதழுவிநின்றது.

என்பு, எலும்பு. அது,
சினையாகுபெயராய், உடம்பின்மேல்நின்றது.
உடம்பினும்பிறர்க்கு
உரிமைபூண்டமைத்தன்னைவந் தடை
ந்தபுறவைக்
காக்கும்பொருட்டுத்தன்னுடையதேகத் தைஅறுத்
தறுத்துநிறுத்துக்கொடுத்தும்போத
ாதநிறைலே,தா
ணேதராசுத்தட்டிலேறியசிபிச்சக்கரவர்த்தி
முதலானவரிடத்திற்காண்க.

௭௩.

அன்போடியைந்தவழக்கென்பவாருயிர்க்
கென்போடியைந்ததொடர்பு.

ப. எது-பெறுதற்கரியமக்களு
யிர்களுடம்போடுண்டாகியதொடர்ச் சியினையன்பொடுபொரு
ந்துதற்குவந்தநெறியின்பயனென்று சொல்லுவரறிந்
தோரென்றவாறு.

வி. பிறப்பினருமை

பிறந்தவுயிர்கண்மேலேற்றப்பட்டது-இயைந்த
வென்பதுபசாரவழக்கு-வழக்காகுபெயர்-

உடமபோடியைநதலலதனபுசெய
யலாகாமையினதுசெயதறபொருட்டுத்தொடாசசியுணடாயிறறெனபதாம்-ஆ
கவேயிததொடாசசியபயனனபுடைமையெனறுயிறறு.

பு. (அன்-பு)ள்-இ-ள். ஆருயிர்க்கு (பெறுவதற்கு) அருமையாகிய (மனிதர்) உயிர்கரு, என்போடியைந்ததொடர்பு-எலும்பையுடையதேகத்தோடேபொருந்திய தொடர்ச்சியை, அன்போடியைநத-அன்போடுபொருந்தவந்த, வழக்கெனப-வழியின்பிரயோசனமென்றுசொல்லுவார், (அறிந்தவர்,) எ-று.

வி. பிறப்பினுடையஅருமை, பிறந்தஉயிர்கள்மேல்வைத்துப் பேசப்பட்டது.

அன்போடுஇயையவந்தஎன்பது,இயைந்த, எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. பின்பு ஆருயிர்க்கென்போடுதொடர்பு, எனவே, அமையும் ஆதலால், இயைந்ததொடர்புஎனறதில்,இயைந்த என்பது உபசாரவழக்கு. வழக்கின்பிரயோசனத்தை வழக்குஎன்றது, ஆகுபெயர். உடம்போடுபொருந்தினலல்லது, அன்புசெய்யக்கூடாததினலே அந்தஅன்புசெய்கிறநிமித்தம், இந்தத்தொடர்ச்சிஉண்டாயிற்றென்பதாம். ஆகவே, இந்தத்தொடர்ச்சியின்பயன், அன்புடைமைஎன்றுற்றிது.

இனிஇந்தக்குறளுக்குமற்றுமோருரை. ஆருயிர்க்கு-அருமையாகியஉயிர்களுக்கு,என்போடியைந்ததொடர்பு (மக்கள்) உடம்போடுபொருந்திய சம்பந்தத்தை, அன்போடியைந்த-(அதற்குமுன்னும்அந்தஉயிர்கள)அன்போடுபொருநதிவந்த

வழக்கென்ப-நியாயப்பிரயோசனமென்று சொல்லுவார், (அறிந்தோர்,) எ-று.

இதற்கு-வி.

அதற்குமுன்அந்தஉயிர்கள்அன்போடுபொருந்தாவிட்டால், பெறுதற்குஅருமையாகிய மானிடதேகத்தோடு சம்பந்தப்படாமல் இழிவாகியமிருகமுதலியவற்றின் தேகஙகளோடுசம்பந்தப்படுமென்பதாம். எனவே, மக்கள் உடம்போடு உயிர்க்குஉண்டாகிய. சம்பந்தப்பிரயோசனம் அன்புடைமையென்றாயிற்று. மேற்சொல்லியஇலக்கணங்களுள்இதற்குப்பொருந்தியவற்றையெடுத்துரைத்துக்கொள்க.

எச. அன்பீனுமார்வமுடைமையதுவீனு
நண்பென்னுநாடாச்சிறப்பு.

ப.

எது-ஒருவனுககுததொடாபுடையாாமாடடிசசெயதவன

பததன

மையாாபிறாமாடடும

விருபபமுடைமையைததருமவவிருபபமுடைமைதானி

வறகுபபகையு

நொதுமலுமிலலையாயாவருநணபெனறுசொலலபபடுமளவிறந

தசிறபபினைததருமெனறவாறு.

வி. உடைமைஉடையனுநதனமை -

யாவருநணபாதலெலலாபபொரு

ளுமெயதுதறகேதுவாகலினதனைநாடாசசிறபபெனறாா.

பு. (அன்-பு) எ-இ-ன். அன்பு (ஒருவனுக்குத்தொடர்ச்சியுடையவர்இடத்திற்செய்த)அன்பானது, ஆர்வமுடைமையினும் (அந்தக்குணத்தையுடையவராகியபிறர் இடத்தும)விருப்பமுடைமையைத்தரும்,அது-அந்தவிருப்பமுடைமையானது, நண்பென்னும்-(இவனுக்குப்பகையும் புறமுகமும் இல்லாமலேஎல்லாருமா) நட்புஎன்றுசொல்லப்பட்ட, நாடாச்சிறப்பு- (இவ்வளவென்றுமதிக்கக்கூடாத செல்வத்தை, ஈனும்-தரும், எறு.

வி. உடைமை, உடையவனுகிறகுணம். எல்லாருநட்பாகிறது, எல்லாப்பொருள்களும்பெறுவதற்குக்காரணமாதலால், அதைநாடாச்சிறப்புஎன்றார். நாடுதல்இவ்வளவுஎன்று ஆராய்

றது.

எடு. அன்புற்றமர்ந்தவழக்கென்பவையகத்
இன்புற்றாரெய்துஞ்சிறப்பு.

ப. எது.அனபுடையராயிலலறததோடுபொருநதிய நெறியினபயனெ னறுசொலலுவாரிநதேரிவவுலகததிலவாழககைககணினறினபநுகாநததனை மேறறுறககததுசசெனறெயதுமபெரினபததினையெனறவாறு.

கஅ அ. அதி. அன்புடைமை.

வி. வ

ஞ்சொருபெயா-இலவாழககைககணினறுமனைவியொடுமககளோ
டுமொககலோடுஙகூடியினபுறறாாசெயத
வேளவிததொழிலாறறேவா
யாணடுமினபுறுவராகவினினபுறறொயதுஞசிறபெ
னறா-தவததாறறுனபு
றறெயதுநதுறககவினபததினையீணடுமினபுறறெயதுத
லனபானெயனறிலலை
யெனபதாம,

பு. (அன்-பு) எ-இ-ள்.
வையகத்தின்புற்றார் - இந்த உலக
த்து (இவ்வாழ்க்கையிலேநின்று) இன்பத்தை
அநுபவித்தவர்,
எய்துஞ்சிறப்பு

(அதற்குமேற்படப்பரலோகத்திலேபோய்)
அடையப்பட்ட (பேரின்பமாகிய) சிறப்பை,
அன்புற்று-அன்
புடையவராகி,
அமர்ந்த-(இல்லறத்தோடு) பொருந்திய, வழக்
கென்ப-நியாயத்தின்பிரயோ
சனமென்றுசொல்லுவார், (அறி
ந்தோர்) எறு.

வி. வழக்கின்பயனை
வழக்கென்றது, ஆகுபெயர். வழக்கா
வது, நீதி. இல்வாழ்க்கையிலே மனைவி
மக்கள் சுற்றத்தோடு
கூடிநின்று இன்பத்தைஅநுபவித்தவர், தாம், செய்த உபகா
ரத்தொழிலினாலே, பின்புதேவராகி அவ்விடத்தும்இன்பத்தை
அநுபவிப்பார் ஆதலாலே, இன்புற்றார் எய்துஞ்சிறப்பு என்
றார். இப்படிச்சொன்னதினாலே, தவஞ்செய்து துன்பப்பட்
டவர்பின்பு அடையும்பரலோக இன்பத்தை இகலோகத்திலு
ம் இன்பத்தை அநுபவித்து அடைகிறது, அன்பினாலே அல்
லாமல் இல்லையென்பதாயிற்று.

௭௬. அறத்திற்கேயன்புசார் பென்பவறியார்
மறத்திற்குமஃதே துணை.

ப. எ-து-அனபுதுணையாவதறததிறகேயெனறுசொலலுவாரறியார

ரெனைமறததிறகுமவவனபே துணையாவதெனறவாறு.

வி. ஒருவனசெயதபகைமையபறறியுளளததுமறநிகழநதுழியவனைநட பாககருதியவனமேலனபுசெயயவதுநீஙகுமாகவினமறததைநீககுதறகுந துணையாமெனபார-மறததிறகுமஃதே துணையெனறார - துனபததிறகியாரோதுணை யாவாரெனபுழிபபோல - இவவயநதுபாடடாலுமனபினதுசிறபபுககூறபப டடது.

பு. (அற-ணை) எ-இ-ள். அறியார்-அறியாதவர் (சிலர்,) அறத்திற்கே யன்புசார்பென்ப-தருமத்துக்கே அன்புதுணை யாவதுஎன்றுசொல்லுவார், மறத்திற்கும்-பாவத்துக்கும், அஃதே-அந்த அன்புதானே, துணை-சகாயப்படுவது, எ-று.

அ. அதி. அன்புடைமை. கரு

வி.

ஒருவன்செய்தபகையினாலே மனத்திலே
கோபந் தோன்றினபொழுது அவனை
நட்பாகநினைத்து அவன்மேல் அன்புசெய்தால்
அந்தக்கோபம்நீங்கும் ஆதலால், அதுபோ
லப்பாவத்தைநீக்குதற்கும்
அன்புதுணையாமென்றுசொல்லவந்தவர்,
மறத்திற்குமஃதே துணை யென்றார்.
துன்பத்திற்குயா ரோ துணையாவார்,
என்று பிறரும் இப்படிச்சொல்வதுகாண்க.

இவ்வையந்துயாட்டாலும்,
அன்பின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

எஎ. என்பிலதனைவெயிற்போலக்காயுமே
யன்பிலதனையறம்.

ப. எ-து-எனபிலலாவுடமபைவெயிறகாயநதாறபோலககாயுமனபில லாதவுயிரையறககடவுளெனறவாறு.

வி. எனபிலதெனபதறகுடமபெனபதூஉம-அனபிலதெனபதறகு உயிரெனபதூஉமபெறறாம-வெறுபபினறியெவறகுமொருதன்மைத்தாகியவெயிலினமுனனெனபிலவதுதனனியலபாறசெனறுகெடுமாறுபோலவதத்னமைத்தாகியவறத்தினமுனனனபிலவதுதனனியலபாறகெடுமெனபதாம -

அதனைககாயுமெனவெயிலறயக்கினமேலேற்றினாரவறதிறகுமலவியல்புணமையின -இவவாறலலவைசெயதாரக்கறங்கூறறமெனபதிருக்கூறினார.

ப. (என்-ம்) எ-இ-ள். என்பிலதனை-எலும்பில்லாத உடம்பை, வெயிற்போல்-வெயில் (காய்ந்துகொல்வது) போல, அன்பிலதனை-அன்பில்லாத உயிரை, அறங்காயும்-தருமமானது கோபித்துக்கொல்லும், எ-று.

வி. என்பிலதை அன்பிலதை என்றதினாலே, உடம்பு என்பதும், உயிர் என்பதும், பெற்றுக்கொண்டோம். இப்படிச் சொன்னதினாலே, வெறுப்பில்லாமலே எங்குமொரேகுணமாயிருக்கப்பட்டவெயிலின்முன், எலும்பில்லாதவுடம்பைக்கொண்டவுயிரானது தன்சுபாவப்படியே போய்க்கெடுவதுபோல, அப்படிப்பட்டகுணமுடையதாகிய தருமத்தின்முன், அன்பில்லாத உயிர் தன்சுபாவப்படியேபோய்க்கெடும், என்பதாம். இப்படித்தானேகெடுவதாயிருக்க, காயும், என்றுவெயிலின்மேலும், தருமத்தின்மேலும், ஏற்றிச்சொல்லவேண்டுவது என்னவெனின், அவற்றிற்குங்காய்கிறசுபாவம் உண்டானதினாலே, என்றுகண்டுகொள்க. இப்படியே, அல்லவைசெய்தார்க்கறந்

9

கூகூ அ. அதி. அன்புடைமை.

கூற்றம, என்றுபிறரு ஞ்சொன்னார்.

பாவங்களைச்செய்தவர்களு க்குறமனாகத்தோன்றுந்தரு மம், என்பது அதற்குப்பொருள்.

எஅ

அன்பகத்தில்லாவுயிர்வாழ்க்கைவன்பாற்கண்
வற்றன்மரந்தளிர்த்தற்று.

ப. எது-மனதினகணனபிலலாத வயிரிவலறதலேதாடுகூடிவாழதலவன பா ரிலகணவறறலாகிய மர நது ளிரதததாறபோலு ம,

எனறவாறு.

வி. கூடாதெனபதாம-வனபாாவனிவம-வறறலெனபதுபாலவிளய காலஃறிணைபபடாககைபபெயா.

பு. (அன்-று) எ-இ-ள். அன்பகத்தில்லாவுயிர்-மனசிலே அன்பில்லாத உயிரானது, வாழ்க்கை-(இல்லறத்தோடேகூடி)வாழ்கிறது, வன்பார்க்கண்-கடினமாகியபூமியிலே, வற்றன் மரம் - நீர்வற்றினதாகியமரம், தளிர்த்தற்று - போலும், எறு.

துளிர்விட்டது

வி. இப்படிச்சொன்னதிலே வந்த அருத்தம், அன்பில்லாதஉயிர்வாழமாட்டாதுஎன்பதாம்.வற்றல்என்றது,தொழிலாகுபெயராய்வந்த பால்பகாவஃறிணைப்படர்க்கைப்பெயர். இனிவன்பாற்கண்எனப்பாடம்ஓதி, பாலைநிலத்தில் எனப்பொருள்கொளினும், அமையும்.

எக. புறத்துறுப்பெல்லாமெவன்செய்யும்யாக்கை
யகத்துறுப்பன்பிலவர்க்கு.

ப. எ-து-யாக்கையகத்தினகணினறிலலறத்திறகுறுபபாகியவனபுடையாவலலாதாாககேனபபுறத்தினகணின உறுபபாவனவெலலாமவவறஞசெயதறகொளவுதவியைசசெயயுமெனறவாறு.

வி. புறததுறுபபாவன-இடனுமபொருளுமேவலசெயவோருமுதலாயின-துணையோடுகூடாதவழியவறறுறபயனினமையினெவனசெயயுமெனறா -உறுபபுபபோறவினறுதலெனபபடடது - யாககையிறகணமுதவியவுறுபபுககளெலலாமெனனபயனைசசெயயுமனறதினகணுறுபபாகிய வனபிலலாதாாககெனவுரைபபாருமுளா-அதறகிலலறததோடியாதுமியையாமையறிக.

பு. (புற-கு) எ-இ-ள்.

யாக்கையகத்து-தேகத்துள்ளே

நின்று, உறுப்பன்பில்லவர்க்கு-(இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய அன்பில்லாதவர்களுக்கு, புறத்து-(மற்றுப்)புறத்திலேநின்று,

உறுப்பெல்லாம்-அங்கமாயினவையெல்லாம், எவன்செய்யும்-(அந்தஅறஞ்செய்கிறதற்கு) என்ன(உதவியைச்)செய்யும், எ-று.

அ. அதி. அன்புடைமை. கூஎ

வி. புறத்து உறுப்பானவை, இடமும், பொருளும், ஏவ

ல்செய்வோரும், முதலானவை. இல்லறத்திற்குத்துணையாகிய

அன்போடுகூடாதபோது, அவற்றினலேபிரயோசனம் இல்

லையாதலால், எவன்செய்யுமென்றார். உறுப்பைப்போலிருப்

பதினலே, உறுப்பென்றது உவமையாகுபெயர். தேகத்திற்

கண்முதலாயின உறுப்புக்கள் எல்லாம் என்னபயனைச்செய்யு

ம், மனத்தின் இடத்தில் உறுப்பாகிய
அன்பிலாதவர்களுக்கு,
எனச்சொல்லுவாருமுண்டு.
அப்படிச்சொன்னதற்கு, இல்ல
றத்தோடு ஒருசம்பந்தமும் இல்லாதிருப்பதை
அறிந்துகொ
ள்க.

இனி, இக்குறளுக்குவேறுரை. யாக்கையகத்துறுப்பு-உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற அவயவத்தையொத்த, அன்பிலவர்க்கு-அன்பில்லாதமனிதர்க்கு, புறத்துறுப்பு-(அந்த உடம்பின்) புறத்திலேயிருக்கின்றஅவயவத்தையொத்த, எல்லாம்-(மற்று உள்ளவை) எல்லாம், எவன்செய்யும்-என்ன (உதவியைச்) செய்யும், எ-று.

இதற்கு-வி. யாக்கையகத்துறுப்பு என்பவை, ஈரல்குடல்முதலாயினவை. அதன்புறத்துறுப்பு என்பவை, கைகால்முதலாயினவை. இந்த இருவகைஉறுப்புக்களும் உவமையாதலால், இல்லறத்துக்கு, அகத்துறுப்பாவது, அன்பு. அதற்குப்புறத்துறுப்பாவது, இடமும், பொருளும், ஏவல்செய்வோருமாம். உயிர்வாழ இருந்தவர்களுக்கு, உடலின் அகத்துஉறுப்பு இல்லாவிடின், அதன்புறத்துறுப்புக்கள்இருந்தும்பயனிலாததுபோல, இல்லறஞ்செய்தற்கு, அகத்துறுப்பாகிய அன்பில்லாவிடின், புறத்துறுப்பாகிய இடம், பொருள், ஏவல்செய்வோர், இருந்தும், பிரயோசனப்படாததினாலே, எவன்செய்யுமென்றார். அகத்துறுப்பு, அகத்தின்கண்ணுள்ள உறுப்பு. புற

த்துறப்பு, புறத்தின்கண்ணுள்ள உறுப்பு. அகத்துறுப்பன்பு, புறத்துறுப்பெல்லாம், என்பன, அகத்துறுப்புப்போன்றஅன்பு, புறத்துறுப்புப்போன்ற எல்லாம்; எனவிரிதலால், உவமைத்தொகையெனக்கொள்க.

கஅ   கூ. அதி. விருந்தோம்பல்.

அ௰.

அன்பின்வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்

கென்புதோல்போர்த்தவுடம்பு.

ப. எது-அன

புூதலாகவ தனவழிநினறவுடமபேயுயிா நினறவுடமபாவ
தவவனபிலலா தாாககுளவான வுடமபுகளெனபினைத
தோலாறபோாததனவா
முயிா நி னறனவாகாவென றவாறு.

வி. இலல ற

மபயவாமையினனனவாயின-இவை நானகுபாட்டாலுமன
பிலவழிபபடுவகுறறவகூறபபட்டது.

பு. (அன்-பு) எ-இ-ள்.

அன்பின்வழியது-அன்புமுதலா
க அதன்பின்னின்றது, உயிர்நிலை-உயிர்நின்ற
உடம்பு, அஃதி
லார்க்கு-அந்த அன்பில்லாதவர்க்கு, உடம்பு-

(உள்ள)உடம்பு
கள், என்புதோல்போர்த்த-எலும்பைத்
தோலினுலேமூடின
வை (ஆம்,) (அதுவே அல்லாமல் உயிர்நின்றவை அல்ல) எறு.

வி. இல்லறம் பிரயோசனப்படாததினுலே அப்படிச் சொல்லப்பட்டன. வழி, பின். உயிர்நிலை, உடம்பு. உயிர்நிற்பதுக்கு இடம், ஆதலால், காரணப்பெயர். உள்ள என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. அஃதிலார்க்கு உள்ள உடம்பு எனக்கூட்டிப்போர்த்த, என்பதை, அஃறிணைப்பன்மைப்படர்க்கைஇறந்தகாலவினைமுற்று ஆக்குக. இவைநான்குபாட்டாலும், அன்பில்லாதபோது உண்டாகுங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

க. அதிகாரம்.

விருந்தோம்பல்.

ப-ம. விருந்தோம்பல்-அஃதாவது - இருவகைவிருந்தினரையும்புறந்தருதல்-தென்புலத்தார்முதலியவைம்புலத்துணரூனைய இரண்டுங்கட்புலனாகாரானைதினைத்து செய்வனவாகலானும் பின்னைய இரண்டும் பிறந்தேயலன்மையானுமிலை டதினாற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாயில்லறங்கட்கு முதலாயிற்று-வேறுக்கதவன்புடைமைபிருவர்கூடியல்லது செய்யப்படாமையினஃதன்புடைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (வி-ல்) அதாவது, முன்பு அறிந்ததினுலேகுறித்து வந்தவரும், அறியாதுவந்தவரும், ஆகிய் இருவகைவிருந்தினரையும், பாதுகாப்பதைச்சொல்வது. தென்புலத்தார்முதலாகிய ஐந்திடத்துள்ளே, தென்புலத்தார், தெய்வம், என்கின்ற

இரண்டுங் கண்ணிருலேகாணப்படாதவரை நினைந்துசெய்ப

௯. அதி. விருந்தோம்பல். ௭௯

வையாதலாலும், சுற்றம், தான், என்கின்ற
இரண்டும், பிறர்க் குக்கொடுப்பவை அல்ல
ஆதலாலும், இடையிலேநின் றவிருந்
தோம்பல், சிறப்புடையதாய்
மனையினிடத்திலேசெய்யப்ப
டுந்தருமங்களுக்கெல்லாம்முதலாயிற்று.
வேறுபடாத அன்பு
டைய இருவர்கூடி அல்லது
செய்யப்படாததிருலே, இது அன்புடைமையின்
பின்வைக்கப்பட்டது.

அக. இருந்தோம்பியில்வாழ்வதெல்லாம்விருந்தோம்பி
வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு.

ப. எ-ம- மனைவியோடு

மவனததிறசெலவாதிலவினகணிருநதுபொருளக
ளைப்போறறிவாழுஞசெயகையெலவாமவிருநதினைப பேணியவாககுபகாரஞ
செயதறபொருடடெனறவாறு.

வி. எனவே வேளாண்மைசெயயாத வழியிலவினகணிருததலுமபொ
ருளகளுங்காரணமாகவருநதுனபசசெயகைகட

செலலாமபய னிலலையெனப

தாம.

பு. (இ-ள்)எ-இ-ள். இருந்தோம்பி-(மனைவியோடும்வன த்திலேபோகாமல்) இருந்து (பொருள்களைப்) பாதுகாத்து, இல்வாழ்வதெல்லாம்-மனையிடத்துவாழ்கின்ற செயல்களெல் லாம், விருந்தோம்பி - விருந்தினைப்பேணி, வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு-(அவர்களுக்கு)உபகாரஞ்செய்தற்நிமித்த ம், எ-று.

வி. எனவே உபகாரஞ்செய்யாதபோது, மனையினிடத் தில் இருப்பதும், பொருள்களைக்காப்பதுங், காரணமாகவரு ந்துன்டச்செயல்களுக்கு எல்லாம், பிரயோசனம் இல்லையென் பதாம்.

அ௨. விருந்துபுறத்ததாத்தானுண்டல்சாவா
மருந்தெனினும்வேண்டற்பாற்றன்று.

ப. எ-து-உணணபபடும பொருளமிாதமேயெனினுந தனனைநோக்கிவ நதவிருநதுதனனிலலின புறததாகததானேயுணடலவிருமபுதன முறைமையு டைததனறெனறவாறு.

வி. சாவாமருநதுசாவாமைககுககாரணமாகியமருநது - விருநதினறி யேயொருகாறறுணடலேசசாவாமருநதெனபாருளராயினுமொழிகவெனறு ரைபபினுமமையும-இவையிரணடுபாட்டானும்விருநதோமபலின சிறபபுககூ றபபட்டது.

பு. (வி-று) எ-இ-ள். சாவாமருந்தெனினும்-(உண்ணப் படுவது) சாவாதிருப்பதற்குக்காரணமாகிய அமிர்தமேயாகு

லும், விருந்துபுறத்ததா-(தன்னைநோக்கிவந்த) விருந்து (தன் மனையின்)புறத்திலுள்ளதாக, தானுண்டல்-தானேதனித்து ண்பது,
வேண்டற்பாற்றன்று-விரும்புதலுரிமையுடையது அல்லாதது, எ-று.

வி. விருந்தில்லாமலே ஒருபோதுதான்தனித்துண்பது, சாவாதிருக்கக்காரணமாகியமருந்தென்றுவாழ்த்தினும், அதுஉரிமையுடையது அன்றுஆதலால், விரும்பாதொழிக, என்று சொல்லினும், அமையும். இதற்குபாற்றன்று, ஆதலால், எனக் காரணம்வருவித்து, வேண்டல் என்பதை, எதிர்மறைவியங்

கோண்முற்றுவினைஆக்குக. இவைஇரண்டுபாட்டாலும், ந்தோம்பலின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

விரு

அ௩.

வருவிருந்துவைகலுமோம்புவான்வாழ்க்கை
பருவந்துபாழ்படுதலின்று.

ப. எது-தனனைநோககிவநத விருநதைநாடோறுமபுறநதருவானதில வாழககைநலநரவானவருநதிககெடுதலிலலையெனறவாறு.

வி. நாடோறுமவிருநதோமபுவானுககதனுறபொருடொலையாதுமே னமேறகிளைககுமெனபதாம.

பு. (வ-று) எ-இ-ள். வருவிருந்து-(தன்னைநோக்கி)வந்த

விருந்தினரை, வைகலும்-நாள்தோறும், ஓம்புவான்-பாதுகா

ப்பவனுடைய, வாழ்க்கை-இல்வாழ்க்கையானது, பருவந்து-
(தரித்திரத்தினலே) வருந்தி, பாழ்படுதலின்று-கெடுவதில்லை,
எறு.

வி.

தரித்திரத்தினலே என்பது, வருவிக்கப்பட்டது.
பருவரல், துன்பம்.
தினந்தோறும்விருந்தினரைப்பாதுகாப்ப வனுக்
குமெ

கு, அந்தப்பாதுகாவலாலே, பொருள்மேன்மேலு
ன்பதாம்.

ம்வள

அசு.

அகனமர்ந்துசெய்யாளுறையுமுகனமர்ந்து
நல்விருந்தோம்புவானில்.

ப. எது

-திருமகளைமனமகிழநதுவாழாநிறகுமுகமினியனுயததகசவிரு
நதினரைபபேணுவானதிலவினகளெனை றவாறு.

வி. மனமகிழதறகுககாரணநதனசெலவநலவழிபபடு
தல-தகுதி-ஞான வொழுககஙகளாலுயாதல-இதனாறபொருளகி

னைததறகுககாரணஙகூறியவாறு.

கூ. அதி. விருந்தோம்பல். எக

பு. (அக-ல்)

எ-இ-ள். செய்யாள்-திருமகளானவள், அகனமர்ந்து-மனம்பொருந்தி,
உறையும்-வாசம்பண்ணுவாள், முகனமர்ந்து-(இனிய)முகம்பொருந்தி,
நல்விருந்து - நல்லவிருந்தினரை, ஓம்புவானில்-(உணவுமுதலாயினவைகளாலே)பாதுகாப்பவனுடையமனையினிடத்தில், எ-று.

வி.

அவள்மனம்பொருந்துவதற்குக்காரணம், அவன்செல்வம்நல்வழிப்படுவது. நல்விருந்து, என்றஇடத்து, நன்மை, அறிவு, ஆசாரமுதலாயினவற்றின்மேல்நின்றது.

இப்படிச்சொ

ன்னதினாலே, மேன்மேலும்

பொருள்வளர்வதற்குக்காரணந்

தோன்றப்பட்டது.

அரு.

வித்துமிடல்வேண்டுங்கொல்லோவிருந்தோம்பி
மிச்சின்மிசைவான்புலம்.

ப. எது - முனனே

விருநதினைா மிசைவி த துப பினமிசசு தனைததானமி
சைவான துவினைபுலத திறகுவி ததிடுதலும்வேணடுமோவே
வணடாவெனறவாறு.

வி. கொலலெனபசைநிலை -
தானேவிளையுமெனபதுகுறிபபெசசம _
இவை மூன றுபாடடாலுமவிருநதோமபுவாரிமமைககணணேயதுமபயன கூற
பபடடது.

பு. (வித்-ம்) எ-இ-ன். விருந்தோம்பி-(முன்னே)விருந்
தினை உண்பித்து, மிச்சில்-(பின்)மிகுந்திருந்ததை, மிசைவா
ன்-உண்பவனுடைய, புலம்-கழனிக்கு, வித்துமிடல்-விதைவி
தைத்தல்லும்,வேண்டுங்கொல்லோ-வேண்டுமோ,(வேண்டா
தனவாம்,) எ-று.

வி. கொல், என்பது, அசைநிலையிடைச்சொல். தானே
விளையுமென்பது, குறிப்பெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது.

இனிஇக்குறளுக்குவேறொருமுடிபு.முன்னேவிருந்தினரை (அசனமுதலாயினவைகளாலே) உபசரித்து, அவருண்டுகுறைந் திருந்ததைப்பின்உண்பவனுடையகழனியானது, விதைவிதைத் தலையும்விரும்புமோவிரும்பாது, தானேவிளையுமென்றவாறு.

இதற்கு-வி. வித்தும் என்ற உம்மையைப்பிரித்துக்கூட் டி,வித்திடலும், எனவே, களைபறித்தலும், என் எதிர்தழுவுதலா ல், எதிராதுதழுவியஎச்ச உம்மையெனக்கொண்டு, கொல்லென் பதை, அசைநிலையாக்கி,ஓகாரமெதிர்மறைப்பொருள்பட நின் றதெனக்கொள்க. மிச்சில் என்பது, உண்டகுறையாகிய எச்சி

எஉ. க. அதி. விருந்தோம்பல்.

லுக்கும், மிகுந்திருந்ததாகியபாண்டக்குறைக்குஞ், சொல்லப் படும்.

இவர் றைவடநூலார்பரிகலசேடமென் றும், பாண்டசே டமென்றுஞ்சொல்லுவர். இப்படிச்சொன்னதினாலே, விருந் தென்றது, ஞானவொழுக்கத்தை உடையநல்விருந்து எனக்கா ண்க.

இவைமூன்றுபாட்டாலும், விருந்தோம்புவார் இம்மையில்-அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.

அ௫. செல்விருந்தோம்பிவருவிருந்துபார்த்திருப்பா
னல்விருந்துவானத்தவர்க்கு.

ப. எது-தனகடசெனறவிருநதைப
பேணிபபினசெலலககடவவிருநதி
னைபபாாதது நதான தெரு வினனவிருபபான மறுபிறப பிற டே
றவனுயவான் ளுள ளாாககு நலவிருநதாமெனறவா று.

வி.
வருவி நநதெனபதிடவமுவமைதி-நலவிருநது-எயதாவிருநது-
இத
ஞன மறுமைமைநகளெய துமபயன கூறபபடடது.

பு. (செல்-கு) எ-இ-ள். செல்விருந்தோம்பி-(அவனிடத்திற்) போனவிருந்தினைப்பேணி, வருவிருந்துபார்த்திருப்பான்-(பின்பு)போகத்தக்கவிருந்தினை (எதிர்) பார்த்துத்(தான் அவரோடேகூட உண்ணும்படியாகக்) காத்திருப்பவன், வானத்தவர்க்கு-(மறுபிறப்பிலே தேவனுகி) வானுலகத்துள்ள தேவர்களுக்கு, நல்விருந்து - நல்லவிருந்தாளுவான், எ-று.

வி. அவனிடத்திற்போம்விருந்து என்றுசொல்லாமல், வருவிருந்து என்றது, இடவழுவமைதியென்பதை, தால்வரற ன்மைமுன்னிலையுமேனையவேனையிடத்தையுமெய்துமென்ப, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. இங்கேநன்மையாவது, பெறுதற்கு அருமை. இதினுலே, மறுமைப்பயன்சொல்லப்

பட்டது.

அஅ.

இனைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லைவிருந்தின்
றுணைத்துணைவேள்விப்பயன்.

ப. விருந்தோம்பலாகியவேள்வியின்பயனினைவளவிற்றென்பதோரள வுடைத்தன்றதற்கவ்விருந்தின்றகுதியேயளவென்றவாறு.

வி. ஐம்பெருவேள்வியிலொன்றாகலின்வேள்வியென்றும்-பொருளளவு தானசிறிதாயினுந்தக்கார்கைப்பட்டக்காலவானிற்பெரிதாயபேறாகுமாகலி

கூ. அதி. விருந்தோம்பல்.

எஎ

னினைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லை
வென்றுகூறினார்-இதனிருமையும்பய
ந்ததற்குக்காரணங்கூறப்பட்டது.

பு. (இனை-ன்) எ-இ-ள்.
வேள்வி-(விருந்தோம்பலாகிய)
யாகத்தின்,
பயன்-பிரயோசனமானது, இனைத்துணைத்து-இத்
தன்மை அளவையுடையது,

என்பதொன்றில்லை - என்றுசொ
ல்லக்கிடந்தது ஒன்றுமில்லை,
விருந்தின்றுணைத்துணை-(அதற்
கு அந்த) விருந்தின்(குணத்தகுதி) அளவே அளவு,
என்று.

வி.
ஒன்பிரமமேவேதமோதுதலோமம்வளர்த்த
லெண்டெய்வமீதல்பலியேபூத
மொண்டொடியீ
ரெண்ணீர்க்கடனூர்தலேபிதிர்விருந்தோ
ம்ப
லண்ணீர்மைமானுடயாகம்,
என்றுசொல்லப்பட்டஐம்
பெருவேள்வியிலே, இது
ஒன்றானதிறலேவேள்வியென்றும்,
உபகாரஞ்செய்யப்பட்டபொருளின்
அளவுசிறிதானாலும், அது
நல்லோர்கைப்படுமானால் அந்
த அறத்தின் பயன் ஆகாயமுஞ்
சுருங்கும்படிவிரியுமாதலால்,
இனைத்துணைத்தென்பதொன்றி

லில்லையென்றுஞ்சொன்னார்.

நல்லோர்கைப்பட்டஉபகாரப்பய

னுக்கு, அளவில்லையென்றதற்குஉதாரணம்,

நாலடியார்,

உறக்குந் துணையதோராலம்வித்தீண்டி

யிறப்பநிழற்பயந்தா அங்கறப்பயனுந்

தான்சிறிதாயினுந்தக்கார்கைப்பட்டக்க

ரல்

வான்சிறிதாப்போர்த் துவிடும்,

எனக்காண்க. இதிரு

லே, இகபர இன்பங்கள்

இரண்டும்பெறுதற்குக்காரணஞ்சொ

ல்லப்பட்டது.

இனிவேறுரை. விருந்தோம்பலாகிய

அறத்தின்பயனு

க்கு அளவில்லை,

(ஆயினும்)விருந்தின்றுணைத் துணை-(ஒருவன்

செய்யப்படும்) விருந்தும் (அதனையுண்ணும்)

விருந்துமாகிய

இரண்டின்தகுதி அளவே அதற்கு அளவு, எறு.

இதற்கு,வி. இரட்டுறமொழிதலென்னும்

உத்தியைச்சா ர்ந்து, விருந்து என்றது,
இங்கேபோசனத்துக்கும், விருந்
தினனுக்குங்,கொள்ளக்கிடந்தது. ஒருவன்,
(எவ்வகைப்பட்ட
விருந்தினைச்செய்து,
எவ்வகைப்பட்ட உபசாரத்தோடேகூட,
எவ்வகைப்பட்ட)விருந்தினனை,உண்பிப்பானே
,அவ்வகைஅஎ

10

எக கூ. அதி. விருந்தோம்பல்.
விற்பயன்கொள்வானாதலால்,
விருந்தின்றுணைத்துணையென்று
ர். புதிதாகவந்தவனுக்கிடப்படும்போ
சனத்துக்குவிருந்தென்
றுவழங்குதற்கு உதாரணம்,
வெண்ணெயோ விதுரனிட்டவிருந்தையோ
வேலைசூழ்ந்த
மண்ணையோவுண்டு
முன்னுள்வருடசிதீர்ந்த மாயோன்,

எனவருதல்காண்க.

வேள்வி, அறப் இணைத்துணைத்தென்பதொ
ன்றில்லையென்றதற்குவிசேடவுரையுமிக்குறளுக்கு
க்கருத்துரை
யும்மேற்சொல்லியவையேகொள்க.

அஅ.

பரித்தோம்பிப்பற்றற்றேமென்பார்விருந்தோம்பி
வேள்விதலைப்படாஅதார்.

ப. எது-நிலையாப

பாருளகளைவருநதிககாதது பபினனைதனையிழநத
துபொழுதியாமபற அககோடிலமாயினே மென நிாவகு
வாப பொருளானவிரு
நதினைாயோமபிவேளவிபபயனெயய துமபொறியில
ாரொனறவா று.

வி. க

படியவொணபொருளைககாததலுமாஙகேகடுந துனபமாகவிறப
நிதவோமபியெனறா-வேளவியாகுபெயா.

பு. (பரி-ர்)

எ-இ-ள். பரித்தோம்பி-(நிலையில்லாப்பொரு
ள்களை)வருந்திக்காத்தும்,பற்றற்றேமென்பர்
-(இப்பொழுது

அவற்றைஇழந்துபோய்) நிராதரவாறேனும்
என்றுபுலம்புவர்,
விருந்தோம்பி-(அந்தப்பொருள்களாலே)
விருந்தினைப்பா
துகாத்து,
வேள்வி-அந்தஉபகாரத்தின்பிரயோசனத்தை, தலை
ப்படாதார்-பொருந்தாதவர், எ-று.
வி. பற்று,ஊன்றுகோல்.
அது,இங்கேஉவமையாகுபெ
யராய்நின்றது. புலம்புவரொன்றது,
பற்றற்றேமென்பர், என்
றசொல்வலியிறைலே, பெறப்பட்டது.
வேள்வி,காரணஆகுபெ
யர்.
ஈட்டலுந்துன்பமஃதீட்டியவொண்பொருளைக்
காத்தலுமாங்கேகடுந்துன்பம்,
என்பாராதலால், பரிந் தோம்பியென்றார்.
பரிந்தோம்பாதுபற்றறுதலைத்தழுவிநின்
றதாகலின், இறந்ததுதழுவிய

எச்சஉம்மைகுறைந்துநின்றது.

கூ. அதி. விருந்தோம்பல்.

எ௫

அகூ.

உடைமையுளின்மைவிருந்தோம்பலோம்பா
மடமைமடவார்கணுண்டு.

ப. எது
-உடைமைககாலததினமையாவதுவிருநதோமபலையிகழும
பேதைமையஃதிநதாாமாடடுனதாகாது
பேதையாாமாட்டேயுளதாமெனறவாறு.

வி. உடைமைபொருளை
டயறுநதனமையபபொருளாறகொளளுமய யனைபிழபபித
துடைமையையினமையேயாககவினமடமையையினமையாகவு
பசரிததார-பேதைமையானவிருநதோமபலைபிகழிறபொருணி
னறவழியுமதற
றபயனிலலைபெனபதாம-இவையிரணடுபாடடா
னுமவிருநதோமபாவழிபபடுங்குறறஙகூறபபடடது.

பு. (உடை-
டு)என-இ-ள்.விருந்தோம்பலோம்பாமடமை- விருந்தோம்பலாகியதருமத்தைப்பேணுதபேதைமை
யானது, உடைமையுளின்மை -

பொருளுடையவனுயிருக்குங்காலத்திலே

தானேதரித்திரமாம்,

அது-அந்தப்பேதைமையானது,மடவார்களுண்டு-அறிவிலாதவர்களிடத்திலேஉள்ளதாம்,எ-று.

வி. உடைமை,

பொருளுடையவனுயிருக்குந்தன்மை. அந்தப்பொருளாற்பெறப்படும்பிரயோசனத்தைக்கெடுத்து, ப்பொருளுடைமையைப்பின்பு இல்லாமையாகவேசெய்யுமாதலாலே, காரணமாகியமடமையைககாரியமாகிய இன்மையாக உபசரித்தார். அதுவென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர்வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இப்படிச்சொன்னதினலே,

பொருளுடையனபொழுதே,

விருந்தோம்புதலாகியதருமத்தைத்தினந்தோறுஞ்செய்யாவிடின்,

அந்தபொருளாற்பயனில்லையென்பதுபெறப்பட்டது. இவையிரண்டுபாட்டாலும், விருந்தோம்பாத

போது உண்டாகுங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

கூ0.

மோப்பக்குழையுமனிச்சமுகந்திரிந்து
நோக்கக்குழையும்விருந்து.

ப. எது -

அனிசசபபூமொநதுழியனறிககுழையாதுவிருநதினாமுகம
வேறுபடடுநோககககுழைவரெனறவாறு.

வி. அனிசசமாகுபெயா -

சேயமைககடகணடுழியினமுகமுமஅதுபறறி
தணியவழியினசொலலுமவைபறறியு
டனபடடவழிநனறாறறலுமெனவிருந
தோமபுவாாககினறியமையாத மூனற னுணமுதலாயவின
முகமிலவழிசசெய
மைககணணேவாடிநீஙகு
மாதலினறீணடியவழியலலதுவாடாத வனிசசபபூவி னீர

௰. அதி. இனியவைகூறல்.

ஊமவிருநதினாமெலலியரெனபதாம
-இதனுலவிருநதோமபுவாாககுமுதறக ணினமுகமவேணடுமென
பதுகூறபபடடது.

பு. (மோப்-து) எ-இ-ள்.

அனிச்சம்-அனிச்சப்பூவானது,
மோப்ப-மோந்துபார்க்க,

குழையும்-வாடும்,விருந்து-விருந்தினருணவன், முகந்திரிந்துநோக்க-(விருந்துசெய்பவன்) முகம்வேறுபட்டுப்பார்க்க, குழையும்-வாடுவான், எறு.

வி.

தூரத்திலேபார்த்தபொழுதே இனியமுகமும், அதி னுலேகிட்டியபொழுது, இனியசொல்லும், அவர்ருலுடன்பட்டபோது நன்றுசெய்தலுமாகியமூன்றும், விருந்துசெய் பவர்க்குஇல்லாமர்கூடாதவையாம். இவற்றுள்முதலாகியஇனியமுகமில்லாதபோது, விருந்தினர்கண்டுமனங்குழைந்துதூர த்திலேதானேவிலகிப்போவார் ஆதலாலே, தொட்டால்வாடுகின்ற அனிச்சப்பூவினும்விருந்தினர்மெல்லியரென்பதாம். இது குறிப்பினுலே, அதனிலும் இதுஉயர்ந்ததென்று உயர்வுதோ ன்றநின்றவேற்றுமையென்னும்அலங்காரம். கூற்றினுங்குறிப் பினுமொப்புடையிருபொருள்வே
வற்றுமைபடவரின்வேற்றுமையதுவே.என்னும்,

அணியியர் ருத்திரமேநாக்கிக்காண்க. இதி ஞலேவி ருந்தோம்பலிலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது. இதனுள் விருந்தோம்புவார்க்குமுதர்கண்

இனியமுகமவேண்டுமெனவே, வருகின்ற அதிகாரம் இனியவைகூறலாதலால், அதிகாரமுறையும்விளங்கிற்று. என்னெனின், இனியமுகத்தோர்சொல்பவை, இனியசொற்களேயாதலால், எனக்காண்க. இனிமுகந்திரிந்து நோக்கக்குழையும்விருந்தென்பதற்கு, விருந்தோம்பவிடத்து உபசாரஞ்சிறிதுகுறைவினும்மலர்ந்தமுகத்தினனாகவந்த விருந்தினனதுமுகம்வேறுபட்டுப்பார்ப்பதினாலே விருந்தோம்பலாகிய தருமம்வாடுமென்பதே, சிறந்ததுகாட்டிற்றுப்போலும். இதற்கு விருந்தென்பதைமுதம்மடியாகுபெயராகக்கொள்க.

௰. அதி. இனியவைகூறல்.

ம. அதிகாரம்.

இனியவைகூறல்.

ப-ம. இனியவைகூறல்-அஃதாவதுமனத்தின்க
ணுவகையைவெளிப்படு ப்பனவாயவினியசொற்களைச்சொல்லுத
ல்-இதுவும்விருந்தோம்புவார்க்கின்றி
யமையாததாகவின்விருந்தோம்பலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (இ-ல்) அதாவது, மனசிலே
இருக்கின்றமகிழ்ச்சி யைவெளிப்படுப்பவையா
கியஇனியசொல்லுக்களைச்சொல்லு
வதைச்சொல்வது.
அதிகாரமுறைமேலேசொல்லப்பட்டது.

௯௧.

இன்சொலாலீரமளை இப்படிறிலவாஞ்
செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொ
ல்.

ப. எது-இன
சொலாவனவனபொருகெலநதவருசனையிலவாயிருக்கினறவற

தறினைபுணாநதாரவாயிறசொறகளெனறவாறு.

வி. ஆலஅசைநிலை-அனபொடுக
லததல அனபுடைமையைவெளிபபடுத தல -
படிறினமைவாயமை
-மெயயுணாநதாரநெஞசிறகெலலாஞசெமமையு டைததாயத
தோனறவிறசெமபொருளெனபபடடது-இவவாறுசொலலென
வி ஙயயுமவாயெனவேணடாதகூறினா-
றியசொறபயிலாவெனபதறிவிததறகு- இதனுனசொறலெக
கணஙகூறபபடடது-

ப. (இன்-ல்) எ-இ-ள்.

இன்சொல்-இனியசொல்லானவை,

ஈரம்ளை இ-அன்போடுகலந்து,

படிறிலவாம்-பொய்மை இல்லாதனவாம்,

செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல் -அறப்

பொருளை அறிந்தவர்வாய்ச்சொற்களாம், எ-று.

வி. ஆல், அசைநிலையிடைச்சொல்.
அன்பொடுகலத்தல், அன்புடையகுணத்தை
வெளிப்படுத்துவது. தருமமானது, மெய்யுண
ர்ந்தவருடையநெஞ்சினுக்கு
எல்லாஞ்செம்மையுடை
யதாய்த்தோன்றுவதினுலே,
செம்பொருளென்றார். ஆம்என்

ஞம்பெயரெச்சம்,
சொல்லென்பதனோடுமுடிந்தது. செம் பொருள்
ண்டார்சொல்லெனவே அமையும், வாய்
எனவேண்டாதுசொன்றொனின்,
அவர்களுடையவாய்க்குத்தீயசொற்ப
ழக்கம்இராதென்பது
தெரிவிப்பதற்குஎனக்கொள்க. எப்படி யெனின்,
இப்படிவேண்டாதுசொல்லுஞ்சொல்லுக்கு,
விதப் புக்கிளவியென்றுபெயர்; சூத்திரம்,
விதப்புக்கிளவிவேண்டிய

௭அ ம. அதி. இனியவைகூறல்.

துவிளக்கும் என்பாராதலால்,
அப்படிப்பொருள்கொள்ளப்
பட்டது. விதப்பு, அதிகம். இனி இதற்கு,
செம்பொருள்கண்
டார்வாய்ச்சொலின்சொல்லென்றுகூட்டி,
அறப்பொருள்உண
ர்ந்தார்வாயாற்சொல்லுமின்சொலாவன,
அன்போடுகலந்து
பொய்மைஇல்லாதனவாம்,

எனமுடித்தூப்பொருள்கொளினு
ம் அமையும். வாய்ச்சொல்,
உருபுதொக்கமூன்றம்வேற்றுமை
த்தொகை. இன்சொல், பண்புதொகை.
வாய்ச்சொல்லின்சொ
ல், என இரண்டுங்கூட்ட, வினைத்தொகை. இவர்,
கல்லாதாரெட்பங்கழியநன்றாயினும்

கொள்ளாரறிவுடையார்,
என்று சொல்லுவர் ஆதலாற், க
ல்லாதார் அறநில
உணராதுமனமாகுடையராதலாலே, அவர்வா
ய்ச்சொல்லும்அல்போடுகலந்துபொய்மை
இல்லாதனவாகி
லும், அவர்நெற
இன்சொலெனல்கூடாவெனவிலக்குதற்பொரு
ட்டு, மேற் செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல்லெனவிசேடி
த்தார் எனக்கொள்க. இதனாலே இன்சொல்லுக்கு இலக்கணஞ்
சொல்லப்பட்டது.

கூஉ.

அகனமர்ந்தீதலினன்றேமுகனமர்ந்

றின்சொலனாகப்பெறின்.

ப. எது-நெஞ்சுவந்தே

ஒருவர்க்குவேண்டியதொருபொருளைக்கொடுத்

தலினுநன்றாகக்கண்டபொழுதேமுகமினியனாய்த்

தோன்றினியசொல்லையுமுடைய

னாகப்பெற்றனனாவான்.

வி. இ

முகத்தோடுகூடியவின்சொலீதல்போலப்பொருளைவயத்தத்தன்

றித்தனவயத்தத்தாயினுமறநெஞ்சுடையாராக்கலவதியல்பாக

வினைமையினதனி

னுமினிதெனவுயர்த்தாளின்சொலனாகப்பெறினென்றார்.

பு. (அக-ன்)எ-இ-ள்.

முகனமர்ந்து-(கண்டபொழுதே

இனிய) முகம்பொருந்தி,

இன்சொலனாகப்பெறின்-(அதனோ

டேகூட) இனியசொல்லையும்

உடையவனாகப்பெற்றால்,(அது)

அகனமர்ந்து-மனம்பொருந்தி, ஈதலினன்று-

(ஒருவர்க்குவே

ண்டியதொருபொருளைக்)

கொடுப்பதினுநன்மையுடையது,

எ-று.

வி.

இன்முகத்தோடுகூடியஇன்சொல்லானது, கைவையப்போலப்பொருளின்வசப்படாது தன்வசப்படுவதானாலும்,

ப. அதி. இனியவைகூறல். ௭௯

தருமசிந்தனை உடையவர்களுக்கேஅல்லாமர்சுபாவத்திலேஇல்லாதஇருலே, அகனமர்ந்து ஈதலினும் இது அரிதென்றகருத்தைக்கொண்டு, முகனமர்ந்தின்சொலனாகப்பெறின் என்றார்.

ஏகாரம், அசைநிலை. இனி, முகனமர்ந்தின்சொலனாகப்பெறின்,

அது, அகனமர்ந்தீதல்போலநன்றெனக்கொளினும் அமையும்.

௯௩.

முகத்தானமர்ந்தினிதுநோக்கியகத்தானா மின்சொலினதேயறம்.

ப. எது-கண்டபொழுதேமுகத்தானவிரும்பியினிதாகநோக்கிப்பின்னை

னணிபவழிமனத்துடனே

மெயவினியசொற்களைசசொலலுதலினகணணதேயறம

எ.று.

வி. நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன்சொலென்னுடையதென்றதன
முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கொண்டது- ஈதலின் கண்ணன்தானென்றவாறு. இவை
யிரண்டிற்கட்டாலும் இன்முகத்தோடு கூடிய வின்சொன்மையே பேணிதலாக
கோட்டினவிருந்தோயபுறங்காட்டிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது.

பு. (முக-ம்) எ-இ-ள்.
முகத்தானமர்ந்து-(கண்டபொ
ழுதே) முகத்திலேபொருந்தி,
இனிதுநோக்கி-இனிதாகப்
பார்த்து, (பின்புகிட்டிவந்தபோது)
அகத்தானும்-மனத்தோ
டொட்டதாகிய, இன்சொலினதேயறம்-இ
னியசொற்களைச்சொ
ல்லுதலிடத்தையுடையதே அறமாவது,
(ஈதலிடத்தையுடையத
ன்று,) எ-று.

வி. ஈதலிடத்தையுடையதன்றென்பது,
குறிப்புஎச்சம்.
நோக்கிஎன்றவினையெச்சமானது,
இன்சொல்என்பதனை, இனி
யசொற்களைச்சொல்லுதல் எனவிரித்துச்
சொல்லென்ற முத

னிலைத்தொழிற்பெயர்கொண்டுமுடிந்ததெனக்
கொள்க. இவை
யிரண்டுபாட்டாலும்,
இன்முகத்தோடுகூடிய இன்சொல், விரு
ந்தோம்பலென்னும்
அதிகாரத்திலேசொல்லியபடி,விருந்தோ
ம்புதலுக்குச்சிறந்தது என்பது,
சொல்லப்பட்டது. இனியி
தற்குநோக்கியென்னும் வினையெச்சத்தை,
எச்சத்திரிபு எனக்
கொண்டு, அது ஆம்என்னும்
பெயரெச்சத்தைக்கொண்டுமு
டிய, அப்பெயரெச்சம், இன்சொலினது,
என்னுங்குறிப்புமு
ற்றின்பகுதியாகி, அடையடுத்துநின்றஇன்சொல்,
என்னும்பெ
யரோடுமுடிந்ததெனக்கொண்டு, முகத்தானே

அமர்ந்தினிது அய ய. அதி.

இனியவைகூறல்.

நோக்கினதிருமேலே, மனத்தோடுபட்டுவந்ததாகிய
இனியசொல்லை உடையதே அறமாவது,
எனக்கொளினும் அமையும்.

கூச.

துன்புறூஉந் துவ்வாமையில்லாகும்யார்மாட்டு
மின்புறூஉமின்சொலவர்க்கு.

ப. எ

து-எலலாமாடடுமினபததைமிகுவிககுமினசொலலையுடையாா
க்குததுனபததைமிகுவிககுநலகுரவிலலையாமெனறவாறு.

வி. நாமுதலியபொறிகளசுவைமுதலியபுலனகளைநுக
ராமையுடைமை
பிறவுவாமையெனறு-யாாமாடடுமினபுறூஉமினசொலவாக
குபயனையுநோ
அமதுமி
னறியுளளதுநணபெயாமாகவேயவறொலலாசசெலவமுமெய
துவொன
பறுகருதது.

பு. (துன்—து) எ-இ-ள்.
யார்மாட்டும்-எல்லாரிடத்தும்,
இன்புறூஉம்-இன்பத்தை
அதிகப்படுத்துகின்ற, இன்சொலவ
ர்க்கு-இனியசொல்லைஉடையவர்களுக்கு,

துன்புறூஉம்-துன்
பத்தை அதிகப்படுத்துகின்ற,
துவ்வாமை-தரித்திரமானது,
இல்லாகும்-இல்லையாம், எ-று.

வி. நாமுதலாகிய இந்திரியங்கள்,
இரசம்முதலாகியபுலன்
களை அநுபவியாதிருப்பதை உடையது,
தரித்திரமாதலால்
அதைத்துவ்வாமையென்றார். துப்பு, அநுபவம்.
துவ்வாமை, அ
நுபவியாமை. இப்படிச்சொன்னதினாலே, எல்லா
ரிடத்திலும்பி
ருந்தஇன்பத்தைஉண்டாக்குகிற
இன்சொலுடையவர்களுக்கு
ப்பகையும்பு
துமுகமும்இல்லாமல், நட்பேஉளதாம். உளதாக
வே, எல்லாச்செல்வமும்பொருந்துவார்கள்
என்பதாம்.

௯௫.

பணிவுடையனின்சொலனாதலொருவற்
கணியல்லமற்றுப்பிற.

ப. எது-ஒருவ

ஒருவறகணியாவது தனனைததாழபபடுவாரகடடாழசசியுடை
யனுமெலலாரகணணுமினியசொலலையுடையனு
தலிவையிரணடுமினறிமெயக
கணியுமபிறவணிகளணியாகாவெனறவாறு.

வி. இனசொலனு

தறகினமாகலிறபணிவுடைமையுமுடனகூறினா-மறற
சிறபபினமை-வேறறுமையுடைமையாறபிறவெனவுமிவைபோலப
பேரழகுசெயயா
மையானலலவெனவுங்கூறினா -
இவையிரணடுபாடடானுமினியவைகூறுவார
சிறமைபபயனகூறபபடடது.

பு- (ப-ற) எ-இ-ள்,

ஒருவற்கணி-ஒருவனுக்கு ஆபரண
மாவது, பணிவுடையன்-(தன்னிலே
தாழப்படுவாரிடத்திலே)

ம. அதி. இனியவைகூறல். அக

தாழ்வுடையவனுகி,இன்சொலனுதல்-(எல்லாரிடத்திலும்) இனி
யசொல்லை உடையவனுவது,(இவையிரண்டுந்தவிர) பிற-(வே
றேதேகத்திலேதரிக்கப்பட்ட) ஆபரணங்கள்,
அல்ல-ஆபரண
ங்கள் அல்ல, எ-று.

வி. பணிவுடைய இன்சொல்லுக்கு

இனமானதினாலே, ப

ணிவுடைமையையும்

அதனோடேசேர்த்தும்; இவையிரண்டுந்த

னக்கு

ஐயிக்கியப்பட்டிருப்பதுபோலாகாமல்வேறுபட்டே

இருப்பதால்,

ஆபரணங்களைப்பிற என்றும்; இவற்றைப்போ

ல உயிர்க்கு அழகுசெய்யாமையாலும், ஒருவன்கற்றவர்சபை யிலேஎல்லா ஆபரணங்களையும்பூண்டு இருமாந்துகடுஞ்சொ ற்சொல்லுவானானால் அவனைப்புறம்போக்கிக் கற்றவர்கண்ணு லேநோக்கவும்நோக்கார், ஆதலால் அப்பொது அந்த ஆபர ணங்களிருந்தும் அவனுக்குஒருசிறப்புமில்லாததினாலும், அணி யல்லவென்றுஞ்சொன்னார். மற்று, அசைநிலை. அணியென்ப து, செய்யுளிருமருங்குஞ்சென்றுபொருள்முற்றுவதினாலே, கா ப்பிசைப்பொருள்கொளாகக்கொள்க.

இவையிரண்டுபாட்டா

லும் இன்சொலுடையார்க்குவரும்இம்மைப்பயன்சொல்லப் பட்டது.

கூசு. அல்லவைதேயவறம்பெருகுநல்லவை

நாடியினியசொலின்.

ப. எது-பொருளாறபிறாககுநனமைபயககுஞசொ

ாறகளேமனதநாஞ

ாயநதினியவாகவொருவனசொலலுமாயினவனுககுபபாவ

ருமெனறவாறு.

ஙகடேயவறமவள

வி. தேயநல

தனபகையாகியவறமவளாதலிறறனககுதிவேயினறிமெலித்

ல—தவததினமுனனிலலாதாமபாவமெனபது

மிபபொருடடு- நலலவைநாடிச

சொலலுமகாலு ஙகடியவாகசசொலவிஞகா

தெனபதாமிதனைமறுமைபபய

ன்கூறபபடடது.

பு. (அல்-ன்)எ-இ-ள். நல்லவை-(பொருளாற்பிறருக்கு) நன்மைதரப்படுஞ்சொற்களே,நாடி-(மனசினுலே)ஆராய்ந்து இனியசொலின்-இனிமையவாக (ஒருவன்)சொல்லுவானுகில (அவனுக்கு)அல்லவைதேய-பாவங்கள்தேய்த்துபோம்படியாக, அறம்பெருகும்-தருமம்வளரும், எறு.

ம். அதி. இனியவைகூறல்.

வி. தேய்தலாவது,
தனக்குப்பகையாகிய அறம்வளர்வதி
னாலே, நிலை இல்லாமலே, மெலிந்துபோவது.
அல்லவைதேய
அறம்பெருகுதற்கு உதாரணம்,

விளக்குப்புகவிருண்மாய்ந்தாங்கொருவன்
றவத்தின் முன்னில்லாதாம்பாவம்,
எனக்காண்க. நல்ல
வைநாடிச்சொல்லும்போதுங்
கடுஞ்சொல்லாற்சொல்லலாகா
தென்பதாம். இதினாலே
மறுமைப்பயன்சொல்லப்பட்டது.

கூ௭.
நயனீன்றுநன்றிபயக்கும்பயனீன்று
பண்பிற்றலைப்பிரியாச்சொல்.

ப. ௭௩ -

ஒருவனுககிமமைககு நீதியையுமுணடாககிமறுமைககறத

தையுமபயககுமபொருளாறபிறாககு நனமையைககொடுததி

னிமைபபணபினீ

ஙகாதசொலலெனறவாறு.

வி. நீதியுலகததோடுபொருநதுதல- பணபெனறதிணடதிகாரததாலி னிமைமேனினறது-தலைபபிரிதலொருசொனனீரமைதது.

பு. (நய-ல்) எ-இ-ள். நயனீன்று - (ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு) நீதியையும்உண்டாக்கி, நன்றியக்கும்-(மறுமைக்கு) அறத்தையுந்தரும்,

பயனீன்று-(பொருளாற்பிறர்க்குநன்மையாகிய) பிரயோசனத்தைத்தந்து,

பண்பிற்றலைப்பிரியாச்சொல்-(இனிமையாகிய)குணத்திலேநின்றும்நீங்காதசொல், எ-று.

வி. நயன், உலகத்தோடுபொருந்துகின்றநீதி. நயம், நயன் என மொழி இறுதிப்போலியாய்நின்றது.

பண்பு என்றது, இங்கே அதிகாரத்திலேஇனிமைப்பண்பாயிற்று.

தலைப்பிரி

தல், பிரிதல்;

இது,இரண்டுசொற்போலத்தோன்றினும் ஒரு

சொல்லின்த

ன்மையையுடையது; அல்லது தலையென்பது, இட

மெனக்கொண்டு,இடத்தினின்றுநீங்குதலெனினு

ம்அமையும்.

கஅ.

சிறுமையுணீங்கியவின்சொன்மறுமையு

மிம்மையுமின்பந்தரும்.

ப. இது-பொருளாதபிறாககுநோயசெயயாதவிளயசொலலொருவனு ககிருமைபிலுமினபததைபபயககுமெனறவாறு.

௰௫. அதி. பிறனில்விழையாமை. ௱௰௫

ளிலவா௺ககாதவிததவனவாயிறகடசெனறுநினறுளாப

போலபபேளையாரில

லயெனறவாறு.

வி. அறததினீகயபபட்டவை

மயின அறனகடையெனறா-அறனகடைநி

னறபெணவழிசசெலவாரையு

மவரைவிரமகளிரொடெமிழிநலமகளிரொடுவகூடி

யினபநுகாவாரையுமபோலவறமுமபொ

பாருளுமிழநதவேயனறிபபிறனகடைநி

னறாசசநதாறறுஙகருதியவினபமுமிழககனறாகவிற பே

பதையாரிலவெனறா

எனவேயினபமுமிலலையெனபதுபெறபபடடது.

பு. (அற-ல்) எ-இ-ள்.

அறன்கடைநின்றாருளெல்லாம்-

(காமங்காரணமாகப்) பாவத்திலேநிற்கின்ற

வல்லாருள்ளும்,

பிறன்கடைநின்றாரில்-பிறன்

(இல்லாளைவிரும்பி அவனுடைய

வீட்டின்)

தலைக்கடையிலே(சென்று)நின்றவரைப்போல,

பே

தையாரில்-அறிவில்லாதவர் இல்லை, எ-று.

வி. அறத்திலேநீக்கப்பட்டு அதின்பின்னிற்பது, பாவமா

தலால் அதை, அறன்கடையென்றார். பாவத்திலேநின்ற (பெ

ண்போனவழியிலேபோவாராகிய) பெண்

வழிச்செல்வாரையும்,

வேசியரோடும்

தாழ்ந்தகுலப்பெண்களோடுங்கூடி இன்பத்

தை அநுபவிப்பவரையும், போல

அறமும்பொருளும் இழந்

துபோவதுமல்லாமல், பிறன்கடைநின்றவர்,

அச்சத்தினாலே

தாம்நினைத்த இன்பமும்

இழந்துபோவாராதலாலே, பிறன்க

டைநின்றாரிற்பேதையாரில் என்றார்: எனவேபிறன்கடைநின்ற வர்க்கு, அறம்பொருள் இன்பங்கள்மூன்றும் இல்லையென்ப து, பெறப்பட்டது.

௱௪௩. விளிந்தாரின்வேறல்லர்மன்றதெளிந்தாரிற்
றீமைபுரிந்தொழுகுவார்.

ப. எது-தமமையையுறு தாரிலலாளகணணே பாவஞுசெயதலவிருமபி யொழுகுவாருயிருடையரோனுமிறநதாரேயாவரொனறவா று.

வி. அறமபொருளினபஙகளினபய னெயதாமையின விளிநதாரினவேற லலரெனறுமவாதீமைபுரிநதொழுகுவதிலலுடையவரது தெளிவுபறறியாகவிற றெளிநதாரிலலெனறுகூறினா.

பு. (விளி-ர்) எ-இ-ள். தெளிந்தார்-(நம்மைச்)சந்தேகப் படாதவருடைய, இல் தீமைபுரிந்து-மனைவியிடத்திலேபாவஞ் செய்வதைவிரும்பி, ஒழுகுவார்-நடப்பவர், (உயிருள்ளவரானாலு ம்) விளிந்தாரின்-இறந்தவரில்நின்றும், மன்ற-நிச்சயமாகவே, வேறல்லர்-வேறுபாடு உடையவரல்லர், எ-று.

அதி. செய்ந்நன்றியறிதல்.

௱. இனியவுளவாகவின்னாதகூறல்
கனியிருப்பக்காய்கவர்ந்தற்று.

ப. எ-து-அறம்பிறக்குமினியசொற்களுந்தனக்குளவாயிருக்கவவற்றைக்கூறாதுபாவம்பயக்குமின்னாதசொற்களையொருவன்கூறுதலினியகனிகளுந்தன்கைக்கணுளவாயிருக்கவவற்றைநுகராதின்னாதகாய்களை நுகர்ந்ததனோடொக்குமென்றவாறு.

வி. கூறுதலென்பதனாற்சொற்களென்பதும்பெற்றும - பொருள்விசேடித்துநிற்பனபுகளுவமைக்கணுஞ்சென்றன-இனியகனிகளென்றதனையுண்டுநெல்லிக்கனிபோலவமிழ்தானவற்றை-இன்னாதகாய்களென்றது - காஞ்சிரங்காய்போலநஞ்சானவற்றை-கடுஞ்சொற்சொல்லுதன்முடிவிற்றனக்கேயின்னாதென்பதாம - இவையிரண்டோட்டானுமின்னாதகூறலின்குற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (இ-ள்) எ-இ-ள். இனிய-(தருமத்தை உண்டாக்குகின்ற) இனிமையையுடையசொற்களும், உளவாக-(தனக்கு) உண்டாயிருக்க, (அவற்றைவிட்டுப்பாவத்தையுண்டாக்குகின்ற) இன்னாத-இன்பமில்லாதவையாகியசொற்களை, கூறல்-(ஒருவன்) சொல்வது, கனியிருப்ப-(இனிய) கனிகளும் (தன்கையில்) உண்டாயிருக்க, (அவற்றைப்புசியாமல்) காய்கவர்ந்தற்று-(இனிமையில்

லாத) ஈயக்களைப்புசித்ததோடேயொக்கும், எ-று.

வி. கூறல்என்பதிறுலே, சொற்களென்பதுபெற்ரும்.

உபமேயமாகியசொற்களைவிசேடித்துநின்ற இனிமை இன்ருமை என்னும்பண்புகள், உபமானமாகிய கனி காய் என்பனவற்றையும் விசேடித்துநின்றன. இங்கே உபமான அடையாகிய இனிமை இன்ருமைகள், அமிர்தத்தையும்விடத்தையும் ஒத்தபண்புகள். கடுஞ்சொல்லைச்சொல்வது, முடிவிலேதனக்கேதீங்குதருமென்பதுகருத்து. இவையிரண்டுபாட்டாலுங்கடுஞ்சொற்சொல்லுதலின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

ய௧. அதிகாரம்.

செய்நன்றியறிதல்.

ப-ம.

செய நனறியறிதல அஃதாவது - தனககுபபிறாசெயத நனமை மையமறவாமை - இனியவைகூறிலலறமவழுவாதாாககுநிலலுறறஞசெய நனறிகோறலெயாகலினதனைபபாதுகாததறகுசிறபபொருடடிஃதினியவை கூறலினபினவைககபபடடது.

௰க. அதி. செய்நன்றியறிதல்.

௨௱௧

ப-ம். (செய்-ல்) அதாவது-தனக்குப் பிறர்செய்தநன் மையைமறவாமல் அறிவதைச்சொல்வது. இனியசொற்களைச் சொல்வி இல்லறத்திலேவழுவாதவர்க்கு ஒழியாதகுற்றமாவது செய்நன்றிமறப்பதேயாதலால், அதைப்பாதுகாத்துவிலக்கு ஞ்நிமித்தம், இனியவைகூறலின்பின் இதுவைக்கப்பட்டது.

௱க.

செய்யாமற்செய்தவுதவிக்குவையகமும்
வானகமுமாற்றலரிது.

ப.

எது-தனககுமுனனேருதவிசெயயாதிருககவொருவன பிறனுககு

செயதவுதவிககுமணணுலகுமவிணணுலகுமகைமாறுககெ
தலரிதெனறவாறு.
ாடுததாலுமொத

வி. கை
மாறுகளெலலாஙகாரணமுடையவாகவிறகாரணமிலலாவுதவி
ககாறறுவாயின-செயயாமைசசெயதவெனறுபாடடோதிட
மிதறுதவமாடடா
மையுளளவிடததுசசெயதவுதவியெனறுரைபபாருமுளா.

பு. (செய்-து)வ-இ-ள்.

செய்யாமல்-(தனக்குமுன்னொ
ரு உதவி) செய்யாதிருக்க,
செய்தவுதவிக்கு-(அவன்பிறன் ஒ
ருவனுக்குச்) செய்யப்பட்ட உதவிக்கு,
வையகமும்வானகமு
ம்-மண்ணுலகத்தையும் வானுலகத்தையும்,
(கைமாறாகக்கொ
டுத்தாலும்) ஆற்றலரிது-ஆற்றாது, எறு.

வி. கைமாறுதவிகள் எல்லாங்காரணமுடையவை, இது காரணம் இல்லா உதவிஆகலால், ஆற்றலரிதென்றார். செய்யாமைச்செய்தவுதவியென்றுபாடமோதி, மறுபடி உதவமாட்டாமல் இருந்த இடத்துச்செய்த உதவியென்றுசொல்வாரும் உண்டு.

௱௨.
காலத்தினாற்செய்தநன்றிசிறிதெனினு
ஞாலத்தின்மாணப்பெரிது.

ப. எ-து-ஒருவனு
இறுதிவநதவெலலைககணொருவனசெயதவுபகாரந
தனனைநோககசசிறிதாயிருநததாயினுமககாலநதனனைநோககநிலவுலகததி
னுமிகபபெரிதெனறவாறு.

வி. அககாலநோககுவதலலதுபொருணோககலாகாதெனபதாம-கால
ததினலெனபதுவேறறுமையயககம.

பு. (கா-ளு) எ-இ-ன். காலத்தினால்-(ஒருவனுக்கு ஆபத்துவந்த) காலத்திலே, செய்தநன்றி-(ஒருவன்) செய்த உபகா

ரம், சிறிதெனினும்-(அந்தஉபகாரத்தைப்பார்க்கச்)சிறிதாயிருந்தாலும், (அந்தக்காலத்தைக்குறிக்க) ஞாலத்தின்-நிலவுலகத்திலும், மாணப்பெரிது-மிகவும்பெரிதாம், எ-று.

வி. காலத்தில் என்பதற்குக் காலத்தினால் என ஆனுருபு மயங்கிநின்றது, உருபுமயக்கம். காலத்தைக்குறிப்பதே அல்லாமற்பொருளைக்குறிக்கலாகாது, என்பதுகருத்து.

௱௩. பயன்றூக்கார்செய்தவுதவிநயன்றூக்கி

னன்மைகடலிற்பெரிது.

ப. எது-இவாககிதசெயதாவினனதுபயககுமெனறுாாயதவிலாாயச செயதவுதவியாகியவீ ரமுடைமையாாாயின நதநனமை கடலி லுமிகபபெ ரிதாமெனறவாறு.

வி. இவைமூன றுபாடடா லுமுறையே காாணமினறிச செயத துஉ காலததிறசெயத துஉமபயனறாககாசசெயத துஉமளவிலவாதலகூறபப டடன.

பு. (பய-து) எ-இ-ள். பயன்றூக்கார்-(இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னதுபவிக்குமென்று) அந்தப்பயனை ஆராயாதவராகி,(ஒருவனுக்குச்)செய்தவுதவிநயன்-செய்தஉதவியினுடையநீர்மையை, தூக்கின்-ஆராய்ந்துபார்த்தால், நன்மைகடலிற்பெரிது-(அந்த)

நன்மையானதுகடலினும்மிகப்பெரிதாம்,

எ-று.

வி. பயன்றூக்காரென்னுமுற்றுவினை, இங்கே எச்சவினையாய்நின்றது; வினைமுற்றேவினையெச்சமாகலுமென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. இவைமூன்றுபாட்டாலுமுறையாகவே, காரணமில்லாமற்செய்த உதவிக்கும், காலத்திற்செய்த உதவிக்கும், பயனை ஆராயாதுசெய்த உதவிக்கும், அளவில்லையென்பதுசொல்லப்பட்டது.

௱௪.

றினைத்துணைநன்றிசெயினும்பனைத்துணையாக்

கொள்வர்பயன்றெரிவார்.

ப. எது-தமக்குத்தினையளவிற்றுகியவுபகாரத்தையொருவன்செய்தானாயினுமதனையவ்வளவிற்றாகக்கருதாதுபனையளவிற்றாகக்கருதுவர்அக்கருத்தினபயன்றெரிவாரென்றவாறு.

௰௪. அதி. செய்ந்நன்றியறிதல்

அஎ

வி. தினை—பனையென்பனசிறுமைபெருமைமட்டுக்காட்டுவனசிலவள

வை-அக்கருத்தினபயனுவதவனைக்கருதுவார்க்குவருமப்யன.

பு. (தினை-ர்) எ-இ-ள். தினைத்துணை நன்றிசெயினும்-(தமக்குத்) தினை அளவு உபகாரத்தை (ஒருவன்)செய்தானாயினும், (அதை அந்த அளவாகநினையாமல்) பனைத்துணையாக்கொள்வர்-பனை அளவாக (மனதிலே) நினைத்துக்கொள்வர், பயன்றெரிவார்-அந்தநினைப்பின்பயனைத்தெரியத்தக்கவர், எ-று.

வி. தினைபனையென்பவை, சிறுமைபெருமைகளுக்குக் காட்டப்படுஞ்சில அளவு.

அந்தநினைப்பின்பயனுவது, அப்ப
டிநினைப்பவர்களுக்குவரும்பிரயோசனம்.

௱௧. உதவிவரைத்தன்றுதவியுதவி
செயப்பட்டார்சால்பின்வரைத்து.

ப॰ எது-கைமாறுனவுதவிகார
ணதா னுமபொருளா னுவகாலதா னு
மாகிய மூவகையா னுமுனசெயத வுதவியளவிறயனறதனைச
செயவிதுககொ
ணடவாதமமைமதியளவிறறெனறவாறு.

வி॰ சாலபெவவளவுபெரிதாயிற றுதவியுமவவளவுபெ
ரிதாமெனபாரசா
லபினவரைதறெனறாரிவையிரணடுபாடடா னுமுனறுமவ
லாதவுதவியாதிர
முமறிவாககுசசெயதவழிபபெரிதாமெனறுகூறபபடடது.

பு. (உத-து) எ-இ-ள். உதவி-கைம்மாறு

உதவியானது,
**உதவிவரைத்தன்று-(காரணம்பற்றியும்
பொருள்பற்றியுங்கால**

ம்பற்றியுமுன்செய்த) உதவி
அளவையுடையதன்று, உதவிசெ
ய்யப்பட்டார்-அந்த உதவியைச்செய்யப்
பெற்றுக்கொண்டவ
ருடைய, சால்பின்வரைத்து-மேன்மையின்
அளவைக்கொண்
டிருக்கும், எறு.
வி. மேன்மை எவ்வளவுபெரிதாயிற்றே,
உதவியும் அவ்
வளவுபெரிதாமென்றுசொல்லவந்தவர்,
சால்பின்வரைத்துஎன்
றார். உதவிவரைத்தன்று என்றதினலே, முன்
உதவி என்றது,
கைம்மாறுஉதவியென்பதுபெற்றேம்.
இவையிரண்டுபாட்டா
லும்மேற்சொல்லப்பட்டமூன்றும்
அல்லாதகைம்மாறு உதவி
மாத்திரமும்அறிவார்
க்குச்செய்தபோதுபெரிதாமென்றுசொ

ல்லப்பட்டது.

அஅ ௰௧. அதி. செய்ந்நன்றியறிதல்.

௱௬.

மறவற்கமாசற்றார்கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட்டுப்பாயார்நட்பு.

ப. எ-துன்பக

காலத்துத்தனக்குபபற்றுககோடாயிருநதுநடடை
விடாதொழுகவறிவொழுககங்களிற்குற்றமற்றார்கேண்மையை
மறவாதொழிகவெனறவாறு.

வி. கேணமை-கேளாநதனமை-இ
மமைககுறதிகூறுவாராமறுமைககுறுதிபுமுடனகூறிறார.

பு. (மற-பு) எ-இ-ள், துன்பத்துள்-துன்பம்வந்தகால த்தில், துப்பாயார்நட்பு-(தனக்கு) ஆதாரமாயினவருடையசி நேகத்தை, துறவற்க-விடாதிருக்க, மாசற்றார்கேண்மை-(அறி வுஆசாரங்களிலே) குற்றமற்றவருடையநட்டை, மறவற்க-மற வாதிருக்க, எறு.

வி. துப்பு, ஊன்றுகோல். அதுபோலத்தளர்ச்சிவந் தபோதுதாங்கினர் என்றுசொல்லவந்தவர், துன்பத்துட்டு

ப்பாயார் என்றார். இவர்நட்பு இம்மைக்குஉறுதியென்றுசொல்லவந்தவர், மறுமைக்குறுதியாகிய, மாசற்றார்கேண்மையுமுடன்சொன்னார்.

றஎ. எழுமையெழுபிறப்புமுள்ளுவர்தங்கண்
விழுமந்துடைத்தவர்நட்பு.

ப. எ-து--துயரத்தையறிய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினையெழுமையினையுடைய தம்மெழுவகைப்பிறப்பினு நினைப்பா நல்லோரென்றவாறு.

வி. எழுமையென்றது வினைப்பயன்றொடருமெழுபிறப்பினைய தவளையாபதியுட்கண்டது--எழுவகைப்பிறப்புமேலேயுரைத்தாம்- விரைவுதோன்றத் துடைத்தவரென்றா--இவையிரண்டுபாட்டாலு நன்றிசெய்தாரது நட்புவிடலாகாதென்றதுகூறப்பட்டது.

பு. (எழு-பு) எ-இ-ள். தங்கண்-தம்மிடத்து, (அடைந்த) விழுமம்-துன்பத்தை, துடைத்தவர்நட்பு-நீக்கினவருடைய சிநேகத்தை, எழுமை-எழுவகைப்பிறவிக்குணங்களையுடைய, எழுபிறப்பும்-(தமது) எழுவகைப்பிறப்பிலும், உள்ளுவர்-நினைப்பார் (நல்லோர்,) எ-று.

வி. எழுமை என்றது, வினைப்பயன்தொடரும்எழுவகைப்பிறவிக்குணங்களை, அது, வளையாபதியென்னும்இலக்கியத்திற்கண்டது. விரைவுதோன்றும்படியாகத் துடைத்தவரென்

மக. அதி. செய்நன்றியறிதல். அக

றார்.

இனி இதற்குவேறுரை. தங்கண்-தமதுகண்களிலேநின்

றும், விழும்-விழுகின்ற, அம்-நீரை (கண்ணீரை,) துடைத்தவர்-போக்கினவருடைய, நட்பு-சிநேகத்தை, எழுமையெழுபிறப்புமுள்ளுவர்-எழுவகைப்பிறவிக்குணங்களையுடைய எழுவகைத்தோற்றங்களிலும் (சனனந்தோறும்) நினைப்பார், (நல்லோர்) எ-று.

இதற்கு-வி. வினையினல் எடுத்த உடம்புகளுக்கு அடுத்தகுணங்கள்முழுவதும்அமைந்திருப்பது அரிதாதலால், அவைமுழுதும் அமைந்தவெனச்சொல்லவந்தவர், எழுமையெழுபிறப்புமென்றும், தமதுஉள்ளத்திலேநின்றும்அளவிடக்கூடாமல் எழுந்ததுன்பத்தை ஒழித்தவரென்றுசொல்லவந்தவர், அதன்காரியமாகியகண்ணீரைத் துடைத்தவரென்றுஞ், சொன்னர். இவையிரண்டுபாட்டாலும், உதவிசெய்தவருடையநட்பைவிடலாகாதென்றது, சொல்லப்பட்டது.

௱அ. நன்றிமறப்பதுநன்றன்றுநன்றல்ல
தன்றேமறப்பதுநன்று.

ப. எ-து-ஒருவனமுனசெயதநனமையைமறபபதொருவறகறனனறவனசெயததீமையைசசெயதபொழுதேமறபபதறனெனறவாறு.

வி. இரணடு மொருவனேசெயயபபடடவழிமறபபது மறவாததுமவகுததுககூறியவாறு.

பு. (நன்-று)எ-இ-ள். நன்றி-(ஒருவன்செய்தஉதவியை, மறப்பது-(ஒருவன்)மறந்துவிடுவது, நன்றன்று-தருமம்அன்றும், நன்றல்லது-(அவன்பின்புசெய்த) தீமையை, அன்றே-அப்பொழுதே, மறப்பதுநன்று-மறந்துவிடுவதுதருமமாம், எ-று.

வி. இரண்டும் ஒருவனலேசெய்யப்பட்டபோது, மறப்பதும், மறவாததுஞ், சொல்லியபடி.

௱௯. கொன்றன்னவின்னாசெயினுமவர்செய்த
வொன்றுநன்றுள்ளக்கெடும்.

ப. எது - தமககுமுனனொருநனமைசெயதவாபினகொனறுவொததவி னாதவறறைசசெயதாராயினுமவையெலலாமவாசெயதநனமையொனறனை யுநினைககவிலலையாமெனறவாறு.

12

வி. இனைதருணைபனைத்துணையாகககொளளவபபடுதவினவொனறுமே யவறறையெலலாங்கெடுக்குமெனபதாம - இதனாலனறலலதனறேமறககுநதிற கு-பபபட்டது.

(பரிமேலழகர் உரை: கொன்-ம்)எ-இ-ள். கொன்றன்ன-(தமக்குமுன்னொரு நன்மைசெய்தவர்பின்தன்னைக்) கொன்றதையொத்த, இன்னா செய்தற்குரிய துன்பங்களைச்செய்தாராயினும், (அவையெல்லாம்) அவர்செய்தவொன்றுநன்று-அவர்முன்செய்த ஒரு உதவியையும், உள்ளக்கெடும்-நினைக்கக்கெடும், எ-று.

வி. இனைத்துணைநன்றியைப்பனைத்துணையாகக்கொள்ளப்படுதலாலே, அந்த ஒன்றுமே அவற்றையெல்லாங்கெடுக்குமென்பது, கருத்து. இதினாலே நன்றல்லதை அன்றேமறப்பதற்கு உபாயஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱ய. எந்நன்றிகொன்றார்க்குமுய்வுண்டாமுய்வில்லைச்
செய்ந்நன்றிகொன்றமகற்கு.

ப. எது-பெரியவறங்களைச்சிதைத்தார்க்குமபாவந்தைநீங்குமவாயிலுண் டாமொருவனசெய்தநனறியைச்சிதைத்தமகனுக்கு அஃதிலலையெனறவாறு.
வி. பெரியவறங்களைச்சிதைத்தலாவது- ஆனமுலையறுத்தலும்மகளிர்கருவு சிதைத்தலுமபாரப்பாரதபுதலுமுதலியபாதகங்களைசசெய்தல- இதனாற்செய

நனறிகோறலினகொடுமைகூறபபடடது.

பு. (எந்-கு) எ-இ-ள். எந்நன்றிகொன்றார்க்கும்-எந்தத் தருமங்களை அழித்தவர்க்கும், உய்வுண்டாம்-(அந்தப்பாவத்தை ஒழிக்கும்) ஒழிவுண்டாகும், செய்நன்றி-(ஒருவன்) செய்த உதவியை, கொன்றமகற்கு-கெடுத்தமனிதனுக்கு, உய்வில்லை-(அந்தப்பாவ) ஒழிவு இல்லை, எ-று.

வி. கோவில், அறச்சாலை, பசு, பார்ப்பார், கற்புடைமகளிர், முதலியபாதுகாவல் அறங்களைக்கெடுத்தவரும் அடங்குதற்கு, எந்நன்றிகொன்றார்க்குமென்றார். இதனாலே, செய்நன்றிகெடுத்தலின்கொடுமைசொல்லப்பட்டது.

௰௨. அதிகாரம்.

நடுவுநிலைமை.

ப-ம. நடுவுநிலைமை-அஃதாவது-பகைநொதுமனநண்பெனனுமூனறு பகுதியினுமறத்தினவழுவாதொபபநிறகு நிலைமை-இதுநனறிசெயதாரமாட

டததுநனறியினைநினைததவழிசசிதைதறபாறறபலவிடததுஞசிதையலாகாதென றறகுசசெயநனறியறிதலினபினவைககபபட்டது.

பு-ம். (நடு-மை) அதாவது; பகை, பொதுமுகம், நட்பு, என்கின்றமூன்றுபாலினுந் தருமத்திலேதவறாமற் சமமாகநிற்கும் நிலைமையைச்சொல்வது. இது, உதவிசெய்தவரிடத்தில் அந்த உதவியைநினைத்தபோது, இந்தநடுவுநிலைமைகெடுமாதலால், அப்படிப்பட்ட இடத்திலுங்கெடலாகாது என்பதற்காகச்செய்நன்றியறிதலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௰௧ தகுதியெனவொன்றுநன்றேபகுதியாற்
பாற்பட்டொழுகப்பெறின்.

ப. எ-து- நடுவுநிலைமையெனறுசொலலபபடுமோரறமேநனறுபகைநொதுமலனபெனனுமபகுதிதோறுமதனமுறைமையைவிடாதொழுகபபெறினெனறவாறு.

வி. தகுதியுடையதனைததகுதியெனறா-ஊராணோதேவகுலமெனபதுபோலபபகுதியானெனபுழிபானுருபுதோறுமெனபதனபொருடடாயநினறது--பெறினெனபதவவொழுககததருமைதோனறநினறது--இதனானடுவுநிலைமையதுசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (தகு-ன்) எ-இ-ள். தகுதியெனவொன்றுநன்றே-நடுவுநிலைமையென்கின்றஒருதருமமுமேநன்று, பகுதியான்-(பகை,புதுமுகம்,நட்பு, என்னும்)பால்களிலேயெல்லாம்,பாற்பட்டு-(அந்தநடுவுநிலைமையின்)உரிமையொடுகூடி, ஒழுகப்பெறின்-நடக்கப்பெற்றால், எ-று.

வி. தகுதியை உடையதைத்தகுதிஎன்றது, ஆகுபெயர். ஊராணோர்தேவகுலம், என்பதற்குப்பொருள், ஊர்தோறும் ஒருதேவகோயில்; இதுபோலப்பகுதியான் என்னுமிடத்தில், ஆன் உரு-பு, தோறும்என்பதன்பொருள்படநின்றது. பெறின் என்றது, அந்த ஒழுக்கத்தினது அருமைதோன்றும்படியாகநின்றது. இதினாலே, நடுவுநிலைமையின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௰௨. செப்பமுடையவனாக்கஞ்சிதைவின்றி
யெச்சத்திற்கேமாப்புடைத்து.

ப. எ-து- நடுவுநிலைமையையுடையவனதுசெலவமபிறாசெலவமபோலவழிவினறியவனவழியிலுளளாாககுமவலியாதலையுடைததெனறவாறு.

வி. விகாரந்தாறெக்கவெச்சவுமையாளிறக்குந்துணையுமவனறனக்கு மேமாப்புடைத்தென்பதுபெறறும் - அறத்தொடுவருதல்விளைவுதாயிறறு - தா விறந்தழிபெருசிறப்பதாகவினைச்சமென்றார்.

பு. (செப்-து) எ-இ-ள். செப்பமுடையவனுக்கம்-நடுவுநிலைமையை உடையவனது செல்வமானது, சிதைவின்றி(பிறர்செல்வம்போல) அழிவில்லாமல், எச்சத்திற்கு-(அவன்) சந்ததிக்கும், ஏமாப்புடைத்து-இன்பமாவதையுடைத்து, எ-று.

வி. எச்சத்திற்கு என்னுமிடத்து, உம்மைதொக்குநின்றதாதலால், அவன் இறக்கும் அளவும் அவனுக்கும் இன்பமாவதை உடைத்தாம் என்பது, பெறப்பட்டது. தருமத்தொடு பொருந்திவருதலாலே, அப்படியாமெனக்காண்க. தான் இறந்தபோதுமிருந்து நிற்பதாதலால், சந்ததியை எச்சமெனப்பட்டது. இதிருமே, நடுவுநிலைமையாளுடையசெல்வம் அழியாதென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௱௰௩. நன்றேதரினுநடுவிகந்தாமாக்கத்தை
யன்றேயொழியவிடல்.

ப. எ-து-தீமையின்றிநன்மையேபயந்ததாயினுநடுவுநிலையையொழிந்து ண்டாகின்றவாக்கத்தையப்பொழுதேயொழியவிடுகவென்றவாறு.

வி. நன்மைபயவாமையின்னன்றேதரினுமென்றார் - இத்ததலாலென்பதிகந் தெனத்திரித்துநின்றது - இவையிரண்டுபாட்டானு முறையேநடுவுநிலைமையா னவந்தசெல்வதன்மைப்பத்தனும்மேனச்செல்வத்தீங்கு பயத்தலுங்கூறப்பட டன.

பு. (நன்-ல்) எ-இ-ள். நன்றேதரினும்-(நீங்கில்லாமல்) நன்மையையேதருமாகுலும், நடுவிகந்து-நடுவுநிலைமையை நீங்கினதினாலே, ஆம்-உண்டாகின்ற, ஆக்கத்தை-செல்வத்தை, அன்றே-அப்பொழுதே, ஒழியவிடல்-ஒழிந்துபோம்படியாக விடுக, எ-று.

வி. செயவெனெச்சம், நடுவிகந்துஎன்கின்ற இறந்தகால வினையெச்சமாகத்திரிந்து, இங்கேகாரணப்பொருட்டாய்நின்றது. நடுவுநிலைமையைவிட்டதினாலேவருஞ்செல்வமானது நன்மைதருவதே இல்லை, அப்பொழுது நன்மைதருவதுபோலத் தோன்றினும், பின்பு அநுபவத்தில், தீவினைப்பயனாகவேவிளையுமாதலால், அதைவிரும்பலாகாதென்பதுகருத்து. இதினு

லே, நடுவுநிலைமை ஒழிந்துவந்தசெல்வந்தீங்குதருமென்பது சொல்லப்பட்டது.

௱௰௪. தக்கார்தகவிலரென்பதவரவ
ரெச்சத்தாற்காணப்படும்.

ப. எ-து-இவர் நடுவுநிலைமையுடையரிவர் நடுவுநிலைமையிலரெனனுமவி சேடமவரவருடைய நன்மக்களுண்மையானுமின்மையானுமறியப்படுமென றவாறு.

வி. தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலுந் தகவிலார்க்கில்லையாதலுமொருதலையாகவின்றிறந்தாரையுமறிதற்கவைதுணியாயின -இதனாற்றக்காரையுந் தகவிலாரையுமறியுமாறு கூறப்பட்டது.

பு. (தக்-ம்) எ-இ-ள். தக்கார்-(இவர்) நடுவுநிலைமையு

டையவர், தகவிலர்-(இவர்)நடுவுநிலைமையில்லாதவர், என்பது-என்றுசொல்லப்படுவது, அவரவரெச்சத்தாற்காணப்படும்-அவரவருடைய மக்களாலே அறியப்படும், எ-று.

வி. வித்தினாலேமரத்தை அறிவதுபோல அவர்பெற்ற மக்களாலே,தக்காரையுந்தகவிலாரையுந்தானே அறியலாமென்பார், காணப்படுமென்றார். செந்நெலாலாயசெழுமுளைமற்றும்செந்நெலேயாகிவிளைதலால் - மகனறிவுதந்தையறிவு எனப்பிறருமிப்படிச்சொல்லுதல்காண்க. இதினாலே, தக்காரையுந்தகவிலாரையும் அறியுங்குறிசொல்லப்பட்டது.

௱௰௫. கேடும்பெருக்கமுமில்லல்லநெஞ்சத்துக்
கோடாமைசான்றோர்க்கணி.

ப. எது-தீவினையாற்கேடு நல்வினையாற்பெருக்கமும் யாவர்க்குமுன்னே யமைந்துகிடந்தனவவ்வாறறையறிந்தவைகாரணமாகமனத்திற்கோடாமையே யறிவானமைந்தார்க்கழகாவதென்றவாறு.

வி. அவைகாரணமாகக்கோடுதலாவதவைவிப்பொழுதுவருவனவாகக் கருதிக்கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம்வருதலைக்குறித்துமொருதலைக்கணிற்றல்-அவற்றிற்குக்காரணம்பழவினையேகோடுதலனென்றுணர்ந்தறிவுதிறற்சாலவினையழுந்தசெய்தவிற்சான்றோர்க்கணியென்றார்.

பு. (கே-ணி)எ-இ-ள். கேடும்-(தீவினையாற்) கெடுதலும், பெருக்கமும்-(நல்வினையாற்)பெருகுதலும், இல்லல்ல-இல்லாமலல்ல,(முன்னேதானேயாவர்க்கும் அமைந்திருந்தனவாம் ஆதலால் அதுதெரிந்து அந்தஇரண்டுங்காரணமாக) நெஞ்ச

த்துக்கோடாமை-மனத்திற் கோணாதிருப்பதே, சான்றோர்க்

கணி-(அறிவிலே)பூரணமானவர்க்கு அழகு, எ-று.

வி. அந்தஇரண்டுங்காரணமாகக்கோணுதலாவது, அவை இப்பொழுதேவருபவையாகநினைத்துக், கேடுவாராநிருப்பதைக்குறித்தும், பெருக்கம்வருவதைக்குறித்தும், சமனாகநில்லாமல்ஒருபாலிலேநிற்பது. அவர்நிறுக்குக்காரணம்பழவினையே, அதுகோணாமலே தம்மைநாடிவந்துஅடையுமென்று உண்மைஉணர்ந்து, நடுவிலேநிற்பது, சான்றோரை அழகுசெய்வதாம், சான்றோர்க்கணியென்றார். பழவினைகோணாமலே தம்மைநாடிவந்தடையுமெனபதற்கு உ-ம்,

பல்லாவுளித்துவிடினுங்குழக்கன்று
வல்லதாந்தாய்நாடிக்கோடலைத், தொல்லைப்,
பழவினையு மன்னதகைத்தேதற்செய்த,
கிழவனைநாடிக்கொளற்கு, எனக்காண்க. இ-ள் அதன்தாயை விகாரப்படுத்திப்பலபசுக்கள்நடுவிலே நிற்கச்செய்து அதன்கன்றை அவிழ்த்துவிட்டபோதும் அந்தக்கன்று தன்தாயைத்தேடிச்சென்று அடையவல்லதாம் பழவினையுந்தன்னை உண்டுபண்ணின கருத்தனைநாடிச்சென்றடைதற்கு அதுபோலும வன்மைக்குணத்தையுடையது, எனக்காண்க.

௱௰௫. கெடுவல்யானென்பதறிகதன்னெஞ்சம
நடுவொரீஇயல்லசெயின்.

ப. எ-று-ஒருவனறனனெஞசநடுவுநிறறலையொழிநது நடுவலலவறறைசசெயய நினைககுமாயின நதினைவையானகெடககடவெனென றுணருமுற்பாதமாகவறிகவெனறவாறு.

வி. நினைதத அளவிலேசெயதலோடொககுமாகலிறசெயினெனறார.

பு. (கெடு-ன்.)எ-இ-ள்.தன்னெஞ்சம்-ஒருவனுடைய ம

ணசானது, நடுவொரீஇ - நடுவுநிலைமையை நீங்கி, அல்லசெயின் - (நடுவுநிலைமை) யல்லாதபாவங்களைச்செய்ய நினைக்குமாகில், (அந்தநினைவைஅப்பொழுதே) கெடுவல்யானென்பதறிக - நான்கெடக்கடவேனென்பதாகஅறிந்துகொள்க, எ-று.

வி. நினைத்தலுஞ் செய்தலோடொக்குமாதலால் நினைப்பின்என்றுமற்செயின் எனவும், அந்தநினைப்பினாலேபின்புகெ

டுவது நிச்சயமாதலாற், காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்துக் கெடுவல்யானென்பதறிகவெனவுஞ், சொன்னார். அந்தநினைவையென்பது, குறைந்துநின்றது. என்பது என்றதை, என்பதாகவென முற்றெச்சமாக்கி, அறிகவென்னும் வியங்கோள் வினைகொண்டு முடிந்ததெனக்கொள்க.

௱௰௭. கெடுவாகவையா துலகநடுவாக
நன்றிக்கட்டங்கியான்றாழ்வு.

ப. எ-று - நடுவாகநின்றஅறத்தின்கண்ணேதங்கினவனதுவறுமையைவறுமையெனக்கருதாருயர்ந்தோரென்றவாறு.

வி. கெடுவென்பதுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர் - செல்வமென்றுகொள்ளுவரென்பதுகுறிப்பெச்சம் - இவ்வுலகின் [illegible] - கேடுபெறுகை [illegible] [illegible]

பு. (கெ-வு.) எ-இ-ள். நடுவாக - நடுவுநிலைமையாகிய நீதியையுடையவனாக, நன்றிக்கண் - தருமத்திலே, தங்கியான் - நிலைத்தவனுடைய, தாழ்வு - வறுமையை, கெடுவாக - வறுமையாக,

வையா துலகம்-கொள்ளாருயர்ந்தோர்,(செல்வமென்றுகொள் வார்,) எ-று.

வி. கெடு என்றது, ஏவல்வினையன்று, விகுதிகுறைந்தமுதனி லைத்தொழிற்பெயர். தாழ்வு, கேடு, என்பவையாகு பெயர். செல்வமென்றுகொள்வாரென்பது, அருத்தாபத்தி. இவைமூன்றுபாட்டானும் முறையேகேடும் பெருக்கமும், மனத்தின்கோடுதலாலே வாராதென்பதும், கோடுதல் கேட்டிற்குக்காரணமென்பதும், கோடுதலின் வறுமை வறுமையன்றென்பதூஉம், சொல்லப்பட்டன.

௱௰௮. சமன்செய்து சீர்தூக்குங்கோல்போலமைந்தொருபாற்
கோடாமைசான்றோர்க்கணி.

ப. எ-து-முன்னேதானசமனாகநின்று பின்தன்கண்வைத்தபாரத்தை வரையறுக்குந்துலாம்போல இலக்கணங்களானமைந்தொருபக்கத்துக்கோ டாமைசான்றோர்க்கழகாவது.

வி. உவமையடையாகிய சமஞ்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்க ணும் பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற்கோடாமையும் உவமைக்க ணும் கூட்டிக்கொள்க. சீர்தூக்கலாவது தொடைவிடையறிந்துகேட்டலு

[illegible]

௰௨. அதி. நடுவுநிலைமை.

நடுவுநிலைமையாவது ஒருபாற்கோடாமையாதலவுளவாற னைமறையாறுபகைநொதுமலென்னும் மூன்றிறத்தார்கண்ணுமொப்பக்கூறு தலாகவும் இலக்கணங்களானமைதல் விருப்புமிம்பனகொள்க.

பு. (சம-ணி) எ-இ-ள். சமஞ்செய்து (முன்புதான்) சமமாகநின்று, (பின்புதன்னிடத்தில்வைத்த) சீர்தூக்குங் கோல் போல்-பாரத்தை (இவ்வளவென்று) வரையறுக்கின்ற துலாக்

கோல்போல, அமைந்து-(இலக்கணங்களாலே) பொருந்தி, ஒருபாற்கோடாமை-ஒருபக்கத்திலே கோணுதிருப்பது, சான்றோர்க்கணி-(நடுவுநிலைமையாகிய நீதி) நிறைந்தோர்க்கு அழகாம், எ-று.

வி. உபமானத்தைவிசேடித்தசமஞ்செய்தலையும, சீர்தூக்குதலையும், உபமேயமாகியசான்றோரிடத்தும், உபமேயத்தை விசேடித்த அமைதலையும், ஒருபாற்கோடாமையையும், உபமானத்தினிடத்துங்கூட்டிச் சான்றோர் சமஞ்செய்தலாவது, பகை புதுமுகம் நட்பென்னுமூன்றிடத்தும், ஒரேதன்மையாக இருப்பதாகவும், சீர்தூக்கலாவது, எழுத்தினாலும் வாய்ச்சொல்லினாலுந் தாம்வாங்கி உட்கொண்ட அவற்றைவிதி முறைப்படி ஆராய்ந்துஉண்மைஅறிவதாகவும், ஒருபாற்கோடாமையாவது, அந்தஉண்மையை மறையாமல் மேற்சொல்லிய மூன்றுதிறத்தவர்க்கும் ஒத்திருக்கும்படி சொல்லுதலாகவுங்,கொள்க. இலக்கணங்களாலமைதலாவது, இன்னும்உபமானம் உபமேயமென்னும் இரண்டிடத்தும்பொருந்தவேண்டுபவைபொருந்துதலாம். உவமையை, உபமானமென்றும் ; பொருளை, உபமேயமென்றுஞ் ; சொல்வதுவடநூல்வழக்கு.

௱௰௯. சொற்கோட்டமில்லதுசெப்பமொருதலையா
வுட்கோட்டமின்மைபெறின்.

ப. எ-து. நடுவுநிலைமையாவது சொல்லின்கட் கோடுதலில்லாதது ஆம்; அஃது ஆவது மனத்தின்கட் கோட்டமில்லாமையைத் திண்ணிதாகப்பெறின் என்றவாறு.

வி. சொல்லுமுறையானது அச்சொல்லுஞ்சொல்-காரணம்பற்றியொருபாற் கோடாததன்றே கூடுமாயின் அறமிட்டதனால் சொல்லுதல் நடுவுநிலையாமென வேயதனெஞ்சுகூடாதாயினவவாய்ச்சொல்லுதல் நடுவுநிலைமையன்றென்பது கூறப்பட்டது.

பு. (சொ-ன்) எ-இ-ள். சொற்கோட்டமில்லது-சொல் விலேகோணவில்லாதிருப்பது, செப்பம்-நடுவுநிலைமையாம், உட்கோட்டமின்மை - மனத்தினிடத்திலேகோணவில்லாதிருப்பதை, ஒருதலையாப்பெறின்-(அது) நிச்சயமாகப்பெற்றால் எ-று.

வி. சொல், விதிமுறையாக அறத்துச்சொல்லுஞ்சொல். அந்தச்சொல், காரணம்பற்றி ஒருபக்கத்திற்கோணுதமனத்தோடுகூடுமானால், தருமம் இருந்தபடிசொல்வது, நடுவுநிலைமையாம்; எனவே, அதனொடுகூடாதானால், அப்படிச்சொல்வது, நடுவுநிலைமை அன்று என்பது, சொல்லப்பட்டது.

இனி இதற்குவேறுரை. சொற்கோட்டமில்லது என்னுமிடத்திலே, இறந்ததுதழுவிநின்றஇழிவுசிறப்புஉம்மைகூட்டிச், சொற்கோட்டமில்லதும், எனவும்; உட்கோட்டமின்மையென்னுமிடத்திலே, இறந்ததுதழுவிநின்றஉயர்வுசிறப்பு உம்மைகூட்டி, உட்கோட்டமின்மையும், பெறின் எனவும்; பொருளுரைத்து : அதினாலே, பொருட்கோட்டமும் மனக்கோட்டமும் இல்லாதபோது, சொற்கோட்டமுடையதும், நடுவுநிலைமையாமெனவும்; அந்த இரண்டும் உண்டானாற்சொற்கோட்டமில்லது, நடுவுநிலைமையாகாதெனவும்; சொற்கோட்டம்,

பொருட்கோட்டம்,மனக்கோட்டம்,மூன்றுமில்லாததே, நடு வுநிலைமைக்குச்சிறந்ததுஎனவும்; கொள்க. இவைஇரண்டுபாட் டாலுநடுவுநிலைமைக்கு இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௨௰.

வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிகம்பேணிப் பிறவுந்தமபோற்செயின்.

ப. எது-பிறபொருளையுநத மபொருளபோலபபேணிவாணிகஞசெய வாாககுநனறுயவாணிகமாமெனறவாறு.

வி. பிறவுநதமபோறசெயதலாவது-கொளவதுமிகையுஙகொடுபபது குறையுமாகாமலொபபநாடிசசெயதல--இபபாடடுமூனறனுள மூனறையுவிர ணடுமவையநதானோகனவேறையதுவாணிகனோதாகஇறவவிருநிறநதா ரககுமிவவறமவேறுகசிறநதமையின.

பு. (வா-ன்) எ-இ-ள். பிறவும்-பிறர்பொருள்களையும்,த மபோல-தம்முடையபொருள்களைப்போல,பேணிச்செயின்-

பாதுகாத்துச்செய்வாரானால், வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிக ம்-வியாபாரஞ்செய்வார்க்குவியாபாரம்மிகவும்நன்றாம், எ-று.

வி. சொல்லெச்சமாகவாணிகம் என்பதற்குப் பயனில குறைந்துநின்றது. பிறவுந்தமபோற்பேணிச்செய்தலாவது,

கொள்வதில் அதிகமும், கொடுப்பதிற்குறைவுமாகாமல், நடுவு நிலைமைக்கொத்திருக்கச்செய்வது. இப்படிச்செய்வார்க்கு அந்தவாணிகம் வரை அறுக்கக்கூடாத நல்லாக்கமுடையதென்பார், வாணிகஞ்செய்வார்க்கு வாணிகமெனப்பயனிலைகொடாதொழிந்தார். இந்தநடுவுநிலைமை இவர்க்குமிகவுஞ்சிறந்ததென்பார், இப்பாட்டை அதிகாரமுடிவிலேவைத்தார். இதினாலே, வாணிகர் ஆக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰௩. அதிகாரம்.

அடக்கமுடைமை.

ப-ம். அடக்கமுடைமை- அஃதாவது மெய்மொழிமனங்கள் நெறிக்கட்செல்லாதடங்குதலுடையனாதல்- அஃதேதிலார்குற்றம்போற்றுங்குற்றங்காணு நடுவுநிலைமையாளனுக்காகலினது நடுவுநிலைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (அட-மை) அதாவது, மனவாக்குக்காயங்கள்பாவவழியிலே செல்லாமல் அடங்குவதுடையனாவதைச்சொல்வது. இதுநடுவுநிலைமையென்கின்றநீதிநெறியாளனுக்கே உரியதாகலின், நடுவுநிலைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱உக. அடக்கமமரருளுய்க்குமடங்காமை
யாரிருளுய்த்துவிடும்.

ப. இ-ள்- ஒருவனையடக்கமாகியவறம்பின்றேவருலகத்துய்க்கும், அடங்காமையாகியபாவந்தங்குதற்கரியவிருளின்கணுய்த்துச்செலுத்துமென்றவாறு.

வி. இருளெனப்பட்டதுநரகவிசேடம் — எல்லாம்பொருளிற்பிறந்துவிடுமென்பதுபோலவுய்த்துவிடுமென்பதொருசொல்லாயிற்று.

பு. (அட-ம்) எ-இ-ள். அடக்கமமரருளுய்க்கும்-அடக்கமுடைமையாகியதருமமானது (தன்னைச்செய்தவனைப்பின்பு) தேவருள் ஒருவனாகச்செலுத்தும, அடங்காமையாரிருளுய்த்

துவிடும்-அடங்காமையாகியபாவமானது அரியநரகத்திலேசெலுத்திவிடும், எ-று.

வி. பாவபுண்ணியங்களிரண்டும் ஒருவர்க்கு இம்மையிலேசெய்யப்படுபொருளாகியகருமங்களாகநிற்குமாயினும்,மறுமையிலே அவற்றைச்செய்தவனைச்செய்யப்படுபொருளாக்கித்தாம்வினைமுதலாகியகருத்தாவாமென்றுசொல்லவந்தவர்,உய்க்கும் என்றும், உய்த்துவிடுமென்றும், சொன்னார். உய்த்துவிடும் என்பது, பிறந்துவிடும், நின்றுவிடும், என்பனவைபோல, ஒருசொல். உய்த்துப்பின்கழியும் எனினும், அமையும். இருள், நரகம். அருமையிருள், ஆரிருளெனவிகாரப்பட்டுநின்றது.

௱௨௨. காக்கபொருளாவடக்கத்தையாக்கம்
அதனினூஉங்கில்லையுயிர்க்கு.

ப. எ-து-உயிர்கட்கடக்கத்தின்மிக்கசெல்வமில்லையாகலானவ்வடக்கத்தையுறுதிப்பொருளாகக்கொண்டழியாமற்காக்கவென்றவாறு.

வி. உயிரென்பது-சாதிபொருமை அஃதீண்டுமக்களுயிர்மேனின்றது அடக்கிப்பயன்கொள்வதவையேயாகலின்.

பு. (கா-கு) எ-இ-ள். உயிர்க்கு-உயிர்களுக்கு, அதனினூங்காக்கமில்லை-அந்த அடக்கத்தின்மிக்கசெல்வமில்லை, (ஆ

தலாலே) காக்கபொருளாவடக்கத்தை-அடக்கத்தை(உறுதிப்) பொருளாகக்கொண்டு (அழியாமலே) காக்கக்கடவது, எ-று.

வி. உயிர் என்றது, சாதி ஒருமை. அறிந்து அடங்கி அந்தப்பலனைக்கொள்வது அதுவாதலால், இங்கே உயிர் என்றது, மக்கள் உயிரையேகுறித்துநின்றது.

௱௨௩. செறிவறிந்துசீர்மைபயக்குமறிவறிந்
தாற்றினடங்கப்பெறின்.

ப. எது-அடஙகுதலே நமககறிவாவதெனறறிநதநெறியானெபொருளடஙகபபெறினவவடககநலலோராலறியபபடடவனுககுவிழுபபததைக கொடுககுமெனறவாறு.

வி. இலவாழவானுககடஙகுநெறியாவது மெயமுதலியவொனறுநதனவயததவாதல.

பு. (செறி-ன்) எ-இ-ள். அறிவறிந்து-(அடங்குவதேநமக்கு) ஞானமாவதென்று அறிந்து, ஆற்றின்-நெறியினாலே,

௱

௰௩. அதி. அடக்கமுடைமை.

அடங்கப்பெறின்-(ஒருவன்) அடங்கப்பெறுவானானால், செறிவு-(அந்த) அடக்கமானது, அறிந்து-(நல்லோர்களாலே) அறியப்பட்டு, சீர்மைபயக்கும்-(அவனுக்கு) சிறப்பைத்தரும், எ-று.

வி. கிரகஸ்தனுக்கு அடங்குநெறியாவது, மனவாக்குக் காயங்கள்தன்வசப்படுவது. இனிஇக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு.

அறிவறிந்து-அறிவினாலே (தனக்கு அறியவேண்டியவற்றை) அறிந்து, ஆற்றின்-(அந்தஅறிந்த) நெறிக்குத்தக, அடங்கப்பெறின் - (மனமொழிமெய்கள்) அடங்கப்பெறுவானானால், செறிவு-அந்தஅடக்கம், அறிந்து-(உயர்ந்தோரால்) அறியப்பட்டு, சீர்மைபயக்கும்-செல்வமுடைமையைத்தரும், எ-று.

இதற்கு, வி. ஆற்றின் என்றவிடத்தில்இன், சாரியையெனக்கொண்டு, கு உருபும், அதன்தகவுப்பொருளும், குறைந்துநின்றதெனக்கொள்க. சுட்டுக்கள், வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

௱௨௪. நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

ப. எது-இல்வாழ்க்கையாகிய தன்னெறியினின்று வேறுபடாது நின்றடங்கினவனுயர்ச்சி மலையினுமிகப்பெரிதென்றவாறு.

வி. திரியாதடங்குதல்-பொறிகளாற்புலன்களை நுகராநின்றேயடங்குதல்-மலையாகுபெயர்.

பு. (நிலை-து) எ-இ-ள். நிலையிற்றிரியாது-(தனக்குரிய இல்வாழ்க்கை) நிலையிலேநின்றுமாறுபடாமல், அடங்கியான்றோற்றம்-அடங்கினவனுடையஉயர்ச்சி, மலையினுமாணப்பெரிது-மலையின் உயர்ச்சியினுமிகப்பெரிதாம், எ-று.

வி. திரியாதடங்குதல், இந்திரியங்களால்நல்விடயங்களாகிய அநுபவங்களை அநுபவித்தேமனமொழிமெய்கள் அடங்குவது. மலை, பொருளாகுபெயர்.

௱௨௫. எல்லார்க்கு நன்றாம் பணிதல் அவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

ப. எது-பெருமிதமின்றியடங்குதலெல்லார்க்குமொப்பநன்றேயெனி

அமைவெலலாருளளுஞசெலவமுடையாரக்கே வேறொருசெலவமாஞசிறபபி னையுடைததெனறவாறு.

௰௩. அதி. அடக்கமுடைமை:

௱க

வி. பெருமிதததினைசசெயயுஙகலவியுஙகுடிபபிறபபுமுடையார அஃதின றியவைததமமானேயடஙகியவழிசசிறநதுகாட்டுமாகலிறசெலவாககேசெலவந தகைததெனறார-செலவததகைததெனறதுமெலிததுநினறது-பொதுவெனபா லாயுமுடனபட்டுச்சிறபபாதலகூறியவாறு - இவவைநதுபாட்டானுமபொ துவகையானடககததுசசிறபபுககூறபபட்டது.

பு. (எல்-து) எ-இ-ள். எல்லார்க்குநன்றாம்பணிதல்-(கரு வியாமல்) அடங்குகிறது எல்லார்க்கும் (பொதுப்பட) நன் மையாம், (ஆயினும்) அவருள்ளும்-அந்த எல்லாருள்ளும், செ ல்வர்க்கேசெல்வந்தகைத்து-செல்வமுடையவர்க்கே (அந்தஅ டக்கம்மேலுமொரு)செல்வச்சிறப்பினையுடையதாம், எ-று.

வி. கருவத்தையுண்டாக்குகின்றகல்வியும், உயர்குடிப்பி றப்பும், பொருளும், வீரமும், முதலாயின உடையவர், அந்த க்கருவமில்லாமலே, அவைதம்மாலே அடங்கினபோது, மே ன்மேலுஞ்சிறந்துகாட்டும், ஆதலால் சிறப்பினுள்ளும், பொ துப்படச்செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வத்த கைத்தென்பது, செல்வந்தகைத்து என்று, மெலித்தல்விகார மாய்நின்றது. எல்லார்க்குமெனப்பொதுவாக செல்வர்க்கே எனச்சிறப்பாகச்சொல்லியபடி.

உடன்பட்டுச்

இவையைந்து

பாட்டானும், அடக்கமுடைமையின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௨௬. ஒருமையுளாமைபோலைந்தடக்கலாற்றி
னெழுமையுமேமாப்புடைத்து.

ப. எ-து-ஆமைபோலொருவனொருபிறப்பின்கண் பொறிகளையுமடக்கவல்லனாயினவ்வடக்கமவனுக்கெழுபிறப்பின்கண்ணுமரணாதலையுடைத்தென்றவாறு.

வி. ஆமையைந்துறுப்பினையுமிடர்புகுதாமலடக்குமாறுபோலவிவனுமைம்பொறிகளையும்பாவம்புகாமலடக்கவேண்டுமென்பாராமைபோலென்றார்- ஒருமைக்கட்செய்தவினையின்பயனெழுமைதோறுந்தொடருமென்பதிதனானறிக- இதனான்மெய்யடக்கங்கூறப்பட்டது.

பு. (ஒரு-து) எ-இ-ள். ஒருமையுள்-ஒருபிறப்பிலே, ஆமைபோல-ஆமை (ஐந்து உறுப்புக்களையும்விக்கினம்வாராமல் அடக்குவது) போல, ஐந்தடக்கலாற்றின்-(ஒருவன்) ஐம்புலன்களையும் (பாவம்வாராமல்) அடக்கவல்லவனானால், (அந்தவல்லமை அவனுக்கு) எழுமையுமேமாப்புடைத்து-எழுவகைப்பிறப்பிலும் இன்பமுடைத்தாம், எ-று.

௱௨ ௰௩. அதி. அடக்கமுடைமை.

வி. விக்கினம்வாராமல் என்பது, உபமானத்திலே இசை

யெச்சமாகக்குறைந்துநின்றதினாலே, உபமேயத்திலும்பாவம் வாராமலென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. பொறிபுலன்களிரண்டு ங்காரணகாரியமாதலால், இரண்டையும் அடக்கவேண்டுமெ ன்பார், பொருட்பட ஐந்தடக்கலாற்றின் என்றார். ஆமை ஐந்துறுப்புகளையும்விக்கினம்வாராமல் அடக்குதல்போலப் புலன்களைப்பாவம்வாராமல் அடக்கினாலின்பமாமென்பதற்கு,

உ-ம்.

ஆமைதன்னுறுப்போரைந்துந்தன்னுளேயடக்கும்போற்,
றீமைசெய்புலன்களைந்துந்தன்னுள்ளேசெறியச்சேர்த்தின்,
வாய்மையுண்மிகழுமென்னைவழுத்தவும்படநின்றமேனற்,
றூய்மைசெய்தவர்களுஞ்சொல்லுவதவன்றன்சொல்லே,

எனக்காண்க. ஒருவனொருபிறப்பிலேசெய்தவினைப்பயனெழுவகைப்பட்டசன்மந்தோறுந்தொடருமென்பதுகருத்து. இதினாலே, சரீர அடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱உஎ. யாகாவாராயினுநாகாக்ககாவாக்காற் சோகாப்பர்சொல்லிழுக்குப்பட்டு.

ப. எது -தமமாறகாககபபடுவனவெலலாவறறையுஙகாககமாடடாராயினுநாவொனறனையுஙகாககவதனைககாவாராயிறசொறகுறறததினகடபடடுதனாமெதுனபுறுவொனறவாறு.

வி. யாவெனபதஃறிணைபபனமைவினாபபெயர் அஃறிணையுமமைபுணாசசிவிகாரம-முறறுமமைவிகாரததாறறொககது-சொறகுறறஞசொலவினக

டோனஅகுறம-அலலாபபாசெமமாபபரெனபனபோல சசோகாபபரெ னபதொருசொல.

ப. (யா-ு) எ-இ-ள். யாகாவாராயினும்-(தம்மாலேகாக்கவேண்டிய) எல்லாவற்றையுங்காக்கமாட்டாராயினும், நாகாக்க-நாவு ஒன்றையுங்காக்க, காவாக்கால்-(அதைக்) காக்காவிட்டால், சொல்லிழுக்குப்பட்டு-சொற்குற்றத்தில் அகப்பட்டு, சோகாப்பர்-துன்பப்படுவார், எ-று.

வி. யாஎன்பது அஃறிணைப்பன்மைவினாப்பெயர்; அது இங்கே, ஒன்றுங்குறையாமை என்பதுபட, உம்மைகுறைந்துநின்றது. செம்மை, ஏமம், என்னும்பண்புப்பெயர், செம்

௰௩. அதி. அடக்கமுடைமை.

௱௬ மையாதல், ஏமமாதல்,

என்னும்பொருட்டாய்த்தொழிற்பெயராங்கால், செம்மாப்பு, ஏமாப்பு, எனநிற்பதுபோலச், சோகம், என்னும்பண்புப்பெயர்தொழிற்பெயராங்கால், சோகாப்பு, எனநிற்கும். இவை ஏவல்வினையாங்கால், செம்மா, ஏமா, சோகா, எனநிற்கும். இவ்வாறே, முக்காலமுற்றுவினைகளின்

பகுதியாய்நின்று,செம்மாந்தார்,ஏமாந்தார், சோகாத்தார்,செம்மாக்கின்றார்,ஏமாக்கின்றார்,சோகாக்கின்றார்,செம்மாப்பார், ஏமாப்பார், சோகாப்பார், எனவரும். இவற்றுடன்,அர்விகுதி எதிர்காலத்திற்கேயுரித்தாய்ச், செம்மாப்பர், ஏமாப்பர், சோகாப்பர், எனவரும். செம்மை, நேர்மை. ஏமம், இன்பம். சோகம், துன்பம். எனக்காண்க.

௩உ௮. ஒன்றானுந்தீச்சொற்பொருட்பயனுண்டாயி னன்றுகாதாகிவிடும்.

ப. எ-து-தியவாகியசொறகளினபொருளாற பிறாககுவருநதுனபமொன றாயினுமொருவனபககதுணடாவதாயினவனுககு பபிறவறறகளாலுணடான நனமைதீதாயவிடுமெனறவாறு.

வி. தீயசொலலாவன-இவருபபகருமபொயகுறளைகடுஞசொலலெனபன - ஒருவனலலவாகசசொலலுஞசொறகளினகணணேயொனறாயினுநதீசசொறபடுமபொருளினபயனபிறாககுணடாவதாயினெனறுரைபபாருமுளர்.

பு. (ஒன்-ம்) எ-இ-ள். ஒன்றானும்-ஒன்றாயினும், தீச்சொற்பொருட்பயன்-தீயசொல்லின் பொருளால்வரும்பயன் (ஆகிய துன்பம்,) உண்டாயின-(ஒருவனிடத்து)உண்டாமானால், நன்று-(அவனுக்குமற்றத்தருமங்களாலேவந்த) நன்மை, ஆகாதாகிவிடும்-தீமையாயவிடும், எ-று.

வி. தீச்சொல்லாவன, பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், என்பவை. ஒருவன், நல்லவையாகச்சொல்லுஞ்சொற்களிலே ஒன்றானுந்தீச்சொற்படும்பொருளின்பயன்பிறர்க்கு உண்டாவதானால், என்றுசொல்வாரும் உண்டு.

இனி, இதற்குப்பிறன்கோட்கூறலாய்ப்பிற்கூறியவுரையே சிறந்துகாட்டிற்றப்போலும், ஒருவன்நல்லவையாகச்சொல்

ஐஞ்சொற்களிலேஒன்றனுந்தீயசொல்லின்பொருளால்வரு
ம்பிரயோசனமானது உண்டானுல்மேலேசொல்லியசொற்களா
ல்வந்தநன்மைமுழுதுந்தீதாகிவிடும், எ-று.

ராசு ௰௩. அதி. அடக்கமுடைமை.

இதற்கு, வி.

இதுவழக்கிடஞ்செய்யுளிடமென்று மிரண்
டிடத்துமேற்கும்.

வழக்கிடத்துப், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல்
பயனில்சொல்,

என்னுஞ்சொற்பொருளால்வருவன. இவற்றால்
நன்மைதீதாகிவிடுதலாவது, ஒருவனுள்ளவளாயு
ம்மெய்சொல்லி யொருதரம்பொ
ய்சொல்லுவானுனும், ஒருவன்தன்குற்றத்
தையே உள்ளளவுமாராய்ந்து உரைத்து
ஒருதரம்பிறன்குற்

றத்தை எண்ணி அவன்புறத்துச்சொல்லுவானயினும், இன்சொ
ல்லேயேசொல்லி யொருதரம் கடுஞ்சொல்லைச்சொல்லுவானு,
யினும், பெரும்பயனுடையசொற்களையே சொல்லியொரு
தரம்பயனில்லாதசொல்லைச்சொல்லுவானுனும், முன்பெற்
றநன்மைஇழந்துதீயோனென்றெண்ணநிற்பது. இனிச்செய்

யுளிடத்துத் தீச்சொற்பொருட்பயனாவன, எழுத்தானந்தஞ் சொல்லானந்தம்பொருளானந்தமுதலியவும், பொருத்தவியலு ள்விலக்கியனவும், அணியியலுட்பிரிபொருட்சொற்றொடர்முத லியவாகச்சொல்லிய பதினைந்தும்பிறவுமாமெனக்காண்க. அவையெல்லாம்இங்கேசொன்னால், விரியும். ஒன்றாயினுமென்பது, ஒன்றானுமெனவிகாரப்பட்டு நின்றது. தீச்சொற்பொருட் பயன், தீமை.

௱உகூ. தீயினாற்சுட்டபுண்ணுள்ளாறுமாறாதே
நாவினாற்சுட்டவடு.

ப. எ-து-ஒருவனையொருவனதீயினறசுடடபுணமெயக்கட்கிடப்பினு முளளததினகணஅபபொழுதேயாறுமவவாறனறிவெவவுரையுடையநாவினற சுடட வடு வதனகணஎஞ்ஞான்றுமாறாதெனறவாறு.

வி. ஆறிபபோதலாறதீயினறசுடடதனைபபுணனெனறுமாறாமையினு நாவினறசுடடதனைவடுவெனறுங்கூறினார். தீயுமவெவவுரையுஞ்சுடுதறறொழிலா னொக்குமாறுமையாறதீயினைவெவவுரைகொடிதெனபதுபோதாவினிதகுறிபபா னவநதவேறறுமையலஙகாரம-இவைமூனறுபாட்டானுமொழியடக்கங்கூறப படடது.

பு. (தீ-டு) எ-இ-ள். தீயினாற்சுட்டபுண்-(ஒருவனையொருவன்) நெருப்பினாலேசுட்டபுண்ணானது, உள்ளாறும்-(சரீரத்தி லேகாணப்பட்டிருந்தாலும்) மனத்தினிடத்திலே (அப்பொழுதே) ஆறிப்போம், (அப்படிச்சில்லாமல்) நாவினாற்சுட்டவ டு-(கொடுஞ்சொல்லையுடைய) நாவினாலே (ஒருவன்) சுட்டவ

டுவானது(காயமானது,) ஆறுது-(அந்தமனத்தினிடத்தும்எப்பொழுதும்) ஆறுதாம், எ-று.

வி. ஆறிப்போவதினுலேதீயினூர்சுட்டதைப்புண்ணென்றும், ஆறுதஇினுலேநாவினூர்சுட்டதை வடுவென்றுஞ், சொன்னூர். தீயுங்கொடுஞ்சொல்லுஞ்சுடுகிறதொழிலினுலேயொக்கும் பின்பு, ஆறுமையினுலேதீயினுக்கொடுஞ்சொல் அதிகமெனவருதலால், இதுகுறிப்பினுலே ஒப்புடையிருபொருள் வேற்றுமைபடவந்தவேற்றுமையென்னும்அலங்காரம், இவைமூன்றுபாட்டாலும் சொல்லடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௩௰. கதங்காத்துக்கற்றடங்கலாற்றுவான்செவ்வி
யறம்பார்க்குமாற்றினுழைந்து.

ப. எது-மனத்தினகணவெகுளிதோனருமறகாததுககலவியுடையனாய் அடஙகுதலைவலலவனதுசெவவியையறககடவுளபாாததுநுமவனையடையுநெறியிலகணினறெனறவாறு.

வி. அடஙகுதலமனமபுறததுபபோவாதறததினகணணேநிறறல-செவவி-தனனுழைசசெனறகேறறமனமொழிமெயகளினியலபுககாலம-இனிபபெறறியானையறநதானேசெனறடையுமெனபதாம-இதனானமனவடககஙகூறபபடடது.

பு. (கத-து) எ-இ-ள். கதங்காத்து-(மனசிலே) கோபம் (உண்டாகாமல்) பாதுகாத்து, கற்றடங்கலாற்றுவான்-(எல்லா நூல்களையும்) படித்து (மன)அடக்கத்தைச்செய்வானுடைய, செவ்வி-சமையத்தை, அறம்பார்க்கும்-தருமமாகிய (தெய்வம்) பார்த்துநிற்கும், ஆற்றினுழைந்து-(அவனை அடைகிறதுக்கேற்ற) வழியிலேபுகுந்து, எ-று.

வி. மன அடக்கஞ்செய்தலாவது, மனம்புறத்திலேசெல்லாமல், தேவபத்தியோகஞானநெறிகளிலேநின்றொடுங்கியிருக்கப்பண்ணுதல். உம்.

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ்சித்தியெல்லாம்பெற்றாலும்,
மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயேன்பராபரமே, எனக்காண்க.

சமையம், தன்குறைபாடு சொல்லுதற்கேற்றமனமுஞ்சொல்லுமுகமும் இனிமையானவனாயிருக்கின்றகாலம். இந்தக்குணமுடையவனைத்தருமந்தானேசென்று அடையுமென்பது, கருத்து. இதினாலே, மனஅடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

4

ளீ

௰௪. அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

௰௪. அதிகாரம்.

ஒழுக்கமுடைமை.

ப-ம. ஒழுக்கமுடைமை-அஃதாவது - தத்தமவருணத்திற்குநிலைக்கு ஓதப்பட்டவொழுக்கத்தினையுடையராதல் - இதுமெய்முதலியவடங்கினார்க்கல்லதுமுடியாதாகலின் அடக்கமுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (ஒழு-மை) அதாவது, தங்கள் தங்கள் சாதிகளுக்கும் அந்தந்தச்சாதிகள் நிற்கவேண்டிய நிலைகளுக்குஞ்சொல்லப்பட்ட ஒழுக்க நடைகளையுடையவராவதைச்சொல்வது. இது மனமொழிமெய்கள் அடங்கினவருக்கல்லதுமுடியாதாதலால், அடக்கமுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௩௧. ஒழுக்கம்விழுப்பந்தரலானொழுக்க
முயிரினுமோம்பப்படும்.

ப. எ-து-ஒழுககமெலலாாககுஞசிறபபினைததருதலானவவொழுககமு
யிரினுமபாதுகாககபபடுமெனறவாறு.

வி. உயாநதாாககுமிழிநதாாககுமொபபவிழுபபநதருதலிறபொது
படககூறிஞா-கடடுவருவிககபபடடது -அதனைலனமவிழுபபநதருவதா
யதொழுககமெனபதுபெறறும -உயிரெலலாபபொருளினுஞசிறநததாயினு
மொழுககமபோலவிழுபபநதாாரமையினுயிரினுமோமபபபடுமெனறா.

பு. (ஒழு-ம்) எ-இ-ள். ஒழுக்கம்விழுப்பந்தரலால்-ஒழுக்கமானது (எல்லார்க்குஞ்) சிறப்பைத்தருவதினாலே, ஒழுக்கமுயிரினுமோம்பப்படும்-அந்த ஒழுக்கமானது (ஒருவனுடைய) உயிரைப்பார்க்கிலும்பாதுகாக்கப்படும், எறு.

வி. உயர்ந்தார்க்குமிழிந்தார்க்குஞ்சமமாகச்சிறப்பைத்தருவதினாலே,இன்னார்க்கென்றாது பொதுப்படச்சொன்னார். அவ்வொழுக்கமெனச்சுட்டு இடைச்சொல், வருவிக்கப்பட்டது. இதினாலேசிறப்பைத்தருவது, ஒழுக்கமென்பதுபெற்றோம். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ்சிறந்ததானாலும், ஒழுக்கத்தைப்போலேசிறப்பைத்தராததினாலே, அதைஉயிரினுமோம்பப்படுமென்றார்.

௱௩௨. அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

௱௫

௱௩௨.

பரிந்தோம்பிக்காக்கவொழுக்கந்தெரிந்தோம்பித்
தேரினுமஃதே துணை.

ப. எ-து-ஒழுககததினையொனறாலுமழிவுபடாமறபேணிவருநதியுஙகாககவறஙகளபலவறறையு மாராயநதவறறுளிருமைககுந துணையாவதியாதெனறுமனததையொருககிததேரநதாலுந துணையாயமுடிவதவவொழுககமேயாகலானெனறவாறு.

வி. பரிநதுமெனனுமுறறும்மைவிகாரததாறறொககது-இவையிரணடாலுமொழுககததது சிறபபுககூறபபடடது.

பு. (பரி-ணை) எ-இ-ள்.

தெரிந்து-(பலதருமங்களையும்) ஆராய்ந்து, ஓம்பி-(அந்தத்தருமங்களுள் இம்மைமறுமையிரண்டுக்குந்துணையாவது எது என்றுமனத்தைஅடக்கிப்) பாதுகாத்து, தேரினும்-தெளிந்தாலும், அஃதே துணை-அந்த ஒழுக்கமேதுணையாவது, (ஆதலால்) ஒழுக்கம்-ஆசாரத்தை, பரிந்து-(ஒன்றினுலுங்கெடாமல்) வருந்தப்பட்டும், ஓம்பி-பாதுகாத்து, காக்க-காவல்செய்க, எ-று.

வி. தெரிந்தோம்பித்தெரினுமென்றதினுலே, செயப்படுபொருளும், வினைப்பெயரும், வருவிக்கப்பட்டன. காவலுட்பட்டவர்துன்பப்பட்டுமெலியக் காவல்செய்தலுமுண்டாதலால், அதைநீக்குதற்பொருட்டு, ஓம்பிக்காக்கவென்றார். பரிந்து என்ற இடத்தில், உம்மைகுறைந்துநின்றது. அது, வருந்

றி ஓம்புதல், வருந்தாது ஓம்புதல், என்னுமிரண்டினுள்ளே, வருந்தியுமோம்புகவென்றலின், எதிராது தழுவிநின்றவெச்சஉம்மை. இவையிரண்டுபாட்டாலும் ஒழுக்கத்தின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௩௩.

ஒழுக்கமுடைமைகுடிமையிழுக்க
மிழிந்தபிறப்பாய்விடும்.

ப. எது-எல்லாககுலத்தும தமவருணத்திற்கேற்றவொழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம அவவொழுக்கத்திற்றவறுதலவருணத்திற்குத்தாழ்ந்தவருணமாய விடுமென்றவாறு.

வி. பிறந்தவருணத்துயர்ந்தகுலத்தாராயினுமொழுக்கமுடையராக வயாகுலத்தாராவராகவிற்குடிமையாமென்று முயர்ந்தவருணத்துப பிறந்தாராயினுமொழுக்கத்திற்றவறிற்றாழ்ந்தவருணத்தாராவராகவிழிந்தபிறப்பாயவிடுமென்றுங்கூறியவாறு - உளவழிப்படுகுணத்தினுமிலவழிப்படுகுற்றம

௱அ ௰௪. அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

யெளிதென்றவாறு—பய

னிலைபெறினன்றியெய்துதலி னவ்விளைவுபற்றியவேறு

வாகியவினைகளேபயனாகச்சொல்லப்பட்டன.

ப. (ஓ-ம்) எ-இ-ள். ஒழுக்கமுடைமைகுடிமை-(எல்லா ர்க்குந் தங்கள் தங்கள்வருணத்திற்கு ஏற்ற) ஆசாரத்தையுடைய ராகுந்தன்மையேகுலமுடையராகுந்தன்மையாம், இழுக்கம்-(அந்த ஒழுக்கத்திலே)தவறுகிறது, இழிந்தபிறப்பாய்விடும்-(பிறந்தகுலத்திலேநின்றும்) தாழ்ந்தகுலமாய்விடும், எ-று.

வி. இழிந்தகுலத்தாராணலும் ஒழுக்கமுடையவராணல், அதிலேநின்றும் உயர்ந்தகுலத்தாராவராதலாலே, குடிமையா மென்றும்; உயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்தாராணலும், ஒழுக்கத்தி லேதவறினல், தாழ்ந்தகுலத்தாராவராதலால், இழிந்தபிறப் பாய்விடுமென்றுஞ்சொன்னூர். ஒழுக்கம் உண்டானபோது உண்டாகுங்குணத்தைக்காட்டிலும், அதுஇல்லாதபோதுஉண் டாகுங்குற்றம்பெரிதென்பதாம். பிரயோசனம் இடைவிடா மல் உண்டாதலாலே, அந்தவினைவுநோக்கி ஒழுக்கம் உண்டா கிறதும் இல்லையாகிறதுமாகியவினைகளே, குடிமை,இழிந் தபிறப்பு, என்னும்பயனாகச்சொல்லப்பட்டன. பிறப்பு,ஆகு பெயர். இனி இந்தக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு.

இழுக்க மிழிந்தபிறப்பாய்விடுமாதலால் ஒழுக்கமுடை மையே குடிமை எனமுடித்து, உயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்தாரா யினும் அந்தக்குலத்துக்குஉரியஒழுக்கத்தைக்கைவிட்டால்அதி னலே உடனேதாழ்ந்தகுலத்தாராவதுநிச்சயமாதலால், அந்த நிச்சயந்தோன்ற, ஒழுக்கமுடைமையேகுடிமையென்றூர்என நிதேற்ற ஏகாரம்வருவித்துப்பொருளுரைத்துக்கொள்க.

ருகூ.

மறப்பினுமோத்துக்கொளலாகும்பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங்குன்றக்கெடும்.

ப.

எது-கறறவேததநினைமறநதாலுயினுமவவருணைகெடாளை மயிதபி

னை னுமஃதோதிகொளலாமநதணருயாநதவருணநதனெ ஒழுக்கமகுறைநத

கெடுமெனறவாறு.

வி. மறநதவழியிழிகுலததாரு

மாகவினமறககலாகாதெனனுமகருத

தானமறபபினுமெனறா-சிறபபுடையவருணநதிறகுமொழியவேயேனையவரு ணைகடகுமகொளளபபடும.

ய௪. அதி. ஒழுக்கமுடைமை. ருகூ

வி. (மற-ம்)

எ-இ-ள். ஓத்து-(கற்ற) வேதத்தை, மறப் பினும்-மறந்துபோனாலும், கொளலாகும்-(அந்தவருணங்கெ டாதபடியாலேபின்னும் அதை) கற்றுக்கொள்ளலாம், பார்ப்பா ன்பிறப்பு-பிராமணன் குலமானது, ஒழுக்கங்குன்ற-(அவனு டைய)ஆசாரங்குறைந்தால், கெடும்-கெட்டுப்போம், எ-று.

வி. மறந்தபோதுதாழ்ந்தகுலத்தாருவாறுதலால், மற க்கலாகாதென்னுங்கருத்தைக்கொண்டு,

மறப்பினுமென்றார்.

சிறந்தவருணத்துக்குச்சொல்லவே,
மற்றவருணங்களும், ஒழு
க்கங்குன்றக்கெடுமென்பதுத
ானேபெறப்படும்.

௱௩௫. அழுக்காறுடையான்கணுக்கம்போன்றில்லை
யொழுக்கமிலான்கணுயர்வு.

ப. எ-து-அழுக்காறுடையானமாட்டாககமிலலாதாறபோலவொழுக
கமிலலாதவனமாட்டுமுயாச்சிபிலலையெனறவாறு.

வி. உவமையாலொழுககமிலலாதவனசுறறததிறகுமுயாசசியிலலையெ
னபதுபெறறும-எனனை-கொடுபபதழுககறுபபானசுறறமு நலகூடதவின-உய
ாவுஉயாகுலமாதல.

பு. (அழு-வு)

எ-இ-ள். அழுக்காறுடையான்கண்-பொரு
மையுடையவனிடத்திலே, ஆக்கம்போன்று-செல்வம் (இல்லா
தது) போல, ஒழுக்கமிலான்கண்-ஆசாரமில்லாதவனிடத்திலு
ம், இல்லையுயர்வு-உயர்ச்சியில்லை, எ-று.

வி. கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்சுற்றமுடுப்பதூஉமுண்ப
தூஉமின்றிக்கெடுமென்பார் ஆதலால், பொறுமையுடையவன்
சுற்றத்திற்குஞ்செல்வமில்லாததுபோல, ஒழுக்கமில்லாதவன்
சுற்றத்திற்கும் உயர்வில்லையென்பது, உவமையாற்பெற்றே

ம். உயர்வு, உயர்குலமாவது.
ருகூ.

ஒழுக்கத்தினொல்காருரவோரிழுக்கத்தி
னேதம்படுபாக்கறிந்து.

ப. ஏது-செய்தற்கருமைநோக்கிபொழுக்கத்தாற்சுருங்கார்-மனவலி யுடையாரவ்வி ழுக்கத்தாற்றமக்கிழிகுலமாகிய குற்றமுண்டாமாற்றையறிந் தெனறவாறு.

வி. ஒழுக்கத்திறக்குக்கமதனையுடையார்மேலேற்றப்பட்டது-கொண் டவிரதமவிடாமையபறிபுரவோரென்றார்.

ரு௰ ௰௪. அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

பு. (ஒரு-து)

எ-இ-ள். இழுக்கத்தின்-(ஒழுக்கந்) தவறு கிறதினுலே, ஏதம்-(தனக்குஇழிகுலமாகிய)குற்றமானது, பு டுபாக்கு-உண்டாக, அறிந்து-தெரிந்துகொண்டு, ஒழுக்கத்தி ன்-(செய்வதற்கு அருமையென்றுநினைந்து) ஆசாரத்திலே, ஒல்காரர்-தளரார், உரவோர்-அறிவுடையார், எ-று.

வி. ஒழுக்கத்தினதுதளர்தலை, அதனையுடையவர்மேலே
ற்றப்பட்டது. அழிவினுற்கொண்டவிரதம்விடாததைக்குறித்

து, உரவோர் என்றார். என்னெனில்,

பழியஞ்சான்வாழும்பசுவுமழிவின்றிக்
கொண்டவருந்தவம்விட்டானுங்கொண்டிருந்த
இல்லஞ்சிவாழுமெருதுமிவர்மூவர்
நெல்லுண்டநெஞ்சிற்கோர்நோய், எனக்கொண்டவிர

தத்தையழிவின்றிவிட்டவனேயிகழப்படுதலாற்காண்க. ஒல்கல்; தளர்தல், குழைதல். படுபாக்கு என்றதிற்பாக்கு என்பது வினையெச்சவிகுதி. வான்பான்பாக்கினவினையெச்சம்பிற, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. அறிந்து என்னும்வினையெச்சமிங்கே, காரணப்பொருட்டாய், அறிந்ததினாலேயெனநின்று, ஒல்கார் என்னும், தெரிநிலைஎதிர்மறைமுற்றுவினைகொண்டுமுடிந்தது.

௱௩௭. ஒழுக்கத்தினெய் துவர்மேன்மையிழுக்கத்தி
னெய் துவரெய் தாப்பழி.

ப. இ-ள்-எல்லாருமொழுக்கத்தானேமேம்பாட்டையெய்துவர்; அதனினிழுக்குதலானேதாமெய்துதற்குரித்தல்லாதபழியையெய்துவரென்றவாறு.

வி. பகைபற்றிப்படாப்பழி கூறியவழியதனையுமிழுக்கம்பற்றியுலகமடுக்குமென்பதுகொள்ளுமாகலினெய்தாப்பழியெய்துவரென்றார்- இவையிரண்டானுமொழுக்கமுளவழிப்படுங்குணமுமில்வழிப்படுங்குற்றமுங்கூறப்பட்டன.

பு. (ஒழு-பழி) எ-இ-ள். ஒழுக்கத்தின்-(யாவரும்) ஆசாரத்தினாலே, எய்துவர்மேன்மை-மேலாந்தன்மையைப்பொருந்துவார், இழுக்கத்தின்-(அதிலே) தவறுதலாலே, எய்தாப்பழி-(தாம்) பொருந்துதற்கு (உரிமை) யில்லாதநிந்தையை, எய்துவர்-பொருந்துவார், எ-று.

ம௪. அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

௱ம௪

வி.

ஒழுக்கத்திலேதவறினவனைப்பகையினாலே ஒருவன் அடாநிந்தைசொல்வானானால், அதுவும் அவனுக்குஅடுக்குமென்று உலகஞ்சொல்லுமாதலால், எய்தாப்பழியெய்துவரொன்றார். இவைகளையந்துபாட்டாலும் ஆசாரமுண்டானபோதுஉண்டாகுங்குணமும், இல்லாதபோது உண்டாகுங்குற்றமுஞ், சொல்லப்பட்டன.

௱௬அ.

நன்றிக்குவித்தாகுநல்லொழுக்கந்தீயொழுக்க
மென்றுமிடும்பைதரும்.

ப. எ-து-ஒருவனுககுநலலவொழுககமறததிறகுககாரணமாயிருமையி லுமினபமபயககுநதியவொழுககமபாவததிறகுககாரணமாயிருமையிலுநது னபமபயககுமெனறவாறு.

வி. நனறிககுவிததாகுமெனபதனுறதீய வொழுககமபாவததிறககுக காரணமாதலுமிடுமபைதருமெனபதனுனலலொழுககமினபநதருதலுமபெற றுமி-ஒனறினறேய வறறைமுடிககுமாகலின இதிலுறபின விவவுகூறபபட்டது.

பு. (நன்-ம்) எ-இ-ள். நல்லொழுக்கம்-(ஒருவனுக்கு)நல் ஆசாரமானது, நன்றிக்கு-தருமத்துக்கு, வித்தாகும்-(காரணமாகிய) விதையாகி (இம்மைமறுமையிரண்டிலும்இன்பம்விளைக்கும்,) தீயொழுக்கம்-பொல்லாதநடையானது,(பாவத்திற்குக்காரணமாகியவிதையாகி) என்றும்-(இம்மைமறுமையிரண்டிடத்தில்)எப்போதும், இடும்பைதரும்-துன்பம்விளைக்கும், எ-று.

வி. வித்தாகுமென்றதினாலே,விளைத்தல்களும்; நல்லொழுக்கம்நன்றிக்குவித்தாகுமென்றதினாலே, தீயொழுக்கம்பாவத்திற்குவித்தாகும்என்பதும்; தீயொழுக்கமிடும்பைதருமென்றதினாலே, நல்லொழுக்கம் இன்பந்தரும் என்பதும்; என்

றும் என்றதினாலே, இம்மைமறுமையிரண்டிடத்தும்என்பது
ம்; பெறப்பட்டன. வித்து நிலத்திலேயூன்றப்பட்டதுபோல,
இந்த இரண்டு ஒழுக்கங்களும் ஒன்று ஒருவனிடத்திலேநிலைத்
திருக்குமானாற்பின்புதன்பயனாகியஇன்பத்தையானுலுந்துன்
பத்தையானுலுந்தருவது நிச்சயமாதலால், அதைவித்தென்ற
து, எது உருவகவலங்காரம். இதினாலேபின்விளைவு, சொல்லப்
பட்டது.

௱௰௨ ௰௪. அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

௱௩௯. ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும்வாயாற்சொலல்.

ப. எது-மறநதுநதீயசொறகளைததம வாயாறசொலலுந தொழிலக ளொழுககமுடையவாககுமுடியாவெனறவாறு.

வி. தீயசொறகளாவன பிறாககுததீஙகுபயககுமபொயமுதலியவுமவரு ணசசிறகுரியவலலனவுமாம அவறறதுபனமையாறசொலலுநதொழிலபலவா யின-சொலசாதிபொருமை-சொலலெனவேயமைநதிருகக வாயாலெனவேண டா துகூறினா நலலசொறகளைபபினறதென நதாமவேணடியதனைசிறபபு முடி நததறகு-இதனைவடநூலாா தாறபாியமெனப.

பு. (ஒழு-ல்) எ-இ-ள் வழுக்கியும்-மறந்தும் தீய-தீமை யையுடைய (சொற்களை,) வாயாற்சொல-(தம்) வாயினாலே சொல்லுந் தொழில்கள், ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லா-நல் லொழுக்கமுடையார்க்குக்கூடாதவை, எ-று.

வி. தீயசொற்களாவன, பிறருக்குத்தீங்குதரும் பொய் முதலானவையுங், குலத்திற்குத்தகாதவையுமாம். அவைபலவா தலாலே, சொல்லுந்தொழில்களும்பலவாயின. சொல், என்

பது, குறைந்துநின்றது. அது, சாதியொருமை. சொல்லெனவே அமைந்திருக்க, வாயாற்சொல்லெனவேண்டாது சொன்னது, தீயசொற் பழக்கமில்லாதவாய் என்று, அதனைச்சிறப்பித்தற்கு, எனக்கொள்க. இதை, வடநூலார் தாற்பரியமென்பார். நினைத்துச்சொல்லுதலுங்கூடாது என்றதைத்தழுவிநின்றதினுலே, வழுக்கியும் என்ற உம்மை, இறந்ததுதழுவிய எச்சவும்மை. ஒழுக்கமுடையவர்மறந்துசொல்லினும் பிறர்க்குநன்மை தருஞ்சொற்களையேசொல்லுவரென்பதுகருத்து இதினுலே ஒழுக்கமுடையவர்பேசுந்திறஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௪௰.

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார்.

ப. எ-து- உலகத்தோடு பொருந்த வொழுகுதலைக் கல்லாதார் பல நூல்களை யுங் கற்றாராயினு மறிவிலாதாரென்றவாறு.

வி. உலகத்தோடு பொருந்த வொழுகுதலாவது உயர்ந்தோர் பலரு மொழுகியவாற்றா லொழுகுதல் - அந்நூல் சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற் கேலாதனவொழிந்து செல்லாதவற்றுள்ளே சான்றோர் கொண்டு வருதலானவையு மடங்குகவுலகத்தோ டொட்டவென்றாக கல்விக்குப் பயனறிவு மறிவிற்குப் பயனொழுக்கமுமாகலினவ

௰௫. அதி. பிறனில்விழையாமை.

௱௪௧

னில்லாக்காதலித்தவனாயிற்கட்சென்று நின்றாரைப்போ
லப்பேதையாரில்
லையென்றவாறு.

வி. அறத்தின்கட்பட்டலை
மயின் அறன்கடையென்றா-அறன்கடைநி
ன்றபெண்வழிச்செல்வாரையுமவரைவிளம்பரொடெழிநுலம
களிரொடுகூடி
யின்புகர்வாரையுமபோலவறமும்
பொருளுமிழந்தவேயன்றிப்பிறன்கடைநி
ன்றாரசசத்தாற்று
காநியவின்பமுமிழக்கன்றாகவிறபேதையாரிலலெனறா
எனவேயின்பமுமிலலையெனபதுபெறப்பட்டது.

பு. (அற-ல்) எ-இ-ள்.
அறன்கடைநின்றாருள்எல்லாம்—
(காமங்காரணமாகப்) பாவத்திலேநிற்கின்ற
வல்லாருள்ளும்,
பிறன்கடைநின்றாரில்-பிறன் (இல்லாளைவிரும்பி
அவனுடைய
வீட்டின்)
தலைக்கடையிலே(சென்று)நின்றவரைப்போல,
பே
தையாரில்-அறிவில்லாதவர் இல்லை, எறு.

வி. அறத்தி
ேலநீக்கப்பட்டு அறின்பின்னிற்பது, பாவமா
தலால் அதை,
அறன்கடையென்றார். பாவத்திலேநின்ற (பெ
ண்போனவழியிலேபோவாராகிய) பெண்
வழிச்செல்வாரையும், வேசியரோடும்
தாழ்ந்தகுலப்பெண்களோடுங்கூடி இன்பத்
தை அநுபவிப்பவரையும், போல
அறமும்பொருளும் இழந்
துபோவதுமல்லாமல், பிறன்கடைநின்றவர்,
அச்சத்திலே
தாம்நினைத்த இன்பமும் இழந்துபோவாராதலாலே, பிறன்க
டைநின்றாரிற்பேதையாரில் என்றார். எனவேபிறன்கடைநின்ற
வர்க்கு, அறம்பொருள் இன்பங்கள்மூன்றும் இல்லையென்ப
து, பெறப்பட்டது.

௱௪௩. விளிந்தாரின்வேறல்லர்மன்றதெளிந்தாரிற்
றீமைபுரிந்தொழுகுவார்.

ப. எது-தமமைபபுற நாரிலலாளகணணே பாவஞசெயதலவிருமபி
யொழுகுவாருயிருடையரே னுமிறநதாரேயாவரென றவாறு.

வி. அறமபொருளினபஙகளினபயனெயதாமையின
விளிநதாரினவேற
லலரென றுமவாதீமைபுரிநதொழுநவதிலஅடையவாறுதெளிவுபுறறியாகவிற
றெளிநதாரிலலெனறுஙகூறிஞா.

பு. (விளி-ர்) எ-இ-ள். தெளிந்தார்-(கம்மைச்)சந்தேகப் படாதவருடைய, இர்நீமைபுரிந்து-மனைவியிடத்திலேயாவஞ் செய்வதைவிரும்பி,ஒழுகுவார்-நடப்பவர், (உயிருள்ளவராலு ம்) விளிந்தாரின்-இறந்தவரில்நின்றும், மன்ற-நிச்சயமாகவே, வேறல்லர்-வேறுபாடு உடையவரல்லர், எ-று.

௧௫. அதி. பிறனில்விழையாமை. ௱௰௧

வொழுகுதலைககலலாத ராயபலக்றறுமறிவிலா

ரொறுகூறிரு-ஒழுகுதலைகக
றற ல ாவ திடிப படுதவ-இவைபி

ரணபொடடாலுஞ்சொலலாலுஞ்செயலாலும
வருமொழுக கஙகெ லல ாமெ ருவ ாறகுறெ நந த ாக

கூறபபடடன.

பு. (உல-ர்) எ-இ-ள்.
உலகத்தோடொட்டவொழுகல்-
உலகத்தோடுபொருந்தநடப்பதை,

கல்லார்-கற்றிலாதவர், பல
கற்றும்-(நூல்கள்) பலவ

ற்றையுங்கற்றிருந்தாராயினும், அறிவி
லாதார்-ஞானமில்லாதவர், எ-று.

உயர்ந்தவரை, எனக்காண்க.

உலகத்தொடுபொருந்தவொழுகுவதாவது, உயர்ந்தோர்யாவரும்நடந்தவழியிலேநடப்பது. பழையனகழிதலும் புதியன புகுதலும்வழுவலகாலவகையினனேயென்றாராதலால், தருமசாத்திரங்கள்சொல்லியவைகளில் இக்காலத்துக்குவேற்றிராதவைகள்நீங்கிச், சொல்லாதவைகளில் வேற்றிருப்பவைகளைக்கொண்டுவருதலால், அவையும் அடங்க, உலகத்தோடொட்ட என்றும்; கல்விக்குப்பிரயோசனம் அறிவும், அறிவுக்குப்பிரயோசனம் ஒழுக்கமுமாதலால், அந்த ஒழுக்கநடையைக்கல்லாதார், பலகற்றுமறிவிலாதாரென்றும், சான்றோர் ஒழுக்கலைக்கற்றலாவது, அவர்நடந்தபடிநடக்கத்தொடங்குவது. இதினாலே ஒழுக்கமுடையவர் நடக்குந்திறம், எதிர்மறைமுகத்தாற்சொல்லப்பட்டது.

௰௬. அதிகாரம்.

பி ற னி ல் வி ழை ய
ா மை ம.

பு-ம. பிறனில்விழையாமை—அஃதாவது

காமமயககததாறபிற னு

டயவிலலாளைவிருமபாமை-இஃதொழுககமுடையவாமாடடே
நிகழவதாக
விதொழுககமுடைமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (பிற-மை)அதாவது, (காமமயக்கத்தினாலே) அந்நியனுடையமனையாளைவிரும்பாதிருப்பதைச்சொல்வது. இது ஒழுக்கமுடையார்க்கே உரியதாதலால், அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

ாமிச ௰௫. அதி. பிறனில்விழையாமை.
ாசக.
பிறன்பொருளாட்பெட்டொழுகும்பேதைமைஞாலத்
தறம்பொருள்கண்டார்கணில்.

ப. எது-பிற

னுக்குப்பொருளாந்தன்மையுடையானைக் காதலித்தொழு

குதென்றவறியாமை ஞாலத்தினகண்ணதன்றே யறனும் பொரு

ளுணர்ந்தாரிடத்தின்றே

யுமாசிரியநக்கீற்றின்றே

தாராமாட்டலில்லையென்றவாறு.

வி. பிறன்பொருளாந்தன்மை-அற

மபொருளெனபனவாகுபெயர்-

செவ்வெனணின்றெருளைத்தொகுத்தினறனு-இன்பமொளதைமயுமே நோககுமின

பததுஞையாரிததிலொழுககததைமுமபாவமெனமுமனறுவாராகலின அற

மபொருளகண்டாரகணிவலெனறாளனவேயப்போல தலைமுடையாரமாட்டற

மும்பொருளுமில்லையெனப்படுத்தப்பட்டது.

பு. (பிற-ல்) எ-இ-ள். பிறன்பொருளாட்பெட்டு-பிறனு

க்குப்பொருளாந்தன்மையுடையவளை விரும்பி, ஒழுகும்பே

தைமை-(அதற்கு இசைவாக) நடக்கப்பட்ட அறியாமையான

து, ஞாலத்து-உலகத்திலே, அறம்பொருள்கண்டார்கணில்-

தருமசாத்திரத்தையும் அர்த்தசாத்திரத்தையும்அறிந்தவரிடத்

தில் இல்லை, எ-று.

வி. பிறன்பொருள்,

அந்நியன் உடைமை. அறம்பொ

ருள் என்பவை,

ஆகுபெயர். அறமும்பொருளும் என்றஉம்

மைமைவத்தொண்டது,

அறம்பொருள்என்றுஎண்ணினதற்குச்,

செவ்வெண் என்றுபெயர். இந்தச்செவ்வெண்,
தொகைபெற
வேண்டுமென்பதுஇலக்கணமென்ற‌னை
னில்,பெயர்ச்செவ்வெ
ண்ணேயென்
றுவெளுவெண்ணுன்குந்தொகைபெறாஉம், என்
னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க.
அதுதொகைபெறுங்கால், அற
ம்பொருளிரண்டும், எனப்பெறும்.
இங்கேபெரு துநின்றது,
செய்யுள்விகாரம். இன்பம்
ஒன்றையுமேகுறிக்கப்படுங்காம
சாத்திரமுடையவர், இந்தத்தீய
ஒழுக்கத்தையும் பாராதிகமெ
ன்றுஞ்சொ
ல்லுவாராதலால்,அறம்பொருள்கண்டார்களில்என்
றார்; எனவே
அந்தப்பேதைமையுடையவரிடத்தில், அறமும்
பொருளும் இல்லையென்பதுபெறப்பட்டது.

அறன்கடைநின்றாருளெல்லாம்பிறன்கடை
நின்றாரிற்பேதையாரில்.

ப. எது-காமகாரணமாகபபாவததினைகணினரு

ரெல்லாருளளுமபிற

௱௪௩ மகூ. அதி. பிறனில்விழையாமை:

வி.

அறம்பொருளின்பங் களின்பிரயோ சனத்தை அடை யாததினாலே, விளிந்தாரின்வேறல்லர் என்றும் ; அவர்பாவஞ் செய்வதைவிரும்பிநடப்பது இல்லாட்டியை உடையவர்தெ ளிவுகொண்டாதலால், தெளிந்தாரில்என்றும் ; சொன்னார். மன் ற என்பது, நிச்சயம் என்னும்பொருள்படவந்த உரிச்சொல்; என்னெனில், மன்றவென்கிளவிதேற்றஞ்செய்யும், என்னுஞ் சூத்திரநோக்கிக்காண்க.

௱௪௪. எனைத்துணையராயினுமென்னாந்தினைத்துணையுந்
தேரான்பிறனில்புகல்.

ப. எத்துணைத்தனைப்பெருமையுடையாராயினுமொருவாக்கெல்லாதாயமுடி யுங்காமமயக்கத்தாற்றினையளவுந்தம்பிழையையோராதுபிறனுடையமனைவி யைகட்புகுதலென்றவாறு.

வி. இந்திரனைப்போலவெல்லாப்பெருமையுமிழந்துசிறுமையெய்தற்கே கியென்னுமென்றார்-என்னீரநியாதிர்போலவிலைகூறனின்னிரவல்லிநடுந்த காயென்புழிப்போலவுயர்த்தற்கட்பன்மையொருமையொடுமயங்கிற்று-தேரானபிற னென்பதனைத்தம்மையுந்தப்பிறனென்றுரைப்பாருமுளர்.

பு. (எ-ல்) எ-இ-ள். எனைத்துணையராயினும்-எவ்வளவு (பெருமை) யுடையவராயிருந்தாலும், என்னும்-(ஒருவர்க்கு) எப்படியாய்முடியும், தினைத்துணையுந்தேரான்-(காமமயக்கத்திறலே) தினையளவுந்தம்முடையகுற்றத்தையுணராமல், பிறனில்புகல்-அந்நியனுடையமனையிடத்து நுழைவது, எ-று.

வி. இத்திரனைப்போல எல்லாப்பெருமையும் இழந்துசிறுமை அடைவது குறித்து, என்னுமென்றார். என்னீரநியாதிர் போலவிலைகூறனின்னிரவல்லிநடுந்தகாய்; என்றவிடத்தில், நீரநியாதிர் என உயர்த்திச்சொல்லுதற்பொருட்டுவந்தபன்மைப்பால், நின் என்னும் ஒருமைப்பாலோடு இணங்கிநின்றதுபோல; எனைத்துணையர் என உயர்த்திச்சொன்னபன்மைப்பால், தேரான்என்னும்ஒருமைப்பாலொடு, பால்வழுவமைதியாகஇணங்கிநின்றது. தேரான்பிறன் என்பதைத், தம்மைச்சந்தேகப்படாதபிறன், என்றுசொல்லுவாருமுண்டு. இனியிக்குறளுக்குவேறேர்முடிபு.

பிறனில்புகல்-(ஒருவனுடையமனைவியைவிரும்பி) அவ

ன்மனையினிடத்திற்போய்ச்செய்யும்
இழிதொழிலாலே, (தமக்குவருங்குற்றத்தை) தி
னைத்துணையும்-(காமமயக்கத்திஞலே)
தினையளவாஞலும், தேரான்-உணராதவர்,
எனைத்துணையராயினும்-எவ்வளவு
(பெருமை) யுடையவராயிருந்தாலும், என்ஞ
ம்-(அவர்க்கு அதிஞலே)
என்னபிரயோசனமாம், (ஒன்றுமில்லை,) எறு.
இதற்கு வி.
அகலிகையைவிரும்பிப்போன இந்திரனைப்
போலே, யெல்லாப்பெருமையும்
இழந்துசிறுமைப்படுவதைக்குறித்து,
எனைத்துணையராயினுமென்னுமென்ருர். எவனெ
ன்னும்விஞவினைச்சொல், என் எனவிகாரமாய்ப்பெயர்த்தன்
மைப்பட்டுநின்று, ஆம் என்னும்பயனிலைகொண்டு, கற்றதஞ
லாயபயனென்னென்றதுபோல, இன்மைகுறித்துநின்றது(இப்
படியேவழக்கிடத்தும், ஒன்றும் ஆகாது
என்னும்பொருள் பட, என்ஞம், என்ன ஆகும்,
எனவருதல்காண்க. கால்கழுவுதல்

என்றாற்போல, பிறனில்புகுதல் என்றது, இடக்கரடக்கல்; இடக்கர் என்பது, இழிவுசொல்; அதைமறைத்துச்சொல்லுஞ்சொல்லை, இடக்கரடக்கல், என்றுசொல்வது: ஆதலாலே பிறனில்லினிடத்திலேபோய் அவர்செய்யும்இழிதொழிலைத்தாம்சொல்லத்தகாது என்பதுநோக்கிப், பிறனில்புகல் என்றார். அது காரணமாதலால் இங்கே அதன்காரியமாகியகுற்றந்தோன்றநின்றது. தினைத்துணையுந்தேரார் எனச்சொல்லவந்தவர், தேரான் எனச்செறுதலாகியகோபம்பற்றிப் பால்வழுவமைதியாகச்சொன்னார்; உவப்பினுமுயர்வினுஞ்சிறப்பினுஞ்செறலினுமென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. உம்மையிரண்டினுள், முன்னையது, உயர்வுசிறப்பு; பின்னையது, இழிவுசிறப்பு.

௱௪௫. எளிதெனவில்லிறப்பானெய்துமெஞ்ஞான்றும்
விளியாதுநிற்கும்பழி.

ப. எது-எய்துதலெளிதெனக்கருதிப்பின்விளைவுகருதாதுபிறனில்லினைக்கணிறப்பானமாயதவினறியெஞ்ஞான்றுநிலைநிற்குங்குடிப்பழியினையெய்துமென்றவாறு.

வி. இவ்விளக்கணிறத்தலில்லாளைக்கண்ணெறிகடந்துசேறல்.

௰௫. அதி. பிறனில்விழையாமை.

டு. (எ-ழி) ஏ-இ-ள்.

எளிதெனை-(இப்போதுபெறுவது)
அரிதல்லவென்று எண்ணிப், (பின்உண்டாவதை எண்ணாமல்)
இல்லிறப்பான்-(பிறன்) இல்லிடத்துப்புகுவான், (அதினாலே)
எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்திலும், விளிய
ாதுநிற்கும்பழி-இறவா
மலேநிற்கின்ற (குல) நிந்தையாகிய
(பாவத்தை,) எய்தும்-
அடைவான், எ-று.

வி. இந்தக்குறளிடத்தும்,
மேல்வருங்குறளிடத்தும்,
இல்லிறப்பான்என்றது, இடக்கரடக்கல்.

இறத்தல், போதல்.

ாசசு.

பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கு
மிகவாவாமில்லிறப்பான்கண்.

ப. எது-
பிறனிலலாளைநெறிகடநதுசெலவானிடததுபபகையுமபாவ
முமசசமுமகுடிபபழியுமெனனுமிநநானகு குறறமுமொருகாலுநீஙகாவாமெ

னறவாறு.

வி. எனவேஇருமையுமிழத்தல்பெறும்-இவையாறுபாட்டானும்பிற னில்விழைவான்கட்குற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (ப-ண்) எ-இ-ள். இல்லிறப்பான்கண்-(பிறனுடைய மனையாளைவிரும்பி அவன்) மனையினிடத்திலேசெல்பவனிடத்தில், பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கும்-பகையும்பாவமும் பயமும் (குல) நிந்தையுமாகியஇந்தநான்குகுற்றங்களும்,இகவாவாம்-(ஒருக்காலும்) நீங்காதிருப்பவையாம், எ-று.

வி. எனவே இருமை இன்பங்களும் இழந்தவனென்பது பெறப்பட்டது. இவையாறுபாட்டாலும்,பிறன்மனைவியை விரும்புவான்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௪௭.

அறனியலானில்வாழ்வானென்பான்பிறனியலாள்
பெண்மைநயவாதவன்.

ப. எ-து-

அறத்தொடியவியல்பொடுகூடியில்வாழ்வானென்றுசொல்லப்படுவானபிறனு [illegible] க்குரிமைபூண்டவனுடையவியல்பினையுடையாளதுபெண்டன்மையைவிரும்பாதவனென்றவாறு.

வி. [illegible]

...கணவனுக்கு- இல்லறஞ்செய்வானெனப்படுவானவனேயென்றவாறாம்.

ப. (அற-ன்) எ-இ-ள்.

அறனியலான்-தருமசுபாவத்தோ

டுகூடி, இல்வாழ்வானென்பான்-இல்லிடத்தி

லே வாழ்பவ

மஙு அதி பிறனில்விழையாமை.

௱டுக

னென்று (எல்லாராலும்) புகழப்படுவோன், பிறனியலாள்-பிற னுக்கு (உரிமைபூண்டு அவன்சாயலின்படிநடக்கும்) நடையினையுடையவளது, பெண்மைநயவாதவன்-பெண்தன்மையை விரும்பாதவன், எ-று.

வி. ஆன், என்னும்மூன்றாம்வேற்றுமையுருபு, இங்கே உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றது. அவனேஇல்லறத்திற்கு உரியவனென்பது, கருத்து.

௱சஅ.

பிறன்மனைநோக்காதபேராண்மைசான்றோர்க் கறனொன்றோவான்றவொழுக்கு.

ப. எ-து-பிறனமனையாளையுடகொளளாத

பெரியவாணடைமைசால்

புடையாாகறனுமாத்ரமபியவொழுகமுமாமெனறவாறு.

வி. புறபபகைகளைபடக்குமாணமையுடையாாகருமபடபகையாளியகா

மடக்குதற்கருமையினாதனையடக்கியவாண்மையைப்பேராண்மையென்றா-
ஒன்றேவெனப்பொதுமைநீங்கச்சொல்-செய்தற்கரியவற
னுமொழுக்கமுமிதனை
ச்செய்யாமையேயாகுமென்பதாம.

பு. (பிற-கு) எ-இ-ள்.

பிறன்மனைநோக்காத-பிறன்மனை
யாட்டியை (விரும்பிமனத்திற்) குறியாத,
பேராண்மை-பெ
ரிய ஆண்தன்மை,
சான்றோர்க்கு-(புருடத்தன்மை) நிறைந்த
வர்க்கு,
அறனொன்றோ-தருமம்ஒன்றாமோ,
ஆன்றவொழுக்
கு-உயர்ந்த ஒழுக்குமாம், எறு.

வி. புறத்திலிருக்கும்பகைகளையடக்கும் ஆண்மையுடை
யவர்க்கும், உட்பகையாகியகாமத்தையடக்குவது, அருமையா
தலால், அதையடக்கிய ஆண்மையைப், பேராண்மையென்று
ர். செய்வதற்கு அருமையாகிய அறமும் ஒழுக்கமும், பிறன்
மனைநோக்காதிருப்பது,
தானேதரும் என்பதுகருத்து.

௱௪௯. நலக்குரியார்யாரெனினாமநீர்வைப்பிற்

ப. எது-அசசநதருவ

கடலாறசூழபபடடவுலகததெலலா நனைமயு
மெயதுதறகுரியாரயாவரொனிற பிறனொருவனுகரு
ரிமையாகி யாளுடையதோ
ளைசமகராதாமானறவாறு.

வி.
அகலமாழமபொருளுடைமைமுதலியவறறுளவிடபபடாமை
மபி
ருமதீரொனறா-உரிசுசொலவீ றதிரிநதுநினறது--நல
ததிறகெனபது நலகுகெ
ளகுறைந்நது
தினறது-இருமையிலு நனமையெயதுவரொனபதாம.

௩உ௰ ௰௫. அதி. பிறனில்விழையாமை.

ப. (நல-ர்) எ-இ-ன். நாமநீர்வைப்பில்-அச்சத்தைத்(த
ரும்) நீராற்சூழப்பட்ட (கடலாற்சூழப்பட்ட)உலகத்தில்,நல

க்குரியார்யாரெனின்-(எல்லா) நன்மைகளுக்கும் உரியவர்யாவரென்றால், பிறற்குரியாள்-பிறனொருவனுக்கு உரிமையானவளுடைய, தோடோயாதார்-தோளைச்சேராதவர், எ-று.

வி. அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை, முதலானவைகளாலே அளவிடப்படாமற், பார்த்தமாத்திரமே பயத்தைத்தரத்தக்கநீர், வேறேயில்லாததினாலே, கடலை நாமநீரென்றார். நாம் என்பது, அச்சமாகியபொருளைத்தருவதோர்உரிச்சொல், பேநாமுருஉமெனவரூஉங் கிளவியாமுறைமூன்றுமச்சஞ் சுட்டலுமென்பதினால், அறிக; இங்கே அது நாம, என அகரச்சாரியைபெற்றுநின்றது. நலத்துக்கு என்பது, நலக்குஎன, அத்துச்சாரியைகுறைந்துநின்றது. இம்மைமறுமையிரண்டிலும்நன்மைபொருந்துவார் இவர் என்பதுகருத்து.

௱௫௰. அறன்வரையானல்லசெயினும்பிறன்வரையாள்
பெண்மைநயவாமைநன்று.

ப. எ-து-ஒருவனறததைததனககுரிததாகசசெயயாதுபாவஙகளைசசெயயுமாயினுமவனுககுபபிறனெலலைககணினறாளதுபெண்மையைவிருமபாமையுணடாயினதுநனறெனறவாறு.

வி. இககுணமேமேறபடடதேனாறுமெனபதாமிவைநானகுபாடடாலுமபிறனிலவிழையாதாரகடகுணககூறபபடடது.

பு. (அ-று) எ-இ-ள். அறன்வரையான்-(ஒருவன், தருமத்தைத் (தனக்கு உரிமையாகச்) செய்துகொள்ளாதவனாகி, அல்லசெயினும்-(தருமம்) அல்லாதபாவங்களைச்செய்வானாயினும், (அவனுக்குப்) பிறன்வரையாள்-பிறனுடையஎல்லையிலே நிற்பவளுடைய, பெண்மைநயவாமை-பெண்தன்மையைப் (பார்த்து) விரும்பாதிருப்பது, (ஒன்றும் உண்டானால்) நன்று-(அது) நன்மையுடைத்தாம், எ-று.

வி. இந்த ஒருதருமமுமே, எல்லாப்பாவங்களையும் அட-
க்கி, மேற்பட்டுநிற்குமென்பது, கருத்து. நன்று என்பது,
விகுதிப்பொருள்விகுதிபெற்றுநின்ற பகுபதமெனக்கொள்க.
பிறன்வரையாள்பெண்மைநயவாதவன் அல்லசெய்பான்செயி

௰௫. அதி. பொறையுடைமை.

ாடக

ஊமை ஆபொறுத்தல்வேண்டுமென்பார்,
இதனைப் பொறையு
டைமையைச்சாரவைத்தார்.
இவைநான்குபாட்டானும், பிறனி
ல்லாளைவிரும்பாதவன் குணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰௬. அதிகாரம்.

பொறையுடை
மை.

ப-ரை.

பொறையுடைமை-அஃதாவது-காரணமபறறியாதனமடைகை.
யாதொருவனறமமைமயிலைக செயதவழிததாமுமதனையவ

னகட்செய்யாது
பொறுத்தலுடையராதல்-நெறியினீங்கியசெய்தாரையும்
பொறுக்கவேண்டு
மென்றமையினிதுபிறனில்விழையாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (பொ-மை) அதாவது,
(காரணம்பற்றியாகிலும்,
அறியாமையினாலே
ஆனாலும், ஒருவன் தமக்குக் குற்றஞ்செய்த
போதானும் அவனிடத்தில்
அந்தக்குற்றத்தைச்செய்யாம
லேமனம்) பொறுத்திருப்பதைச்சொல்வது.

அதிகார அடை
வு, மேலேசொல்லப்பட்டது.

௱௫௧.

அகழ்வாரைத்தாங்குநிலம்போலத்தம்மை
யிகழ்வார்ப்பொறுத்தறலை.

ப. எது-தன்னையகழ்வாரைவீழாமற்
றாங்குநிலம்போலத்
தம்மையிகழ்வாரைப்பொறுத்தறலையாயவறமென்றவாறு.
வி. இகழ்தல்மிகையாயினசெய்தலுஞ்சொல்லலும்.

பு. (அக-லை) எ-இ-ள்.
அகழ்வாரை-(தன்னைத்) தோண்
டுகின்றவரை, தாங்குநிலம்போல-(விழாமலே)

சுமக்கின்றது
மியைப்போல, தம்மையிகழ்வார்-த
ம்மைநிந்திப்பவரை, பொ
றுத்தல்-சகிக்கிறது, தலை-தலைமையான
(சிறந்த) தருமமாம்,
எ-று.

வி. அகழ்வாரைத்தாங்குநிலம்போல,
வென எடுத்துக்
காட்டிய உவமையினாலே,
தம்மைக்கொலைசெய்வதையொத்த
குற்றஞ்செய்வாரையும்பொறுப்பதும்,
பொறுத்திருந்தே அ
வரைப்பாதுகாப்பதுஞ் சிறந்ததருமமென்பது,
பெறப்பட்
டது.

16

௱௫௧ ௰௬. அதி. பொறையுடைமை.

௱௫௨.
பொறுத்தலிறப்பினையென்றுமதனை

மறத்தலதனினுநன்று.

ப. எ-து-பொறைநன்று

கலாமுமொழுக்கநதறகியனறகாலததுமபிறாசெ யதமிகையைப
பொறுக்கவதனையுடகொளளாதபொழுதேமறததலபெறின
பபொறையினுநனறெனறவாறு.

வி. மிகையெனறதுமேறசொலலியனவிசனடனையு
ம-பொறுததாலும
டகொளளபபடுதலினமறததலையதனினுநனறெனறா.

பு. (பொ-ளு)எ-இ-ள்.
இறப்பினை-(பொறுப்பதுநலமா
தலாலேதண்டிக்கக்கூடுமானகாலத்திலும்பிறர்
இகழ்ந்துசொ
ல்லு
தல்பிழைசெய்தலாகிய)மிகுதியை,பொறுத்தல்-பொறுக்
கவேண்டும், அதனை என்றுமறத்தல்-அதை
(மனசிலேவையா
மல்) என்றைக்குமறந்துவிடுவது,
அதனினுநன்று-அந்தப்
பொறுமையினும்நன்று, எ-று.

வி. இறப்பு என்றது, மிகுதி; அது இங்கே,
சொல்லத்தக்
கதுஞ்செய்யத்தக்கதுஞ்சமம்,

சொல்லத்தகாதனுஞ்செய்யத்

தகாதனும்மிகுதி,
யாதலால் அவையிரண்டையுங்குறித்ததின்

றது. மேலேமிகுதியான்மிக்கவைசெய்தாரை
என்ற இடத்து

இந்த உரைபொருந்தாதெனில், பொருந்தும்.
என்னை, சமநி

லையென்பது நடுவுநிலைமை,
அதுதப்பினதுமிகுதி, நடுவுநில

மைதப்பினநிலே, சொல்லத்தகாதவையுஞ், செய்யத்தகாத

வையுமாகிய, மிக்கவைகளை
யெனப்பொருள்படுமாதலாற்கா

ண்க. இவை இரண்டையும்பொறுத்த
இடத்தும், மனத்திலே

நினைக்கப்படுமாதலால், மறப்பதை
அதனினும்நன்றென்றார்.

௱௫௩.
இன்மையுளின்மைவிருந்தொரால்வன்மையுள்
வன்மைமடவார்ப்பொறை.

ப. எ-று-ஒருவனுக்கு வ
றுமையுள்வைத்து வறுமையாவது விருந்தினரை
யேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல் அதுபோல வன்மையுள்
வைத்து வன்மையாவது அறிவி
ன்மையான்பிழைசெய்தாரைப்பொறுத்தலென்றவாறு.

வி. இஃதெதிர்துக்காட்டுவமை-
அறனல்லாத விருந்தொரால்பொருளு
டைமையாகாதவாறுபோல
மடவார்ப்பொறையுமென்மையாகாதென்பதுக
ருத்து.

பு (இ-றை)எ-இ-ள்.

இன்மையுளின்மை-(ஒருவனுக்கு)
இல்லாமைபலவற்றுள்ளும்இல்லாமையாவது,
விருந்தொரால்,

மே. அதி. பொறையுடைமை.

ரு௩

விருந்தினைப் (பாதுகாவாது) விலக்குவது, வன்மையுள்வன்
மை-(அதுபோல) வல்லமைபலவற்றுள்ளும்வல்லமையாவது,
மடவார்ப்பொறை-அறிவில்லாதார் (செய்தகுற்றத்தோடவ
ரையுந்) தாங்குவது, எ-று.

வி. மடவார் என்ற இடத்து, ஐஉருபும்
இறந்ததுதமு

வியளச்சஉம்மையுங்குறைந்துநின்றன, ஆதலால், மடவார்செ

ய்தகுற்றங்களைப்பொறுப்பதுமல்லாமல், அவரையுந்தாங்குவ து, என்பதுபெறப்பட்டது. அவரையுந்தாங்குதலாவது;அவ

ர்செய்தகுற்றங்களைமறந்து அவரைப்பாதுகாப்பது இதுஎடு த்துக்காட்டுஉவமையாதலால், மேல்வரும்விருந்துவிலக்கலாகி ய

இன்மையைக்குறிக்க, முன்வந்தபொருளில்லாமைகள்பலவு

ம்பொருளுடைமைகளாம், அதுபோல, மேல்வரும்மடவார்

ப்பொறையாகியவன்மையைக்குறிக்க, முன்வந்தமனம்பொ

றிவழிச்செல்லாது அடக்குதல்முதலியபலவல்லமைகளும்எளி மைகளாம், எனக்கொள்க. விருந்துவிலக்கலின்மேர்பட்டதரி த்திரமும், ஒருவர்செய்தகுற்றத்தைப்பொறுத்து அவரையும்

பேணுதலின்மேர்பட்டவல்லமையும்உலகத்தில்லை, யாதலால்,

விருத்தோம்பினவன் எல்லாப்பொருளும் உடையவனுவான்; ஒருவர்செய்தகுற்றத்தைப்பொறுத்து அவரையும்பாதுகாப்பவன், எல்லாவல்லமைகளும் உடையவனுவான்; என்பதுகருத்து.

௱௫௪.

நிறையுடைமைநீங்காமைவேண்டிற்பொறையுடைமை

போற்றியொழுகப்படும்.

ப. எ-து-ஒருவனசாலபுடைமைதனகணினறு நீஙகாமையையவேணடுவ னாயினவனுஙபொறையுடைமையைத தனகணழியாமறகாததொழுசுபபடுமெனறவாறு.

வி. பொறை யுடையாககலலதுசாலபிலலையெனபதாயிறறு-இவைநா னகுபாடடானுமபொறையுடைமையதுசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (நி-ம்) ன-இ-ள்.

நிறையுடைமை-(ஒருவன் எல்லாநற்குணங்களுங்குறைவுபடாத) நிறையுடைமையாகிய சால்புடைமையானது,

நீங்காமைவேண்டின-(தன்னிடத்திலே) நீங்காதிருப்பதைவிரும்புவானுனல், (அவனுலே)

பொறையுடைமை.

மை-பொறுமையுடையவனுந்தன்மையை,
போற்றியொழுக
பயிம்-(தன்னிடத்தில் அறியாமலே)
பாதுகாத்துநடக்கப்
படும், எ-று.

வி. பொறுமையுடையவனே,
எல்லாநற்குணங்களும்நி
றைந்தவனென்பதாயிற்று
இவைநான்குபாட்டாலும், பொ
றையுடைமையின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௫௫.

ஒறுத்தாரையொன்றாகவையாரேவைப்பர்
பொறுத்தாரைப்பொன்போற்பொதிந்து.

ப. எது-பிறனைமிகைக்குத்தவரு
செய்தவழி பொறுத்தவனைபொறுத்தாரையறிவுடைய
ரொருபொருளாகமனத்துக்கொள்ளார்தன்னைப்பொறுத்தாரை
பபொன்போலப்பொதிந்துகொள்வரெனவாறு.

வி.

ஈந்தவர்க்காருமத்திகைகுசெய்தவரோடொத்தவ

ஒன்றாகவை யாரேவைப்பர்-பொதிந்துவைத்த
ல-சாலப்புடைமையறிவிடைவிடாது நினைத்தல.

ப. (ஒ-ரு) எ-இ-ள்.

ஒறுத்தாரை-(ஒருவன்செய்தகுற்
றத்தைப்பொறுமல் அவனைத்)
தண்டித்தவரை, ஒன்றாகவை
யார்-(அறிவுடையோர்)
ஒருபொருளாகவேமனத்துட்கொள் ளார், பெ
ாறுத்தாரை-(அதைப்)பொறுத்தவரை,பொன்போ
ற்
பொதிந்துவைப்பர்-பொன்னைப்போலமுடிந்து
மனத்து
ள்வைப்பார், எ-று.

வி. ஒறுத்தவர்தாமுமந்தக்குற்றத்தைச்செய்துஅவனோ
டே ஒத்துப்போவதினாலே, ஒன்றாகவையாரென்றார்.ஏகா
ரந், தெளிவுப்பொருள்படநின்றது.
பொன்னைமுடிந்துவை
த்துப்பாதுகாப்பதுபோல,
அந்தப்பொறையுடைமையைப் பற்றி.
அறிவுடையோர் அவரைஇடைவிடாமலே,
நினைப்பரென்பதாம்.

ருரு.

ஒறுத்தார்க்கொருநாளையின்பம்பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந்துணையும்புகழ்.

ப. எது-தமக

குத்தீங்குசெய்தவனைப்பொறாதொறுத்தார்க்குண்டாவதவ்வொருநா
ளையின்பமேயதனைப்பொறுத்தார்க்குலகமழியுமளவும்புகழுண்
டாமென்றவாறு.

வி.

ஒருநாளையின்பம் அந்நாளொன்றிலன்றி ஒருகாலுந்தொடர்ந்தேம

மென்று

௧௬. அதி. பொறையுடைமை.

௱௨௫

தருமமிரண்டும் பொய்யின்பம்-ஆதாரமாகியவுலகம் பொறைப்புகழும்பொ
றுமாகவினைப்புணர்ப்புலகென்னுஞ்சொல்வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

ப. (ஒ-ம்) எ-இ-ள்.

ஒறுத்தார்க்கு-(தமக்குத்தீங்குசெய்தவனைத்)
தண்டித்தவர்க்கு, (உண்டாவது) ஒருநாளையின்ப
ம்-(பழியொடுபட்ட அந்த)
ஒருநாளையின்பமே.(யாம்) பொ
றுத்தார்க்கு-(அதைப்) பொறுத்தவர்க்கு,
பொன்றுந்துணை யும்புகழ்-(உலகம்) அழியும்
அளவும்புகழ், (உண்டாம்.) எ-று.

வி. பொறுத்த

ார்க்குப்பொன்றுந் துணையும்புகழென்ற தனால், ஒறுத்தார்க்கு அவ்வாறேபழியென்பதூஉம், பெறப்ப டும். ஒருநாளையின்பமாவது, அந்த ஒருநாளிலும்நினைத்து முடித்தோம் என்று, கருவித்து இருக்கும், பொய்யின்பமா ம். ஆதாரமாகியஉலகம் அழியப்புகழும் அழியுமாதலால், இவையுடைய உலகம் என்பது, வருவிக்கப்பட்டது.

௱௫௭.

திறனல்லதற்பிறர்செய்யினுநோய்நொந்
தறனல்லசெய்யாமைநன்று.

ப. எது-செயயததகாதகெ

ாடியவறறைததனகடபிறாசெயததாராயினு
)வாககதலலவருநதுனபததிறகுநொநதுதானறனலலாத
செயலகளைசசெய யாதிருததலொருவனுககுநனறெனறவாறு.

வி. உமமைசிற

பபுமமை-துனபததிறகுநோதலாவது-உமமையெரிவா யதிரய
ததுவீழபபாகொலெனறுபரிதல.

பு. (திற-று)

எ-இ-ள். திறனல்ல-(செய்யத்)தகாதவற்றை, தற்பிறர்செய்யினும்-பிறர்தன்னிடத்திலே செய்தாராலும், (அவற்றைப்பொறுத்து) நோய்நொந்து-(அவர்க்கு அதினாலேவருந்) துன்பத்திற்குத்தான்வருந்தி, அறனல்ல-தருமமல்லாதசெயல்களை, செய்யாமைநன்று-(அவரிடத்திலே) செய்யாதிருப்பது (ஒருவனுக்கு) நன்மை, எ-று.

வி. செய்யினும் என்ற உம்மை, இழிவுசிறப்புப்பொருள்படநின்றது.
பிறர்செய்தகுற்றங்களைப்பொறுப்பதுமன்றியவர்க்கு அதினாலேவருந்துன்பத்திற்கும் வருந்துதற்கு, உம்.

தம்மையிகழ்ந்தமைதாம்பொறுப்பதன்றிமற்
றெம்மையிகழ்ந்தவினைப்பயத்தா-லும்மை
யெரிவாய்நிரயத்துவீழ்ப்பர்கொலென்று
பரிவதூஉஞ்சான்றோர்கடன், எனக்காண்க.

௱௫௭ மா. அதி. பொறையுடைமை.

௱௫அ.

மிகுதியான்மிக்கவைசெய்தாரைத்தாந்தந்

தகுதியான்வென்றுவிடல்.

ம. எது-மனகசெருககாறறவகட
டீபவறறைச செயதாரைததாநதம
முடையபொறையானவெனறுவிடுகவெனறவாறு.

வி. நாமுமவாகடடுபவறறைதசெயது தோலாது
பொறையானவரின
மேமபடடுவெலகவெனபதாம-இவை நானகுபாடடாலும
பிறாசெயதனபொறுததலசொலலபபடடது.

பு (மி து-ல்) எ-இ-ள்,
மிகுதியான்-நடுவுநிலைமைதப்பி னதினாலே,
மிக்கவைசெய்தாரை-(தம்மிடத்திலே)
தகாதவற்றைச்செய்தவரை,
தாந்தந்தகுதியால்-தாம் தம்முடையபொறு
மையினாலே, வென்றுவிடல்-செயித்துவிடுக, எ-று.

வி. தகுதி. க. நடுவுநிலைமை, உ. பொறுமை, ௩. அறிவு, ௪. நற்குணம். மிகுதி. க. அநியாயம், உ. அதிகம், உயர்வு, கூட்டம், பூரிப்பு, துற்குணம், இவைபகுபதமாங்கால், தக்கான்-ள்-ர்-
எம்-தக்கவன்-ள்-ர்-து-வை-மிக்கான்-ள்-ர்-எம்-மிக்கவன்-ள்-ர்-து-வை-எனவும்வரும்.

இன்னுமேலேதகுதியெ
னவொன்றுநன்றேயெனவும், இக்கேமிகுதியான்
எனவும், இவர்சொல்லியதிலேயுங்கா
ண்க. இன்னும்தகுதி-தகைஎனவும், மிகுதி-மிகை
எனவும்வரும்போதுமிப்பொருள்வாதல்காண்க.
தாமும் அவரிடத்திலேதகாதவற்றைச்செய்து
தோற்றுப்போ காமலே, பொறுமையினாலே,
அவரில்மேற்பட்டுவெல்கவென் பதுகருத்து.
இவைநான்குபாட்டாலும், பிறர்செய்த, தகாத
வைபொறுப்பதுசொல்லப்பட்டது.

௱ருக.

துறந்தாரிற்றூய்மையுடையரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொன்னோற்கிற்பவர்,

ப. எது-

இல்வாழ்க்கைக்கணின்றேயுந்துறந்தாரைப்போலத்தூய்மை
யுடையாரானெறியைக்கடந்தாராயினார்சொல்லைப்பொ
றுப்பவரென்றவாறு.

வி. தூய்மைமனமாசின்மை-வாயெனவேண்டாது
கூறினார் வேண்டிய தத்தனிழிபுமுடித்தற்கு.

பு. (து-ர்)எ-

இ-ள். துறந்தாரில்-(இல்லறத்திலேநின்றும்

யற்றற)முனிவரைப்போ
லே, தூய்மையுடையர்-புனிதமுடை யவராவார்,
இறந்தார்வாய்-நடுவுநிலைமைகடந்தவர்வாயா

டுசா. அதி. பொறையுடைமை.
ளஉள

ற் (சொல்லப்பட்ட) இன்னுச்சொல்,

தியசொற்களை, நோர்கி ற்பவர்-பொறுப்பவர்,
எறு.

வி. தூய்மை,
களங்கமில்லாதமனப்பரிசுத்தம். இங்கே
வாயெனவேண்டாதுசொன்னதும், வேண்டியதா
கிய அவர்வா யினிழிவுதோன்றற்கு, எனக்கொள்க.
நோற்கிற்பவர்-என்பதில், பகுதி, நோன். கில்,
சாரியை இடைச்சொல். பகர ஒற்று, எதிர்கால
இடைநிலை. அர், விகுதி. விகுதிக்கும்
இடைநிலைக் கும் இடையிலேநின்ற-அகரம்,
சாரியை. வகரவொற்று, உடன்படுமெய். இது,

எதிர்காலவினையாலணையும்பெயர். இப்பகுதி யினாலேமுக்காலமுற்றுவினைகள்வருமாறு, நோற்றான், நோற்கின்றான், நோற்பான், எனவரும். இது, தொழிற்பெயராங்கால், நோன்றல், எனவும், வலித்தல்விகாரமாய். நோற்றல், எனவும்; வரும். எதிர்மறையிலே, நோனான், நோனாவுடம்பினகத்து, எனவரும். நோற்கிற்பவர்-என்றால், தவஞ்செய்பவர், எனவும்வருமெனில், வருமாயினும்; அதிலேபகுதி, நோல், என்பது. அதையெதிர்மறுத்து, நோற்பார்சிலர்,பலர்நோலாதவரெனவுணர்க. இறப்பு, மிகுதி.

௱௬௰.

உண்ணாதுநோற்பார்பெரியர்பிறர்சொல்லு
மின்னாச்சொனோற்பாரிற்பின்.

ப. எ-வி

ரதஙகளாலுணைதவிரதுறறநோயைபபொறுபபாரெல லாரிலுமபெரியரவாபெரியராவதுமமையபிறாசொலலுமி னனாதசொலலைப

பொறுபபாரிறபினனெனறவாறு.

வி. பிற

ரறிவிலலார-நோலாமைககேதுவாகியவிருவகைபபறறொடுநின்

றேநோறறவினைஞசொனனறபாரிறபினனெனறா-இவை

யிரணடுபாடடா

லும்பிறாமிகைககசசொலலியன்பொறுததலகூறபபடடது

பு. (உ-ன்) எ-இ-ள்.

உண்ணாதுநோற்பார்-(விரதங்களா

லே) போசனத்தைவிட்டுத்

(தங்களையடைந்தநோயைப்) பொ

றுப்பவர்,பெரியர்-(எல்லாரினு

ம்)பெருமையுடையவர்;(அவர்

பெருமையுடையவர் ஆவது,)

பிறர்சொல்லுமின்னாச்சொல்-

(தம்மைப்பார்த்துப்)

பிறர்சொல்லுந்தீயசொற்களை, நோற்

பாரிற்பின்-பொறுப்பவரின்பின், எ-று.

வி. பிறர்,

அறிவில்லாதவர். தவஞ்செய்யாமைக்கு ஏது

 டுரு. அதி. பொறையுடைமை.

வாகிய இருவகைப்பற்றோடு
கூடிநின்றே நோற்றலினாலே, இ
ன்னாச்சொன்னோற்பாரிற்பின் என்றார். இனி
இக்குறளுக்குவே
றோர்முடிபு.
அ திவோ ர்
இகழ்ந்துசொல்லுந்தீயசொற்களைக்காரண
மில்லாமலே பொறுப்பவராகிய
இல்லறத்தார்க்குப் பின்பு உண்ணாமைக்காரணத்
தினாலேதங்களையடைந்தநோயைப்பொ றுப்பவரா
கிய துறவறத்தார்பெருமையுடையவராவர், எ-று.
இதற் கு-வி.
பிறர்சொல்லுமின்னாச்சொல்லென்றதினால்,
அறிவிலாரென்பதும், இகழ்ந் தென்பதும்,
பெறப்பட்டன. உ
ண்ணாது என்னும் எதிர்மறைவினையெச்சமிங்கே,
காரணப்பொ ருட்டாயிநின்றது
ஆ லாலே, துறந்தார்க்கு அஞ்ஞானாதியந்த
த்கரண ப்பலமுதலா யினகுறைந்துதேய்தலால்,
ந்நோற்றல் கனி தாயும், இல்லறத்தார்க்கு அந்த
உண்ணாதத்தொழி லவிட ாமை விறலே,

பவையுறைத்திருக்   கவுங்கா   ரணமில்லாமலே
தோற்ற   லால்,   அரிதாயும்இருந்தது.
ஆ த லாலேயிறர்செர   ல்லுமின்றுந்
தொண்டுரைப்பாரிற்பின்
உண்ணுதிநோற்பார்பெரியர்என்றார்.   பெரியர்
என்றது,   ஆக்கவினைக்குறிப்புச்சொல்.   இங்கே
அது   ஆக்கச்சொல்குறைந்துநின்றது;
பெரியாராவர்,   எனவருவிக்கப்   பட்டது.   என்னை,
ஆக் கவினைக்குறிப்பா   க்க   மின்றியலா.   என்
னுஞ்சூத்   திரநோக்கிக்காண்க.
உண்ணுதற்றொழிலாலே,   யஞ்
ஞாநாதியந்தக்கரணங்களுறைக்குமென்பதற்கும்,
அதனைவிட
த்தேயுமென்பதற்கும், உம்.
தக்கோலத்தின்றதலைநிறையப்பூச்சூடிப்
பொ யிக்கோலங்கொ   ள்ளவெ ராழியுமோ
-வெக்காலு
முண்டிவினையுஞறைக்குமெனப்பெரியோ
ர்
க   ண்டுரைசவிட்டமயல்.
இ-ள். வயிறுநிறையவுண்டு வாய்

நிறையவாசனையோடு கூடியதாம்பூலந்தின்று தலைநிறையப்
பூக்களையுந் தரித்துப்பொய்யாகிய ஆடையாபரண அலங்காரங்களையுக்கொண்டதினாலே நீங்குமோ நீங்காது எப்போதும்
உன்னுடைய நீர்
ஒருழிவிருலேயபலப்படுமென்றுபெரியோர்களதிந்து அந்தத்தொழிலைவிட்டுவிடக்கைவிடப்பட்ட அஞ்ஞான
மென்றவாறு. இதற்குத்தக்கோலமென்ற இடத்தில் இறந்தது

ருஎ. அதி. அழுக்காறுமை. ராஉகூ

தழுவிய எச்சவும்மைகுறைத்துநின்றது அதனூர்சோற்றையுண்டென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. இவை இரண்டிபாட்டாலும், பிறர் இகழ்ந்துசொல்லியவைபொறுத்தல்சொல்லப்பட்டது.

ருஎ. அதிகாரம்.

அழுக்காறுமை.

படை. அழுக்காறுமை-அஃதாவதிர அவழுக்காறெனபடுதோர சொல

அதறகுபபொருணமேலேயுளாததாம-அசசொறபினனழுககாறெனறசசெயயா மையெனனுமபொருளபடவெதிாமறையாகாரமுமமகாரவைகாரவிகுதியுமபெறறழுககாறாமையெனநினறது இபபொறாமையுமபொறைககுமறுதலையாகலி னதனைவிலககுதறகிதுபொறையுடைமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (அழு-மை) அதாவது, பொறாமைப்படாதிருத்தலைச்சொல்லுதல். அழுக்காறு என்பது, ஒருசொல். இது பொறாமைப்படாதிருப்பது என்னும்பொருள்பட, எதிர்மறை ஆகாரமும், மைவிகுதியும், பெற்று அழுக்காறாமை என நின்றது. இந்தப்பொறாமையும் பொறைமைக்குமறுதலை ஆதலால், அதைவிலக்குதற்குப்பொறையுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது. மறுதலை, என்பது, பகை. (விரோதம்) இது ஆகுபெயராய்ப்பகைவரையுணர்த்திநிற்றலுமுண்டு. அது-தன்னை மறுதலைபழித்தகாலையுமென்பதனாற்காண்க.

௱௬௧. ஒழுக்காறுக்கொள்கவொருவன்றன்னெஞ்சத்
தழுக்காறிலாதவியல்பு.

ப. எது-ஒருவனறனனெஞசததினகணணழுககாறெனனுஙகுறறமில லாதவியலபினைததனககோதியவொழுககநெறியாககொளகவெனறவாறு.

வி. இயலபு-அறிவொடுகூடியதனமை அநத தனமையுநனமைபயததலி னொழுககநெறிபோலவுயிரினுமோமபபடுமெனபதாம.

பு. (ஒழு-பு) எ-இ-ன். ஒருவன்றன்னெஞ்சத்து-ஒருவன் தன்மனசிலே, அழுக்காறிலாதவியல்பு-பொறாமை (யென்னுங் குற்றம்)இல்லாதகுணத்தை, ஒழுக்காறுக்கொள்க-(தனக்குமுன்சொன்ன) ஒழுக்கநெறியாகக்கொள்க, எ-று.

வி. இந்தத்தன்மையுஞ்சிறப்பைத்தருதலால், ஒழுக்கத்தைப்போல் உயிரினுமோம்பப்படுமென்பதுகருத்து.

௱௬௨.

விழுப்பேற்றினஃதொப்பதில்லையார்மாட்டு
மழுக்காற்றினன்மைபெறின்.

ப. எ-து- யாவர்மாட்டுமழுக்காறின்மையைநிலைபெறுதலையொருவன்பெறுமா யினவனபெறுஞ்சீரியபேறுகளுள்அப்பேற்றினையொப்பதில்லையென்றவாறு.

வி. அழுக்காறுபகைவர்மாட்டுமொழியவேண்டுமென்பார்யார்மாட்டு மென்றார். அன்மைவேறுதல் -
இவையிரண்டுபாட்டானுமழுக்காறின்மையதுகு ணங்கூறப்பட்டது.

பு. (விழு-ன்) எ-இ-ள். யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும், அழுக்காற்றின்-பொறாமையிலேநின்றும், அன்மைபெறின்-(நீங்குவதாகிய) அல்லாதகுணத்தைப்பெறுவானானால், விழுப்பேற்றின்-(அவன்பெறப்படுஞ்) சிறந்தபேறுகளுள், அஃதொப்பதில்லை-அதற்குநிகரானது இல்லை, எ-று.

வி. பொறாமை, பகைவரிடத்திலும்படக்கூடாதென்று சொல்லவந்தவர், யார்மாட்டுமென்றார். அன்மை, அல்லாததன்மை. இவையிரண்டுபாட்டாலும், பொறாமையில்லாததினாலுண்டாகுங்குணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௬௩. அறனாக்கம்வேண்டாதானென்பான்பிறனாக்கம்
பேணாதழுக்கறுப்பான்.

ப. எ-து - மறுமைக்குமிம்மைக்குமறமும்புகழுமாகியவுறுப்புக்களைத்த

கருவேண்டாதானென்றுசொல்லப்படுவான் பிறன்செல்வங்கண்டவழியுவவா
தழுக்காறுசெய்வானென்றவாறு.

வி. அழுக்காறுதானெனினுமழுக்காறேனினுமொக்கும்-அழுக்காறுசெய்பிறனகதேபேதமாமென்றவாறு.

பு. (அற-ன்)எ-இ-ள். அறனுக்கம்வேண்டாதானென்பான்-(மறுமைக்குத்) தருமத்தையும்(இம்மைக்குச்)செல்வத்தையுந்(தனக்கு) விரும்பாதவனென்றுசொல்லப்பட்டவன், பிறனுக்கம், பிறனுடையசெல்வத்தைக்-(கண்டபோது) பேணதழுக்கறுப்பான்-(மகிழ்ந்து) பாதுகாவாமலேபொறுமைப்படுவான், எ-று.

வி. அழுக்காறு என்னும் பண்புப்பெயர்ச்சொல், தொழிற்பெயராங்கால், அகங்காரம் அகங்கரித்தல் எனவும், அதிகாரம் அதிகரித்தல் எனவும், வருவனபோல, அழுக்கறுத்தல் எனவரும். அது, எவ்விடத்தும், முற்றுவினை எச்சவினைகட்குப்

௧௭. அதி. அழுக்காறாமை.

பரிமே.

பகுதியாமிடத்தும், அழுக்கறு எனநிற்கும். பொறாமைப்படுதலாலே, தனக்கேகுற்றமாம் என்பது, கருத்து.

௱௬௪. அழுக்காற்றினல்லவைசெய்யாரிழுக்காற்றி
னேதம்படுபாக்கறிந்து.

ப. எ-து-அழுக்காறேதுவாகவறனல்லவற்றைச்செய்யார் தியுடையார்.

தீநெறியாறறமக இருமையிலு நதுன ப ம வருத ஸயறி நதெனறவாறு.

வி. அறனலலவையாவ

ன-செலவஙகலவிமுதலியனவுடையாரகடஙக்கு தினைநதலுஞசொலலலுஞசெயதலுமாம.

பு. (அழு-து) எ-இ-ள்.

அழுக்காற்றின்-பொருமையிறு லே, அல்லவைசெய்யார்-(தருமம்) அல்லாதவற்றைச்செய்யார், (அறிவுடையவர்) இழுக்காற்றின் - (அந்தப்பொருமைப்படுவ தென்னும்) தீமைவழியிலுலே, ஏதம்படுபாக்கறிந்து-(தமக்கு இம்மையிலுமறுமையிலும்) துன்பம்உண்டாகஅறிந்து, எ-று.

வி. தருமமல்லவையாவன, செல்வங்கல்விமுதலானவை யுடையவரிடத்திலே தீங்குநினைப்பதும், சொல்வதுஞ், செய் வதும், ஆம்.

௱௬௫. அழுக்காறுடையார்க்கதுசாலுமொன்ஞர் வழுக்கியுங்கேடீன்பது.

ப. எது-அழுக்காறுபகைவரையொழிநதுகேடுபயபயதோனறுகலா னவவழுககாறுடையாரககுப்பகைலாவேணடாகேடுபயததறகுதானேயமை யுமெனறவாறு.

வி. அதுவேவெனஅுமேகாரமவிகாரததாறறெககது.

பு. (அ-து) எ-இ-ள். ஒன்ஞர்வழுக்கியும்-பகைவரில்லாம லும், கேடீன்பது-கேட்டைத்தருவது, (ஆதலால்) அழுக்காறு டையார்க்கு-பொருமையுடையவர் (கெடுதற்கு) அதுசாலும்-

அது ஒன்றுமேயோதும், எ-று.

வி. ஆதலால், என்னும் எதுப்பொருளைத்தரும் இடைச்சொல்லும், அதுவே, என்னும்பிரிநிலை எகாரமுங், குறைந்து நின்றன. பிரிக்கப்பட்டார், பகைவர். பொறுமையுடையவர்தாமேகெடுவரென்பது, கருத்து.

௩௬. ௱௬. அழுக்காறுமை.

௱௬௬. கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் சுற்றமுடுப்பதூஉ
முண்பதூஉமின்றிக்கெடும்.*

ப. எது-ஒருவனபிறாககுக கொடுபபதனகணழுககறுபபானதுக றற முடுககபபடுவதுமுணணபபடுவதுமினறிக கெடுமெனறவாறு.

வி. கொடுபபதனகணழுக்கறுத்தலாவது-கொடுக்கபபடுமபொருளைப பறறிட.பொறுமைசெயதல--சுறறங்கெடுமெனவேயவனகேடு சொலலாமையே

பெறப பட டது - பிறா பே றுபொ ருமை த ன பேறறையெயனறிததனசுறறததின

பேறறினையுமிழுபபிககுமெனபதாம.

பு. (கொ-ம்) எ-இ-ள்.
கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்சுற்ற
ம்-(ஒ ருவன் பிற ர் க்கொ ா ரு பொ ா ருளைக்)
கொடுப்பதற்குப்பொ

முமைப்படுவனுடையசுற்ற

மும்,உடுப்பதுமுண்பதுமின்றிக்

கெ டும்-(எல்லாச்செல்வங்க

ளையும்இழப்பதுமல்லாமல்) உடுக்க

ப்படுவதாகிய ஆடையும். உண்ணப்படுவதாகிய

ஆகாரமுங்கூ

டக்கிடையாமல் அழிந்துவிடும், எ-று.

வி. சுற்றம் என்றஇடத்தில், இறந்ததுதழுவிய எச்சஉம்மை, குறைந்துநின்றது. அதனாலே, அவன் உடுப்பதுமுண்பதுமின்றி, விரைந்துகெடுவானென்பது, பெறப்பட்டது. சந்த இன்பங்குறித்து, உடுப்பதும் உண்பதும் என்பவை, உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் எனநீண்டு, அளபெடுத்துநின்றன. உடுப்பதூஉமுண்பதூஉம், என இறந்ததுதழுவி, எண்ணிநின்ற, இழிவுசிறப்பு உம்மைகளாலே, எல்லாச்செல்வங்களையும் இழப்பதன்றி, என்பதும், எளிதிலேகிடைக்கப்படும், ஆடை ஆகாரங்கள்கூட, என்பதும்பெற்றும். கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் என்றது, அன்சாரியையுங், கு-உருபுங், குறைந்துநின்ற நான்காம்வேற்றுமைச்சந்தி, கொடுப்பதைக்குறித்து அழுக்கறுப்பான், என இரண்டாம்வேற்றுமையுருபும்பொருளுமுடன்தொக்கதொகையெனினும், அமையும். இதுநேரோபோர்த லால், யாற்றுநீர்ப்பொருள்கொள். அன்றிக்-கொடுப்பதழுக்கறுப்பானும், சுற்றமும், உடுப்பதூஉம், உண்பதூஉம் இன்றிக்

கெடும், எனநிரனிறைப்பொருள்கோளாக்கினும், அமையும். பிறர்பெறும்பேற்றுக்குப்பொறாமைப்படுவது, தன்செல்வத்தையுந்தன்னையுங்கெடுப்பதுமல்லாமல், தன்சுற்றத்தார்செல்வத்தையுஞ்சுற்றத்தையுங்கெடுக்குமென்பதாம்.

௰௭. அதி. அழுக்காறாமை. ௱௬௰

௱௬௭.

ஔவித்தழுக்காறுடையானைச்செய்யவ
டெளவையைக்காட்டிவிடும்.

ப. எது-பிறராககஙகணடவழிப பொருமையயுடையானைதிருமக டாலுமபொறுதுதனறௌவைககுககாடடிநீஙகுமெனறவாறு.

வி. தௌவைமூதேவள-தௌவையைககா டடியெனபது-அறிவுடையத தனவனைககாடடெனறுஙேறவெனபதுபோலவுருபுமயகக ம-மனததைககோ டுவிததழுககாறுடையனுஙபிறனையெனறுரைபபாருமுளர.

பு. (ஔ-ம்) எ-இ-ள்.

செய்யவள்-இலக்குமியானவள்,

அழுக்காறுடையானை-பொறாமையுடையவனை,
ஔவித்து-(தா
ஞும்) பொறாமல்,
தௌவையைக்காட்டிவிடும்-(தனக்கு) மூத்
தவளாகியமூதேவிக்குக்காட்டிக்கொடுத்துநீங்குவாள்,
எ-று.

வி. செய்யவள் அழுக்காறுடையானை ஔவித்துத்தௌ வையைக்காட்டிவிடும், எனக்கூட்டுக. தௌவை, மூத்தவள். தௌவையைக்காட்டி-என்பது, தௌவைக்குக் காட்டிஎன்னும்நான்காம்வேற்றுமைப்பொருளிலே,இரண்டாம்வேற்றுமை யுருபுதடுமாறிவந்த, உருபுமயக்கம். உருபுமயக்கமோருருபின் பொருளொடுதன்பொருள்விடுத்துத்தலைமயங்குதலே, என்னு
ஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. ஔவியம் என்பது, மனக்கோட்டத்துக்குப்பெயராதலால், மனத்தைக்கோணுவித்து அழுக்காறுடையனுனவனை, என்றுசொல்வாருமுண்டு.

ாகூஅ. அழுக்காறெனவொருபாவிதிருச்செற்றுத்
தீயுழியுய்த்துவிடும்.

ப. எ-து-அழுககாறெனறுசொலலபபடட வொபபிலலாத பாவிதனனையுடையானையிமமைககடசெலவததைககெடுததுமறுமைககணரகததுசசெலுததிவிடுமெனறவாறு.

வி.பணபிறகுபபணபிலலைவேணுநததனனையாகஇறுனையிருமையுமகெடுததறசொலலைமபறறியழுககாறறினைபபாவியெனறுர-கொடியானைபபாவியெனனுமவழககுணமையின-இவையாறுபாடடானுமழுககாறுடைமையதுகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (அ-ம்) எ-இ-ள். அழுக்காறெனவொருபாவி-பொ ருமையென்றுசொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாதபாவியானவன், தி ருச்செற்று-(தன்னையுடையவனையிம்மையிலே) செல்வத்தை

க்கெடுத்து,
தீயுழியுய்த்துவிடும்-(மறுமையிலே)நரகத்திற்செ லுத்திவிடுவான், எ-று.

வி. பண்புக்குப்பண்பியாற்றன்மை யில்லையாலும், த ன்னையுண்டாக்கினவனை, இருமையினுங்கெடுக்குங்கொடுமையி னாலே, அழுக்காறாகியகுணத்தைக்குணியாகப்ப ாவியென்றது, எது உருவக அலங்காரமெனக்காண்க.

இவையாறுபாட்டாலு ம், அழுக்காறுடைமையின்குற் றஞ்சொல்லப்பட்டது.

ருகஅ.

ஔவியநெஞ்சத்தானாக்கமுஞ்செவ்வியான்

கேடுநினைக்கப்படும்.

ப. எறு-கோடடநினை

டபொருநதியமனததையுடையவனதாககரு

மேனைசசெமமையுடையவனதுகேடுமுளவா யினவையா

ராயபபடுமெனறவாறு

வி. கோடடமீனடமுககாறு-உளவாயினெ ப

தெளுகினறது- ஆகக

குகேடுகளகோடடமுஞசெமமையுமேதுவாகவருதலகூடாமை

டயினறிவுடையா

ரதறகேதுவாகியபழவினையாதெனறுராயபபடுதவினினைககபபடுமெனறா-இம

மைசசெயதனயானறிநவவினையுமமைபடடயனகொலொருதனியுழநதிருநது

குமாடீனிககொழுநதுடனபோநததெனநினைககபபடடவாறறிக.

பு. (ஔ-ம்) எ-இ-ன். ஔவியநெஞ்சத்தானுக்கமும்-பொறாமைமனமுடையவனுக்குச்செல்வமும், செவ்வியான் கேடும்-நடுவுநிலைமையுடையவனுக்குக்கேடும், (உண்டானால்) நினைக்கப்படும்-(அவையறிவுடையவராலே இவற்றிற்குக்காரணம்யாது என்று) ஆராயப்படும், எறு.

வி. பொறாமையும், நடுவுநிலைமையுங், காரணமாக, ஆக்கக்கேடுகள்நிச்சயமாகவே உண்டாகாமெ தல்பதுதோன்ற,அந்தஉண்டாயின, என்னுஞ்சொல்லை, இதனுட்குறைத்துவைத்தார். இந்த இருவகையார்க்கும், இந்த இரண்டும், ஒரோரிடத்துப்பிறகாரணத்தால்வருமென்பார், நினைக்கப்படுமென்றார்.பிறகாரணமாவது, பழவினை. செவ்வியான்கேடுநினைக்கப்பட்டதற்கு, உதாரணம்.

இம்மைச்செய்தனயானறி நல்வினை
யும்மைப்பயன்கொலொருதனியுழந்தித்
திருத்தகுமாமணிக்கொழுந்துடன்போந்த
தெனவும், பின்செய்ததீவினையாதொன்றுமில்லைப்பிறப்
பதற்கு,முன்செய்ததீவினையோவிங்ஙனம்வந்தூழுண்டதுவே,

௰அ. அதி. வெஃகாமை.

௱௬௯

எனவுங், காண்க, இதனுற்பொறாமையும்
நடுவுநிலைமையுங்காரணமாக,
ஆக்கமுங்கேடும்வாராதென்பது;
சொல்லப்பட்டது.

௱எ௰. அழுக்கற்றகன்றாருமில்லையஃதில்லார்
பெருக்கத்திற்றீர்ந்தாருமில்.

ப. எ-து-அழுக்காறுசெய்துபெரியராயினாருமில்லைசெய்யலார்
தாம்பெருக்கத்தினீங்கினாருமில்லையென்றவாறு.

வி. இதனாற்கேடுமாக்கமும்வருதற்கேதுக்கூறப்பட்டது-இவ்விரண
போடாதுமலைவொருவருக்கூறப்பட்டன.

பு. (அழு-ல்) எ-இ-ள். அழுக்கற்று-பொறாமைப்பட்டு,

அகன்றாருமில்லை-பெரியாரானவருமில்லை, அஃதில்லார்-அந்த ச்செயல் இல்லாதவராகி, பெருக்கத்திற்றீர்ந்தாருமில்-பெரி யாராதலிலேநின்று நீங்கினவருமில்லை, எ-று.

வி. அஃதில்லார் என்பது, முற்றெச்சம். குறிப்புமுற்றீ றெச்சமாகவுமுளவே, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. அழு க்காறு என்னும்பண்புப்பெயர்தொழிற்பெயராங்கால், அழு க்கறல் எனநிற்கும். அதிலேநின்றுமுக்காலவினைமுற்றுக்கள், அ ழுக்கற்றான் அழுக்கறுகின்றான் அழுக்கறுப்பான் எனவருமாத லால், அழுக்கற்று என இறந்தகாலவினையெச்சம்வந்தது இத னுள்ளேமுதனிலைவினைஅழுக்கறு எனநிற்றல்காண்க. இதனாலே கேடும், ஆக்கமும், வருதற்கு, ஏதுசொல்லப்பட்டது.

௰அ. அதிகாரம்.

வெஃகாமை.

ப-ம. வெஃகாமை-அஃதாவது-பிறரககுரியபொருளைவெளவககருதா மை-பிறருடைமைகணடவழிபபொறுமையெயனறியதனைததானவெளவககரு துதலுஙகுறறமெனறறகிஃதழுககாறுமையினபினவைககபபடடது.

ப-ம். (வெஃ-மை) அதாவது-(பிறர்க்கு உரியபொரு ளை யநியாயத்தாற்கைக்கொள்ள) விரும்பாமையைச்சொல்வ து. பிறருடைமைகண்டபோதுபொறுமைப்படுதலேயன்றிய தனைக்கைக்கொள்ளவிரும்புதலுங்குற்றமென்பதற்கு, இதைய ழுக்காறாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௭௧ ௰அ. அதி. வெஃகாமை.

௱எக. நடுவின்றிநன்பொருள்வெஃகிற்குடிபொன்றிக்
குற்றமுமாங்கேதரும்.

ப. எது-பிறாககுரியனகோடலைமககறமனறெனனு நடுவுநிலைமயின றியவா தனபொருளைபொருவன வெஃகுமாயினவவெஃகுதலவனகுடியைககெ டசெயதுபலகுறறஙகளையுமபபொழுதேயவனுககுககொடுககுமெனறவாறு.

வி. குடியையளாசசெயதுபலநனமையுமபயககுமியலபுபறறிவெஃகி னெனபாா-தனபொருளவெஃகினெனறாா-பொனறவெனபதுபொனறியெனத திரிநதுநினறது-செயதெனபது-சொலலெசசம.

பு. (நடு-ம்) எ-இ-ள். நடுவின்றி-(பிறர்க்கு உரியனவற்றைக்கைக்கொள்ளவிரும்புவது நமக்குத்தருமம் அன்றென்னும்)நடுவுநிலைமையில்லாமல், நன்பொருள்வெஃகின்-(பிறருடைய) நற்பொருளை (ஒருவன்) விரும்புவானாகில், (அந்தவிருப்பமானது) குடிபொன்றி-(அவன்) குடியைக்கெடச், (செய்து) குற்றமும்-(பல) குற்றங்களையும், ஆங்கேதரும்-அப்பொழுதே (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எ-று.

வி. வெஃகின் என்றுசொல்லவந்தவர், அப்பொருள்குடியைவளர்ச்செய்துபலநன்மைகளையுந்தருமாதலால், அதுபற்றி, நன்பொருள்வெஃகினென்றார். பொன்றஎன்பது, பொன்றியெனத்திரிந்துநின்றது. அப்படித்திரிந்துநின்றாலும், பொருள்மாறுபடாது என்பதை, சொற்றிரியினும்பொருடிரியாவினைக்குறை, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. செய்து-என்பது, சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது.

௱எஉ. படுபயன்வெஃகிப்பழிப்படுவசெய்யார்
நடுவன்மைநாணுபவர்.

ப. எது-பிறாபொருளைவெளவிததமககுவருமபயனைவிருமபியதுவென

துதற்குப்பழியின்கண்ணேபடுஞ்செயல்களைச்செய்யார் நடுவுநிலைமையன்மை யையஞ்சுவாரென்றவாறு.

வி. நடுவு-ஒருவனைபொருட்குப்பிறனுரியனல்லனென்னு நடுவு.

பு. (படு-ர்) எ-இ-ள். படுபயன்வெஃகி-(பிறர்பொருளை க்கொண்டதினலேதமக்கு) வரும் பிரயோசனத்தைவிரும்பி, (அதைக்கைக்கொள்ளற்கு) பழிப்படுவசெய்யார்-நிந்தையொடு படுகின்ற செயல்களைச்செய்யமாட்டார், நடுவன்மை-நடுவுநி லைமையல்லாததற்கு, நாணுபவர்-(அஞ்சிக்) கூசுபவர், எ-று.

௧௮. அதி. வெஃகாமை. ௱௭௩

வி. நடுவுநிலைமை, ஒருவனுடையபொருளுக்குப்பிறனு ரியவனல்லன், என்னும்நீதி.

௱எ௩. சிற்றின்பம்வெஃகியறனல்லசெய்யாரே
மற்றின்பம்வேண்டுபவர்.

ப. இது-சிற்றின்பமாவதுவெஃகியபொருளான்அறுமெய்யான்நிலையில்லாதவின்பத் தைவிரும்பியவர்மாட்டறனல்லாதசெயல்களைச்செய்யார்மற்றதானவருநிலைப்பு டையவின்பத்தைதக்காதலிப்பாரென்றவாறு.

வி. பாவத்தானவருதவின்பபொழுதேயழியுமெனபாசிற்றின்பமென்றார்-மறுமையின்பமெனபதுமற்றின்பமென நின்றது.

பு. (சிற்-ர்) எ-இ-ள். மற்றின்பம்வேண்டுபவர்-(தரும

த்தினாலேவருவதாகிய) பேரின்பத்தைவிரும்புபவர், சிற்றின்பம்வெஃகி-(பிறர்பொருளைக்கைக்கொண்டதினாலே தாங்களடைவதாகிய) சிறிய இன்பத்தைவிரும்பி, அறனலசெய்யார்-(அவிடத்திலே) தருமம் அல்லாதசெயல்களைச்செய்யமாட்டார், என்று.

வி. பாவத்தினாலேவருதலால், அப்பொழுதே அழியுமென்று சொல்லவந்தவர், சிற்றின்பமென்றார். சிறுமைக்கு எதிராயிப்பிறதாகியது பெருமையாதலால், விரைந்து அழிதலும் நீட்டித்து அழிதலுமாகிய ஐம்புல இன்பங்களை இங்கே சிற்றின்பம் பேரின்பமென்றார், காமமோக்க இன்பங்களையன்றென உணர்க. மற்று என்னும் இடைச்சொல், இங்கேயினமாகியபிறிது என்னும்பொருள்படநின்றது. வினைமாற்றசைநிலைபிறிதெனுமற்றே, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க.

ஈஎச. இலமென்றுவெஃகுதல்செய்யார்புலம்வென்ற
புன்மையில்காட்சியவர்.

ப. இது-யாமவறியமெனறுகருதியதாிறறெபாருட்பெபிறா்பொருளை விரும்புதலசெயயாரைம்புலனகளையுமவெனறகுறறமிலலாதகாட்சியினையுடையாரெனறவாறு.

வி. வெஃகுதலபாவமெனதெளிந்தசேல்லவிடாமை-புலம்வென்றபுன்மையிலகாட்சியவராகுவருமையினமையின்வெஃகுதலிலையாயிற்று-புன்மையில்காட்சிபொருள்களைத்திரிபின்றியுணர்தல்.

பு. (இல-ர்) எ-இ-ள். புலம்வென்ற-ஐம்புலன்களையுஞ்செயித்த, புன்மையில்-குற்றமில்லாத, காட்சியவர்-உணர்வை

புடையவர், இலமென்று-(தாம்) தரித்திரமுடையமானோமெ ன்று நினைத்து, (அதுநீங்கும்படியாக) வெஃகுதல்செய்யார்-(பிறர்பொருளை)விரும்புவதைச்செய்யார், (விரும்பார்,) எ-று.

வி. வெல்லுதலாவது, புலன்களைப்பாவத்திலேபோக விடாதிருப்பது. புலம்வென்றபுன்மையில்காட்சியவர்க்கு,வறு மையில்லாததினாலேவெஃகுதலுமில்லையாயிற்று. புன்மையில் காட்சி, பொருள்களை, மாறுபாடில்லாமல்-உணர்வது. இனி-வென்ற என்னும்பெயரெச்சம்-காட்சியவர் என்னும்பெயர் கொண்டுமுடியவேண்டுதலாலே-புன்மையென, இடைப்பிற வரல்வென்றபுன்மையெனப்பொருள்படுதலால் அஃதுபொரு ந்தாது என்பதை-உருபுமுற்றீரெச்சங்கொள்ளும்பெயர்வினை யிடைப்பிறவரலுமாமேற்பன. என்னுஞ்சூத்திரநோக்கியுணர் ந்து-புலம்வென்றபுன்மை-என்பதற்கு, ஐம்புலன்களானவை வென்ற (வென்றியாகிய) புன்றொழிலானது, இல-(தம்மிட த்தில்) இல்லாத, காட்சியவர்-அறிவுடையவர், எனப்பொருள் கொண்டு-அறிவில்லாதவரைவென்ற ஐம்புலப்புன்மைபுணராத அறிவுடையவர், என்ற எழுவாயாக்கி-இலமென்றுவெஃகுதல் செய்யார், எனப்பயனிலைகூட்டிமுடிக்கப்பொருந்தும் எனக் காண்க. வெல்லப்பட்டவர் அறிவிலாதலாலும், அந்த அறிவி லருள்ளே-ஒருவரைஐம்புலன்களுங்கூடிவென்றதனாலும், வெ ன்றவென்றியை, வென்றபுன்மையென்றார். ஆதலால், இது தொழில்கொண்டுமுடிந்த பெயரெச்சம். புன்மை, இங்கே தொழிலின்மேனின்றது. வென்ற(வெல்லுதற்றொழிலாகிய) புன்றொழில், எனவிரியும். காட்சி, அறிவு.

௱௭௫. அஃகியகன்றவறிவென்னாம்யார்மாட்டும்
வெஃகிவெறியசெயின்.

ப. இ-ள்-நுண்ணியதாயெல்லாநூல்களினுஞ்சென்றதாயவறிவென்னபயந்தவாம்பொருளைவிரும்பியாவர்மாட்டுமறிவொடுபடாதசெயல்களைப்பிறருடையார்செய்வாராயினென்றவாறு.

வி. யார்மாட்டும்வெறியசெய்தல்—தக்கார்மாட்டேதகாதார்மாட்டுமிழிதகைவுடையனவுஞ்செய்தல்—அறிவிற்குப்பயனவைசெய்யாமையாக வுணர்த்திநின்றமையான்.

௰௮. அதி. வெஃகாமை. [illegible]

பு. (அஃ-ன்) எ-இ-ள். வெஃகி-(பொருளை) விரும்பி, யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும், வெறுமையைக்கொடு கூடிய செயல்களை, செயின்-(அறிவுடையார்) செய்வாரானால், அஃகி-நுட்பமாகி, அகன்ற-(எல்லாநூல்களிலுஞ் சென்று) விரிந்த, அறிவென்னும்-(தம்முடைய) அறிவானது என்ன (பிரயோசனத்தையுடையது) ஆகும், எ-று.

வி. யார்மாட்டும்வெறியசெயலாவது, மேல்மக்களிடத்தும் கீழ்மக்களிடத்தும்இழிவானவையும்கோபிக்கப்படுபவையுமுதலானவைகளைச்செய்தல். அறிவுக்குப்பயன், அவைசெய்யாதிருப்பதாதலால், அஃகியகன்றவறிவென்னுமென்றார்.

௱எசு. அருள்வெஃகியாற்றின்கணின்றான்பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாதசூழக்கெடும்.

ப. எ-து. அருளாகியவறத்தைவிரும்பியதனால்இல்லறவழியில்நின்றவன்பிறர்பொருளையவாவியதனைவருவிக்குங்குற்றச்செய்கைகளையெண்ணக்கெடுவனென்பது.

வி. இல்லறவழியாலறிவுமுதிர்ந்தல்லதுதுறவறங்கைப்படாமையின் அத்துறவறத்தையிறப்பவிரும்பினான்-கெடுதலிரண்டற்குஞ்சேரவிழுதல்-சூழ்ந்ததுணையானேகெடுமெனவேசெய்தாற்கெடுதல்சொல்லாமையேபெறப்பட்டது.

பு. (அரு-ம்) எ-இ-ன். அருள்வெஃகி-கருணை(யாகிய துறவறத்தை) விரும்பி, ஆற்றின்கணின்றான்-(அதுபெறுதற்கு) வழி (யாகிய இல்லறத்திலே) நின்றவன், பொருள்வெஃகி-(பிறர்) பொருளைவிரும்பி, (அதைக்கொள்ளும்பொருட்டு) பொல்லாத-பொல்லாதவழிகளை, சூழ-ஆலோசனைசெய்ய, கெடும்-கெடுவான், எ-று.

வி. இல்லறநெறியிலேநின்று அறிவுமுதிர்ந்தாலல்லது, துறவறத்தைக்கைக்கொள்ளப்படாததினாலே, அந்தத்துறவறத்

னகரு; ஆறு என்றார். கெடுதல்-இரண்டுதருமங்களையுமுடைய இழப்பது. ஆலோசனைசெய்தமாத்திரமேகெடுவான் எனவே, செய்தாற்கெடுவது, சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இனி, அருள் வெஃகியாற்றின்கணின்றான் என்பதற்குத் (தன்னைப்பாவத்தி லேநின்று நீக்கிப்பிறவித்துன்பத்தைப்போக்கிப் பாதுகாத்த லித்தற்கு உரியகடவுளின்) கருணையைவிரும்பி அதைப்பெறு

தற்கு-வழியாகிய இல்லறத்திலேநின்றவன், எனப்பொருள் கொளினது சிறப்புடைத்து. என்னெனின், குடிசெய்வலென் னுமொருவற்குத்தெய்வமடிதற் றுத்தான்முற் றுறும் எனஇவ ர்தாமேபிற்கூறுதலாலே. குடிசெய்வது அக்கடவுளருள்பெறு தற்குவழியென்பது துணிவு, ஆதலால், எனக்காண்க.

௱௭௭. வேண்டற்கவெஃகியாமாக்கம்விளைவயின்
மாண்டற்கரிதாம்பயன்.

ப. எ-து-பிறர்பொருளைவௌவிக்கொண்டதனாலுளதாகிறவாக்கத்தை விரும்பாதொழிக; பின்னது அவ்விளைவுக்காலத்துவருகின்றதின்பயன் நன்றாதலில்லையாதலா னென்றவாறு.

வி. வினையெனப்படுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர்-இவையேமுபாட்டானும் வெஃகுதலினாற்றடைப்பட்டது.

பு. (வே-ன்) எ-இ-ள். பயன்விளைவயின்-(அநுபவிக்கும் படியாக) பயன்படுங்காலத்து, மாண்டற்கு-மாட்சிமைப்ப

றதற்கு. (நன்றாதற்கு) அரிதாம்-அரியதாம், (இல்லையாம்) (தீதாதற்கு உளதாம், ஆதலால்) வெஃகி-(பிறர்பொருளை) விரும்பிக்,-(கொண்டவிடத்தே) ஆம் ஆகும், ஆக்கம்-செல்வப்பெருக்கத்தை, வேண்டற்க-விரும்பாதிருக்க, எ-று.

வி. விளைவயின்-என்பது, வினைத்தொகைத்தொடர்மொழி. அது வினையின் முக்காலத்தியலு மென்னுஞ் சூத்திரம் நோக்கிக்காண்க. அது முக்காலத்திலுஞ்செல்லுமாயினும், இங்கே எதிர்காலங்குறித்து, நின்றது. பயன் என்னும் எழுவாய், விளை என்னும்முதனிலைவினைகொண்டது. இந்த ஆக்கமானது பின்பு இன்பம்பயவாது துன்பமேபயத்தலினிதனைவிரும்பினோர் நிச்சயமாகக்கெடுவரென்பதற்கு இரங்கி, அதுவுங்காட்டியதனுலேவேண்டற்கவெனவிலக்கினார். இது, அதுவிலக்கென்னும் அலங்காரத்தின்பாற்படும். இவையேழுபாட்டாலும் ஆசைப்படுதலின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱எஅ. அஃகாமைசெல்வத்திற்கியாதெனின்வெஃகாமை
வேண்டும்பிறன்கைப்பொருள்.

ப. எ-து-குறைவுபடாமலாகிய செல்வத்திற்குக் குறைவுபடாமைக்குக் காரணம் யாதென்றுவினவின் பிறனுடைய பொருளைத் தான் வேண்டாமையாமென்றவாறு.

௰அ. அதி. வெஃகாமை. ௱சக

வி. அஃகாமையாகுபெயர

தறு.

-வெஃகாதானசெலவமஃகாதெனபதாயி

பு. (அஃ-ள்) எ-இ-ள். செல்வத்திர்கு-(சுருங்கும் ஒழு ங்குஉடையதாகிய) ஐசுவரியத்துக்கு, அஃகாமை-சுருங்காமை க்; (காரணம்) யாதெனின்-எது என்று (ஒருவன்) ஆராய்வா னுவல், (அது) வேண்டும்பிறன்கைப்பொருள்-பிறன்விரும்ப ப்படுங்கைப்பொருளை, வெஃகாமை-(தான்) விரும்பாதிருத் தலாம், எ-று.

வி. அஃகாமை, ஆகுபெயர். பிறர்பொருளைவிரும்பா தவன்செல்வஞ்சுருங்காதென்பது, கருத்து. இனியிதற்குவே றோர்முடிபு.

அஃகாமைசெல்வத்திற்கு - செல்வத்திற்குச்சுருங்காதிரு க்குந்தன்மை, யாதெனின் - யாதாலமையுமென்று (ஒருவன்) வினவினுயின், (அதற்கு) வேண்டும்பிறன்கைப்பொருள்- பிறன்விரும்புங்கைப்பொருளை, வெஃகாமை-விரும்பாதிருக் குந்தன்மை (யாலமையுமென்றுத்தரம்,) எ-று.

இதற்கு-வி. யாதென்னுமிடத்தும், வெஃகாமையென்னு மிடத்தும், மூன்றும்வேற்றுமையுருபும், அதன் பொருளும், தொக்குநின்றன. யாதெனின் என்றதனுல், ஒருவன் வினவி னுயின் என்பதும், அதற்கு உத்தரம் என்பதும்; வருவிக்கப் பட்டன.

௱௭௯. அறனறிந்துவெஃகாவறிவுடையார்ச்சேருந்
திறனறிந்தாங்கேதிரு.

ப. எ-று-இஃதறனென்றறிந்து பிறர்பொருளைவிரும்பாதவறிவுடையா ரைத்திருமகடானடைதற்காங்கூற்றினையறிந்தக்கூற்றானேசென்றடையுமென் றவாறு.

வி. அடைதற்கானகூற்(று)காலமுமிடமுஞ்செவ்வியுமுதலாயின-இவையி ரண்டுபாட்டானும்வெஃகாமையின்குணங்கூறப்பட்டது.

பு. (அற-ரு) எ-இ-ள். அறனறிந்து-(இது) தருமமென் றுதெரிந்து, வெஃகா-(பிறர்பொருளை) விரும்பாத, அறிவு டையார்-ஞானமுடையவரை, திரு-இலக்குமியானவள், திறன

றிந்து-(அடைவதற்கு ஏற்ற) கூறுபாடு அறிந்து, (வகையறிந் து) ஆங்கே-அதினாலேதானே, சேரும்-சேருவாள், எ-று.

வி. அடைதற்கேற்றகூறுபாடு, காலம், இடம், சமையம், முதலானவை. இவையிரண்டுபாட்டாலும், விரும்பாமையின் குணங்கூறப்பட்டது.

௱அ௰. இறலீனுமெண்ணாதுவெஃகின்விறலீனும்
வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கு.

ப. எ-று-பின்விளைவதறியாதொருவன்பிறன்பொருளை வெளவக்கருதின அக்கருத்தவனுக்கிறுதியைப்பயக்கும்அப்பொருளைவேண்டாமையென்னுஞ்செ ருக்குவெற்றியைப்பயக்குமென்றவாறு.

வி. பகையுடையாரும்பெருகவிளிதலீனுமென்றும் அப்பொருளைவேண்டா துயுழல்வோராயாலனைவருமிழப்பித்தலின விறலீனுமென்றார்-செருக்

காருபெயா-இதருவலவிருகூமயுமொருவகுகூறபபடடன.

பு. (௱௮-௰) எ-இ-ள். எண்ணாதுவெஃகின்-(பின்னுண்டாவதை)எண்ணிப்பாராமல்(பிறன்பொருளைக்கவரக்கொள்ள) விரும்புவானானல், (அந்தவிருப்பமானது அவனுக்கு) இறலீனும்-(மரணத்துக்கேதுவாகிய) கெடுதியைத்தரும், வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கு-(அப்பொருளை)விரும்பாதிருப்பது என்கின்றமனக்களிப்பானது, விறலீனும்-(வெற்றிக்கு ஏதுவாகிய) பெருமையைத்தரும், எ-று.

வி. பழியும்பாவமும் உயர்ந்துசரீரத்தைமேலிடுதலாலே, மரணத்திற்கு ஏதுவென்பதும்; தருமம் உயர்ந்துசெல்வம் பெருகுதலாலே, வெற்றிக்கேதுவென்பதும், வருவிக்கப்பட்டன. பிறன்பொருளைவிரும்பாதிருக்கவே, தருமம் உயரும். உயரவே, செல்வம்பெருகும். பெருகவே, மனக்களிப்பு உண்டாவதுநிச்சயம். ஆதலால், வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கெனக்காரியத்தைக்காரணமாக உபசரித்தார். இறல், கேடு. விறல், பெருமை. செருக்கு, மனக்களிப்பு. இதனாலே, வெஃகுதல்வெஃகாமைகளின்குற்றமுங்குணமுஞ்சொல்லப்பட்டன.

௰௯. அதி. புறங்கூறாமை. [illegible]

௰௯. அதிகாரம்.

புறங்கூறாமை.

ப-ம. புறங்கூறாமை-அஃதாவது-காணாதவழிப்பிறரையிகழ்ந்துரையாமை—மொழிக்குற்றமனக்குற்ற மடியாகவருதலா னிஃதழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம. (புற-மை) அதாவது-காணாத இடத்துப்பிறரையிகழ்ந்துசொல்லாதிருப்பதைச்சொல்வது. சொற்குற்றமானது மனக்குற்றங்காரணமாகவருமாதலால் இதுமனக்குற்றமாகிய அழுக்காறுவெஃகுதல்களையெதிர்மறுத்துரைத்த அழுக்காறாமைவெஃகாமைகளின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱அக. அறங்கூறானல்லசெயினுமொருவன்
புறங்கூறானென்றலினிது.

ப. இ-து-ஒருவனறனென்றுசொல்லுவதுஞ்செய்யாதுபாவங்களைச்செய்யுமாயினும்பிறனைப்புறங்கூறானென்றுலகத்தாராற்சொல்லப்படுதனன்று

னறிவாறு.

வி. புறங்கூறாமை அக்குற்றங்களால் இழிக்கப்படாது மேம்பட்டதே யென்
றமெனபதாம இத்துலவறத்தின தன்மைகூறப்பட்டது.

பு. (அற-து) எ-இ-ள். ஒருவன் அறங்கூறான் - ஒருவன் தருமத்தைத் (வாயினலே) சொல்லாதவனகி, அல்லசெயினும்- பாவங்களைச்செய்வானனலும், புறங்கூறானென்றலினிது-(பிறரைப்,)புறங்கூறானென்று(உலகத்தாராலே) சொல்லப்படுவது இன்பமுடைத்தாம், எ-று.

வி. அறங்கூறானென்பது, அறங்கூறானகிஎன, முற்றுவினைஎச்சவினையாய்நின்றது. கொடும்பாவியாயினுமென்று சொல்லவந்தவர், அறங்கூறானல்லசெயினுமென்றும், இப்புறங்கூறாமையென்னுந்தருமத்தைத்தக்கைக்கொள்வதுமற்றத்தருமங்களைக்கைக்கொள்வதினும்மிகவும் அருமையென்று சொல்லவந்தவர், புறங்கூறானென்றல் இனிதென்றுஞ்சொன்னர். புறங்கூறாமை, யெல்லாக்குற்றங்களையுங்கீழ்ப்படுத்துமென்பது, கருத்து.

௧௪௪ ௰௯. அதி. புறங்கூறாமை.

௧௮௨. அறனழீஇ அல்லவைசெய்தலிற்றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்துநகை.

ப. எது-அறனெனபதொனறிலலையெனவழிதது

சொலவியதன்றே

பாவங்களைச்செய்தலினும் தீமையுடைத்து ஒருவனைக்காணாதவழி இகழ்ந்துரையாலழித்துச்சொல்லிக் கண்டவழிப் பொய்யாக நகுதலென்றவாறு.

வி. உறழ்ச்சி திரிநிலையாகக்கொள்க. அழித்தல் ஒழிப்பக்கோறல்.

பு. (அற-கை) எ-இ-ள். அறனழீஇ-தருமமென்பதை (இல்லையென்று) கெடுத்துப்பேசி, (அதன்மேல) அல்லவைசெய்தலின்-பாவங்களைச்செய்தலினும், தீதே-தீமையுடையதே, புறனழீஇ-(ஒருவனைக்) காணாதஇடத்தில் (இகழ்ந்துபேசி அவன்புகழைக்) கெடுத்து, பொய்த்துநகை-(கண்ட இடத்தில் அவனோடு) பொய்யாய்நகைத்தல், எ-று.

வி. இன் உருபு, காட்டிலும் என்னும் உறழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றது. இது, முறை திரனிறைப்பொருள்கோள். அழி

என்னுமுதனிலைவினை, அழீஇஎன, அழித்து என்னும்வினையெச்சச்சொல்லினிசைநிரப்புதற்பொருட்டுநீண்டு அளபெடுத்து

நின்றது. அழித்து என்றது, இங்கேசொல்லினுலேயாதலால், அழித்துப்பேசியென்பதுபெறப்பட்டது. ஒழிந்தஇசையெச்சச்சொல்லெச்சங்கள்,

வருவித்துரைக்கப்பட்டனகாண்க.

௱அ௩. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர்வாழ்தலிற்சாத
லறங்கூறுமாக்கந்தரும்.

ப. எது-பிறனைக்காணாவழி இகழ்ந்துரைத்துக்கண்டவழி முகஸ்துதி செய்பவனான பொய்த்தொருவன் உயிர்வாழ்தலினும் அதுசெய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லுமாக்கத்தைக்கொடுக்குமென்றவாறு.

வி. பின்புறங்கூறிப்பொய்த்தல் ஒழிதல்சாதலாக்கந்தருமென்றூ- ஆக்கம அஃதொழிந்தாரமறுமைக்கணெய்தும்பயன் - அறம ஆகுபெயா- தரு மெனபதிடவழுவமைதி.

பு. (புற-ம்) எ-இ-ள். புறங்கூறி-(ஒருவனைக்) காணுத இடத்தில் (இகழ்ந்து) பேசி, பொய்த்துயிர்வாழ்தலின்-(கண்டவிடத்தில் அவனுக்கு இனியவனுகப்) பொய்யாய் (ஒருவன்) உயிர்வாழ்வதினும், சாதல்-(அப்படிச்செய்யாமல்) இறந்து போவது, (அவனுக்கு) அறங்கூறும்-தருமநூல்கள்சொல்லப் பட்ட, ஆக்கந்தரும்-செல்வத்தைத்தரும், எ-று.

ருகூ. அதி. புறங்கூறாமை.

ரசகூ

வி. பின், புறங்கூறிப்பொய்ப்பது ஒழிதலாலே, சாதல், ஆக்கந்தரும் என்றார். ஆக்கமாவது, புறங்கூறாதார்மறுமையிலே அடையுஞ்செல்வம். அறம் என்றது, அறநூலையாதலால், ஆகுபெயர். அவனுக்குக்கொடுக்கும் என்னாமல், தரும் என்றது, இடவழுவமைதி. வழுவமைதி என்பது என்னெனின், இலக்கணநூல்கள்சொல்லப்படுவனவெல்லாம்- இலக்கணமும், வழுவும், வழுவமைதியும், எனமூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள், குற்றமில்லாமலிருப்பது, இலக்கணம். வழுவென்பது, குற்றம். வழுவமைதி என்பது, குற்றமாயினுமிது இருக்கலாமென்று அமைத்துக்கொள்ளப்படுவது.

௱அச. கண்ணின்றுகண்ணறச்சொல்லினுஞ்சொல்லற்க
முன்னின்றுபின்னோக்காச்சொல்.

ப. ஏது-ஒருவனெதிர்நின்றுகண்ணோடாமற்சொன்னானாயினுமவ னெதிரின்றிப்பின்வருங்குற்றத்தைநோக்காத சொல்லைச்சொல்லாதொழிகவென்றவாறு.

வி. பின்னாகுபெயர்-சொல்லவான்றொழில்சொன்மேலேற்றப்பட்டது- இவைமூன்றுபாட்டானும்புறங்கூறதின்கொடுமைகூறப்பட்டது.

பு. (கண்-ல்) எ-இ-ள். கண்ணின்று-(ஒருவனைக்) கண்ணெதிரே நின்று, கண்ணறச்சொல்லினும்-கண்ணோட்டமறப் பேசினாலும் (தாட்சணியங்கெடப்பேசினாலும்,) முன்னின்று-(அவன்) எதிரேயில்லாமல், பின்னோக்காச்சொல், பின்(வருங்குற்றத்தை) நோக்காதசொல்லை, சொல்லற்க-சொல்லாதொழிக, எ-று.

வி. பின்வருங்குற்றத்தைப்பின் என்றது, ஆகுபெயர். நோக்காதவன்சொல்லுந்தொழிலை, நோக்காச்சொல்லெனச் சொல்லின்மேலேற்றப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டாலும், புறங்கூறுதலின்கொடுமைசொல்லப்பட்டது.

௱அரு. அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தானன்மைபுறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற்காணப்படும்.

ப. ஏது-புறஞ்சொல்லுவானொருவனறனைநன்றென்றுசொல்லினுமவ னுமனத்தானுபசொல்லுகின்றானல்லனென்பதனையவன்புறஞ்சொல்லுதலா கிய காரணமாகியமனப்புன்மையானேயறியப்படுமென்றவாறு.

வி. மனத்தீதாகலினச்சொற்கொள்ளப்படாதெனப்பதாம்.

ரசஅ ௰௯. அதி. புறங்கூறாமை.

பு. (அற-ம்) எ-இ-ள். அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை-(புறங்கூறுவான் ஒருவன் தருமத்தைநன்றென்றுசொன்னாலும்) அதை(நல்ல) மனமுடையவனாகிச்சொல்லுகின்றான் அல்லனென்பதை, புறஞ்சொல்லும்புன்மையாற்காணப்படும். (அவன்) புறங்கூறுதற்குக் (காரணமாகியமனக்) குற்றத்தினுலேகண்டுகொள்ளப்படும், எ-று.

வி. மனத்தீங்கு உடையது ஆதலால், அந்தச்சொல்லைக் கொள்ளப்படாதென்பதாம். இனி, அறஞ்சொல்லும்வாயான் என்னாது, அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான் என்றதனால், அந்த அறம்நெஞ்சத்தொடுபட்டது எனக்கொண்டு, பின்பு, அன்மை யென்றதனால், நெஞ்சத்தொடுபட்டறத்தைச்சொல்லுவானல்லாந்தன்மை, எனவருதலால், அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தா னன்மை, என்பதற்கு; அறத்தையுடன்பட்டுச்சொல்லுமனத்தையுடையவன் அல்லனாந்தன்மையை, எனப்பொருளுரைத்து, புறஞ்சொல்லும்புன்மையாற் காணப்படு

மென்முடிப்பினது சிறந்துகாட்டியதுபோலும்.

௧௮௬.

பிறன்பழிகூறுவான்றன்பழியுள்ளுந்
திறந்தெரிந்துகூறப்படும்.

ப. எ-து - பிறனொருவன்பழியையவன்புறத்துக்கூறுமவன்றன்பழிபலவ
ற்றுள்ளுமுளையுந்திறமுடையவற்றைத்தெரிந்தவனாற்கூறப்படுமென்றவாறு.

வி. புறத்தென்பததிகாரத்தாற்பெறரும்-இதுவருகின்றவற்றிற்குமொக்
கும்-திறமாகுபெயர் - தன்னைப்புறங்கூறியவாறுகேட்டானக்கூறியானகவவன்
னறியவன்றிறந்தப்பட்டுளையுந்திறத்தனவாயபழிகளைநாடியெதிரேகூறுமா
கலிற்றிறந்தெரிந்துகூறப்படுமென்றார்.

பு. (பிற-ம்) எ-இ-ள். பிறன்பழிகூறுவான்-பிறனொருவ
னுடையபழியை (யவன்புறத்திலே) சொல்பவன், தன்பழியு
ள்ளும்-தன்னுடையபழிகள்பலவற்றுள்ளும், திறம்-(வருத்தப்
படுத்துங்குணக்)கூறுஉடையபழிகளை, தெரிந்து-ஆராய்ந்து
(எடுத்து,) கூறப்படும்-(அவனாலே) சொல்லப்படுவான், எ-று.

வி. கூறுவானென்ற இடத்திலே, புறத்து என்பது, அதி
காரத்தாற்பெறப்பட்டது. இதுமேலே வருபவைகளுக்கும்

ஒத்திருக்கும். இறம் என்பது, இறத்தையுடையபழிகளைக்குறி
த்து நின்றதிறலே, பண்பு ஆகுபெயர். தன்னைப்புறங்கூறிய
தைக்கேட்டவன்
அந்தப்புறங்கூறினவனுக்கு அந்தக்கூறிய
அம்மாத்திரந்தானேயல்லாமல்,
அவன்பாற்பட்டுவருத்தப்ப
டுத்துங்குணங்களையுடையபழிகளை
ஆராய்ந்தெடுத்து அவ
னெதிரேசொல்லுவானுதலாலே, இறந்தெரிந்து
கூறப்படுமெ
ன்றார்.
இனி இதற்குவேறுரை –
பிறன்பழிகூறுவான்–வேறொரு
வனுடையபழியை(அவன்புறத்திலே)
சொல்பவன், தன்பழி–
(இப்புறங்கூறுதலாகிய)
தன்னுடையநிந்தையை, உள்ளுந்திற
ம்–(மேன்மக்கள்)நினைக்குந்தன்மையை,
தெரிந்து–(சான்றோ
ராலே)தெரிந்துகொண்டபின்,

கூறப்படும்-சொல்லக்கடவது,

எ-று.

இதற்கு-வி.

இங்கேகூறப்படுமென்றதுசெயப்பாட்டுவி

னையன்று, கூறவேண்டும்

என்றதுபோலஉம்மீற்றுவியங்கோ

ள்முற்றுவினை.

கூறுக-எனின் அமையும்-கூறவேண்டும்; கூறப்

படும், எனச்சொல்வது,

சொற்பொருள்விரித்தலென்னும் உத்

தி. உண்டுவருவான்-என்றால்,

உண்டபின்வருவான் எனப்பெய

ரெச்சப்பொருள்படுதல்போலத்தெரிந்து

என்னும்வினையெச்

சம், தெரிந்தபின்எனநின்றுகூறப்ப

டுமென்பதனொடுமுடிந்த

து. தெரிந்தபின்,

தன்பழியேஉயர்ந்துகாணப்படுமாதலாலே,

பிறன்பழிகூறவேகூறுமென்பதுநிச்சயமாத

லாலதுபற்றித்தெ

ரித்துகூறப்படுமென்றார் எனக்கொள்க.

இன்னுங்கூறப்படுமெ

ன்பதற்கு இவ்வாறன்றிக்,

கூறுதல்கூறப்படுதல் என்னுஞ், செய்

வினைசெயப்பாட்டுவினையிரண்டினுள்ளும்,

தெரிந்தபின், இவ

னுக்குப்புறங்கூறுதலாகிய செய்வினையொழிதலாற்கூறப்படு மென்றார். இது, நீயிர்பெரிதுமறிதிர், என்பதுபோலக்குறிப் புப்பொருள்படநின்றது. என்னை, புறங்கூறுதவன், அறங்கூறு னல்லசெயினும் அவைபற்றியிகழப்படானாதலாலச்செயப்பா ட்டுவினையுமில்லையென்பது தோன்றநின்றமையின் எனவுங் கொள்க.

௱௪௮ ௰௯. அதி. புறங்கூறாமை.

௱௮௭.

பகச்சொல்லிக்கேளிர்ப்பிரிப்பர்நகச்சொல்லி
நட்பாடறேற்றாதவர்.

ப. உ.

–நகைமைவிடுதீங்குமாறுறும்புறங்கூறித்தமகேளிரையும்பிரிய
ப்பண்ணுவர்கூடிமகிழுமாறினியசொற்களைச்
சொல்லியயவரொடுநட்பாடுத
லையறியாதாரெனவாறு.

வி.

திறபபுமனைமவிகாரததாறறெரககது-கேளிராயுமபி
ரிபபரொனறக
குறறஙகளையலாராறெனப துவருவிததுரைககபபடடது-
அறிதலநமககு அறி
பெருறறிதல-நடியுமிடததெநறறனசொரநதனனைகள
புழியபோலததெறறு ஙயததனவி
ளையாயதினறது-புறஙகூறுவாரகளியாவருமயலாரைனப
துககு
தது.

டு. (பக-ர்) எ-இ-ள்.

நகச்சொல்லி-மகிழ்ச்சியுண்டாகு
ம்படி (இன்சொற்களைப்)பேசி, நட்பாடல்-(
அயலவருடனே)
சிநேகஞ்செய்வதை, தேற்றுதவர்-அறியாதவர்.
பகச்சொல்லி- (தம்மைவிட்டுப்) பிரியும்படியாகப்
(புறங்) கூறி, கேளிர்ப்பிரி
ப்பர்-சுற்றத்தாரையும்பிரியப்பண்ணுவர், எ-று.

வி. கேளிரையும், என்கின்ற உயர்வுசிறப்பு உம்மைகு
றைத்துநின்றது. கேளிரையும்பிரிப்பரென்றதனாலே, அயலா
ரொடு என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. அறிதல்,
தமக்குநன்
மையென்றறிதல். தேற்றுதவர்
என்பது, அறியாதவர், அறிவி

யாதவர்,

எனத் தன்வினை பிறவினை யிரண்டினும் வரும்.

இங்கே

யது, தன்வினையாய் நின்றது.

தன்வினை பிறவினை யென்பதென்

னெனின், நடந்தான் என்றால்,

நடத்தலைச் செய்தான் என

ப் பகுதிவினைப் பொருளை விகுதி தன்னுள்

அடக்கிநிற்பது, தன்

வினை. நடப்பித்தான் என்றால், நடக்கும்படியாகத் தானொரு வினையைச் செய்தான் எனப் பகுதிவினைப் பொருளையொழித்து வேறுவினையை விகுதியுள்ளடக்கிநிற்பது, பிறவினை. அதுசெய்யென்வினைவழியென்னுஞ் சூத்திர நோக்கிக்காண்க. புறங்கூறுவார்க்கு எல்லாரும் பகையாவரென்பது, கருத்து.

௱அஅ.

றன்னியார் குற்றமுந் தூற்றுமரபினார்
ரென்னைகொலேதிலார் மாட்டு.

ப. எ-து

உமொழிசெந்தரார் குற்றத்தையுமவாபுறத்துத்தூற்றும்
வபினைபுடையார் யலார்மாட்டு

செயவதியாதுகொலலோவெனறவாஅ.

௰௯. அதி. புறங்கூறாமை. ௱௯௰

வி. ஆறறுதலபலருமறியபபரபபுதல -
அதனிறகொடிய துபிறிதோன

றுகாஞமையினனக்கொலவௌறர்-செயவதெனபதுசொல
லெசசம-எனன

ாஙொலெனறுபாடமோதிஎவவியலபினாரவரென றுரைப்பாரு
முளர.

பு. (துன்-டு) எ-இ-ள்.

துன்னியார்குற்றமும்-(தம்மொ

டுமிகுதியுங்) கலந்தவருடையகுற்றத்தையும்,
தூற்றுமரபினூர்-

(அவர்புறத்திலேயெல்லாருமறியப்)
பரப்பிவைக்குந்தன்மை யையுடையவர்,
எதிலார்மாட்டென்னைகொல்-(தம்மொடுகல

வாத) அயலாரிடத்தில்யாதுதான்செய்யார், எ-று.

வி. தூற்றுதல்,
யாவருமறியப்பழியைவிரித்துச்சொல்லு

தல். கொடுமைகள்பலவற்றுள்ளும்

-இவர் அயலாரிடத்திற்செ
ய்யத்தகாதது இது என்றுநினைக்கப்படுவது
ஒன்றுங்காணாத
திருமேல, என்னேகொலென்றார்.
செய்யார்-என்பது, சொல்
லெச்சம். இனி என்னேகொலென்பதை,
என்னர்கொலென்று பாடஞ்சொல்லி,
எந்தக்குணத்தையுடையவராவரொன்றுபொரு
ள்கூறுவாருமுண்டு.

௱அகூ.

அறனோக்கியாற்றுங்கொல்வையம்புறனோக்கிப்
புன்சொலுரைப்பான்பொறை.

ப. எது

-பிறாநீஙகினவளவுபாாததவாபழிததுரையையுரைபபானுடை
தபாரததைதநிலமிசகொடியதுபொறுததலே வெ
யணககருமாவதெனறுகருதிய
பொருககினறதபோலுமெனறவாறு.

வி. எலலாவறறையுமபொறுததலியலபாயினுமிநபொறுததறகரிதெ
னனுமகருததாலறனேநாககியாறறுஙகொலெனறா- இவவளவுநதுபாடடாலும
புறஙகூறுவாாகளெயதுமகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (அற-றை) எ-இ-ள்.
புறனோக்கி-பிறர் நீங்கின இடம்
பார்த்து,

புன்சொலுரைப்பான்-(அவர்குற்றங்களைக்
காட்டுகி
ன்ற)ஈனவார்த்தைகளைச்சொல்லுபவனுடைய,
பொறை-(உடலின்) பாரத்தை,
வையம்-பூமியானது, அறனோக்கியாற்றுங் கொல்-(இப்படிப்பட்டகொடியதை
ச்சுமக்கிறதேயெனக்குத்)
தருமமென்றுநினைத்துத்தானேசுமக்கின்றது, எ-று.

வி. பூமியெல்லாவற்றையுஞ்சுமப்பது சுபாவமானாலும்; இதுசுமப்பதற்கு அரிதென்னுங்கருத்தினாலே, அறனோக்கியாற்றுங்கொலென்றார். கொல் என்னும்இடைச்சொல், இங்கே சந்தேகப்பொருள்படநின்றது. கொல்லேயைய மசைநிலைக்

௱௯௰ ௰௯. அதி. புறங்கூறாமை.

கூற்றே, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க.
இவ்வையந்துபாட்
டாலும், புறங்கூறுவா
ர்க்குவருங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௯௰.

எதிலார்குற்றம்போற்றங்குற்றங்காண்கிற்பித்

தீதுண்டோமன் னுயிர்க்கு.

ப. எதி-எ

இலானபபுறஙகூறுவாா தமகவாகுறறஙகாணுமாறுபோலப

புறஙகூறலாகியதம குறறத்தைதயுஙகாணவலலாாயினவா

நிலபெறுடையவுயிா ககுவருவதொருதுனபமுணடோவெனறவ

ாறு.

வி. தடுவுநினறெபபககாணடலருமைநோககிக

காணகிறபினெனறுங கணடவுழியொழிதலிறபாலயினுமாக

வேவருமபிறவிகளிலுநதுனபமிலலையெ

னபதுநோககியுயிாககுததிதுணடோவெனறுகூறிஞா

-இதுறபுறஙகூறறொழிதறகுபாயஙகூறபபடடது.

பு. (எதி-கு) எ-இ-ள்.

எதிலார்குற்றம்போல்-(அயலா

ரைப்புறங்கூறுபவர் அதற்காக)

அவர்குற்றங்களைக்காண்பது போல்,

தங்குற்றங்காண்கிற்பின்-(புறங்கூறுதலாகிய)

தம்மு

டையகுற்றத்தையுங்காண்பாராகில்,மன்

னுமுயிர்க்குத்தீதுண்

டோ-(அவருடைய)நிலைபெறும்உயிர்க்கு

(வருவதொரு) துன்

பமுண்டாமோ, (இல்லை) எறு.

வி. நடுவுநிலைமையிலேநின்றுசமனாகக்

காண்பது அருமை

யாதலால், காண்கிற்பினென்றும்;

கண்டபோதுபுறங்கூறாத

லாலே, பாவமில்லையாம். அது

இல்லையாகவேவரப்பட்டபிற

வித்துன்பங்களுமில்லையென்பது

நோக்கிமன்னுமுயிர்க்குத்தீ

துண்டோவென்றும்;சொன்னார்.

காண்கிற்பினென்னும் எதிர்

காலவினையெச்சம், உண்டோ

என்னுமெதிர்மறையோகாரத் தையீற்

றிலேகொண்டகுறிப்புவினைகொண்டுமுடிந்தது.

அத னுள், காண், என்பதுபகுதி. பகரஒற்று.

எதிர்கால இடைநிலை.

இன் என்பது, வினையெச்சவிகுதி. கில்

என இடைநின்றது, சாரியை இடைச்சொல்.

இதிருமேல, புறங்கூறுவதொழிதற்கு உபா
யஞ்சொல்லப்பட்டது.

உ௰. அதி. பயனிலசொல்லாமை.

நருக

உ௰. அதிகாரம்.

பயனிலசொல்லாமை.

ப-ம். பயனிலசொலலாமை-அஃதாவது-

தமககுமபிறாககுமறமபொ

ருளினபமாகியபயனகளுளொனறுமபயவாதசொறக
ளைசசொலலாமை- பொய குறளைகடுஞசொறபயனிலசொ
சாலலெனவாககினகணிகழும பாவ நானகனுட

பொயதுறநதாாககலலதொருதலையாககடியபபடடாமை மயி
னஃதொழிநதில

வாழவாாறகடியபபடுமெனமுனனறனுடகடுஞசொ
சாலினியவைகூறலானுமதற

ைபுறஙகூறாமையானுமவிலககிநினறபயனிலசொலவிலக
குலவிலககு இனறாா கவினறுபுறஙகூறாமையினபினவைககப

படடது.

ப-ம். (பய-மை)

அதாவது, தமக்கும்பிறர்க்கும் அறம் பொருள்

இன்பம் ஆகியபிரயோசனங்களில்
ஒன்றுங்கொடா

தசொற்களைச்சொல்லாதிருப்பதைச்சொல்வது.
பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல்,
என்று வாக்கினிடத்திலே
நடக்கப்பட்டபாவம் நான்கு. அவற்றுள்,
பொய்துறவறத் தார்க்கல்லது
தள்ளப்படாமையின் அதைநீக்கி, இல்லறத்தா
ராலே தள்ளப்படும் மற்றமூன்றுக்குள்,
கடுஞ்சொல், இனிய ஸ்வைகூறலாலும்; குறளை,
புறங்கூறாமையாலும், விலக்கிநின்ற,
பயனில்சொல் இதனாலே விலக்குகின்றாராதலால்
இதுபுறங்
கூறாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

ராகக.

பல்லார் முனியப்பயனிலசொல்லுவா
னெல்லாருமெள்ளப்படும்.

ப. எது-அறிவுடையாாபலருஙகேட்டுவெறுபபப
பயனிலவாகியசொறக
ளைசசொலலுவானெலலாராலுமிகழபபடுமெனறவாறு.

வி. அறிவுடையாாபலருமவெறுபபவேயொழிநதாருமி
கழபபடுதலினெல
லாருமெள்ளபபடுமெனருா—மூனறனுருபுவிகா
ரததாறறொககது.

பு. (பல்-ம்) எ-இ-ள். பல்லார்முனிய-(அறிவுடையாரா கிய) பலருங் (கேட்டு) வெறுக்கும்படியாக, பயனிலசொல் லுவான்-பிரயோசனமில்லாத சொற்களைச்சொல்பவன், எல் லாரு மெள்ளப்படும்-யாவராலும் நிந்திக்கப்படுவான், எ-று.

வி. பயனைஆராய்தற்கு உரியார் அவராதலால், இங்கே பல்லார் என்றது அறிவுடையார்மேலேநின்றது. அறிவுடை யார்பலரும்வெறுக்கவே, அதுநோக்கி ஒழிந்தவரும் வெறுப்

பாராதலால், எல்லாருமெள்ளப்படும் என்றார். எல்லாரும் எ ன்ற இடத்தில், எல்லாராலும்என்ற மூன்றும்வேற்றுமையுருபு

(தொக்கு) குறைந்துநின்றது. அது, செய்யுள்விகாரம். செய் யுள்விகாரமென்பது, என்னவெனின், செய்யுள், என்பது-பா ட்டு, அதனுள்-அசை, சீர், தளை,

அடி, தொடை, சந்தம், முதலி
யவைகெடாமைப்பொருட்
டுவருகின்றதென்பதுவகைவிகாரம்.
விகாரம், வேறுபாடு. அந்தவேறுபாட்டை,
வலித்தல்மெலித்த னீட்டல்என்றுஞ்சூத்திரத்த
ாலும், ஒருமொழிமூவழி-என்னுஞ்
சூத்திரத்தாலும் அறிக. அவற்றுள்-இந்தவிகாரம்,
சீருஞ்செப்பலோசையுங்குறித்துவந்ததொகுத்த
ல்விகாரம். என்னெனின் வெண்பாவிலே,
நாலசைச்சீர்வருதற்கு இலக்கணமில்லை; வெ
ண்பாவின வாநேரசையாலிற்ற மூவசைச்சீர்
என்றறிஞலை, எல்லாராலும் என
விரித்துநின்றால்; நாலசைச்சீராய்ச்செப்ப
லோசைகெட்டுநிற்குமாதலால்,
எல்லாரும் எனக் குறைந்துநி
ன்றதொகுத்தல்விகாரத்தைப்பெற்றுச்சீருஞ்செப்பலோசை
யுங்கெடாமல் நின்றதுகாண்க. செப்பலோசை, வெண்பா
ஓசை. ஓசை, ஒலியின்பண்பாகிய சந்தம்.

௱௬௨.

பயனிலபல்லார்முற்சொல்லனயனில
நட்டார்கட்செய்தலிற்றீது.

ப. உரை-

பயனிலவாகியசொறகளையறிவுடையாபலாமுனபேயொருவ

னசொலலுதலவி

நயனிலவாகியசெயலகளைததனனுடடாரமாட்டிசசெயதலி

னுநதீதெனறவாறு.

வி. விருப்பமிலலெனுபபன-இசசொலலசசெயலினுமிகவிகழபபடு

மெனபதாம.

பு. (பத-ரை.) ஃ-இ:ள். பயனில பிரயோசனமில்லாத (சொற்களை,) பல்லார்முற்சொல்லல்-அறிவுடையாராகிய) பலர் முன்பு (ஒருவன்) சொல்வது, நயனில-விருப்பமில்லாதவை யாகிய (செயல்களை,) நட்டார்கட்செய்தலிற் றீது-(தன்) சிநே கிதரிடத்துச்செய்வதைக்காட்டிலுந் தீமையுடையதாம், எ-று.

வி. சொல்லல் என்றதனுல், பயனில-என்பது சொற்க ளென்பதும்; செய்தல்என்றதனுல், நயனில-என்பது செயல் களென்பதும்; பெறப்பட்டன. விருப்பமிலவாவன, வெறு

உ0. அதி. பயனிலசொல்லாமை. ௱௯௨

க்கத்தக்க பாவச்செய்கைகள்

இந்தப்பயனிலாதனவற்றைச்

சொல்லுதல், அந்த

நயனிலாதனவற்றைச்செய்தலினுந்தீதி

க்கப்படுவதையுண்டாக்கும் என்பது கருத்து.

௱௯௩.

நயனிலனென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்குமுரை.

ப. உ-ரை பய
னிலவாகியபொருள்களையொருவன்விரித்துரைக்குமுரைதா
னேயிவனீதியிலனென்பதனையுரைக்குமென்றவாறு.

வி. உரையாவது நயனிலனென்பதறியலாமெ
ன்பாரதனையுரைமேலேற்
றியுரைசொல்லுமென்றார்.

பு. (நய-ரை) எ-இ-ள். பயனில -
பிரயோசனமில்லாத
(பொருள்களை,)
பாரித் துரைக்குமுரை - (ஒருவன்) விரித்துச்
சொல்லுஞ்சொல்லுத்தானே,
நயனிலனென்பது சொல்லும் -
(இவன்) நீதியில்லாதவனென்பதைச் சொல்லும்,

எ-று.

வி. அவன்சொல்லப்பட்டசொல்லினாலே, யிவன்நீதியில்லாதவனென்பதை அறியலாமென்று சொல்லவந்தவர், அதை உரையின்மேலேற்றி, புரைசொல்லுமென்றார்.

௱௯௪. நயன்சாரா நன்மையினீக்கும்பயன்சாராப்
பண்பில்சொற்பல்லாரகத்து.

ப. எ-து-பயனொடுபடாதபண்பிலசொற்களையொருவன்பலரிடைச்செ-ல்லுமாயினவையவர்மாட்டுநீதியோடுபடாவாயவனைநற்குணங்களினீக்கப்படுமென்றவாறு.

வி. பண்புஇனிமையுமெய்மையுமுதலாயினசொற்றுணைகள்-சொல்லினென்பதும்அவர்மாட்டென்பதும்எச்சமாய்வருவிக்கப்பட்டன.

பு. (நய-து) எ-இ-ள். பயன்சாரா-பிரயோசனத்தொடுகூடாத, பண்பில்சொல்-(இனிமையும் உண்மையுமுதலாகிய) குணமில்லாதசொற்களை, பல்லாரகத்து-(ஒருவன்) பலரிடத்திற் (சொல்லுவானானால்அவைதாமேயெல்லாரிடத்தும்,) நயன்சாரா-நீதியொடுகூடாதவையாகி, (அவனை) நன்மையினீக்கும்-நற்குணங்களிலேநின்று நீக்கிவிடும், எ-று.

வி. சொல்லின்-என்பதும், எல்லாரிடத்தும் என்பதும், வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

20

௱௫௪ உ௰. அதி.
பயனிலசொல்லாமை.

௱௯௫.

சீர்மைசிறப்பொடுநீங்கும்பயனில

நீர்மையுடையார்சொலின்.

ப. எ-து:-

பயனிலவாகியசொற்களையினிய நீர்மையுடையார்சொல்லுவ

ராயினவரதுவிழுப்பமுமதனாலவருதனகு

மதிக்கற்பாடுமுடனேநீங்குமெனறு

வாறு.

வி.

நீர்மை நீரினறன்மை-சொலினெனபது சொல்லாமையை

விளக்கி

றது.

பு. (சீர்-ன்)எ-இ-ள் பயனில-பிரயோசனமில்லாத(சொ

ற்களை,) நீர்மையுடையார்சொலின்-நற்குணமுடையவர்சொல்

லுவாராயின், (அவருடைய) சீர்மை-புகழானது, சிறப்பொடுநீ

ங்கும்-(யாவருமதிக்கப்பட்ட)

கிட்போம், எ-று.

பெருமையோடேகூட ஒதுங்

வி. சொல்லின் என்பது, சொல்லார்

என்பதைவிளக்கிநி

ன்றது. ஒடு, ஒருவினையுடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றமூன்

றும்வேற்றுமையுருபு.

ாக்கீர.

பயனில்சொற்பாராட்டுவானைமகனெனன்

மக்கட்பதடியெனல்.

ப. எ-து -
பயனிலலாதசொறகளைபபலகாலுஞசொலலுவானைமகனெ
னறுசொலலறகமககளுடபதரெனறுசொலலுகவெனறவாறு.

வி. அலவிருதிமுனனொதிரமறையி
லுமபினனவியஙகோளிலுமவநதது
ரிவெனனுமுனனிலைமையினமகக
டபதடியெனறா-இவையாலபாடடாலும
பயனிலலாதசொறகளைசசொலலுதலினகுறறஙகூறபபட
டது.

பு. (பய-ல்) எ-இ-ள்.
பயனில்சொல்-பொருளில்லாத
சொற்களை, பாராட்டுவானை-
மேன்மேலும்புகழ்ந்துசொல்ப
வனை, மகனெனல்-ஆண்மகனென்றுசொல்லாதொழிக, மக்கட்
பதடியெனல்-ஆண்மக்களுள்ளேபதரென்றுசொல்லுக, எ-று.

வி. எனல், என்னும்வியங்கோண்முற்றுவினையிரண்டினு
ள்ளேமுன்னையது, எதிர்மறையிலும்; பின்னையது, உடன்பாட்
டிலும்வந்தது. அதுகயவொடு ரவ்வொற்றல்லாலும் மாணாக்கா
லீற்றவியங்கோண் முற்றவையெய்து மிடம்பாலெங்குமென்
ப. என்னுஞ்சூத்திரம்நோக்கிக்காண்க. உடன்பாடு, எதிர்மறை,
என்பனயாவை எனின் - எந்தச்சொல்லிலேகால்தொடுபட்ட

௨௰. அதி. பயனில்சொல்லாமை.

ஈருரு

வினையுடன்பட்டுநிற்குமோ, அதுஉடன்பாட்டுவினை என்றும், இந்த உடன்பாட்டுவினை இனிச்சொல்லும்வினைக்கு எதிராதலால், அதை மறுத்துநிற்கும்வினை, எதிர்மறைவினையென்று சொல்லப்படுபவையாமெனக்காண்க. எடுத்தல், எடை. தொடுத்தல், தொடை. என்றதுபோல, மறுத்தல், மறையெனநின்றது. பாராட்டுதல், புகழ்ந்துசொல்லுதல். அது, பொய்பாராட்டலென்னும் அகப்பொருட்களவியலின் துறைநோக்கிக் காண்க. இனிஇரட்டுறமொழிதலென்னும் உத்தியினாலே, இவர் பயனில்சொல்லென்றமாத்திரமே, அரிசியில்லாதநெல் என்வும், பொருளில்லாதசொல்லெனவும், பொருந்தவைத்தாராதலால்; அரிசியில்லாதநெல்லை நெற்பதரென்பதுபோலப்பொ

ருளில்லாத சொல்லைச்சொற்பதனெனவும்; அதைப்புகழ்ந்து சொல்பவனுள்ளே-அரிசியும், பொருளும், போன்ற அறிவில்லாமையின், மக்கட்பதனெனவும், இவையெல்லாம் உய்த்துணரவைத்தமையால் உய்த்துணர்வைப்பென்னு யுத்தியும்பெற்றின்றதிக்குறளெனக்காண்க. எழுவாய்ப்பயனில என்றவிடத்துப்பயனிலவென்றது, பொருள்தீர்க்கும் நிலையையர்தலாற்பயன் என்பது, பொருள். அதுநெல்லைவிசேடித்துநிற்கும்போது, அரிசிப்பொருளில்லாதநெல்லெனக்கொள்க. இவ்வாறு பாட்டாலும், பயனில்லாத சொற்களைச்சொல்லுதலின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௯௭. நயனிலசொல்லினுஞ்சொல்லுகசான்றோர்
பயனிலசொல்லாமைநன்று.

ப.

எ-து- நீதியொடுபடாதசொற்களைசான்றோசொல

ஜ ராமீ ஷம ஃ

நயப்புமபயனிலவுறைசசொலலாமைபெறினநன்றெனறவாறு

வி. சொலலினுமெனவேசொலலாமைபெறபபட்டது- நயனிலவுறினுமபயனிலதீயவெனபதாம.

ப. (நய-து) எ-இ-ள். நயனில-இன்பமில்லாத (சொற்களை, சொல்லினுஞ்சொல்லுக-(ஒவ்வோரிடங்களிற்) சொல்ல வேண்டினுஞ்சொல்லியமைக, சான்றோர்-இல்லறம்நிறைந்தவர், பயனில-பிரயோசனமில்லாத (சொற்களை,) சொல்லாமை நன்று-(எவ்விடத்தும்) சொல்லாதிருப்பதுநன்மை, எ-று.

வி.

வேம்புங்கடுவும் போல்வனவெஞ்சொற்
றூங்குதலின்றிவழி நனிபயக்கு மோம்படைக்கிளவி
யென்பராதலால், இல்லறநடத்துதற்பொருட்டு ஒரோவழிப்

பிரயோசனத்தைத்தருகின்றகடுஞ்சொல்லுஞ்சொல்லவேண்டு
தலாற்சொல்லினுஞ்சொல்லுகஎன்றும்; அந்த இடத்துமின்

சொல்லினாலேதானேபிரயோசனப்படுத்துவது மிகவும்நன்று
என்பதுதோன்றச்சொல்லினும், என இழிவு சிறப்புஉம்மை
கொடுத்தும்;ஒருபொழுதும்வாழ்வதுணராமைநிச்சயமாதலா
லே, தமக்காயினும் பிறர்க்காயினும் பிரயோசனப்படாதசொ
ற்களைச்சொல்லி வீணேகாலம்போக்குதல், கூடாதாதலாலும்,
அறிவுடையோரவனைமக்கட்பதரெனப்புறம்போக்குவராதலா
லும், அவர்புறம்போக்கவே, எனையறிவில்லாதவரோகுற்றமாக
ச்சூழ்ந்துவினைந்துகெடுப்பராதலாலும், அச்சொற்களைச்சொ
ல்லாது நாவையடக்கி மனத்தையு மொடுக்கினவர்க்கு அந்த
அறந்தானே, யெல்லாநன்மைகளையுந்தருமாதலால், பயனில
சொல்லாமை நன்றென்றும், சொன்னார். ஒ்ரோரிடத்து என்
பதும், எவ்விடத்தும் என்பதும், குறைந்துநின்றன. நயன்,
இன்பம். ஓம்படைக்கிளவி, பாதுகாப்புக்கு அடுத்தசொல்.
பாதுகாப்பு, இரட்சிப்பு. நயனிலவற்றினும் பயனிலகொடிய
வையென்பது, கருத்து.

௱௯௮. அரும்பயனுயுமறிவினர்சொல்லார்
பெரும்பயனில்லாதசொல்.

ப. எ-து-அறிதறகரியபயனகளையாராயவலலவறிவினையுடையாரமிகக பயனுடையவலலாதசொறகளைசசொலலாரெனறவாறு.

வி. அறிதறகரியபயனகளாவன வீடுபேறுமேறகதிசசெலவுமுதலாயின பெருமபயனிலலாதவெனவேபயனசிறிதுடையனவுமொழிககபபடடன.

பு. (அரு-ல்) எ-இ-ள். அரும்பயனுயுமறிஞர்-(அறிதற்கு) அருமையாகியபிரயோசனங்களையாராயவல்ல அறிவுடையவர், பெரும்பயனில்லாதசொல்-பெரிதாகிய பிரயோசனமில்லாதசொற்களை, சொல்லார்-சொல்லமாட்டார், எ-று.

உ௰. அதி. பயனிலசொல்லாமை.

௱௫௭

வி. அரும்பயன்களாவன, வீடுபெறும்பேறும்மற்றமேலானபதவிகளையடைவதும்முதலானவை. பெரும்பயனில்லாதவெனவே, பயன்சிறிதுள்ளவையும் ஒழிக்கப்பட்டன.

௱௯௯. பொருடீர்ந்தபொச்சாந்துஞ்சொல்லார்மருடீர்ந்த
மாசறுகாட்சியவர்.

ப. எ-து-பயனினீங்கியசொற்களைமறந்துஞ்சொல்லார்மயக்கத்தினீங்கிய தூயவறிவுடையார்-என்றவாறு.

வி. தூயவறிவுமெய்யறிவு-மருடீர்ந்தவென்னும்பெயரெச்சங்காட்சியவரென்னுங்குறிப்புப்பெயர்கொண்டது-இவைமூன்றுபாட்டானும்பயனில சொல்லாமையின்குணங்கூறப்பட்டது.

பு. (பொ-ர்) எ-இ-ள். பொருடீர்ந்த-பயனீங்கிய(சொற்களை,) பொச்சாந்துஞ்சொல்லார் - மறந்துஞ்சொல்லமாட்டார், மருடீர்ந்த - மயக்கம்நீங்கிய, மாசறுகாட்சியவர்-குற்றமற்ற, (பரிசுத்தமான) அறிவுடையவர், எ-று.

வி. பரிசுத்த அறிவு, மெய்யறிவு. மருடீர்ந்தவென்னும் பெயரெச்சவினை, காட்சியவரென்னுங்குறிப்புவினையால்அணையும்பெயர்கொண்டுமுடிந்தது. இவைமூன்றுபாட்டாலும், பயனிலவாகிய சொற்களைச்சொல்லாமையின்குணஞ்சொல்லப்பட்டது.

உ௱. சொல்லுகசொல்லிற்பயனுடையசொல்லற்க
சொல்லிற்பயனிலாச்சொல்.

ப. எ-து-சொற்களிற்பயனுடையசொற்களைச்சொல்லுகசொற்களிற்பயனில்லாதசொற்களைச்சொல்லாதொழிகவென்றவாறு.

வி. சொல்லிலென்பதிருவழியுமிகையாயினுஞ்சொற்பொருட்பின்வருநிலையென்னுமணிநோக்கிவந்தது-வைகலும்வைகலைவைகக்கண்டுமென்பதுபோல-இத்தன்மைச்சொல்லப்படுவனவும்படாதனவும்-நியமிக்கப்பட்டன.

பு. (சொ-ல்)எ-இ-ள். சொல்லிற்பயனுடையசொல்லுக-சொற்களிலே.பிரயோசனமுடையசொற்களைச் சொல்லியுமை

க, சொல்லிற்பயனிலாச்சொல்சொல்லற்க – சொற்களிலேப்பிர யோசனமில்லாதசொற்களைச்சொல்லாதொழிக, எ-று.

வி. சொல்லின் என்பது, இரண்டிடத்தும் அதிகமாஞ்சொற்பொருட்பின்வருநிலையென்னும் அலங்காரத்தைக்குறி

ாருஅ உக. அதி. தீவினையச்சம்.

த்துவந்தது. என்னவெனின், முன்வருசொல்லும்பொருளும் பலவயிற்பின்னும்வருமெனிற்பின்வருநிலையே என்னும் அணி இலக்கணச்சூத்திரநோக்கிமுன்வந்தசொல்லுத்தானேபின்பல விடத்தும்வருவது, சொற்பின்வருநிலை அணியெனவும், முன் வந்தபொருள்தானேபின்பலவிடத்தும்வருவது, பொருட்பி ன்வருநிலையணியெனவும், முன்வந்தசொல்லும் பொருளும்பி ன்பல இடத்தும்வருவன, சொற்பொருட்பின்வருநிலை அணி யெனவும், காண்க. இதிலே, சொல்லுகவென்னும்வியங்கோள்மு ற்றின்பகுதிமுன்வந்தபொருள் அதுசொல்லற்கவென்னும் எதிர் மறைவியங்கோள்முற்றிற்கும்பின்வந்தது எனவும்; சொல்லின் என்பதிற்சொல் என்பது, பின்னும்வந்தசொல்லாதலால் அது, சொற்பின்வருநிலை; ஆகஇரண்டுங்கூட்டச்சொற்பொருட்பின் வருநிலையணியெனக்கொள்க. இதனாலே,

சொல்லப்படுபவை

யும்படாதவையுமாகியவிரண்டுஞ்சொல்லப்பட்டன.

இனியிதற்குவேறோர்முடிபு.

சொல்லின் - சொல்லவேண்டுமாயின், பயனுடைய-பிரயோசனமுடையசொற்களை, சொல்லுக-சொல்லியமைக, சொல்லின்-சொல்லுதலினாலே, (அடையப்படும்) பயனிலாச்சொல்-பிரயோசனமில்லாதசொற்களை, சொல்லற்க-சொல்லாதொழிக, எ-று.

இதற்கு-வி. சொல்லின் என்பன

இரண்டினுள்முன்னையது, செயினென்னும்வாய்பாட்டுவினையெச்சமெனவும்; பின்னையது, முதனிலைத்தொழிற்பெயர் இன்னுருபேற்றதெனவும்; கொள்க.

உக. அதிகாரம்.

தீ வினை யச் சம்.

தீவினையசசம-அஃதாவது-பாவஙகளாபினசெயதறகுஅஞசுதல- இதுமுனசெயயினகணிமுமபாவஙகளெலலாநதொகுததுவிலககுகினறாராக விளிவுபயனிலசொலலாமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (தீ-ம்) அதாவது, பாவங்களைச்செய்வதற்குஅஞ்சுவதைச்சொல்வது. இந்த அதிகாரத்திலே சீரத்திலே

உக. அதி. தீவினையச்சம். ௨௱௧

செய்யப்படும்
பாவங்களையெல்லாந்தொகுத்துவிலக்குகின்று
ராதலாலேமுன்வாக்கிலே
சொல்லப்பட்டபயனிலசொல்லா
மையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

உ௱க. தீவினையாருஞ்சார்விழுமியாருஞ்சுவர்

. தீவினையென்னுஞ்செருக்கு.

ப. எது-தீவி
னையென்றுசொல்லப்படுமயக்கத்தைத்தானுஞ்செய்ததீவினையு
டையாரஞ்சாரஃதிலராகியசீரியாரஞ்சுவரென்றவாறு.

வி. தீவினையென்னுஞ்செருக்கெனக்காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கப்பட்டது-மேற்றொடர்ச்செய்துவந்தமையானஞ்சாரென்றுஞ்செய்தறியாமையானஞ்சுவரென்றுங்கூறினார்,

பு. (தீ-கு) எ-இ-ள். தீவினையென்னுஞ்செருக்கு-பாவமென்றுசொல்லப்பட்ட அகங்காரத்துக்கு. தீவினையாரஞ்சார் (முன்செய்த) பாவத்தையுடையவர்பயப்படார், விழுமியாரஞ்சுவர்-(அந்தப்பாவமில்லாதவராகிய) சிறப்புடையவர்பயப்படுவார், எ-று.

வி. செருக்கு,அகங்காரம். தீவினையென்னுஞ்செருக்கெனக்காரணத்தைக்காரியமாகஉபசரித்தார்,அகங்காரமேதீவினைக்குக்காரணமென்பதும்; அது இல்லாவிட்டால், தீவினையில்லையென்பதும்; தோன்றுதற்கு. பூருவந்தொடங்கிச்செய்துவந்திருப்பதினாலேதீவினையாரஞ்சாரென்றும், என்றுஞ்செய்தறியாததினாலேவிழுமியாரஞ்சுவரென்றும், சொன்னார்.

உ௱உ. தீயவைதீயபயத்தலாற்றீயவை
தீயினுமஞ்சப்படும்.

ப. எது-தனக்கின்பமய்யத்
லைக்கருதிச்செய்யுந்தீவினைகளாவனஃ

தொழிந்து துன்பமே பயத்தலாலத்தன்மையவாகிய தீவினைக
ளொருவனறிவி
னுமஞ்சப்படும என்றவாறு.

வி. பிறிதொருகாலத்துமபிறிதொருதேயத்துமபிறிதொருடமபினுஞ
சென்றுசுடுதீதின்மைபிற்றீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று.

பு. (தீ-ம்) எ-இ-ள். தீயவை-(தனக்குஇன்பந்தருவனவாக்குறித்துச்செய்யப்பட்ட) தீவினைகளானவை-(பின்பு,) தீயபயத்தலால்-(அவற்றின்பயனாகிய) துன்பங்களைத்தருவதினாலே,

தீயவை-அந்தத்தீவினைகள்,
தீயினும்-தீயிலும் அதிகமாக, அஞ்
சப்படும்-(ஒருவனாலே) பயப்படப்படும், எ-று.

வி. இந்தத்தீவினைகளைப்போலே,
மற்றொருகாலத்தும்
மற்றொரு இடத்தும்
மற்றொருதேகத்தும்விடாது பின்தொ
டர்ந்துசுடுவது நெருப்பினுக்கு
இல்லையாதலாலே, தீயினும் அ
ஞ்சப்படும் என்றார். தீய-என்றது,
தீவினைப்பயன்களையென
க்கொள்க.

உ௱௩.

அறிவினுளெல்லாந் தலையென்பதீய
செறுவார்க்குஞ்செய்யாவிடல்.

ப.

எ-து- தமககுறுதிநாடுமறிவுகளெலலாவறறுளுந த
லையாயவறிவெ
னறுசொலலுவாநலலோாதமமைசசெறுவாரமாட்டுநதிவினை
கனைசசெயயாது
விடுதலையெனறவாறு.

வி. விடுதறகுககாரணமாகி
யவறிவைவிடுதலெனறுசெயயததகுவழியு
ஞசெயயாதொழியவேதமககுததுனபமவாராதெனவுயதது
ணாதலினதலையறி
வினுளெலலாநத
லையெனறுஙகூறினாா-செயயாதுஎனறறகுசசெயயாளிகக
டைககுறைநதுநின்றது-
இவைமூன்றுபாட்டானுநதீவினைககஞசவேணடுமெ
னபதுகூறபபட்டது

பு. (அ-ல்) எ-இ-ள்.

தீய-தீவினைகளை, செறுவார்க்கும்-
(தம்மைப்) பகைப்பவரிடத்திலும்,

செய்யாவிடல்-செய்யா

தொழிலதை, அறிவினுளெல்லாம்-(தமக்கு நன்மையாராயப்

பட்ட) அறிவுகளெல்லாவற்றிலும், தலையென்ப-முதன்மையா

கிய (அறிவு) என்றுசொல்லுவர் (நல்லோர்,) எ-று.

வி. செறுவாருள்ளும் எனவேண்டிய எழாம்வேற்றுமை

யுருபின்பொருளிலே, கு-என்னும் நான்காம்வேற்றுமையுரு

பு தடுமாறிநின்றது, உருபுமயக்கம். விடுதற்குக்காரணமாகிய

அறிவை, விடல் என்றும்; செய்யத்தகுமான இடத்துஞ்செய்

யாதுவிடவே, இனிநமக்குத்துன்பம்வாராதென்றுகடந்து அ

றிதலால், அதை

அறிவினுளெல்லாந்தலையென்றும்; சொன்ன

ர். தலை, ஆகுபெயர். செய்யாது என்னும்,

எதிர்மறைவினை

யெச்சம், கடைக்குறைந்துசெய்யா

எனநின்றது. இவைமூன்

றுபாட்டாலுந்தீவினைக்கு

ப்பட்டது.

அஞ்சவேண்டுமென்பது, சொல்ல

உக. அதி. தீவினையச்சம். ௩௪௧

உ௱௪.

மறந்தும்பிறன்கேடுசூழற்கசூழி

னறஞ்சூழுஞ்சூழ்ந்தவன்கேடு.

ப. எது-ஒருவனபிறாககுககேடுபயககுமவினையைமறநதுமெனறு தொழிகவெனறுவறுபிறறனககுககேடுபயககுமவினையைபறககடவுளெனறு மெனறவாறு.

வி. கேடெனபவனவாகுபெயா -

சூழகினறபொழுதேதாறுமுடனேகு

ழுதவிவனபிறபடிறுமறககடவு

ணமுறபடுமெனபதுபெறபபட்டது-அறகக

டவுளெனறுவதாவதவனகெடததானியகநினைததல-தீவி

னையெனனவு

மாகாதெனபதாம.

பு. (ம-டு) எ-இ-ள்.

மறந்தும்-மறந்தானும், பிறன்-

ஒருவன், கேடு-

(பிறர்க்குக்)கேடுதருந்தீவினையை,சூழற்க-என்ண

ற்க, சூழின்-எண்ணுவானாகில்,

சூழ்ந்தவன்கேடு-எண்

ணினவனுக்குக்கேடுதருந்தீவினையை,

அறஞ்சூழும்-தருமதே

வதையெண்ணும், எ-று.

வி. கேடு என்பவையிரண்டும், காரிய ஆகுபெயர். எண்

ணுகின்றபொழுதேயறக்கடவுளெண்ணுதலால், அவனினுந்தா

ன்முற்படுமென்பதுபெறப்பட்டது. தருமதேவதைஎண்ணு

வதாவது, அவன்கெடும்படியாகத்தான்நீங்கநினைப்பது. தீவி

னையை எண்ணுதலும், ஆகாதென்பதாம்.

உ௱ரு. இலனென்றுதீயவைசெய்யற்கசெய்யி
னிலனாகுமற்றும்பெயர்த்து.

ப.

எ-து-யானவறியனென்றுகருதிய துணிதறபொருட்டு

பிறர்க்குக்கே

டையொருவன்செய்யாதொழிகசெய்வனுபிறபெயாததும

வறியனுமென்ற

வாறு.

வி. அனவிகுதிமு

ன்றனித்தன்மையிலும்பின்படர்க்கையொருமையிலும்

மவந்தது-தனித்தன்மை-உளனுவென்னுமெய்யுணடென்பதனுஞமறிக-இலமெ ன்றுபாடமோதுவாருமுளா-அதநீவினையாறபிறவிதோறுமிலனுமென்பதாம்-பொருளானவறியனெனக்கருதிதீயவைசெய்யற்கசெய்யின்பபொருளா னே யனறிநறகுணநறசெயகைகளானுமவறியனுமெனறுரைப்பாருமுனா - மறறு மகைநிலை.

பு. (இல-து) எ-இ-ள். இலனென்று-(நான்) தரித்திர னென்று (நினைந்து அதுதீரும்பொருட்டாக,) தீயவைசெய்ய ற்க-(பிறர்க்குக்கேடுதருந்) தீவினைகளை (ஒருவன்) செய்யா

தொழிக, செய்யின்-செய்வானுனல்,
இலனாகுமற்றும்பெயர்த்து-மறுபடியும்
அதிகதரித்திரனுவான், எ-று.

வி. இலனெ
ன்னுங்குறிப்புவினைப்பகுபதங்களிரண்டினு
ள்முன்னையது, தனித்தன்மையிலும்,

பின்னையது, படர்க்கை
 யொருமையிலும் வந்தது.
தனித்தன்மையிலேவந்தது, உளனு
 லென்னுரையுண்டு என்பதினுலும்; பந்தமடி
தொடைபாவின
 ங்கூறுவன்-என்பதினுலும்; அறிக. இலமென்று,
பாடஞ்சொ
 ல்லுவாருமுண்டு. அந்தத்தீவினையினுலே,
சனனந்தோறும் அ
 திகதரித்திரனுவான் எல்பதாம்.
இனியிதற்குப்பொருளினுலே
 தரித்திரனென்று நினைத்துத்தீவினைகளை
ச்செய்யாதொழிகசெ
 ய்யின் அப்பொருளினுலன்றியும் நற்குணம்
நற்செய்கைகளா
 லும் தரித்திரனுவானென்றுசொல்வாரும் உண்டு.
மற்றும்-என்
 பது-மற்றுங்கூடுமனமடிதுயில் என்றாற்போல,
மறுபடியும்
 என இடப்பொருள்குறித்துநின்றது.
பெயர்த்து-என்பது,
 வேறுபட்டு

என்றும்பொருள்படநின்றவினையெச்சம். அது,
மறுபடியும்வேறுபட்டிலனாகும் என,
ஆக்கவினைக்குறிப்புக்
கொண்டுமுடிந்தது.

உ௱௬.

தீப்பாலதான்பிறர்கட்செய்யற்கநோய்ப்பால
தன்னையடல்வேண்டாதான்.

ப. எ-து-துனபஞெ
சயயுஙகூறறவாகியபாவஙகடனனைபபினவநதுவரு.
துததலைவேணடாதவனதீமைககூறறவாகியவினைக
ளைததானபிறாமாடடுசசெ
யயாதொழிகவெனறவாறு.
வி
செயவினபயாவஙகவநதலொருதலையெனபதாம.

பு. (தீப-ன்) எ-இ-ள்.

நோய்ப்பால-துன்பஞ்செய்யுங்
கூறு உடையவையாகிய (பாவங்கள்,)
தன்னையடல்வேண்டா
தான்-தன்னைப்பின்வந்து வருத்துவதை
விரும்பாதவன், தீப்
பால-தீமைக்கூறுஉடையவையாகிய
(வினைகளை,)தான்பிறர்கட்
செயற்க-தான்பிறரிடத்திற்செய்யாதொழிக,

எ-று.

வி. செய்தாற் பாவங்கள் தன்னை வருத்தப்படுத்துவது,
நிச்சயமென்பதாம். இனிநோய்ப்பால,
என்பதற்கு; வியாதி
க்கூறுகளையுடைய துன்பங்கள்,
எனப்பொருள்கொள்வதேது

உக. அதி. தீவினையச்சம். ௩௪௫

ளிவு. என்னெனின், மூழ்ந்தபிணிநலிய முன்செய்த வினையெ
ன்றேமுனிவார்தாமும்-எனவும்; சன்மாந்தரகிருதம்பாபம்வி
யாதிரூபேணபீடிதம்-எனவும், சான்றோ ரிலக்கியத்தோறும்
வழங்கிவருதலால், எனக்காண்க.

உ௱எ.

எனைப்பகையுற்றாருமுய்வர்வினைப்பகை
வீயாதுபின்சென்றடும்.

ப.

எ-து-எத்துணை பெரியபகையுடையாருமதனையொருவாற்றா
றப
புவா அவ்வாறனறிதீவினையாகியபகைநீங்காதுபு
க்குழிப்புக்குக்கொல்லும

எ-று.

வி. வீயாதுடம்பொடுநின்றவுயிருமில்லையெ
னபுழியுமவீயாமை நீங்கா

பு. (எ-ம்) எ-இ-ள்.

எனைப்பகையுற்றாரும்-எவ்வளவுபெ

ரும்பகையுடையவரும்,

உய்வர்-(அதையொருவிதத்திலே)

தப்பிப்பிழைப்பார், (அப்படியல்லாமல்)

வினைப்பகை-தீவி

னையாகியபகையானது,வீயாது-நீங்காமல்,

பின்சென்று-போன இடமெல்லாம்போய்,

அடும்-கொல்லும், எ-று.

வி. வீயாதுடம்பொடுநின்றவுயிருமில்லை

என்ற இடத்தும், வீயாமை;

நீங்காமைப்பொருள்படநின்றது.

உ௱அ.

தீயவைசெய்தார்கெடுதனிழறன்னை

வீயாதடியுறைந்தற்று.

ப. எ-து-பிறருக்குத்தீவினைசெய்தார்தாம

கெடுதலெதன்மைதனெனி லொருவ

னிழனெடிதாகப்போயுமவனறனைவி

டாதுவந்தடியினகடடங்கியத னைமதனெனறவாறு.

வி. இவ்வுவமையைத்தன்கால
மவருந்துணையுமபுலனுகாதுயிரைப்பற்றி
நின்றுவந்துழியுருப்பதாயதீவினையைச்செய்தாரபி
ன்னதனுற்கெடுதறகுவமையாக்கியுரைப்பாருமு
ளர்-அஃதுரையன்றென்பதற்கு அடியுறைந்தற்றென
வின்வீந்தற்றென்று
வீயாதடியுறைந்தற்றென்றபாடமேசரியாயிறு-மலவீ
யாதுபின்சென்றடிமனறீனடதீவினையுவமையானவிளக்கினூர.

பு. (நீ-று) எ-இ-ள். தீயவைசெய்தார்கெடுதல்-பிறர்க்குத்) தீவினைகளைச்செய்தவர்கெடுவது, (எந்தத்தன்மையையுடையதென்ருல்) நிழற்றன்னைவீயாது-ஒருவன்நிழலானது (நெடிதாகப்போயும்) அவனைவிட்டுநீங்காமல், அடியுறைந்தற்று-(வந்து) பாதத்தில் அடங்கினதன்மையையுடையதாம். எ-று.

உக. அதி. தீவினையச்சம்.

வி. இந்த உவமையைத்தன்காலம்வருமளவும் வெளிப்படாது உயிரைப்பற்றிநின்று, அக்காலம்வந்தபோது தோற்றுவதாகியதீவினையைச்செய்தவர், பின்பு அதினுலேகெடுதற்கு உவமையாக்கிச்சொல்வாருமுண்டு. அது உரையாகாது என்ப

தற்கு, அடியுறைந்தநிழறன்னைவீந்தற்று என்ருமைல்வீயாதடி
யுறைந்தற்று, என்றபாடமேசாட்சியாயிற்று. மேலேசொல்
லியகுறளிலே, வீயாதுபின்சென்றடும் என்ருர், இங்கேயதை
உவமையிருலேவிளங்கச்சொன்ருர்.

இனியித ற்குவேருர்முடிபு.

தீயவை-தீவினைகளானவை, செய்தார்-(அவற்றைச்) செய்தவர்கெட, கெடுதல்-கெடுவது; (ய ாதுபோலுமெனின்) நிழறன்னைவீயாது-ஒருவனுடைய நிழ லானது அவனை விட்டுநீங்காமல் , அடியு றைந் த ற்று - அவ ன்ப ா தத்திலேயடங்கிநின்று(அவன்கெ டக்கெடுதல்)போலும்,எ-று.

இதற்கு-வி நிழலுண்டாவதற்குக் காரணமாகிய ஒருவ னிறக்குமளவும் அவனைவிட்டுநீங்காமல்அடியைப்பற்றியேநின் று, அவனிறந்தபொழுதேயெ ாழியும்நிழலைப்போலத், தீவினை களைச்செய்தவர்

கெடுமளவும்விட்டுநீங்காமல் அவரைப்பற்றி
யேநின்று,
அவர்கெட்டபொழுதேயொழியுமாதலாலே, தீய
வை செய் தார் கெடக்
கெடுதல்நிழறன்னைவீயாதுஅடியுறைந்து அவன்கெ
டக்கெடுதல்போலும் -எனவிரித்துக்கொள்க.
என்ன வெனின் இதுதொழிலுவமையாதலாற்,
பொருளிலேவந்தகெ டுதலாகியதொழிலை,
யுவமையிலும்பிரித்துச்சொல்லவேண்டு ம்.
சொன்னால்,
அவன்கெடாமல்நிழல்கெடாதாதலால், அவன்
கெட என்பது, அவாய்நிலையாகவந்து இயையும்.
இயையவே, பொருளிலும்செய்தார்கெட
என்பதுதானேவந்தியைதல்கா ண்க.
செ ய்த தார்கெடத்தீயவைகெடுதலாவது ,
செய்தார்தீவினை ப்பய
ன்களையனுபவிக்குமளவும்நின்றுநீங்குவது.
உ௱௬.

தன்னைத்தான்காதலனாயினெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்கதீவினைப்பால்.

ப. எது --

ஒருவனறனனைததானகாதலசெயதலுடையவனுயிறறீவினை யாகியபகுதியெததுணையுஞசிறிதொனறுமிறமாடடு வெனறவாறு.

சசெயயாதொழிக உக. அதி. தீவினையச்சம்

ாசரு

வி. நலவி

னைதீவினையெனவினைபபகுதியிரணடாகவிறறீவினைபபாலென

றா-பிறமாடடுசசெயததீவினைதனமாடடுதருனபம

பயததலவிளககிறுராகவி

றறனனைததானகாதலனுயினெனறா-இவையாறுபாடடா

லும பிறாககுததீவி

னைசெயயிறறுனபமெயதுமெனபதுகூறபபடடது.

பு. (தன்-வ்) எ-இ-ள்.

தன்னைத்தான்காதலனாயின்-(ஒரு

வன்)

தன்னைத்தானசைப்படுதலையுடையவனானால்,

தீவினைப்

பால்-தீவினையாகியபகுப்பு,

எனைத்தொன்றும்-எவ்வளவு(சிறி

யது) ஒன்றானாலும்,

துன்னற்க-(பிறரிடத்திற்) செய்யாதொ

ழிக, எறு.

வி. நல்வினைதீவினையெனவினைப்பகுப்பு
இரண்டாதலா
ல், தீவினைப்பால், என்றார்.
பிறரிடத்திற்செய்ததீவினைதன்னி
டத்திலேதுன்பத்தைவிளைவிப்பதைமுன்னே,
வினைப்பகைவீ
யாதுபின்சென்றடும்; எம்,
தீயவைசெய்தார்கெடுதல், எனவு
ம்; தெரிவித்தாராதலாலே;
தன்னைத்தான்காதலனாயினென்று
ர்.
இனியினைத்தோன்றுந்துன்னற்கதீவினைப்பால்என்பதற்கு
;
தீவினைக்கூறு ஒன்று எம்மாத்திரஞ்
சிற்றளவையுடையதாயினு
ம் அதனைச்சேராதொழிக.
வெனப்பொருளுரைத்தால் இக்
குறளுக்கு
உண்டாந்தன்மைபுணர்ந்துகொள்க. இவையாறு
பாட்டாலும்பிறர்க்குத்தீவினைசெய்தவர்கெடுவரென்பதுசொ
ல்லப்பட்டது.

உராய்!

அருங்கேடனென்பதறிகமருங்கோடித்
தீவினைசெய்யானெனின்.

ப. எது-ஒருவனசெநநெறிகக

டசெலலாதுகொடுநெறிககடசெனறு
பிறனமாடடுததீவி

றிகவெனறவாறு.

னைசெயயாறுயினவனையரிதாகியகேடலடயுடையனெனபது

வி.

அருமை-இனமை-அருஙகேடனெனபதனைசசெனறு

சேரகலலாப

புளளபுளளிலெனறாழவியனகுளமெனபதுபோலககொளக - ஓடியெனறுமவி
னையெசசமசெயயானெனறுமெதிரமறையுடசெயதலொடுமுடிநதது- இதனு
றதீவினைசெயயாதவனகேடிலனெனபதுகூறபபடடது.

பு. (அரு-ன்) எ-இ-ள். மருங்கோடி-(ஒருவன் பக்கத்தி
லேபோய்,) ஒருவன் நல்லவழியிலேபோகாமற் கெட்டவழியி
லேபோய், தீவினைசெய்யானெனின்-(பிறர்க்குத்) தீவினைகளை
ச்செய்யானுனல், (அவனை) அருங்கேடனென்பதறிக-அரிதா
கியகேட்டையுடையவனென்பதாக அறிந்துகொள்க, எறு.

ஈஸகீ உஉ. அதி. ஒப்புரவறிதல்.

வி அருமை, இன்மை
அருங்கேடன்என்பதனைச்-சென் றுசேர்கல்லாப்
புள்ள- புள்ளிலென்றாழ்வியன் குளமென்பதில்-
செலன் றுசோாதபுட்களையும்
அந் தப்புட்களைப்போலவேசெ
ன்றுசேராதவெப்பிலையுமு
டைய குளமெனப்பொருள் கொள்
வதுபோலக்கொள்க.
பட்சிகளுக்குரிய கிரணங்களுஞ் சேராத
குளமென்றவாறு. ஒழியென்னும்வினையெச்சம்,
செய்யான் என்னும் எதிர்மறைவினையின்
பகுதியோடுமுடிந்தது. இனி-
அரும்பெறற்செல்வம் என்பதுபோல, அருங்கேடன் என்ப
தைக், கேடருமையன், எனத்திருப்பிக்கேடில்லாதவன், எனப்
பொருள்கொளினமையுந்த
ன்மையுமுணர்க. இதிறலே, தீவினை
செய்யாதவன் கேடில்லாதவனென் பது,
சொல்லப்பட்டது.

உஉ. அதிகாரம்.

ஒப்புரவறிதல்.

ப-ம. ஒபபுரவறிதல-அஃதாவதுஉலகநடையினையறிநதுசெயதல-உலகநடைவேதநடைபோலவறநூலகளுடகூறபபடுவதனறிததாமேயறிநது செயயுநதனமை நதாகலிறு பபு ரவறிதலெனறு · மனமொழிமெயகளாற றவி ரதநதுவனகூறிஅவறறாற்செயயததகுவனவறறுளெஞசிநினறனகூறுகினறாராக விதுதீவினையசசததினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (ஒப்-தல்) அதாவது, உலகநடையையறிந்துஉபகாரஞ்செய்தலைச்சொல்வது. உலகநடை வேதநடைபோலத் தருமசாத்திரங்களிலே சொல்லப்படுவதன்றித்தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மையையுடையது ஆதலால், ஒப்புரவு அறிதலென்றார். மனவாக்குக்காயங்களாலே ஒழியத்தக்கவைசொல்லியினிச்செய்யத்தக்கவையுள் மிகுந்திருந்தனவற்றைச்சொல்லுகின்றாராதலாலிது தீவினையச்சத்தின்பின்வைக்கப்பட்டது.

உளய க .

கைம்மாறுவேண்டாகடப்பாடுமாரிமாட்
டென்னாற்றுங்கொல்லோவுலகு.

ப .

ஈ-து-தமககுநீருதவுகினறமேகஙகளிடததுயிரகளெனன கைமாறுசெயயாநினறனவாறுவானமமேகஙகளைபபோலவாரசெயயுமொபபுரவுகளு கைமாறுநோககுவனவலலவெனறவாறு.

வி.

எனறுறறுமெனறவிறுபாதுமாறறுவெனபதுதோனற
நிறறவினது

வருவிதறுளைககபபடும

- தவிருநதனமையவவலவெனபதுகடபபாடெனறுமபெய
ராலேனபெறபபடடது-

செயவாரதுவேணடாமையைசசெயயபபடுவன

மேவேறறிறுா.

பு. (கை-கு) எ-இ-ள்.

மாரிமாட்டு-(தங்களுக்குநீரையுத
வுகின்ற) மேகங்களிடத்து,

என்றுற்றுங்கொல்லோவுலகு-உயி
ர்களென்ன (கைமாறு உதவியைச்) செய்யும்,
(ஆதலால் அந்த
மேகங்களுக்கு ஒப்பானவர்செய்யும்)
கடப்பாடு - ஒப்புரவுக
ளும், கைம்மாறுவேண்டா-

கைமாறுஉதவிகளைவிரும்பாவாம்,

எ-று.

வி. என்றுற்றுமென்றவிறு,

ஒன்றுஞ்செய்யாதொழியு

மென்பதுதோன்றநின்றதினுலே, அது, வருவித்துரைத்துக்

கொள்க. கடப்பாடு என்னும்பெயராலே, கைமாறுகுறியாம

லே செய்யுமுறைமையுடையவையென்பது, பெறப்படும்.

கொடைகடப்பாடுமேற்கும்என்பதுநிகண்டு. கடம்-என்பது

ம், கடமை என்பதும், முறைமை. அது தொழிற்பெயராங்கா

ல், கடம்படல், கடப்படல்; கடப்பாடு, எனநிற்கும். இனிமக

ரவிறுதியஃறிணைப்பெயரினகரமோடுறழா நடப்பனவுளவே-

என்னுஞ்சூத்திரத்தால், கடன்படல் எனவும், வரும்-இது, இக்காலத்துவேறுபொருள்குறித்துவழங்கப்பட்டது. கைமாறு, குறித்தபோது, அதைக்கடப்பாடென்பதுகூடாதாகையாலே, செய்வாரது வேண்டாமையைச்செய்யப்படுவனவர்றின்மே லேற்றிச்சொன்னுர்-

உஎக

தாளாற்றித்தந்தபொருளெல்லாந்தக்கார்க்கு

வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு.

ப. எ௲

-தகுதியுடையாரகாயினமுயறலைசசெயதிட்டியபொருணமு
முதுமஒபபுரவுசெயதறபயததாமெனறவாறு.

வி.

பிறாகுதவாதாரைபபோலேதாமேயுணடறபொருடடும
வைததி
முததறபொருடடுமனறெனபதாயிறறு.

பு. (தா-டு) எ-இ-ள். தக்கார்க்கு-நடுவுநிலைமையுடையா

ர்க்காதல், தாளாற்றித்தந்த பொருளெல்லாம் - முயற்சியைச்
செய்துதொகுத்துவைத்தபொருள்முழுவதும், வேளாண்மை

௱௲அ உஉ. அதி. ஒப்புரவறிதல்.
செய்தற்பொருட்டு-ஒப்புரவுசெய்தலாகிய

பிரயோசனத்தை
யுடையதாம், எறு.

வி. பிறர்க்கு உதவாதவராப்போலே,
தாமே யுண்ணுத

ற்பொருட்டும், வைத்து
இழந்துபோம்பொருட்டும், அன்றெ
ன்பதாம். ஆயின்,
என்பதுகுறைந்துநின்றது.
இனி இதற்குவேறுரை.
தாளாற்றித்தந்தபொருளெல்லா
ம்-ஒருவன்முயற்சியைச்செய்து
தொகுத்தபொருண்முழுவ
தும், (எதற்காகவெனின்)
தக்கார்க்கு-சான்றோர்க்கு, வேளா
ண்மைசெய்தற்பொருட்டு-உதவிசெய்தற்காக,
எ-று.
இதற்கு-வி. தக்கார், முனிவர்
அறிவுடையோர்முதலாயி
னவர். எல்லாப்பற்றுக்களையும்விட்டவராதலால், அவர்க்குஉத
விசெய்தற்பொருட்டாகவே இவ்விடத்து இருந்து ஒருவன்
முயன்றுபொருளையீட்டுவதென்பதாம். வறியார்க்கொன்றீவ
து, அற்றாழிபசிதீர்த்தல்,முதலாகமற்றையார்க்குச்செய்வன
வெல்லாஞ்சொன்னார். ஒப்புரவறிதலாவதுதானே உலகத்தி
லொத்ததறிந்து உபகரித்தலாதலால், இவ்வதிகாரத்துள்ளேமு
ன்கைம்மாறுவேண்டாகடப்பாடு எனப்பொதுவகையாற்றொ
குத்துச்சொல்லிப்பின்னிதிறுலேவகுத்துச்சொல்லத்தொடங்
கி அறிவுடையர்முனிவர்முதலியவரிடத்தொத்ததறிந்துசெய்க

வென்றார். அவரிடத்தொத்ததறிந்துசெய்தலாவது, அவர்பொறிவழிச்செல்லாதிருத்தலால், பசிநோய்முதலியவாராமலவற்றிற்குவேண்டுவனதானேசென்றறிந்துசெய்வது. உதவிசெய்தற்கிடந்தக்காரென்பதை, தானறிதாயினுஉந் தக்கார்கைப்பட்டக்கால், என்பதினலேயறிக. பொருளெல்லாந்தக்கார்க்கு வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டெனின், மற்றவர்க்குத்தக்கபடிபொருள்வகையாற்செய்தலுரித்தென்பது, அருத்தாபத்தியாற்பெறப்படும். இதனுள், ஒருவன் என்பதுசொல்லெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது.

உ௱௰௩. புத்தேளுலகத்துமீண்டும்பெறலரிதே
யொப்புரவினல்லபிற.

ப. எ.ௐ-தேவருலகத்துமிவ்வுலகத்துமொப்புரவுபோல நல்லனபிறசெயல்களைப்பெறலரிதெனறவாறு.

உஉ. அதி. ஒப்புரவறிதல். [illegible]

வி. ஈவாருமேற்பாருமின்றியெல்லாருமொருதன்மையராதலிறப்புத்தேலகத்தரிதாயிறது-யாவார்க்குமொப்பதுபோறபிறசொலறினமையினிவ்வுல

கததரிதாயிறறு-பெறறகரிதெனறுபாடடமோதிபபெறுதறகுககாரணமரிதெனறுரைபபாருமுளா-இவைமூனறுபாடடாலுமொபபுரவினசிறபபுககூறபபடடது.

ப. (பத்-ற)

எ-இ-ள். புத்தேளுலகத்துமீண்டும்-தேவருலகத்திலும் இந்தவுலகத்திலும், ஒப்புரவினல்லபிற-ஒப்புரவுபோலதன்மையுடையனவாகிய பிறசெயல்களை, பெறலரிது-(ஒருவன்) பெறுவதரிதாம், எறு.

வி. கொடுப்பாருங்கொள்வாருமில்லாமல் எல்லாருமொருதன்மையராயிருப்பதினாலே, புத்தேளுலகத்திலரிதாயிற்று. எல்லார்க்குமொப்பது இதுபோலேவேறொன்று இல்லாதினாலே, இந்த உலகத்திலரிதாயிற்று. பெறற்கரிதென்றுபாடஞ்சொல்லிப்பெறுதற்குக்காரணமரிதென்றுசொல்வாருமுண்டு. இவைமூன்றுபாட்டாலும், ஒப்புரவின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

உாய௧௪.

ஒத்ததறிவானுயிர்வாழ்வான்மற்றையான்
செத்தாருள்வைக்கப்படும்.

ப. எ-து - உயிரோடுகூடிவாழவானுலகநடையினையறிநதுசெயவானஃதறிநதுசெயயாதவனுயிருடையனேயாயினுஞசெததாருளொருவனாககருதபபடுமெனறவாறு.

வி. உயிரினறிவுஞசெயலுஙகாணுமையிறசெததாருளவைககபபடுமெனறா-இநநூலகநடைவழுவேதநடைவழுபபோலததீராதிறனுடைததனறெனபதுகூறபபடடது.

பு. (ஒத்-ம்) எ-இ-ள். உயிர்வாழ்வான்-உயிரோடுகூடி வாழ்பவன், ஒத்ததறிவான் - உலகநடையையறிந்துஉபகாரஞ் செய்பவன், மற்றையான்-அதையறிந்துசெய்யாதவன், செத்தாருள்வைக்கப்படும்-(உயிருள்ளவனேயானாலும்) செத்தவருள்ளேயொருவனாகநினைத்துவைக்கப்படுவான், எ-று.

வி. உயிரின் அறிவுஞ்செயலுங்காணாததினாலே, செத்தாருள்வைக்கப்படும் என்றார். இதினாலே, புலகநடையின்குற்றம் வேதநடையின்குற்றம்போலத்தீருந்தன்மையுடையதன்று என்பது, சொல்லப்பட்டது.

22

உஉ. அதி. ஒப்புரவறிதல்.

உ௱௰௫.

ஊருணிநீர்நிறைந்தற்றேயுலகவாம்
பேரறிவாளன்றிரு.

ப. எ-று-உலகநடையைவிரும்பிச்செய்யும்பெரியவறிவினையுடையவனது செல்வம்ஊரினுள்வாழ்வாரெல்லாருநீருண்ணுங்குளம் நீர்நிறைந்தாற்போலுமென்றவாறு.

வி. நிறைந்தவென்னுமிடத்து நிகழ்பொருளின் தொழிலிடத்திற்கேற்றிக் கூறினார்--யாழ்போகாது நெடிது

திறெலலாககுமவேணடுவனதபபாதுதவு மெனபதாம.

பு. (உளரு)

எ-இ-ள். உலகவாம்-உலகநடையைவிரும்பி
ச்செய்யும். பேரறிவாளன்திரு-பெரிதாகிய
அறிவுடையவனது செல்வமானது,
ஊருணிநீர்நிறைந்தற்று-ஊரிலுள்ளவர் தண்
ணீருண்ணுங்குளமானது நீர்நிறைந்ததுபோலும்,
எறு. வி. நிறைதலென்னும்
இடத்து நிகழ்பொருளாகிய நீரி
ன்தொழிலை, அதற்கு இடமாகியகுளத்தின்மேலேற்றிச்சொ
ன்னார். அந்தக்குளத்தைப்போலே,அறிவுடையவன்செல்வமா
னது, பாழ்போகாமல்நெடுங்காலம்நின்று, எல்லார்க்கும்வே
ண்டுவனவற்றைத்தப்பாமலேயுதவுமென்பதாம்.

உளஙசு.

பயன்மரமுள்ளூர்பழுத்தற்றுற்செல்வ
நயனுடையான்கட்படின்.

ப. எது-செலவமொபபுரவுசெயவானகணணேடமொயினது பயனபடு
மரமூரநடுவேபழுததாறபோலுமெனறவாறு.

வி. உலகநீதிபலவற்றுள்ளுமொப்புரவுசிறந்தமையினதனைநயனென்றா-எல்லார்க்குமெளிதிற்பயனைக்கொடுக்குமென்பதாம்.

பு. (ப-ன்) எ-இ-ள். செல்வநயனுடையான்கட்படின்-செல்வமானது ஒப்புரவுசெய்வானிடத்துஉண்டானல், (அது) பய்ன்மரமுள்ளூர்பழுத்தற்று-பலன்படுமரம்ஊர்நடுவேபழுத்ததுபோலும், எறு.

வி. உலகநீதிபலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்ததினலே,
அதைநயன்என்றார். எல்லார்க்கும் எளிதிலேபிரயோசனத்தைத்தருமென்பதாம்.

உஉ. அதி. ஒப்புரவறிதல்.

ஙஎக

உ௱௰எ.

மருந்தாகித்தப்பாமரத்தற்றாற்செல்வம்
பெருந்தகையான்கட்படின்.

ப. எ-து-செல்வமொப்பு
ரவுசெய்யும்பெரியதகைமையுடையானகண்
ணேபடியாயினஃதெல்லாவுறுப்பும்பிணிகடகுமருந்த

ரயத்தப்பாமரத்தை
யொக்குமென்றவாறு.

வி. தப

புகலாவது-கோடற்கரியவிடங்களின்றுதணமறைந்துநின்று
வசாலந்தானேவந்து படாதவயனபடாமை -
தனகுறைநோக்காதெலவாரவ
ருந்தருந்திரகுமென்பதாம
- இவைமூன்றுபாட்டானுஞ் செய்பபாட்டாளது
டைப்பொருளபயனபிமார்குகூறப்பட்டது.

பு. (மரு-ன்) எ-இ-ள்.

செல்வம்பெருந்தகையான்கட்
படின்-செல்வமானது (ஒப்புரவுசெய்யும்)
பெருந்தன்மை
யுடையவனிடத்துண்டாறல், (அது)
மருந்தாகி-(சகலரோகம்
வியாதிகளுக்கு) மருந்தாய், தப்பாமரத்தற்று.
ளையொக்கும், எறு.
தப்பாதமரத்

வி. தப்புதலாவது,
வியாதிகளைத்தீர்க்காமையும்; கொள்
ளக்கூடாத இடங்களிலே
நின்றாவது, மறைந்துநின்றாவது,
காலத்திலேவேறுபட்டாவது,
பிரயோசனப்படாமையும்,
முதலியனவாம்.

யாவருந்தன்னிலைதளிர்முதலான உறுப்புக்களைமுறித்தும் பறித்துஞ்செய்யப்பட்ட தன்குறையும் வருத்தமும் நோக்காமலே, அவர்களுடைய வருத்தங்களைத்தீர்ப்பது போலப், பெருந்தகையாளன் செல்வமும்யாரிதருமாறு பாயிலாமலே எளிதாகவெளிப்பட்டு நின்றுகொடுக்கக்குறைபடுதலும்வருத்தமும்நோக்காததப்பாமலேயடைந்தவர் வருத்தங்களை யொழிக்குமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும், ஒப்புரவுடையவன்பொருள் பிரயோசனப்படுந்தன்மைசொல்லப்பட்டது.

உ௱௰அ. இடனில்பருவத்துமொப்புரவிற்கொல்கார்
கடனறிகாட்சியவர்.

ப. எ-து-செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்துமொப்புரவுசெய்தற்குத்தளராராக
தானஞ்செய்யத்தகுவனவற்றைப்பற்றியறிவுடையாரென்பவாறு.

வி. பிறவெல்லாமொழியினுமஃதொழியாரென்பதாம்.

பு. (இ-ர்) எ-இ-ள். இடனில்பருவத்தும் - செல்வம் அற்றகாலத்தும், ஒப்புரவிற்கொல்கார்-உபகாரஞ்செய்தற்கு

(மனந்) தளரார், கடனறி - (தாம்செய்யத்தகுவனவாகிய) முறைமைகளையறிந்த, காட்சியவர்-அறிவுடையவர், எ-று.

வி. செல்வம் ஒழிந்தாலும்-உபகாரியானவன் உபகரிப்பதற்குப்பண்டுபோலவே மன ஊக்கங்கொள்வானென்பதாம். மனம் என்பது, சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது. இடம், செல்வம். தார்வேந்தர்கெட்டால் - மனஞ்சிறியராவரோ, எனப்பிறர்சொல்லுதலுங்காண்க.

௨௱௰௯. நயனுடையானல்கூர்ந்தானாதல்செயுநீர்மை
செய்யாதமைகலாவாறு.

ப. எ-து-ஒப்புரவுசெய்தலையுடையான்நல்கூர்ந்தானாதலாவது தவிராது செய்யுநீர்மையுடையவற்றையொப்புரவுகளைச்செய்யப்பெறாதுவருந்துகின்றவியல்பாமென்றவாறு.

வி. தானுகர்வனவுகராப்பெருமையனென்பதாம்-இவையிரண்டுபாட்டானும்வறுமையானொப்புரவுஒழிதற்பாற்றன்றென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (நய-று) எ-இ-ள். நயனுடையான்-(ஒப்புரவுசெய்யும்) நீதியுடையவன், நல்கூர்ந்தானாதல்-தரித்திரப்பட்டவனாவது, செயுநீர்மை - (தவிராமல்) செய்யப்படுந்தன்மையையுடைய ஒப்புரவுகளை, செய்யாது-செய்யப்பெறாமல், அமைகலாவாறு-தான்சம்மதிப்படாத (வருந்துகின்ற) நெறியாம், எ-று.

வி. தான் அனுபவிக்கப்படுவனவற்றையனுபவிக்கப்பெ

ருத தன்மையன்று என்பதாம். இவை இரண்டுபாட்டாலும் வறுமையினாலே ஒப்புரவுசெய்தல் ஒழியுந்தன்மையதன்றென்பது சொல்லப்பட்டது.

உ௱உ௰. ஒப்புரவினால்வருங்கேடெனின் அஃதொருவன்
விற்றுக்கோட்டக்கதுடைத்து.

ப. எது - ஒப்புரவுசெய்தலானொருவனுக்குப்பொருட்கேடுவருமென்பாருளராயினக்கேடுதன்னைவிற்றாயினுங்கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்தென்றவாறு.

வி. தன்னைவிற்றுக்கொள்ளப்படுவதொருபொருளில்லையன்றே யிஃதாயின் அவ்வுஞ்செய்யப்படுமென்பது புகழ்பயத்தலினொப்புரவாற்கேடு கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது.

பு. (ஒப்-று) எ-இ-ள். ஒப்புரவினால்வருங்கேடெனின்- ஒப்புரவுசெய்தலினாலே (பொருட்) கேடுவருமென்று சொல்லுவாருண்டானால், அஃது-அந்தக்கேடானது, ஒருவன்விற்று- ஒருவன் (தன்னை) விற்றுப்போட்டானாலும், கோட்டக்கதுடைத்து-கொள்ளுந்தகுதியையுடையதாம், எ-று.

வி. தன்னைவிற்றுக்கொள்ளப்படுபொருள் இல்லையல்லவா, இது உண்டானால் அந்தக்கேடும்வாங்கப்படுமென்று சொன்னது, புகழ்தருவதுகுறித்தெனக்கொள்க. தன்னை என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. இனிக்கோட்டக்கது என்பதற்கு, செய்தக்க என்பதுபோலச்செயவெனெச்சம் ஈறுகெட்டு, முதல் நீண்டுநின்றதெனக்கொண்டு,(கொள்ளத்தக்கதொழிலை)யுடையது, எனப்பொருளுரைத்தாலுளதாந்தன்மையுணர்க. இறு

ஞலே, ஒப்புரவுசெய்துகெடுவதில்லையென்பதுசொல்லப்பட்டது.

உஉ. அதிகாரம்.

ஈ கை.

ப-டி. ஈகை அஃதாவது-வறியார்க்குமாறாதுகொடுத்தல். இதுமறுமைநோக்கியதாகலினிம்மைநோக்கியவொப்புரவறிதலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (ஈகை) அதாவது, தரித்திரராகிவந்து இரந்தவர்க்கு இல்லையென்றுசொல்லாமலே கொடுப்பதைச்சொல்வது. இதுமறுமைநோக்கியதாதலால், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின்வைக்கப்பட்டது. இனிவேறு அதிகாரமுறைமை, இது ஒப்புரவறிதலோடொருபுடையொத்திருத்தலாலதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஉக. வறியார்க்கொன்றீவதேயீகைமற்றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்து.

ப. எ-து - ஒருபொருளுமில்லாதார்க்குவேண்டியதொன்றைக்கொடுத்தலேயீதலாவதஃதொழிந்தவெல்லாக்கொடையுங்குறியெதிர்ப்பையொக்குநீர்மையையுடைத்தென்றவாறு.

வி. ஒழிந்தகொடைகளாவனவறியரல்லார்க்கொருபயனோக்கி

கொடுபபன - குறியெதிாபபையாவதளவுகுறிததுவாஙகியவாறேயெதிாகொடுபபது - நீரதெனபுழிய துவெனபதுபகுதிபபொருளவிகுதி - பினனுநதனபாலவருதலிறகுறியெதிாபபைகொடுககுநீாமையையுடைததெனறா - இதனாலீகையதிலககணமுணாததபபடடது.

பு. (வறி-து) எ-இ-ள். வறியார்க்கு – (ஒருபொருளுமில்லாத) தரித்திரர்க்கு, ஒன்று-(அவர்வேண்டியது) ஒருபொருளை, ஈவதேயீகை-கொடுப்பதேகொடையாவதாம், மற்றெல்லாம்-மற்றக்கொடைகளெல்லாம், குறியெதிர்ப்பைநீரதுடைத்து-குறியெதிர்ப்பைகொடுக்குந்தன்மையையுடையதாம், எறு.

வி. மற்றக்கொடைகளானவை, தரித்திரர் அல்லாதவர்க்கு ஒரு பிரயோசனத்தைக்குறித்துக் கொடுக்கிறவையாம். குறியெதிர்ப்பையாவது, ஓரளவைக்குறித்துவாங்கி, யந்தப்படியேயெதிர்கொடுப்பதாம். நீரதுஎன்ற இடத்து, அகரஞ்சாரியை-து, பகுதிப்பொருள்விகுதி. பின்னுந்தன்னிடத்திலேவருதலாலே, குறியெதிர்ப்பை கொடுக்குந்தன்மையையுடையதென்றார். இனி, குறியெதிர்ப்பை என்பது இறந்தகாலவினைத்தொகைத்தொடர்மொழி, எதிர்காலத்திலேபெறும்படியாகக் குறித்தஎதிர்ப்பை எனவிரியும். எதிர்ப்பைஎன்பதனுள், எதிர், எதிர்காலம். அதுதொழிற்பெயராங்கால், இறப்பு, நிகழ்பு, என்றாற்போலப், பகுதிப்பொருள் விகுதியொடுநின்றுவிகாரப்பட்டு, ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரமுமுளவே, என்னுஞ்சூத்திரத்தால் ஐகாரத்தையீற்றிலேபெற்று, எதிர்காலத்திலேபெறும்படியாகக்குறித்து நிகழ்காலத்திலேயிடப்படுகின்றதற்குப்பெயராய்வழங்கிவருகின்றது. அவனெதிர்ப்பையிட்டு உறவாடினான், எனவழங்கிவருவதைச் செந்தமிழ்நாட்டுவழக்கு நோக்கிக்

காண்க. இது, கடன்கொடுத்தலிலேநின்றும் வேறுபாடுடையது. இதனையிக்காலத்துவரிசையென்றும்வழங்குவர்-இதினாலே ஈகையின் இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௨௨௨. நல்லாறெனினுங்கொளறீதுமேலுலக
மில்லெனினுமீதலேநன்று.

ப. எ-து - ஏற்றல்வீட்டுலகிற்கு நல்லநெறியென்பாருளராயினும் அதுதீதே; ஈதலான் அவ்வுலகமெய்துதலில்லையென்பாருளராயினும் ஈதலே நன்றென்றவாறு.

வி. எனினுமென்பது இருவழியும் உம்மை எதிர்மறைக்கு வாரினமை விளக்கிநின்றது-பிரிநிலையேகாரத்தால் அறங்களின் ஈதல்சிறந்ததென்பது பெற்றாம் - நல்லது கூறுவார் தீயதுடன் கூறினார்.

பு. (நல்-று) எ-இ-ள். நல்லாறெனினும்-(வீட்டுலகத்துக்கு) நல்லவழியென்று (ஒருவர்)சொல்லினும்,கொளறீது-எற்பது தீதாம், மேலுலகமில்லெனினும்-(ஈவார்க்கு) அந்தவுலகமில்லையென்று (ஒருவர்) சொல்லினும், ஈதலேநன்று-கொடுப்பதேநன்மை, எ-று.

வி. எனினும் என்றது, இரண்டிடத்தும் அந்தப்படி சொல்லாமையைவிளக்கிநின்றது. பிரிநிலைப்பொருள்படவந்த ஏகாரத்தினாலே, மற்றத்தருமங்களுக்குள்ளே ஈதல், சிறந்ததென்பதுபெற்றோம். தீயதைவிளக்கினாலல்லது, நல்லதுவிளங்காதாதலால், நல்லதுசொல்லவந்தவர், தீயதையுமுடன்சொன்னார்.

௨௨௩. இலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீதல்

குலனுடையான கண்ணேயுள.

ப. எ-து-யானவறியனெனறிரபபானசொலலுமிளிவரவைததானபிறா கடசொலலாமையுமதனைததனகடசொனனாரககுமாறுஈதலுமிலவையிரணடு முளவாவனகுடிபபிறநதானகணணேயெனறவாறு.

வி. மேறசெனறதொடிதறகுமனமெனறதுசெயதறகுமுரியவனையு ணாததியவாறு-இலிலனெனனுமெவவமுரையாமையீதலெனபதறகு அவவி ளிவரவையொருவனதனககுசசொலவதறகுமுனனேயவனகுறிபபறிநதுகொடு ததலெனவுமஅதனைபபினனுமபிறனொருவனபாறசென றுரையாவகையாற கொடுததலெனவும - யானிதுபொழுதுபொருளுடையனலலெனககரபபார சொலலுமிளிவரவைசசொலலாதுகொடுததலெனவுமுரைபபாருமுளா-அவரீத லெனபதனைபபொருட்பனமைபறறிவநதபனமையாகவுரைபபா.

பு. (இல-ள) எ-இ-ள். இலனென்னுமெவ்வம் - (நான்) தரித்திரனென்று (இரப்பவன்) சொல்லுகின்றதுயர்மொழியை, உரையாமை(பிறருடன்) சொல்லாதிருப்பதும், (அவற்றைத்தன்னிடத்திலேசொல்லியிரந்தவனுக்கு) ஈதல் - (இல்லையென்னுமலே) கொடுப்பதும், (ஆகிய இரண்டும்) குலனுடையான்கண்ணேயுள-(குற்றமில்லாத) குடிப்பிறப்பையுடையவனிடத்தேயுண்டு, எறு.

வி. யாவரும்பொருளுடையாராயிருக்க ஒருவனைப்பொருளுடையான் என்று உலகத்தார்சொல்லுமிடத்து அங்கேஉயர்வு தோன்றநின்றதுபோலக், குலனுடையான் என்ற, இடத்திலுங்குற்றமில்லாமையாகிய உயர்வுதோன்றநின்றது என்பதை, இவர்தாமேபின்பு, நலத்தின்கணீன்மை தோன்றின

வனைக்குலத்தின்கணையப்படும்; எனச்சொல்லுதலாற்கொள்க. மேலே தீது என்றதை யொழிப்பதற்கும். நன்று என்றதைச் செய்தற்கும, உரியவனைக்காட்டியது, இதன்கருத்து. இனியிலனென்னுமெவ்வமுரையாமை யீதலென்பதற்கு, இரப்பவன் துன்பமொழிகளைத்தனக்குச்சொல்வதற்குமுன்னேயவன்குறிப்பையறிந்துகொடுத்தலெனவும், அவற்றைமறுபடியுமொருவனிடத்திற்போய்ச்சொல்லாதபடிக்குக்கொடுப்பது எனவும், ஈவோன் தானிப்பொழுது பொருளுடையனல்லேன் என உலோபத்தினாலே மறைப்பவன்சொல்லுந் துன்பமொழிகளைச் சொல்லாதுகொடுத்தலெனவுஞ், சொல்லுவாருமுண்டு. அவர் ஈதலென்பதை, ஈயப்படும்பொருள்பலவாதலால் அவைபற்றி வந்தபன்மையாக உரைப்பார்.

இனியிக்குறளுக்குவேறுரை. (செல்வமுயர்ந்தகாலத்திலேநான்பொருளுடையனென்று இனிதாகச்சொல்லிக்கொடுப்பனவும் அதுசுருங்கியகாலத்திலே நானில்லாதவனென்றது

ன்பவர் தீத்தைகளைச் சொல்லி யிரந்தவனை விலக்குவனவும் யாவர்க்கும் எளியவையாம் இனி யரியவையாவை அவை யாரிடத்துண்டாமெனின்) இலனென்னு மெவ்வமுரையாமையீதல்- (ஒருவன் செல்வஞ் சுருங்கிய காலத்தே தான் இல்லாதவனாவான் ஆதலால் தன்னையிரந்தவர்க்குத் தான்) நான் தரித்திரனேனென்று சொல்லுந் துன்பமொழியினைச் சொல்லாது கொடுப்பவை, (அரியவையாம்) குலனுடையான் கண்ணேயுள-(அவை) குலத்தையுடைமையாகப் பெற்றவனிடத்தேயுண்டாம், எ-று.

இதற்கு-வி. வினைவினையெச்சம் வருவிக்கப்பட்டது. குலத்தையுடைமையாகப் பெறுதலாவது, அக்குலத்திலுள்ளோர் யாவர்க்குந் தலைவனாக விளங்குவது. செல்வஞ் சுருங்கிய காலத்து வேண்டுவன் கொடுத்தல் கூடாதெனின், அது கூடுதற்கு, அவன்

குலத்தையுடைமையாகப் பெறுதற்கு அமைந்த நற்குண நற்செய்கைகளும், கொடையின்கண் மனவூக்கவுறுதியும், தெய்வ அருளும் பிறவுங் காரணமாமாதலாற் கூடுமென்க. செல்வஞ்சுருங்கிய காலத்தில் இலனென்னு மெவ்வமுரையாமையீதற்றலைப் பாம்பின் புற்றிலே கையிட்டோன் முதலியோரிடத்திற் காண்க. ஈதற்றொழிலொன்றாயினும் ஈயப்படும் பொருள்கள் பலவாதலால் அப்பொருளின் பன்மைபற்றி ஈதலுமிங்கே பலவாயின. எவ்வம், துன்பம். இலனென்னுஞ் சொற்களையெவ்வமென்று

ர், அச்சொற்களைச்சொல்லுவோருங்கேட்போருந் துன்புறுத லால் எனக்காண்க. இவ்வுரைக்கு, உணராமை என்பதையெதி ர்மறைத்தொழிற்பெயராக்காது, எதிர்மறை வினையெச்சமாக் குக.

௨௱௨௪. இன்னாதிரக்கப்படுதலிரந்தவ
ரின்முகங்காணுமளவு.

ப. எது-இரத்தலையனறிவீதலுமினிதன்றொருபொருளையிரந்தவரது பெற்றதனுலினிதாகியவவர்முகங்காணுமளவுமென்றவாறு.

வி. எச்சவும்மையுமுற்றும்மையுமவிகாரந்தொக்கன- இரக்கப்படுதலிரப்பார்க்கேயென்றிருத்தல்-அதனையினறுதென்றதெவ்வாமிரப்பார்க்கொன்றீயாமைகூடுமெல்லோ-எனனுமச்சநோக்கி-எனவேயெல்லாப்பொருளுமீதல்வேண்டுமென்பதுபெறப்பட்டது.

பு. (இன்-வு) எ-இ-ள். இரந்தவர்-(ஒருபொருளை) யாசித்தவர், (அதைப்பெற்றதினுலே) இன்முகங்காணுமளவு-இனிதாகிய (அவர்) முகத்தைக்காண்கிறவரைக்கும், இரக்கப்படுதல்-(இரத்தலேயன்றி) ஈதலும், இன்னாது-இனிதாகாது, எறு.

வி. இரக்கப்படுதலும்என்கின்ற இறந்ததுதழுவிய எச்சஉம்மையும், காணுமளவும்என்கின்றமுற்றுஉம்மையும், குறைந்துநின்றன. இரக்கப்படுதலாவது, இரப்பார்க்கு ஈயக்கடவேனென்றிருப்பது.

கல்லாமையச்சங்கயவர்தொழிலச்சஞ்
சொல்லாமையுள்ளுமோர்சோர்வச்ச-மெல்லா
மிரப்பார்க்கொன்றீயாமையச்சமரத்தாரிம்
மாணுக்குடிப்பிறந்தார். என்பராதலின், எல்லாமிரப்பார்க்கு ஒன்றீயாதிருக்கக்கூடுமோவென்று அதற்குக்குடிப்பிறந்

தார் அஞ்சவேண்டுதலால், அந்த அச்சத்தைக்குறித்து, ஈதலி
னின்றெனென்றார். எனவே, எல்லாப்பொருள்களும் ஈயவேண்
டுமென்பது, பெறப்பட்டது.

௨௱௨௫. ஆற்றுவாராற்றல்பசியாற்றலப்பசியை
மாற்றுவாராற்றலிற்பின்.

ப. எ-து- தவத்தான்வலியார்க்குவலியாவதுதம்மையுற்றபசியைப்பொ
றுத்தலவ்வலிதானனனம்பொறுத்தற்கரியபசியையீகையானொழிப்பாரதுவ
லிக்குப்பின்னென்றவாறு.

வி. தாமும்பசித்துப்பிறரையுந்தீர்க்கமாட்டாதாராற்றலிற்றாமும்
பசியாதுபிறரையுந்தீர்ப்பாராற்றனன்றென்பதாம்.

பு. (ஆற்-ன்) எ-இ-ள். ஆற்றுவாராற்றல்-(தவத்தினாலே)
வலியவராவார்க்குவலியாவது, (பலத்தையுடையவராவார்க்குப்
பலமாவது,) பசியாற்றல்-(தம்மையணுகிய)பசியைப்பொறு
த்திருப்பது, (அப்படிப்பட்டபலமானது)அப்பசியைமாற்று
வாராற்றலிற்பின்-அப்படிப்பொறுக்கக்கூடாதபசியைக்(கொ
டையினாலே) ஒழிப்பவருடையபலத்துக்குப்பின், எறு.

வி. தாமும்பசித்துப்பிறர்பசியையுந்தீர்க்கமாட்டார்தார்
பலத்தில், தாமும்பசியாதுபிறர்பசியையுந்தீர்ப்பார்பலம்நன்
றென்பதுகருத்து.

உ௱உ௬. அற்றாரழிபசிதீர்த்தலஃதொருவன்
பெற்றான்பொருள்வைப்புழி.

ப. எது-வறியாரதுமிக்கபசியைப்போக்கித்தீர்க்கப்பொருளைப்பெற்ற ஒருவனதனைத்தனக்குதவவைக்குமிடமாகலாமென்றவாறு.

வி. எல்லாநன்மைகளுமழியவருதலினழிபசியென்றார். அறமாகவெ ன்பதெஞ்சிநின்றது. அற்றாரழிபசிதீர்த்தபொருட்பின்றனக்கேவந்துதவுமென் பதாம்.

பு. (அற்-ழி) எ-இ-ள். ஒருவன்பெற்றான்பொருள்-பொருளைப்பெற்றுக்கொண்ட ஒருவன், வைப்புழியஃது-(தனக்கு உதவும்படியாக) வைக்கும் இடம் அது (ஆதலால்,) அற்றாரழிபசி-(ஒன்றுமில்லாதவராகிய) தரித்திரருடைய மிகுந்தபசியை, தீர்த்தல்-(தருமத்தைக்குறித்து) தீர்க்க, எ-று.

உ௩. அதி. ஈகை.

வி. எல்லாநன்மைகளும் அழியவருவதினாலே, அழிபசியென்றார். தருமத்தைக்குறித்தென்பது, குறைந்துநின்றது. எல்லாநன்மைகளும் அழியவருமென்பதற்கு-உம்.

பிறந்தகுலமாயும்பேராண்மைமாயுஞ்
சிறந்ததங்கல்வியுமாயுங்-கறங்கருவி
கன்மேற்கமூஉங்கணமலைநன்னாட
வின்மைதழுவப்பட்டார்க்கு-எனக்காண்க. அற்றாரழிபசி
தீர்த்தபொருள், பின்புதனக்கேவந்து உதவுமென்பதாம்.

உஉஎ. பாத்தூண்மரீஇயவனைப்பசியென்னுந்
தீப்பிணிதீண்டலரிது.

ப. எ-து- எருஞானறமபகுததுணடலபயினறவனைப்பசியெனறுசொ லலபபடுநதீநோயதீணடுதலிலலையெனறவாறு.

வி. இவவுடமபினினறுஞானவொழுககஙகளையழிததுஅலவருமுட்மபு கட்குநதுனபஞசெயதலிற்றீப்பிணியெனபபட்டது- தனககுமருததுவனறானா கலிறபசிபபிணிநணுகாதெனபதாமிவையாறுபாட்டாலுமீதலினசிறப்புககூற பபட்டது.

பு. (பாத்-து) எ-இ-ள். பாத்தூண்மரீஇயவனை-(தினந் தோறும்) பகுத்து உண்பதை (வழக்கமாகத்) தழுவியவனை, பசியென்னுந்தீப்பிணி-பசியென்று சொல்லப்படுங் கொடிய நோய், தீண்டலரிது-தொடுவதில்லை, எ-று.

வி. இந்த உடலிலேநின்றுஞானஆசாரங்களைக்கெடுத்து, அதிலேவரப்பட்ட உடல்களுக்குந் துன்பத்தையுண்டாக்குதலாலே, தீப்பிணியெனப்பட்டது. தனக்கு வைத்தியன் தானேயாகலாற் பசிப்பிணியணுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட்டாலும், ஈதலின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

உஉஅ. ஈத்துவக்குமின்பமறியார்கொலுமுடைமை
வைத்திழக்கும்வன்கணவர்.

ப. எ-து- தாமுடையபொருளையீயாதுவைததுப்பின்னிழநதுபோமரு ளில்லாதாரவறியார்க்குவேணடியவற்றைககொடுததுவருவததலானலருமுடையர் செயதுமினபததினைககணடறியாரகொலலோவெனறவாறு.

வி. உவககுமெனறுங்காரணததினைககணவநத பெயரெசசம் ம.ஃதினப மெனறுங்காரியப்பெயரகொணடது- அநநதாசாயிறறுமமவவினபததைத்தெ யறுவதலவழிவைததிழவாரெனபதுகருதது.

ப. (ஈத்-வர்) எ-இ-ள். தாமுடைமை- தாங்களுடைத்தா யிருந்தபொருளை, வைத்திழக்கும்வன்கணவர்-(பிறர்க்குஈயா து) வைத்துப்பின்பு இழந்துபோகின்ற அருளில்லாதவர், ஈத் து-(தரித்திரருக்குவேண்டியவற்றைக்) கொடுத்து, உவக்குமி ன்பம் (அவர்)*மகிழ்ச்சிகூர்தலினாலே (அருளுடையவர் அடை யும்) சுகத்தை, அறியார்கொல்-கண்டு அறியார்களோ, எ-று.

வி. ஈத்து என்பது. ஈந்து எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. உவக்குமென்னும்பெயரெச்சவினைச்சொல், காரணப்பொரு ட்டாய்நின்று, அதினாலேவரப்பட்டகாரியமாகிய இன்பமென் னும்பெயர்கொண்டுமுடிந்தது. அறிந்தாரானால், தாமுமந்த இன்பத்தை அடைவாரேயல்லாமல், பொருளைவைத்து இழந் துபோகமாட்டார், என்பதுகருத்து.

௨௨௯. இரத்தலினின்னாதுமன்றநிரப்பிய
தாமேதமியருணல்.

ப. எ-து-பொருட்குறைநிரப்பவேண்டிவதியாகயோதுதாமேதனித் துண்டலொருவர்க்குயிரபாறசெனிரத்தலினு மின்னாதொருதலையாக வெ ன்றவாறு.

வி. பொருட்குறைநிரப்பலாவதோரோவெணகளைக்குறித்ததனுணையி ட்டுடுமெனவீட்டதையேமேதகொண்டிவதிக்கூட்டுதல்-தவிதல - பிறனா லெடுத்தல-இரத்தற்குள்ளதபொருளைதவிர்வரவேபீனலகுாவிவலேதமி யருண்டறகைவிரணமுனவர்மாகவிளிரத்தவினின்றுதெனறா - நிரப்பிய வெனபதறதுதேடியவுணவுகளைபெனறாைப்பாருளா.

பு. (இ-ரை.) எ-இ-ள். நிரப்பிய-(பொருளின்குறைவு தீர) நிரப்ப (விரும்பி,) தாமே தமியருணல்-(தரித்திரர்க்குக் கொடாமல்) தாங்களே தனித்து உண்பது, இரத்தலின்-(ஒருவர்க்குப்பிறரிடத்துச்சென்று) யாசிப்பதினும், மன்ற இன்னாது-நிச்சயமாகவே இனிதாகாது, எ-று.

வி. பொருட்குறைதீர நிரப்பலாவது, ஒவ்வொருதொகைகளைக்குறித்து அவ்வளவுகூட்டுவோமென்று கூட்டுவதையே மேற்கொண்டாசைப்பட்டுக்கூட்டுவது. தனித்தல், பிறரையொழித்திருத்தல். இரப்பதற்கு உள்ளது அந்தவேளையினமே, பின்புநினைப்பில்லை. தனித்து உண்பார்க்கு, எனமுந்தரித்திரமு

மாகிய இரண்டும்; உண்டாமாதலால், இரத்தலின் இன்னாதென்றார். நிரப்பியவென்றதற்குத், தேடிய உணவுகளை நிரப்பிய, எனப்பெயரெச்சம் ஆக்குவாருமுண்டு.

உ௱கூ. சாதலினின்னாததில்லையினிததூஉ
மீதலியையாக்கடை.

ப. எ-து-ஒருவர்க்குச்சாதல்போலின்னாததொன்றில்லையத்தன்மைத்தாகியசாதலும்வறியார்க்கீதல்முடியாதவழியினிதென்றவாறு.

வி. பிறர்க்குப்பயன்படாதவுடம்பொறைநீங்குதலானினிதென்றார்--இவைமூன்றுபாட்டானுமீயாமையின்குற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (சா-டை) எ-இ-ள். சாதலின்-(ஒருவர்க்கு) சாவது போல, இன்னாததில்லை-துன்பமாவது (ஒன்று) இல்லை, அதூஉம்-அப்படிப்பட்டசாதலும், ஈதலியையாக்கடை. (தரித்திரர்க்குக்கொடுக்கக்கூடாத இடத்து,) இனிது-இன்பமுடையதாம், எ-று.

வி. பிறர்க்குப்பிரயோசனப்படாத உடலின்பாரம்நீங்குதலாலே, இனிதென்றார். முற்றுமற்றொரோவழியென்னுஞ்சூத்திரத்தால், அது, என்னும்முற்றுகரத்தின்மேல் இழிவுசிறப்புஉம்மையின் உயிரேறி, அதும், எனநின்று, பின்செய்யுளிசைநிறைக்கவேண்டிக்குறில்நெடிலாய் அளபெடுத்து அதூஉம், எனநின்றது. இவைமூன்றுபாட்டாலும், ஈயாமையின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

உச. அதிகாரம்.

புகழ்.

ப-ம. புகழ்-அஃதாவது-இல்வாழ்க்கைமுதலீகையீறாகச்சொல்லப்பட்டவில்லறத்தின்வழுவாதார்க்கிம்மைப்பயனாகியவுலகின்கணிகழ்ந்தவார்திறனோக்கி இதுபெரும்பான்மையுமீகைப்பற்றிவருதலினதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (புகழ்) அதாவது-இல்வாழ்க்கைமுதல்ஈகைகடையாகச்சொல்லப்பட்ட இல்லறத்திலே குற்றமில்லாமல்நடந்தவர்க்கு-இம்மையின்பிரயோசனமாகி இந்த உலகத்திலேநடத்

நியபடிநிற்குங்கீர்த்தியைச்சொல்வது.

இது மிகுதியும் ஈகைப
பற்றிவருவதால் *அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

உ௩௧. ஈதலிசைபடவாழ்தலதுவல்ல
தூதியமில்லையுயிர்க்கு.

ப. எ-து-வறியார்க்க
கீகவதனாற்புகழுண்டாகவாழ்கவப்புகழல்லது மக்களு
யிர்க்குப்பயன் பிறிதில்லையாகலானென்றவாறு.

வி. இசைபடவாழ்தற்குக்கல்வியாண்மைமுதலியபிறகாரணங்களுமு
ள்வேனுமீண்டுமுற்றுதலின் தலைசிறந்ததெனபதற்குஞாபக
மாகவீதலென்றார். உயிர்க்கென்பது பொதுப்படக்கூறினாரேனுமேனையுயிர்
க்கேலாமையின் மக்களுயிரென்றது.

பு. (ஈத்-கு) எ-இ-ள். அதுவல்லது-அந்தப்புகழல்லாம
ல், உயிர்க்கு ஊதியமில்லை-(மனித) ருயிர்க்கு இலாபமில்லை,
(ஆதலால்)-ஈதலிசைபடவாழ்தல்-(தரித்திரர்க்கு) ஈவதினாலே

புகழுண்டாகவாழ்க, எ-று.

வி. இசைபடவாழ்வதற்குக், கல்வி, வீரம், முதலாகிய வேறேகாரணங்களும், உண்டாயினும்; அவைசிறந்தனவல்ல, வென்பதற்கும்; உண்ணும்பண்டமும், போசனமும், ஈவதுமு தன்மையானது ஆதலால், அதுசிறந்தது என்பதற்கும்; ஞா பகமாக, ஈதலென்றார். இந்த ஈதலென்பது, நூலை-ஈவோன் றன்மையீதலியற்கையென, வேறுபொருளைக்குறித்துநிற்பினு ம்; உண்டியீதன்மாட்டொத்திபெரும், எனவும்; சிறிதுவயிற் றுக்குமீயப்படும், எனவும்; ஈயாச்சிறுவிலைக்காலத்தாயினும், எனவும், பெரும்பாலும் உண்ணும்பண்டங்கள் உணவுமுதலி யவற்றையேகுறித்துவழங்கிவருவதுகாண்க. உயிர்க்கு எனப் பொதுப்படச்சொன்னாராலும், ஈகையா லிசைபடவாழ்வ து, மிருகமுதலாயினவற்றிற்குப்பொருந்தாமையால் அது, ம னிதருயிரையேகுறித்துநின்றதெனக்காண்க.

௨௱௩௰௨. உரைப்பாருரைப்பவையெல்லாமிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மேனிற்கும்புகழ்.

ப. இது-உலகத்தோரானுரைப்பாருரைப்பனவெல்லாமொன்றையாசி ப்பார்க்குவேண்டியதொன்றையீவார்கணிற்கும்புகழென்றவாறு.

௨௪. அதி. புகழ். ௱அரு

வி. புகழ்தானுரையும்பாட்டுமெனவிருவகைப்படுமென்றதனுளுரைப்பாரு ரைப்பவையெனவெகிவாரகதுமுரியவழக்கினேடியபெடுத்தாராயினுமினமப்ற.

றிப்புலவர்க்கேயுரியசெய்யுளுங்கொள்ளப்படும்--படவேபாடுவார்பாடுவனவெ
ல்லாம்புகழாமென்பதூஉம்பெறும்--ஈதற்காரணஞ்சிறந்தமையிதனுள்ளுங்
காண்க--இதனைப்பிறர்மேலுநிற்குமென்பார்தாமெல்லாஞ்சொல்லுக-புகழீவா
ர்மேனிற்குமென்றுரைப்பாருமுளர்--அதுபுகழதுசிறப்புநோக்காமையறிக.

பு. (உரை-ழ்) எ-இ-ன். உரைப்பாருரைப்பவையெல்லாம்-(உலகத்து) ஒன்றைச்சொல்லுவார் சொல்பவையெல்லாம், இரப்பார்க்கொன்று-(தரித்திரத்தினாலே)யாசிப்பவர்க்கு (அவர்வேண்டியது) ஒன்றை, ஈவார்மேனிற்கும்புகழ்-கொடுப்பவரிடத்துநிற்கும்புகழ்களாம், எ-று.

வி: புகழ், உரையும், பாட்டும், என இருவகைப்படும். அவற்றுள், உரைப்பார் உரைப்பவையென, எல்லார்க்கும் உரியவழக்கையேயெடுத்துச்சொன்னாராகலும்; இனம்பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளாகியபாட்டுங்கொள்ளப்படும். படவே, பாடுவார்பாடுபவையெல்லாம் ஈவார்மேல்நிற்கும்புகழாம் என்பதும், பெற்றோம். புகழ்படவாழ்வதற்கு ஈதற்காரணஞ்சிறந்தது, இந்தக்குறளினுள்ளுங்காண்க. இதனைப்பிறர்மேலும்நிற்குமென்பார்தாமெல்லாஞ்சொல்லுக. (இதனைப்பிறர்மேலும்நிற்குமென்பவர் தாமெல்லாஞ்சொல்லட்டும், என்றொருமுடிவாக்கி, மற்றோர்முடிவாகப்புகழீவார்மேல்நிற்கும். என்றுசொல்லுவாருமுண்டு; அது, பேசுவார்பேசுபவையும், பாடுவார்பாடுபவையும், ஈவார் புகழ் என்றதுபோலப்புகழின்சிறப்பைக்குறியாததன்மைகாண்க.

உ௩௩. ஒன்றாவுலகத் துயர்ந்தபுகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன்றில்.

ப. எ-து-தனக்கிணையின்றாகவோங்கியபுகழல்லதுலகத்திறவாது நிற்ப தொன்றில்லையென்றவாறு.

வி. இணையின்றாகவோங்குதலாவது-கொடுத்தற்கரியவுயிருறுப்புப்பொருள்களைக்கொடுத்தமைபற்றிவருதலாற்றன்னோடொப்பதின்றித்தானேயுயர்தல்-அத்தன்மைத்தாயபுகழேசெய்யப்படுவதென்பதாம்-இஃதொன்றாவென்பதற்கொருவார்த்தையாகச்சொல்லினுமொருதலையாகப் பொன்றாது நிற்பதெனவுமுரைப்பாருமுளர்-இவ்விரண்டுபாட்டானும்புகழது சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

ப. (ஒன்-றில்)

எ-இ-ள். ஒன்று-(தனக்கு) இணையில்லாதது ஆக, உயர்ந்தபுகழல்லால்-ஓங்கியபுகழ் அல்லாமல், உலகத்து-உலகத்திலே, பொன்றாது நிற்பது-இறவாமல்நிற்பது, ஒன்றில்-மற்றொன்று இல்லை, எ-று.

வி. இணையில்லாததாக ஓங்குவதாவது, கொடுப்பதற்கு அரிதாகிய உயிர் உடற்பொருள்களைக்கொடுத்ததுபற்றிவருவதினாலே, தன்னோடொப்பது இல்லையாகத்தானேயுயர்வது. அப்படிப்பட்டபுகழே, செய்யப்படுவது, என்பதாம். ஒன்று

க என்பது ஒன்று எண்கடைக்குறைத்து நின்றது. இனி, ஒன்றுவென்பதற்கு, ஒருவார்த்தையாக எனவும், ஒருதலையாக(நிச்சயமாக) எனவும், சொல்லுவாரும் உண்டு. இவைமூன்றுபாட்டாலும், புகழின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

உ௱௩௰௪. நிலவரைநீள்புகழாற்றிற்புலவரைப்
போற்றாதுபுத்தேளுலகு.

ப. இ-ள்-ஒருவனிலவெல்லைக்கண்ணேபொன்றுதநிற்றுமபுகழைச்செய்யுமாயிறபுததேளுலகமவனையலலதுதனனையெயதிநினறஞானிகளைப பேணுதெனறவாறு.

வி. புகழுடமபாலிவவுலகுமபுததேளுடமபானவவுலகுமொருஙகேயெயதாமைபிறபுலவளாபபோறறுதெனறா--அவனிரணடுலகுமொருஙகெயதுதல--புலவர்பாடுமபுகழுடையோர்விசுமபின- வலவனேவாவானூர்தி-யெயதுபவெனபதனுசெயவினைமுடிததெனபபிறசாறுஞசொலலபபடடது.

பு. (நில-கு) எ-இ-ள். நிலவரை-நிலத்து எல்லையில், நீள்புகழாற்றின்-(ஒருவன் இறவாமல்) நீட்டித்துநிற்கும் புகழைச்செய்வானுனல், புத்தேளுலகு-தேவருலகமானது, (அவனைவிட்டுப்) புலவரைப்போற்றாது-(தன்னையடைந்த) ஞானிகளைப்பேணாது, எ-று.

வி. புகழுடம்பினுலே இந்த உலகமும், தேவ உடம்பினுலே யந்த உலகமும், ஒருமித்து அடையாததினுலே புலவரைப்போற்றுதென்றார். அவன்இரண்டுஉலகமும்ஒருமித்துஅடைவது, புலவர்பாடும்புகழுடையோர்விசும்பின்-வலவனே வாவான்ஊர்தி-யெய்துபவென்பதன்செய்வினைமுடித்து-என்பிறராலுஞ்சொல்லப்பட்டது-இதன்பொருள்-வித்துவான்கள்பா

டப்படும்புகழையுடையவர்கள், இவ்வுலகத்திலே தமது செய்தொழிலாகிய நல்வினையைச்செய்துமுடித்துக்கொண்டுபின்பு வானுலகிலே தேர்ப்பாகனிருந்து நடத்தாது தானேசெல்கின்ற விமானத்தைப்பொருந்துவர் என்றுசொல்லுவர் அறிந்தோர், எனக்காண்க. இனிப்புலவரைப்போற்றாது புத்தேளுலகு, என்றதற்கு, தேவருலகானது தன்னிற்றலைமைபெற்ற கடவுளரைப்போற்றாது என்பதே தெளிவு. என்னவெனில், ஞானிகள்வீட்டுலகத்துக்கு உரியவர் ஆதலால் எனக்காண்க-இதனுள்-ஒருவன் என்பதும், இறவாமலென்பதும், அவனைவிட்டு என்பதும், வருவித்துச்சொல்லப்பட்டன.

உ௱௩௰ரு. நத்தம்போற்கேடுமுளதாகுஞ்சாக்காடும்
வித்தகர்க்கல்லாலரிது.

ப. எ-து-புகழுடம்பிற்காக்கமாகுங்கேடும்புகழுடம்புளதாகுஞ்சாக்காடுஞ்ஞானப்பார்வையுடையார்க்கல்லதில்லையென்றவாறு.

வி. நத்தென்னுந்தொழிற்பெயர்விகாரத்தானந்தென்றுப்பின்னுமம்மென்னும்பகுதிப்பொருள்விகுதிபெற்றுநத்தமென்றுநின்றது-போலென்பதனை-ஆகுமென்பதனோடு முன்னுங்கூட்டி-அரிதென்பதனைத்தனித்தனிக்கூட்டியுரைக்க ஆக்கமாகுங்கேடாவது-புகழுடம்பு செல்வமெய்தப்பூதவுடம்பு நல்கூர்தல்-உளதாகுஞ்சாக்காடாவது-புகழுடம்புநிற்கப்பூதவுடம்பிறத்தல்-இலையாதலவற்றுநிலைபெய்துவார்-வித்தகராகலின்-வித்தகர்க்கல்லாலரிதென

ரர்-இவையிரண்டுபாட்டானும்புகழுடையாரெய்துமேன்மைகூறப்பட்டது.

பு. (நத்-து) எ-இ-ள். நத்தம்போற்கேடும்-ஆக்கமாகுங்கேடும், உளதாகுஞ்சாக்காடும்-உண்டாயிருப்பதாகியசாவும், வித்தகர்க்கல்லாலரிது-சாதுரியம்உடையவராகியபுகழாளர்க்கல்லது இல்லை, எ-று.

வி. பொருந்தல், திருந்தல், என்னுந்தொழிற்பெயர்கள்; பொருத்தம், திருத்தம், எனநின்றதுபோல, நந்தலென்னுந்தொழிற்பெயர், நத்தம் எனநின்றது-போல், என்பது இங்கே, அசைநிலை இடைச்சொல். ஆகும் என்பதை; நத்தம், என்ற இடத்துங்கூட்டுக. ஆக்கமாகுங்கேடாவது, புகழ் உடம்பு செல்வத்தைப்பொருந்தல், பூத உடம்புதரித்திரத்தைப்

பொருந்துவது. உளதாகுஞ்சாக்காடாவது, புகழ்உடம்புதோன்றிநிற்கப், பூத உடம்பு இறப்பது நிலையாத உடல் பொருள்முதலாயினவற்றைக்கொண்டு, நிலைத்தவையாகிய புகழைப் பொருந்துபவர், வித்தகராகலின், வித்தகர்க்கல்லாலரிதென்றார். ஞானத்தைக்குறித்துவருகின்ற, விது, என்னும்வடமொழி, வித்து, வித்தம், வித்தகம், எனவிகாரப்பட்டுவருதலால், வித்தகர், அறிஞர். அப்படியானால், வித்தகர்வினையுரைப்போர்விதியுழிவழியுரைப்போ ருத்தமான பண்புற்றுரைப்பவர் தூதராகும். என்பதுநிகண்டாதலாலே, அறிஞர்க்கு எவ்வாறு சொல்வதெனின் நன்றுகூறினாய், அது உரைத்தற்கு உரியவ

ர் அறிஞரென்பது உணர்ந்திலபோலும். வேதமாந்தர்வேந்தரென்றிருவர்க்குந் துதுபோதற்றொழிலுரித்தாகும். என்றறிறனும், அன்புடைமையானர்குடிப்பிறத்தல்வேந்தவாம்,பண்புடைமைதுதுரைப்பான்பண்பு. என்றதிறனும், அறிவுருவாராய்ந்தகல்வியிம்மூன்றின், செறிவுடையான்செல்கவினைக்கு-என்றதிறனும், உணர்க. இவ்விரண்டுபாட்டாலும், புகழுடையார்பொருந்தும்மேன்மைசொல்லப்பட்டது.

உ௩௬. தோன்றிற்புகழொடுதோன்றுகவஃதிலார்
தோன்றலிற்றோன்றாமைநன்று.

ப. எ-து-மக்களாய்ப்பிறக்கிற்புகழ்க்கேதுவாகியகுணத்தொடுபிறக்க-வக்குணமில்லாதார்மக்களாய்ப்பிறத்தலின்விலங்காய்ப்பிறத்தனன்றென்றவாறு.

வி. புகழுண்டாகுபெயர். அஃதிலாரென்றமையின்மக்களாயென்பதும்மக்களாய்ப்பிறவாமையென்றவருத்தாபத்தியானவிலங்காய்ப்பிறத்தலென்பதும்-பெறும்-இகழ்வாரின்மையின்னன்றென்றார்.

பு. (தோன்-று) எ-இ-ள். தோன்றின்-மனிதராய்ப்பிறந்தால், புகழொடுதோன்றுக-புகழுக்குளதுவாகியகுணத்தோடுபிறக்க, அஃதிலார்-அந்தக்குணம்படையாதவர், தோன்றலின்-(மக்களாய்ப்) பிறப்பதில், தோன்றாமைநன்று-பிறவாதிருப்பது (மிருகங்களாய்ப்பிறப்பது) நன்மை, எ-று.

வி. புகழ், காரிய ஆகுபெயர். அஃதிலார் என்றதினால், மனிதராய் என்பதும்; (மக்களாயய்த்) தோன்றாமை என்ற அருத்தாபத்தியால், மிருகங்களாய்ப்பிறப்பதுஎன்பதும், பெற்றுக்கொண்டோம்-அருத்தாபத்திப்பிரமாணமாவது, காட்சியருத்தாபத்தியும், கேள்வியருத்தாபத்தியும், எனஇருவகைப்படும். இதன்பொருள், கண்டுநிச்சயிப்பதும், கேட்டுநிச்சயிப்பதும் ஆம். நித்திய உபவாசியென்பவன் தேகபலத்தைக்கண்டு ஒளித்து உண்பான் என நிச்சயிப்பது, காட்சியருத்தாபத்தி. பிழைத்திருக்கின்ற ஒருவன்வீட்டிலே இல்லையென்றதைக்கேட்டுமற்றொரு இடத்திலிருப்பானென்று நிச்சயிப்பது, கேள்வியருத்தாபத்தி. அவற்றுள் இது மக்களாய்த்தோன்றாமைநன்று, என்பதுகேட்டு, மிருகமாய்த்தோன்றுவதுநன்று, என்று நிச்சயித்ததினாலே, கேள்வியருத்தாபத்தி எனக்காண்க. மிருகங்களாய்ப்பிறந்தால், ஒருவரும்நிந்திக்கமாட்டாராதலாலே, நன்று என்றார். இனி, இந்தஅருத்தாபத்திப்பிரமாணங்கொள்ளாது, பிறத்தலிற்பிறவாமைநன்று, எனச்சொல்லின் முடிவினப்பொருள்முடித்தலே, தெளிவு.

உரைகள. புகழ்படவாழாதார்தந்நோவார்தம்மை
யிகழ்வாரைநோவதெவன்.

ப. எ-து-தமக்குப்புகழுண்டாகவாழமாட்டாதார்தப்பைப்பற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவழிப்பிறரிகழ்ச்சிநம்மாட்டாமையால்வந்ததென்றுதம்மைநோவாதேதம்மையிகழ்ந்தவரைநோவதென்கருதியென்றவாறு.

வி. புகழ்படவாழலாயிருக்கவும்மாட்டாதகுற்றம்பற்றிப்பிறரிகழ்ந்ததொருதலையாகலினிகழ்வாரையென்றார்.

பு. (புகழ்-வன்) எ-இ-ள். புகழ்பட-(நெறிவழிநின்று முயற்சியைச்செய்துதொகுத்துவைத்த அறப்பொருளினாலே தென்புலத்தார்முதல் இறந்தார்கடையாகமேலேசொல்லப்பட்டவர்களைப்பாதுகாத்து அதனாலே தமக்குப்) புகழுண்டாக, வாழாதார்-(இல்லறத்திலேஇனிது)வாழாதவர்,(அதுபற்றியப்படிவாழ்வார்கண்டு நிந்தித்தபோது)-தந்நோவார்-(இந்தநிந்

தைநாம்புகழ்படவாழாததினாலேவந்ததென்று) தம்மைநொந்துகொள்ளாதவராய், தம்மையிகழ்வாரைநோவதெவன்-தம்மைஇகழ்ந்தவரைநொந்துகொள்வது எதைக்குறித்து, எ-று.

வி. இகழ்வாரையென்றது, இகழ்ந்தவினையாலணைந்துபெயராதலால், இறந்தகாலம் எதிர்காலமாகமயங்கிநின்றதெனக்காண்க. தம்மைநோவது, அறிவுடைமையாதலாலே, அவர்நிந்தித்தல்புகழ்படவாழ்தற்கேதுவாகியபுத்தியெனக்காண்பார் ஆதலாலும்; இகழ்வாரைநோவது, அறிவின்மையாதலாலே, தாம்புகழ்படவாழாதகுற்றத்தின்மேலும் தம்மைநிந்தித்துப்புத்திசொன்னவரைநொந்துகொண்ட குற்றமும்வருதற்கேதுவெனக்காணாதுகெடுவர் ஆதலாலும்; தந்நோவார் தம்மையிகழ்வாரைநோவதெவன் என்றார். எவன், என்றது-ஐயக்கிளவி. என்னைக்கொல்லெவனேயாதே யிவையையக்கிளவி, என்பதுமிகண்டு.

உ௱௩அ. வசையென்பவையத்தார்க்கெல்லாமிசையென்னு
மெச்சம்பெறாஅவிடின்.

ப. எது-புகழெனனுமெசசமபெறலாயிருககவதுபெறுதொழிவராயி னவையகததாாககெலலாமதுதானேவசையெனறுசொலலுவா நலலோரென றவாறு.

வி. எசசமெனறா-செயதவரிறநதுபோகததானிறவாதுநிறறலின-இ கழபபடுவதறகுபயிறிதொருகுறறமவேணடாதெனபதாககருதது.

பு. (வசை-டின்) எ-இ-ள். இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின் - புகழென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுஞ்சேடத்தைப் (பெறுவதாயிருக்கப்) பெறுதொழிவாரானால், வையத்தார்க்கெல்லாம்வசையென்ப - உலகத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் (அதுதானே) நிந்தையென்றுசொல்லுவர் (நல்லோர்,) எ-று.

வி. செய்தவர் இறந்துபோகத்தான்இறவாமல்நிற்பதாதலால், எச்சமென்றார். எச்சமெனவொருவன் மக்கட்குச்செய்வனவிச்சைமற்றல்லபிற-எனப்பிறருமிவ்வாறுகூறுதல்காண்க. இகழப்படுதற்குவேறொருகுற்றம்வேண்டாது, என்பதுகருத்து.

இனி இக்குறளுக்குவேறேருரை.- இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின்-(ஒருவன் இல்லறமென்னும் மனைவியைத் தழுவிப்) புகழென்னும்புத்திரனைபெறாவிட்டால், வையத்தார்க்கெல்லாம்வசையென்ப-(அது) எல்லாஉலகத்தார்க்குஞ்சொல்லக்கிடந்தபழியென்றுசொல்லுவர் (அறிந்தோர்,) எ-று.

இதற்கு-வி. ஒருவனியல்பாகியபுத்திரனைப்பெறாவிடின், அவனுக்குநற்கதியில்லையென்று இந்த ஒரு உலகத்தார்க்குச் சொல்லக்கிடந்தநிந்தையென்பதும்; மகப்பேறு எட்டினுள்ளுஞ்சிறந்தபுகழாகியபுத்திரனைப்பெற்றானாயின் இயல்பாகிய புத்திரனைப்பெறாதபழியும்நீங்கி எல்லாவுலகத்தாரும்புகழப்படுதலால், இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின் எல்லாவுலகத்தார்க்குஞ்சொல்லக்கிடந்தநிந்தையென்பதும்; நூல்வழக்கென்றுசொல்லவந்தவர், என்பவென்றார். இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின் என்றதனால், இல்லறமாகியமனைவியைத்தழுவியென்பதும்; இயல்பாகியபுத்திரனைப்பெறாவிடின் என்பதும்; வசையென்பன்வையத்தார்க்கெல்லரமென்றதனால்; இந்த ஒருஉலகத்தார்க்குச்சொல்லக்கிடந்தநிந்தையென்பதும்,பெற்றும். இதனுள், சொல்லக்கிடந்த என்பது, அவாய்நிலையாய் வந்தது. இசையென்னுமெச்சம்பெற்றவுலகத்தார்க்கெல்லாம் அதுவிரோதமாதலால், வையத்தார்க்கெல்லாம் வசையென்றஇடத்துக்கு, உருபு,பகைப்பொருள்படநின்றதெனக்காண்

க. வையத்தாரெல்லாரானுஞ் சொல்லக்கிடந்தநிந்தையெனக் கொண்டு, உருபுமயக்கமெனினும், அமையும். இந்தக்குறளை, எச்சம்பெறாவிடின்வசையென்ப, எனத்தன்மை யணிக்கும், இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின், என உருவகவணிக்கும், பிரித்துக்கூட்டுக. இறையாகுமெச்சந்தாணிவ்விருபாற்குமேற்கு மென்ப-என்பதுநிகண்டாதலால்-எச்சம் என்பதுபுதல்வன் புதல்வி என்கின்ற இருபாலுக்குமொத்ததாயினும், வசை யென்பஎன்னுங்குறிப்பினாலே, புதல்வனென்பது-பெற்றும். என்னெனின், புதல்வியைப்பெறினும், வசையென்பது, நூல் வழக்கும் உலகவழக்குமாதலாலெனக்காண்க. புகழ்படவாழா தாரை, யெல்லாவுலகத்தாரும் இகழ்வர் என்பது கருத்து.

௱௩௮

உ௪. அதி. புகழ்.

உ௱௩௮. வசையிலாவண்பயன்குன்றுமிசையிலா
யாக்கைபொறுத்தநிலம்.

. எ-து-புகழிலலாவுடமபைசுமநத நிலமபழிபபிலலாதவளபபததை யுடையவிளையுளகுனறுமெனறவாறு.

வி. உயிருணடாயினுமதனாறபயனகொளளாமையின-யாககையெனவி மதுநிலததிறகுபபொறையாகலிறபொறுததவெனவுஙகூறினா- விளையுளகுன றுதறகேது- பாவயாககையைபபொறுககினறவெறுப்பு-தனறமெனவிடத்து திகழ்பொருளினறுமிவிடததினமேனறது- இவைநானகுபாட்டானுமபுகழி லலாதாரதுதாழவுகூறபபட்டது.

பு. (வசை-லம்) எ-இ-ள். இசையிலாயாக்கைபொறுத்த

நிலம்-புகழில்லாத உடம்பைச்சுமந்தபூமி, வசையிலாவண்பய ன்குன்றும்-பழிப்பில்லாதவளம் (பொருந்திய) விளைச்சலாகி ய) பிரயோசனங்குறையப்படும், எ-று.

வி. பிரயோசனங்குறைதலும், அதுகுறையப்படுதல்பூ மியுமாதலாலே, குன்றும் என்பது, செயப்பாட்டுவினைசெய் வினையாகநின்றது. உயிருள்ளதாயினுமதனாற்பயன்கொள்ளா திருத்தலே, யாக்கையென்றும், அது, பூமிக்குப்பாரமாதலாற் பொறுத்த, என்றுஞ்சொன்னார். விளைச்சல்குறைதற்குக்கார ணம், பாவஉடம்பைச்சுமக்கின்றவெறுப்பு. இவைநான்குபா ட்டாலும், புகழ் இல்லாதவர்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

உ௱சய. வசையொழியவாழ்வாரேவாழ்வாரிசையொழிய
வாழ்வாரேவாழாதவர்.

ப. எ-து-தமமாட்டுவசையுண்டாகாமலவாழவாரேயுயிாவாழவாராவா ரபுகழுணடாகாமலவாழவாரேயிறநதாராவாரெனறவாறு.

வி, வசையொழிதலாவதிசைபெனனுமெசசமபெறுதலானமையிஃ சையொழிதலாவதுவசைபெறுதலாயிறறு--மேலிசையிலாயாககையெனறதனை விளககியவாறு-இதனுளவீரணடுமுடனகூறபபடடன-மறுமைபபயனவாரா மையுநதெயவததனமைககபபடுமெனமேறகூறபபடடது-படடவேயிவவறற இறவிவவுலகிறபுகழுநதேவருலகிறபோகமுமபயவெனபதுபெறறும- இனிமன முதலியவறறாலகளாறபொருளவாககககூறபபடடவிலலறவகளெலலாமிவரதெர

ருத்துககூறியவிவற்றானேயடங்குமஃததிநதடகககொள்க-பாமுனாபபிற

பெருதம.

பு. (வசை-ர்)எ-இ-ள். வசையொழியவாழ்வாரேவாழ்வார்-தம்மிடத்திலேநிந்தையுண்டாகாமல் (இவ்விடத்து) வாழ்பவரே-யுயிரொடுகூடிவாழ்பவராம், இசையொழியவாழ்வாரே வாழாதவர்-புகழுண்டாகாமல்வாழ்பவரேயிறந்தவராம், எ-று.

வி. இசைதோன்ற, வசைதோன்ற, என்றுசொல்லவந்தவர், அருத்தாபத்தியால், வசையொழிய, இசையொழிய, வென்றாரல்லது; அவையிரண்டுமுன்பு உளவாய்ப்பின்புநீங்க வென்றாரல்லர். புகழில்லாதவர் உற்றறிபுலனொன்றுமில்லாதசடப்பொருளோடொப்பரென்பதாயிற்று. இதினாலே, குணமுங்குற்றமுஞ்சொல்லப்பட்டன. மறுமைப்பயன்,

வையத்துள்வாழ்வாங்குவாழ்பவன்வானுறையுந்

தெய்வத்துள்வைக்கப்படும். எனமேலேசொல்லப்பட்டது. ஆதலால், இம்மைப்பயன் ஒன்றாவுலகத்துயர்ந்தபுகழல்லாற் பொன்றுதுநிற்பதொன்றில். என்றதனாற், புகழ் எனப்படும். படவே, இல்லறத்திற்குப்பயன் இவ்வுலகிற்புகழுந்தேவருலகிற்போகமுமென்பது அறிந்தோம். இனிமநுமுதலாகிய தருமசாத்திரங்களிலே பொதுவாகச்சொல்லப்பட்ட இல்லறப்பண்புகளெல்லாம், இவர்தொகுத்துச்சொல்லிய இவற்றுள்ளேயடங்கும். அவையறிந்து அடக்கிக்கொள்க. நாம் சொல்வோமானால், விரியும்.

இல்லறவியல்முடிந்தது.

பிழை திருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	இதுபிழை.	இதுதிருத்தல்.
௧	௰௩	பொருபபொ	பொருட்பொ
௭	௩	(வே-ல்)	(வே-ல)
௮	௰௫	முக்கு	மூக்கு
௨௫	௨௮	நிலவுலகத்தின	நிலவுலகத்தின்
௩௯	௩௨	நின்றது	நின்றன
௬௩	௨௪	(இவ்வளவென்று	(இவ்வளவென்று)
௮௩	௨௧	மிஞ்னதாகவின	மின்னுதாகவின
௮௪	௭	பொருளவிசேடிகது	பொருளைவிசேடித்து
௮௯	௨௨	(ஒருவன்செய்த உதவியை,	(ஒருவன்செய்த) உதவியை,
௯௰	௰௮	பாதயகளை	பாதகங்களை
௱௪	௨௨	கிடப்பினுனதினகண	கிடப்பினுமனத்தின்கண்
௱௯	௩	வி-(மற-ம்)	பு-(மற-ம்)
௱௰௪	௨௬	ஒழுக்கத்தையும்	ஒழுக்கத்தையும்
௱௰௭	௨௯	கணிறபான	கணிறப்பான
௱௨௬	௰௯	பொருள்வாதல்	பொருளவாதல்

௲௮௭	௨	(மக்களாயபித்)	(மக்களாயித்)
௲௮௮	[illegible]	என்னைக்கொல்	என்னை கொல்

THE CURAL.

ON VIRTUE.

CHAPTER I.

PRAISE OF GOD.

1. As the letter A is the first of all letters, so the eternal God is first in the world.[1]

2. What profit have those derived from learning, who worship not the good feet of him who is possessed of pure knowledge?

3. They who are united to the glorious feet of him who passes[2] swiftly over the flower *of the mind*, shall flourish long above all worlds.[3]

4. To those who are united to the feet of him who is without desire or aversion, evil shall never come.

---

* This is divided into the two parts of "domestic virtue," and "ascetic virtue:" the former is treated of in the Twenty-four Chapters which are now published, but as it is not agreed whether the subject commences with the first or with the fifth Chapter, I have not introduced the heading.

[1] More literally, "As all letters have the letter A for their first, so the world has the eternal God for its first;" or cause, as a secondary meaning of முதல. "World stands for creatures," says the commentator; so that the stanza may be more freely rendered, "As A is the first among all letters, so God is supreme over all creatures."

[2] மலர்மிசையேகினான்; "who *has passed* over the flower," the past tense being used to denote swiftness. The commentator says, "Because he comes *swiftly* into the flower of the mind of those who think of him with love, in whatever shape they think of him, therefore he has said 'he passed' in the past tense."

[3] நிலமிசை, "above the earth;" but நிலம் is here used for the plural.

5. [4] The two-fold deeds that spring from darkness shall not adhere to those who delight in the true praise of God.

6. Those shall long prosper who abide in the faultless way of him who has[5] destroyed the five[6] *desires* of the senses.

7. Anxiety of mind cannot be removed, except from those who are united to the feet of him who is without likeness.

8. None can swim the sea of[7] vice, but those who are united to the feet of that gracious being who is a sea of virtue.

9. The head that worships not the feet of him who is possessed of eight attributes, is profitless as a sense without the power of sensation.

10. None can swim the great sea of births, but those who are[8] united to the feet of God.

CHAPTER II.

THE EXCELLENCE OF RAIN.

11. [1] Because by the continuance of rain the[2] world is preserved in existence,[3] it is worthy to be called ambrosia.

12. [4] Rain produces food, and is itself food.

---

[4] The two-fold deeds are good deeds and evil deeds, virtue and vice. Both these the poet describes as connected with, or caused by darkness!

[5] அவித்தான். This seems to imply that the Divine Being once possessed these five senses and the desires that "go out by them." The language of the commentator is equally strong; he employs the word அறுத்தான், "*he who has cut off* the five desires."

[6] பொறிவாயிலைந்து, "the five (desires) that go out by the way of the organs of sense."

[7] பிறவாழி. The other sea. I have rendered this the sea of vice, which is the opposite of the sea of virtue; but the commentator says that பொருள் and இன்பம் are intended by பிற.

[8] The word translated "united," is said by the commentator to mean "to be engaged in continual thought."

[1] Another translation: "Because the world continues as long as rain abides, it is worthy to be called ambrosia."

[2] உலகம்வழங்கிவருதல். "The world continues its custom." The commentator gives the meaning "the world continues," and says that "world" is used for "creatures," and that "the world continuing," means "the continual birth of living creatures." See other uses of வழங்கல் in Sections 19 and 99.

[3] தானமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று. "It has the quality of being considered ambrosia."

[4] Literally, "Rain produces good food for those who eat, and is itself food for those who eat."

13. If the cloud withholding rain deceive (our hopes;)[5] hunger will long give distress in the sea-surrounded spacious world.

14. If the[6] abundance of wealth-imparting rain diminish[7] the labour of the plough must cease.

15. Rain destroys; and on the other hand helping, restores what it has destroyed: rain[8] does all this.

16. If no drop fall from the cloud, not a green[9] blade of grass will be seen.

17. Even the[10] wealth of the wide sea will be diminished, if the cloud that has drawn (its waters) up give them not back again (in rain.)

18. If the heaven dry up, neither *yearly* festivals, nor daily worship will be offered in this world, to the[11] inhabitants of heaven.

19. [12] If rain fall not, penance and alms-deeds will not dwell within the spacious world.

20. If it be said that the[13] duties of life cannot be discharged by any persons without water; *so* without rain there cannot be the flowing *of water*.

---

5 நின்றுடற்றும்பசி. "Hunger abiding will distress."

6 புயலென்னும்வாரிவளம். "The abundance of that source of profit which is called rain."

7 ஏரின்உழாஅர்உழவர். "The husbandmen cannot plough with the plough."

8 எல்லாம்மழை. "Rain all," i. e., rain is powerful to effect all this. This is an instance of (சொல்லெச்சம்) "defect of a word;" வல்லது should be supplied.

9 பசும்புற்றலை, "a head of green grass."

10 நீர்மை. "Nature." The belief is that pearls are produced by

the pearl-oyster drinking in the drops of rain; and, that these and other precious stones cannot be formed, nor fish spawn, without rain.

11 வானோர், "Gods."

12 வானம்வழங்காது. "If the heaven does not continue its custom," i. e., if it does not pour forth rain.

13 உலகு, "world," here used for the habits and employments of the inhabitants of the world, உலகநடை. Thus உலகு may have the following meanings; world, living creatures (in the world,) the actions (of those living creatures.)

CHAPTER III.

THE GREATNESS OF ASCETICS.[1]

21. The clear sense of every treatise[2] desires, beyond all other excellence, the greatness of those who, while abiding in the rule of conduct *peculiar to their state*, have abandoned all desire.

22. To describe the measure of the greatness of those who have forsaken *the two-fold desires*, is like counting the dead.[3]

23. The greatness of those who have discovered the properties of both states of being, and clothed themselves in virtue, shines forth in this world, (beyond all others).[4]

24. He who guides his five senses by the[5] hook of wisdom, will be a seed in the world of excellence.

25. Indran himself, the king of the inhabitants of the spacious heaven, is a sufficient[6] proof of the strength of him who has subdued his five senses.

26. [7] The great will do those things which it is difficult to do; the mean cannot do those things which it is difficult to do.

27. [8] The world is within *the knowledge of* him who knows the properties of taste, sight, touch, hearing, and smell.

---

[1] நீத்தார். "Those *who have abandoned* all desire of all created things." This word is synonymous with துறந்தார், and is used for what is considered the highest exercise of religion, a forsaking of all desire; which desire is said to be two-fold; external, புறப்பற்று, or that which says "this is mine," and internal, அகப்பற்று, or that which says "this is I." It denotes the order of Sanniyāsis, whose duties are called துறவறம், the duties of the householder are called இல்லறம்; and these two form the two grand divisions of duty treated of (in the அறத்துப்பால்) under the head of "Virtue."

[2] Declares that the greatness of those ascetics is *to be desired.*

[3] i. e. It is indescribable, immeasurable. வையத்திறந்தார். Those who have died in the world.

[4] i. e. It even exceeds the greatness of Kings.

[5] தோட்டி, is the hook by which the elephant is guided: the five senses are compared to five elephants.

[6] This is an allusion to the curse pronounced on Indran by the Rishi Gautama.

[7] That is, the great alone can perform the difficult work of restraining their passions.

[8] According to the Sank'yha philosophy the five senses are (at one stage of creation) the causes of all that exists. He therefore who possesses a knowledge of all that relates to the five senses is supposed to know all that is in the world, which is here expressed by saying (தெரிவான் கட்டேயுலகு) "the world is within him."

28. The hidden[9] words of the men[10] whose words are full, will shew their greatness to the world.

29. The anger of those who have ascended the mountain of[11] goodness, though it continue but for a moment, cannot be resisted.

30. The virtuous are truly called[12] Andanar; because in their conduct towards all creatures they are clothed in kindness.

CHAPTER IV.

THE POWER OF VIRTUE.

31. Virtue will confer heaven and[1] wealth; what greater source of happiness can man possess?

32. There can be no greater source of good than (the practice of) virtue; than the forgetfulness of it, there can be no greater source of evil.

33. As much as possible, in every way, incessantly practise virtue.

34. Whatever is done with a[2] spotless mind is virtue; all else is vain show.

35. That conduct is virtue which is free from these four things; malice, desire, anger, and bitter speech.

36. Say not we will hereafter make[3] choice (of virtue): be virtuous now; in the hour of death, she will be to you a deathless help.

37. You need not describe (in books) the course of virtue; (point out to the sight) the bearer of a palankeen and him who[4] rides in it.

---

9 மறைமொழி, this is said to mean their Mantrams.

10 நிறைமொழிமாந்தர், "full-worded men;" men whose every word will be accomplished, whether it be a curse or a blessing.

12 குணம், "Good dispositions" those which are enjoined on the Ascetic are of course referred to.

13 அந்தணர், "Beautiful, cool-minded." This is a name given to brahmins; and the author thus insinuates that the virtuous man is the true brahmin. அந்தணன் is also one of the names of God.

1 செல்வம். I have rendered "wealth:" but it is said to include in its meaning in this passage Swarga and other inferior places of reward.

2 A mind free from improper motives. Charity performed for the love of praise is mere ostentation; இடம்பம்.

3 அறிவோம். "We will know."

4 ஊர்ந்தான். "He who makes it move." The meaning of the distich is, that the one, as the fruit of his virtues in a former birth, enjoys the luxury of riding in a palankeen; while the other, from former sin, is doomed to the drudgery of bearing it.

38. [5] He who suffers no[6] day to pass unimproved, but (continually) does some good, such conduct will be a stone to stop the approach of other births.[7]

39. That pleasure only which flows from virtue is[8] pleasure; all else is not pleasure, and it is without praise.

40. That which it is meet to do is virtue; that which it is meet to abandon is vice.

CHAPTER V.

THE DOMESTIC STATE.[1]

41. He will be called a (true) householder, who is a firm support to the virtuous of the[2] three orders in their good path.[3]

42. He will be said to flourish in domestic virtue who aids the forsaken, the poor, and the dead.[4]

43. The chief (duty of the householder) is to preserve the[5] five-fold rule (of conduct) towards the[6] manes, the Gods, his guests, his relations, and himself.

5 "He who acting well permits no falling days; this will be a stone to stop the course of life. The meaning is, that such a man delivered from the numerous births and deaths to which other creatures are liable, will obtain absorption,

6 வீழ்நாள். "Fallen day;" a day in which no virtuous action is performed.

7 வாழ்நாள். "The days of life," in the different births.

8 In this distich the author praises the married state, and condemns illicit intercourse.

1 இல்வாழ்க்கை. There can be no doubt that in this and the following Chapter வாழ்க்கை and இல்வாழ்க்கை are used to designate simply *domestic life*; but as வாழ்க்கை expresses the idea of happiness, the Chapter might be entitled "The excellency of the domestic state." See the Scholia.

2 மூவர். The three orders of Bramachari, Vānaprastan and Sanniyāsi.

3 I have given the meaning of this passage as it is explained by the Scholiast, but it is capable of another rendering.

4 By bearing the expense of suitable funeral obsequies.

5 Hence it is said that a sixth part of all property was to be paid to the Sovereign, and the remaining five portions to be employed for the discharge of these five-fold duties.

6. தென்புலத்தார். "The inhabitants of the southern region," to whom ceremonies for the dead are performed. Yaman is their king; hence his name is தென்றிசைக்கோன், "the king of the southern region." I use "manes" to avoid circumlocution; as that word is employed to denote both the gods who rule over the dead and the ghosts of the departed.

THE VIRTUE OF A WIFE.

44. [7] His descendants shall never faild who, living in the domestic state, fears vice (in the acquisition of property) and shares his food (with others.)

45. If the married life possess love and virtue, these will be both its[8] duty and reward.

46. What will he who lives virtuously in the domestic state

gain by going into the[9] other state?

47. Among all those who[10] labour (for future happiness) he is greatest who lives[11] well in the household state.

48. The[12] householder who, not serving from virtue, helps the ascetic in his way[13] endures more than those who endure penance.

49. The marriage-state is truly called virtue. The[14] other state is also good, if *others* do not reproach it.[15]

50. He who on earth has lived in the conjugal state as he should live will be placed among the gods who dwell in heaven.

CHAPTER VI.

THE VIRTUE OF A WIFE.[1]

51. She who has the[2] excellence of home virtues, and can[3] prudently expend the property of her husband, is a help in the domestic state.

---

7 Literally "That domestic state shall never be without descendants which fears vice (in the acquisition of property) and shares its food (with others.)

8 பண்பு. "Nature, quality."

9 By becoming an Ascetic.

10 முயல்வார். "Those who perform penance," for முயற்சி though used for any strenuous exertion, is especially used for the performance of austerities to obtain absorption. The author therefore in this distich, as in some others, exalts domestic above ascetic virtue.

[11] இயல்பினானில்வாழ்பவன். "He who lives in the domestic state with the dispositions that become it."

[12] இல்வாழ்க்கை. I have taken as an ஆகுபெயர் for householder.

[13] He endures more, for he not only sustains himself, his family, &c. but in various ways supports the Ascetic also.

[14] The Ascetic.

[15] For the vices of those who profess it. The author has a chapter against the vices of seeming ascetics.

[1] வாழ்க்கைத்துணைநலம். நலம். "goodness, excellence." வாழ்க்கைத்துணை "a help in the domestic state." It is the author's intention to describe a "help-meet" for the man in his married life.

[2] மனைத்தக்கமாண்பு. "excellence suited to the house."

[3] வளத்தக்காள். "She who is adapted to his income." Who will maintain a mode of living suited to his circumstances.

[3] வளத்தக்காள். "She who is adapted to his income." Who will maintain a mode of living suited to his circumstances.

8

ON OBTAINING CHILDREN.

52. If the wife be without domestic excellence, whatever (other) greatness[4] (be possessed in) the conjugal state, it is nothing.

53. If his wife be eminent (in virtue) what does (that man) *not* possess? If she be without excellence, what *does* (he) possess?

54. What is more excellent than a wife, if she possess the stability of chastity?

55. She who does not worship God, but who on rising worships her husband; if she say "Let it rain," it will rain.[5]

56. She is a wife who unweariedly guards herself, takes care of her husband, and preserves an unsullied fame.[6]

57. What avails the guard of a prison? The chief guard of[7] woman is her chastity.

58. If women shew reverence to their husbands they will obtain great excellence in the world where the gods flourish.

59. [8] The man whose wife seeks not the praise (of chastity;) cannot walk with lion-like, stately step, before those who revile

him.

60. The excellence of a wife is the good of her husband: and good children are the jewels of that goodness.

CHAPTER VII.

ON OBTAINING CHILDREN.[1]

61. Among all the benefits that may be acquired, we know no greater benefit than the acquisition of intelligent children.

62. The evils of the seven births shall not touch those who obtain children of a good dipsosition, and free from vice.

---

[4] Literally. "However great the domestic state may be, it is not (great).

[5] Such will be her power with God (it is said), although she does not worship him, from the reverence she shews to her husband! I cannot pass by this strange passage without observing that it shews the manner in which woman is degraded where God is not known, and where the creature is set above the Creator.

[6] தகைசான்றசொல், சொல் "word" is here used for praise. The literal meaning of the clause is "praise full of greatness;" for herself and for her husband, as the scholiast explains.

[7] மகளிர், "Women."

[8] புகழ்புரிந்தில்லிலோர், ".Those who have not a wife desirous of praise."

[1] புதல்வர்; "புத்திரர் sons."

ON LOVE.

63. [2]Men will call their sons their wealth, because it flows to them through the deeds which they perform on their behalf.

64. The rice in which the little hand of their children has dabbled will be far sweeter (to the parent) than ambrosia.

65. The touch of children gives pleasure to the body, the sound

of their voice is pleasure to the ear.

66. "The pipe is sweet, the lute is sweet," say those who have not heard the prattle of their own children.

67. The benefit which a father should confer on his son is to give him [3]precedence in the assembly of the learned.

68. It is pleasant to all the [4]powerful creatures of the great earth that their children should possess more knowledge than themselves.

69. The mother who hears her son called [5] "a wise man" will rejoice more than she did at his birth.

70. (So to act) that it may be said "by what great penance did his father obtain him," is the benefit which a son should render to his father.

CHAPTER VIII.

ON LOVE.

71. Is there any [1]fastening (that can shut in) love? The sorrowful tear of the affectionate will publish the love that is within.

72. Those who are destitute of love appropriate all they have to themselves; but those who possess love consider even their[2] bones to belong to others.

2 The meaning of this mystical passage is that the alms-deeds and the prescribed rites which children by their wealth perform in this world to the பிதிர்தேவர்கள் manes with especial reference to their parents will enrich them in the next world.

3 i. e. To imbue with learning.

4 மன்னுயிர்கள். "Men." The commentator gives the meaning of this passage as follows; "to see children possessed of knowledge will give more pleasure to the powerful creatures of the great earth than to their parents." I think the meaning given in the text is the correct one.

5 சான்றோன். A "full man."

1 தாழ், "bolt, bar."

2 They will not withhold their body, their life, if it may benefit others.

10 ON LOVE.

73. They say that the union of soul and body in [3]man is the fruit of the union of love and [4]virtue (in a former birth).

74. [5]Love begets desire: and that (desire) begets the immeasurable excellence of friendship.

75. [6]They say that the felicity (of heaven) and the happiness (of earth) are the fruit of [7]virtue and love (in the conjugal state).

76. The ignorant say that love is an ally to virtue only, but it is also a [8]help to vice.

77. [9]Virtue will burn up the soul which is without love, even as the sun burns up the creature which is without bone.[10]

78. The domestic state of that man whose mind is without love is like the flourishing of a withered tree upon the hard desert.

79. What will all the [11]external members (of the body) avail those who are destitute of love, the internal member of the body?

80. That body which is the dwelling of a soul came in the[12]

path of love: the body of those who are without love is merely bone covered with skin.

---

[3] ஆருயிர். "The life which it is difficult to attain;" the most difficult to be attained of the births that take place on earth.

[4] வழக்கு-வழி-நல்வழி அல்லதுநீதி-நீதியின்படியன்.

[5] The meaning is, that the love which is shewn by the affectionate to their relatives and friends will produce in those who see it the desire of their friendship: hence, says the Scholiast, enemies and strangers will become the friends of the affectionate.

[6] Or more literally, "They say that the *felicity* (in heaven) which those obtain who have enjoyed the pleasure (of the conjugal state) in this world is the fruit of virtue united with love."

[7] அன்புற்றமர்ந்தவழக்கு. "Conduct suited to the domestic virtues and the exercise of love." For the gradation in the meanings of வழக்கு see above (78 Note 4) Before அமர்ந்த the Scholiast understands இல்லறம்.

[8] i. e. To keep from the commission of vice. This is a play upon words.

[9] அறம். Virtue, justice, the God of justice.

[10] Worms.

[11] The meaning is explained thus. The external members of the body, hands, feet, &c. are useless without the heart, its internal member. Even so the external members of the domestic state, lands, wealth and servants are useless without love, its internal member.

[12] It is the reward of the exercise of love in a former birth.

11

CHAPTER IX.

ON HOSPITALITY.

81. The whole

design of living in the domestic state and laying up (property) is (to be able) to exercise the tality.
benevolence of hospi-

82. It is not fit that one should wish
his guests to be outside (his house)
even though he were eating the food of immortality.[1]

83. The family[2] of the man that daily entertains the guests who come to him shall not be laid waste by poverty.[3]

84. Lakshmi[4] with joyous mind shall dwell in the house of that man who with cheerful countenance entertains the good as guests.

85. Is it necessary to [5]sow seed in the field of the man who having feasted his guests eats what may remain?

86. He who, having entertained the guests that have come, looks out for others who may yet come will be [6]a welcome guest to the inhabitants of heaven.

87. The advantages of benevolence cannot be measured: the measure (of the virtue) of the guests measure.[7]
(entertained) is the only

88. Those who have taken no part in the benevolence of hospitality shall (at length lament) saying, "we have laboured and laid up wealth and are now without support."

89. That stupidity which exercises no hospitality is poverty in the midst of wealth. It is the property of the stupid.[8]

90. As the Anicham flower fades in smelling, so fades the feast when the face[9] is turned away.

---

1 சாவா மருந்து, one of the meanings of மருந்து is அமுதம், "ambrosia, the food of the Gods."

2 வாழ்க்கை, "domestic state, or prosperity."

3 பருவந்துபாழ்படுதல், "shall not be in trouble (by poverty) and suffer desolation."

4 The goddess of prosperity.

5 No: for corn will grow of itself; prosperity will come to him without labour and unsought.

6 நல்விருந்து, "a good guest."

7 To feast the worthless therefore, Tiruvallaver would say, can be of no advantage.

8 This seems to be an unnecessary repetition in order to fill up a line.

9 Either the face of the host in disgust at providing for many guests, or the face of the guests in disgust at the unsuitable provision made for

CHAPTER X.

ON SWEETNESS OF SPEECH.

91. Sweet speech
flows from love, is free from deceit, and is the
word of the mouth of the [1]virtuous.

92. Sweet speech with a cheerful countenance is gift made with a joyous mind.

[2]better than a 93. Sweet speech, flowing from the heart, (uttered) with a
cheerful countenance and a sweet look is true virtue.

94. Sorrow-increasing poverty shall not come upon those who
use in all cases pleasure-increasing sweetness of speech.

95. Humility and sweetness of speech are
all others are not (ornaments).
the ornaments of man,

96. If a man while seeking to speak usefully, speaks also
sweetly, his sins will diminish
and his virtue increase.

97. That speech which, while imparting benefits, ceases not to
please will yield righteousness (for this world) and merit (for the
next world).

98. Sweet speech, free from meanness, will give pleasure both in this world and in the next.

99. Why does he use harsh words who sees the pleasure which sweet speech yields?

100. To say disagreeable things when agreeable are at hand, is like eating unripe fruit when there is ripe.

them. In giving this translation in the text I have taken விருந்து as an ஆகுபெயர் (metaphor) for feast. The passage however by a retention of the literal meaning of விருந்து, "guest" is usually rendered as follows; "as the anicham flower fades in smelling, so fades (the mind of) the guest when the face (of his host) is averted."

[1] செம்பொருள். "The right thing, virtue," கண்டார் "those who have seen—approved."

[2] This is explained as follows, when a liberal man has been reduced to poverty and sees the needy come to him for alms, though he have nothing to give, if he meet them with pleasure and declare with kindness his inability to give, it is better even than former gifts in the time of his wealth.

13

CHAPTER XI.

ON GRATITUDE.

101. (The gift of) heaven and earth is not an equivalent for a benefit which is conferred where none had been received.

102. A favour conferred in the time of need, though it be small (in itself,) is (in value) much larger than the world.

103. If we weigh the excellence of a benefit which is conferred without weighing the return, it is larger than the sea.

104. Though the benefit conferred be as small as a millet seed, those who know its advantage will consider it as large as a pal-

myra tree.

105. The benefit itself is not the measure of the benefit; the worth of those who have received it is its measure.

106. Forget not the benevolence of the blameless: forsake not the friendship of those who have been your staff in adversity.

107. (The wise) will remember throughout their seven-fold births the love of those who have wiped away the falling tear from their eye.

108. It is not good to forget a benefit: it is good to forget an injury even in the moment (in which it is inflicted).

109. Though one inflict an injury great as murder it will perish before the thought of one benefit (formerly) conferred.

110. He who has killed every virtue may yet escape: there is no escape for him who has [1]killed a benefit.

CHAPTER XII.

ON EQUITY.[1]

111. That [2]equity which consists in acting with equal regard to each of (the three) divisions of men is a pre-eminent virtue.

112. The wealth of the man of rectitude will not perish, but will bring happiness to his posterity.

---

1 i. e. by forgetting it.

1 This is defined to be the acting with equal justice towards the three divisions of men; enemies, strangers and friends.

2 Literally "fitness."

113. Forsake even in the moment (of acquisition) that gain which though it should bring advantage is without equity.

114. [3]The upright and the crooked may be known by (the character of) their offspring.

115. Loss and gain come not without cause: it is the ornament of the wise to preserve evenness of mind
(under both).

116. Let him whose mind departing from equity
commits sin
well [4]consider thus with himself, "I shall perish."

117. The [5]great will not regard as poverty the
low estate of
that man who dwells in the virtue of equity.

118. To incline to neither side,
but to rest impartial as the even
fixed scale is the ornament of the wise.

119. Freedom from crooked speech is rectitude if it be accompanied by steady freedom from crookedness within.

120. The true merchandize of merchants is to guard and do by the things of others as they do by their own.

CHAPTER XIII.

ON SELF-CONTROL.

121. Self-control will place (a man) among the Gods;—the want of it will drive (him) into the thickest darkness (of hell).

122. Let self-control be guarded as a treasure; there is no greater source of good for man than that.

123. If a man, knowing that self-control is knowledge, in the appointed way control himself, such self-control, known by the wise, will bring distinction.

124. More lofty than a mountain will be the greatness of that man who without swerving from his proper state controls himself.

125. Humility is good in all; but especially in the rich it is (the excellence of) a higher riches.

126. He who throughout one birth like a tortoise keeps in his five senses will obtain happiness throughout the seven births.

---

3 தக்கார், தகவிலர். "The fit—the unfit."

4 அறிக. "Let him know."

5 உலகு. "The world;" said here to mean the great or the wise, because they alone are capable of forming such a judgment.

OBSERVANCE OF THE PROPRIETIES OF LIFE.

15

127. Though you guard nothing else, guard

your tongue; as
for those who do not guard it, their words will be drawn into evil
and they will suffer distress.

128. Good will be changed into evil [1]if (a man speak) even one
word of evil meaning.

129. The wound which has been burnt in by fire may heal, but
a wound burnt in by the tongue will never heal.

130. [2]Virtue
seeking for an opportunity will come into the path
of that man who guards against anger and has learnt to control
himself.

CHAPTER XIV.

OBSERVANCE OF THE PROPRIETIES OF LIFE.

131. Propriety
of conduct leads to eminence; therefore should it

be preserved more carefully than life.

132. Let propriety of conduct be laboriously preserved and guarded; though one know and practise and excel in many virtues, *that* will be an eminent aid.

133. Propriety of conduct is true greatness of birth; improper conduct will sink into a mean birth.

134. A Brahmin though he should forget the Veda may recover it by reading; but if he fail in propriety of conduct even his high birth will be destroyed.

135. Even as the envious man will be without wealth, so will the man destitute of propriety of conduct be without greatness.

136. The firm in mind will not slacken in their observance of the proprieties of life, knowing the misery that flows from the transgression of them.

137. From propriety of conduct men obtain greatness: from impropriety comes insufferable disgrace.

138. Propriety of conduct is the seed of virtue; impropriety will ever cause sorrow.

---

1 ஒன்றானுந்தீச்சொற்பொருட்பயனுண்டாயின். If there be the injury which is the fruit of the meaning of one evil word.

2 அறம். Virtue here signifies the god who rewards virtue as in Ch. 8, Sec. 7, it is used for the god who punishes vice or justice

16 AGAINST DESIRING THE WIFE OF ANOTHER.

139. Those who study propriety of conduct will not even forgetfully.

[1] speak evil,

140.

though

Those who know not how to act agreeably to the [2]world, they have learnt many things, are still ignorant.

CHAPTER XV.

AGAINST DESIRING THE WIFE OF ANOTHER.

141. The folly of desiring her who is the property of another will not be found in those who know (the attributes of) virtue and (the rights of) property.

142. Among all those who stand on the outside of virtue there are no greater fools than those who stand outside their neighbour's door.

143. Certainly they are no better than dead men who desire evil towards the wife of those who undoubtingly confide in them.

144. However great one may be what does it avail if [1]without at all considering his guilt he goes unto the wife of another.

145. He who thinks lightly of going unto the

wife of another
acquires guilt that will abide with him imperishably and for ever.

146. Hatred, sin, fear, disgrace; these four will never leave him who goes in to his neighbour's wife.

147. He who desires not the womanhood of her who should walk according to the
householder.
will of another will be praised as a virtuous

148. That noble manliness which looks not at the wife of
another is the virtue and dignity of the great.[2]

149. Is it asked, "who are those who shall

obtain good in this

world surrounded by the terror-producing sea?"
not the shoulder of her who belongs to another.

Those who touch

150. Though a man perform no virtuous deeds and commit (every) vice, it will be well if he desire not the womanhood of her who is within the limit (of the house) of another.

1 வாயால். "Will not speak with their mouths."
2 உலகம். Here explained to mean "the great"
உயர்ந்தோர்.
1 தெளிந்தார். "Those whose minds are
long acquaintance.
2 சான்றோர். "The full" (of wisdom).
cleared from doubt" i. e. by

CHAPTER XVI.

ON PATIENCE.

151. To bear with those who revile us even as the earth bears up those who dig it is the first of virtues.

152. Bear with reproach even when you can retaliate; but to forget it will be still better than that.

153. To neglect hospitality is poverty of poverty. To bear with the ignorant is might of might.

154. If you desire that greatness should never leave you preserve in your conduct the exercise of patience.

155. (The wise) will not at all esteem the resentful. They will esteem the patient even as the gold which they lay up with care.

156. The pleasure of the resentful continues for a day. The praise of the patient will continue until (the world) passes away.

157. Though others inflict injuries on you, yet compassionating the sorrow (that will come upon them) it will be well not to do to them any thing contrary to virtue.

158. Let a man by patience overcome those who through pride

commit excesses.

159. Those who bear with the uncourteous speech of the insolent are purer than ascetics.

160. Those who endure abstinence from food are great, next to those who endure the uncourteous speech of others.

CHAPTER XVII.

AGAINST ENVY.

161. Let a man esteem that disposition which is free from envy in [1]the same manner as propriety of conduct.

162. Amongst all [2]attainable excellencies there is none equal to that of being free from envy towards every one.

163. Of him who instead of rejoicing in the wealth of others envies it it will be said "he neither desires virtue nor wealth."

164. (The wise) knowing the misery that comes from transgression will not through envy commit unrighteous deeds.

---

1 He had before said that propriety of conduct should be preserved more carefully than life: he refers to this here.

2 விழுப்பேற்ற—Excellent acquisitions.

165. To those who cherish envy that is enough. Though enemies fail (in their attempts,) that will bring destruction.

166. He who is envious at a gift (made to another) his relations and even his clothing and his food will utterly perish.

167. Lakshmi envying (the prosperity) of the envious man will depart and introduce her [3]sister to him.

168. The sinner's envy will destroy (a man's) wealth (in this world) and drive him into the pit of fire (in the next world).

169. The wealth of a man of envious mind and the poverty of an upright man will be [4]pondered.

170. Never have the envious become great: never have those who are free from envy been without greatness.

CHAPTER XVIII.

AGAINST COVETOUSNESS.

171. If a man departing from equity covet the property (of others) at that very time will his [1]family be destroyed and guilt be incurred.

172. Those who blush at the want of equity will not commit disgraceful acts through desire of the profit that may be gained.

173. Those who desire the [2]higher joy will not act unjustly through desire of the trifling joy (of this life).

174. The wise who have conquered their senses and are free from crime will not covet (the things of others), saying "we are destitute."[3]

175. What is the advantage of extensive and accurate knowledge if a man through covetousness act [4]senselessly towards all.

176. He who through desire of the favour (of God) abides in

3 Mūdēvi—the goddess of adversity.

4 Such an unusual occurrence will attract attention—it will not happen.

1 குடி, குடித்தனம்.

2 மற்றின்பம். "The other joy," the joy of the other world.—சிற்றின்பம் "little joy," the joy of this world.

3 Even in poverty they will not covet.

4 வெறிய. "Drunken deeds."

the path (in which it may be obtained); if he covet (the property of others) and think of evil methods (to obtain it) he will perish.

177. Desire not the gain of [5] covetousness. In the enjoyment of its fruits there is no glory.

178. Do you ask "what is the indestructibility of wealth?" It is to be free from coveting the possessions of others.

179. Lakshmi knowing the manner (in which she may approach) will immediately come to those wise men who knowing that it is virtue covet not the property of others.

180. Without regard (of consequences) to covet (the wealth of another) will bring destruction. That [6]greatness (of mind) which covets not will give victory.

CHAPTER XIX.

AGAINST BACKBITING.

181. Though one do not even speak of virtue and live in sin, it will be well if it be said of him "he does not backbite."

182. Deceitfully to smile (in another's presence) after having reviled him to his destruction (behind his back) is a greater evil than the commission of (every other) sin and the destruction of (every) virtue.

183. Death rather than life will confer upon the deceitful backbiter the profit which (the treatises on) virtue point out.

184. Though you speak[1] without kindness before another's face, speak not behind his back words which regard not the subsequent (guilt).

185. The emptiness of that man's mind who (merely) praises virtue will be seen from the meanness of reviling another behind his back.

186. [2]The character of the faults of that man who publishes abroad the faults of others will be sought out and published.

187. Those who know not with laughter-producing speech to

---

5 பிறன்கைப்பொருள். "The property in the hand of another."

6 செருக்கு-களிப்பு-பெருமை-மயக்கம்.

1 கண்ணற, seeing as if he saw not—without patience in the eye. See the chapter on கண்ணோட்டம்.

2 தன்பழியுள்ளுந்திறன்.

live in friendship will separate friends with division-producing speech.

188. What will those not do to strangers whose nature leads them to publish abroad the faults of their intimate friends?

189. The world through [3]charity supports the weight of those [4]who, observing that others are absent, speak reproachful words.

190. If they observed their own faults as they observe the faults of others [4]would this evil of backbiting still exist among men?

CHAPTER XX.

AGAINST PROFITLESS CONVERSATION.

191. He who to the disgust of many speaks useless things will be despised by all.

192. To speak useless things in the presence of many is a greater evil than to do unkind things towards friends.

193. That conversation in which a man utters forth useless things will say of him "he is without virtue."

194. [1]The words without profit or pleasure which a man speaks with many persons will have no union with virtue and will remove him from goodness.

195. If the good speak vain words their eminence and excellence will leave them.

196. Call not him a man who parades forth his empty words. Call him the chaff of men.

197. If you will speak things without excellence speak them. It will be well for the wise not to speak useless things.

198. The wise who seek for great advantage will words that have not much profit.

not speak

199. Those wise men who are without faults and are freed from ignorance will not even forgetfully speak things that cannot profit.

200. [2]If you speak, speak what is useful. If you speak, speak not useless words.

---

[3] From a regard to charity alone.

[4] Or " would any evil happen to men ?"

[1] பண்பில்சொல், words without the quality either of ness.

truth or sweet-

[2] சொல்லில்.

21

CHAPTER XXI.

ON THE FEAR OF SIN.

201. The evil will not fear—the excellent

will fear the pride

of sin.

202. Because evil produces evil

therefore should evil be feared

more than [1]fire.

203. To do no evil even to [2]enemies will be called the chief of all the virtues.

204. Even through forgetfulness meditate not the ruin of another. Virtue will meditate the ruin of him who thus meditates.

205. Commit not evil, saying, "I am poor:" if you do you will become poorer still.

206. Let not him do evil to others who desires not that sorrows should pursue himself.

207. However great be the enmity men have incurred they may live. The enmity of sin will incessantly pursue and kill.

208. Destruction will dwell at the heels of those who commi evil even as their shadow that leaves them not.

209. If a man love himself let

small.

him not commit any sin however

210. Know ye that he is freed from destruction

who commits no

evil, going to neither side of the right path.

CHAPTER XXII.

ON [1]BENEVOLENCE.

211. Benevolence seeks not a return. What does the world give back to the clouds?

---

[1] There is an alliteration in Tamil which is lost in the English word "fire."

2 செறுவார்க்கு.

1 ஒப்புரவு அறிதல். The knowing and discharging of those acts of benevolence which are approved by the world.

ஒப்புரவு. That which is meet or suitable. There are certain ceremonies and duties *suitable* to every one respectively according to the custom of the world. The benevolence prescribed in this chapter is that a man should know these duties, and if he see others unable to perform them should render such assistance as may enable them to do so. Thus, a Brahmin lad must according to the custom of the world put on the பூணூல் before he pass his twelfth year. The father of the lad is poor and has not had this done. A friend who knows this ஒப்புரவு and sees it is not done comes forward and gives the father the money required to bear the expense of the ceremony.

22 ON ALMS-DEEDS.

212. To exercise benevolence towards the worthy is the whole design of labouring and acquiring property.

213. It is difficult to obtain another good equal to benevolence either in the world of the gods or in this world.

214. He truly lives who knows (and discharges) the proper duties (of benevolence). He who knows them not will be reckoned among the dead.

215. The wealth of that man of eminent knowledge who desires (to exercise the benevolence approved of in) the world is like [2] the full waters of a city tank.

216. The wealth of a man (possessed of the virtue) of benevolence is like the ripening of a fruitful tree in the midst of a town.

217. Wealth is like a tree which as a medicine is an infallible cure for disease, if it be in the possession of a man who has the great excellence (of benevolence.)

218. The wise who know what is *duty*

will not diminish their

benevolence even when they are without wealth.

219. To be in sorrow through inability to perform the benefits which should be performed is the poverty of a benevolent man.

220. If it be said that loss will result from benevolence such loss is worth being procured by the sale of one's self.

CHAPTER XXIII.

ON ALMS-DEEDS.

221. To give to the destitute is true charity. All other gifts have the nature of (what is done for) a measured return.

222. To beg is evil, even though it were said that it is a good path (to heaven). To give is good, even though it were said that those who do so cannot obtain heaven.

223. (Even in a low state) not to adopt the mean expedient of saying "I have nothing," but to give is the characteristic of the man of noble birth.

224. To see men begging from us is disagreeable, until we see [1] the pleasant countenance of those who beg.

---

2 All may come and draw from it. ஊருணி.

1 "Pleasant" in consequence of their distress having been liberally relieved.

ON PRAISE.

23

225. The power of those who

perform penance is the power of enduring hunger. It is inferior to the power of those who remove the hunger (of others.)

226. The removal of the killing hunger of the poor is the place for one to lay up his wealth.

227. The fiery disease of hunger shall never touch him who habitually distributes his food to others.

228. Do the hard-eyed who lay up and lose their possessions not know the happiness which springs from the pleasure of giving?

229. Solitary and unshared eating for the sake of fullness of riches is certainly much more joyless than begging.

230. Nothing is more joyless than death: yet even that is joyful where charity cannot be exercised.

CHAPTER XXIV.

ON PRAISE.

231. By giving live with praise. There is no greater profit to man than that.

232. Whatsoever is spoken in the world will abide as praise upon that man who gives one alms to the poor.

233. There is nothing that stands forth in the world imperishable, except fame, exalted in solitary greatness.

234. If one has acquired extensive fame within the limits of the earth the world of the Gods[1] will no longer praise the Gods.

235. Prosperous destruction and [2] living death will abide with none but the illustrious.

236. If you appear (in this world) appear with fame. For those who are destitute of it it will be better not to be born than to be born.

237. Why do those who live without praise [3]grieve those who despise them, though they do not grieve themselves.

---

[1] They will all praise this man.

[2] The wise are said to have two bodies, their natural body and the body of fame. Therefore, though the natural body suffer poverty, the body of fame will flourish; and though the natural body die the body of fame will live.

[3] By reviling them in return.

238. [4]Not to begot fame will be esteemed a disgrace by all who are in the world.

239. The ground which supports a body without fame will [5] diminish the reproachless riches of its produce.

240. Those live who live without disgrace. Those who live without fame live not.

4 "Not to leave fame behind as one's posterity."
5 The earth will become unfruitful through supporting such a body.
வசையிலாவண்பயன். "It's reproachless rich produce."

INDEX VERBORUM.

ரு
